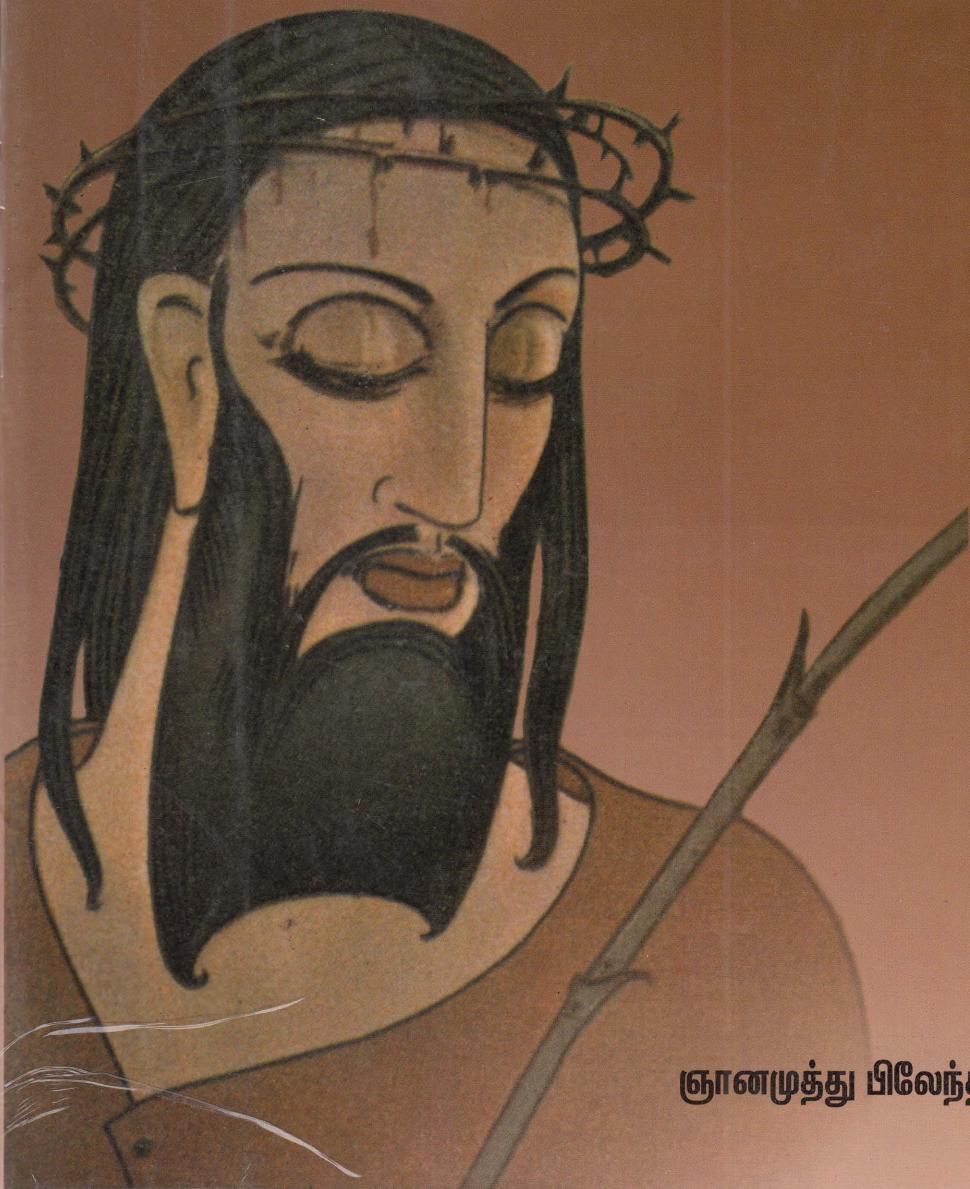
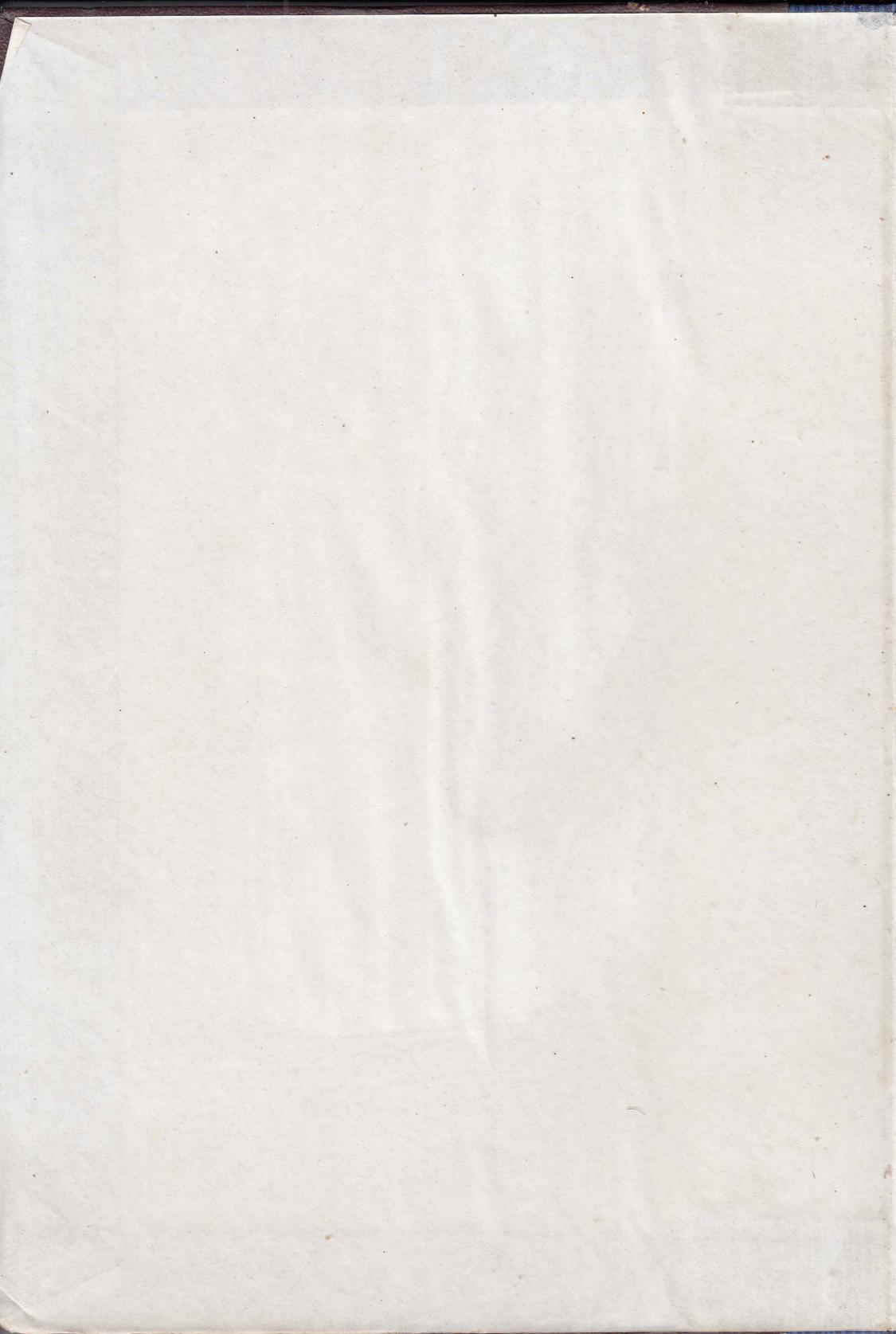

கந்தோலிக் கலை கிளக்ஷ்யப் பாரம்பரியங்கள்

ஞானமுத்து பிலேந்திரன்

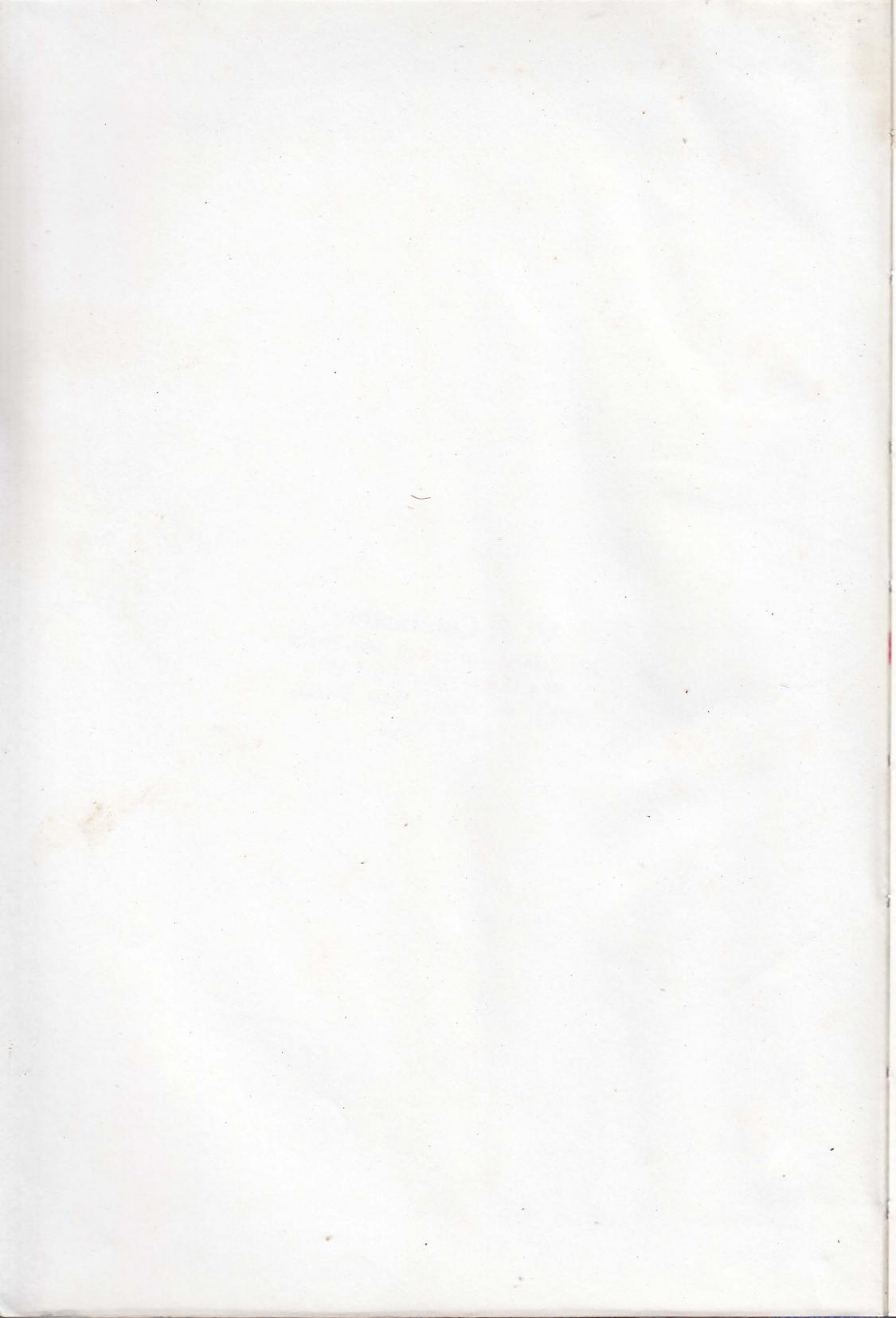
V. J. Constantine
All Island Justice of the Peace
99 | 11 | a/ | 54 | 4 | 130
RS | 1, St. James West Street,
JAFFNA.

A. L. Congress
All papers relating to the lesson
of the day -
TAFENNA.

நட்சதோவிக்க கலை இலக்கியம்
பாரம்பரியத்துறை
தென்னாலூ பக்தி வழிபாட்டு கலை இலக்கியம் பற்றியது

நட்சதோவிக்க கலை இலக்கியம்
பாரம்பரியத்துறை
தென்னாலூ பக்தி வழிபாட்டு கலை இலக்கியம் பற்றியது

நட்சதோவிக்க கலை இலக்கியம்
பாரம்பரியத்துறை
தென்னாலூ பக்தி வழிபாட்டு கலை இலக்கியம் பற்றியது
நட்சதோவிக்க கலை இலக்கியம்
பாரம்பரியத்துறை
தென்னாலூ பக்தி வழிபாட்டு கலை இலக்கியம் பற்றியது
நட்சதோவிக்க கலை இலக்கியம்
பாரம்பரியத்துறை
தென்னாலூ பக்தி வழிபாட்டு கலை இலக்கியம் பற்றியது

கத்தோலிக்க கலை லிளக்ஷியப் பாரம்பரியங்கள்

(தவக்கால பக்தி வழிபாட்டு கலை இலக்கியம் பற்றியது)

ஞானமுத்து விக்ரர் பிலேந்திரன்

(முதுநிலை விரிவுரையாளர்)

கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய நாகரிகத் துறைகள் யாழ்ப்பானப் பல்கலைக்கழகம்

கத்தோலிக்க மாணவர் வெள்ளியம்

நல்லாயன் நிலையம்

திருநெல்வேலி

ତୁମ୍ଭାନ୍ଧରେଣୁ ଯାତ୍ମପାଞ୍ଚମ

2001

பதிப்பு விபரம்

தலைப்பு	: கத்தோலிக்க கலை இலக்கியப் பாரம்பரியங்கள்
ஆக்கம்	: அருட்திரு. ஞானமுத்து விக்ரர் பிலேந்திரன்
பதிப்பு	: 28 பெப்ரவரி 2001 (முதற் பதிப்பு)
பதிப்புரிமை	: ஆசிரியர்
நூல் வடிவமைப்பு	: ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி
அச்சகம்	: சக்தி எண்டபிரெஸஸ்

இலங்கைத் தேசிய நூலகம் - வெளியீட்டில் உள்ள பட்டியற் தரவு

பிலேந்திரன், வண. ஞானமுத்து விக்ரர்
 கத்தோலிக்க கலை இலக்கியப் பாரம்பரியங்கள் /
 வண. ஞானமுத்து விக்ரர் பிலேந்திரன் - யாழ்ப்பாணம்;
 கத்தோலிக்க மாணவர் ஒன்றியம், 2001 - ப XII, 140;
 ச.மி. 21.

ISBN : 955-8231-01-0	விலை : ரூ. 150.00
i. 242 டிடிசி	ii. தலைப்பு
1. கிறிஸ்தவம்	2. பக்தி இலக்கியம்

ISBN	: 955-8231-01-0
Title	: Kattolikka Kalai Ilakkiyap Parampariyankal (Catholic Art and Literary Traditions)
Author	: Revd. Fr. Gnanamuthu Victor Pilendran
First Published	: 28 February 2001
Copyright	: Author
Publishers	: Catholic Students' Union, Good Shepherd Centre, Thirunelveli, Jaffna.
Cover	: ECCE HOMO of A. da Fonseca

Imprimatur : Very Revd. Fr. J. P. E. Selvarajah
 Vicar General
 18.01.2001

(இந்த அனுமதியானது இவ்வெளியீட்டில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் கிறிஸ்தவ விசிவாச உண்மைகளுக்கும், அறவிதிகளுக்கும் மாறானவையல்ல என்பதற்கு அத்தாட்சீயே அன்றி அவை திருங்க்கபையின் போதனை என்பதல்ல.)

இவ்வெளியீட்டிற்கு நிதியுதவி வழங்கிய யாழ் மறைமாவட்ட கத்தோலிக்க இலக்கியக் கழகத்திற்கும், கனடா நாட்டில் வாழும் மண்டைதீவு புளித் பேதுருவானவர் ஆலய மக்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

தமிழ்நாடு மக்களவையூத் துணைத்து
போர்டின் பொ. மனத்துறையினரை வெளிக் கூறுவே

தமிழ்நாடு

சமர்ப்பணம்

எடு பங்களைக்க சமர்ப்பித்த தமிழ்நாடு

முதல்நாடு மக்களவையூத் துணைத்துப் போர்டின் பொ. மனத்துறையினரை வெளிக் கூறுவே

அவர்களை அவர்களை வெளிக் கூறுவே

கத்தோலிக்க வரலாறு, கலை இலக்கியத் துறைகளில்

பாதம் பதிக்கத் துணை நின்ற

1730இல் இதியாக பாதம் பதிக்கத் துணை நின்ற மக்களை

தேவாலைகளை அடிக்க நல்லாயன் சமர்ப்பித்த போர்டின் பொ. மனத்துறையினரை வெளிக் கூறுவே

அவர்களை அவர்களை வெளிக் கூறுவே

முன்னாள் யாழ் ஆயர் சமர்ப்பித்த போர்டின் பொ. மனத்துறையினரை வெளிக் கூறுவே

முன்னாள் யாழ் ஆயர் சமர்ப்பித்த போர்டின் பொ. மனத்துறையினரை வெளிக் கூறுவே

பெருட்திரு. வ. தியாகுப்பின்னை ஆண்டகைக்கு

சிறப்பு நின்ற போர்டின் பொ. மனத்துறையினரை வெளிக் கூறுவே

ஏனையாகும் போர்டின் பொ. மனத்துறையினரை வெளிக் கூறுவே

அரிசிய, குடியேற்ற முதலைக் களைப்படிப்பட எடு பாதம் பதிக்கத் துணை நின்ற போர்டின் பொ. மனத்துறையினரை வெளிக் கூறுவே

அவர்களை அவர்களை வெளிக் கூறுவே

போர்டின் பொ. மனத்துறையினரை

துணை போர்டின் பொ. மனத்துறையினரை

யாழ் பங்களைக்க சமர்ப்பித்த

12.01.2001

நீண்ட வருடங்கள்
நினைவுகளை விரிவாக விவரிதிப்பதற்கு
ஏன் சிறப்பும் இல்லை? என்று அறியும் போது
ஒரு முறையாக விவரிதி என்ற சொல் விவரிதிப்பதை
உறுத்திரமாக விவரிதி என்று அறியும் போது
ஒரு முறையாக விவரிதிப்பதை உறுத்திரமாக விவரிதிப்பதை

விவரிதி காலி பாரா - கால்தீரோ காலி காலி காலி

கால்தீரோ, காலி கால்தீரோ என்று
கால்தீரோ காலி கால்தீரோ பாராவிடுமால் /
ஒரு கால்தீரோ என்று அறியும் - உற்பத்தி,
உற்பத்தி காலி, கால்தீரோ, 2001 - ப. XII, 140, ப. 212

ISBN : 955-6231-01-0 Price : Rs. 150.00

5.42 kgm 16.5 cm x 23.5 cm x 2.5 cm

ISBN	: 955-6231-01-0
Title	: Catholic Art and Literary Traditions <small>(கத்தோலிக்க கலை மற்றும் நெடுஞ்செழியங்கள்)</small>
Author	: Revd. Fr. Chandramouli Victor Pilendran
First Published	: 20 February 2001
Copyright	: Author
Publishers	: Catholic Students' Union, Good Shepherd Centre, Thirunelveli, Jaffna.
Cover	: ECCE HOMO of A. da Fonseca
Imprimatur	: Very Revd. Fr. J. P. E. Selvarajah Vicar General

இது அனுசரித்து விவரிதிகளை விவரிதிப்பதற்கு விவரிதி என்று அறியும் போது, அதில்லை அறிவியலின் விவரிதி என்று அறியும் போது அது விவரிதிப்பதற்கு விவரிதி என்று அறியும் போது.

ஒன்றை விவரிதி என்று அறியும் போது, அது விவரிதி என்று அறியும் போது அது விவரிதிப்பதற்கு விவரிதி என்று அறியும் போது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் துணைவெந்தர்
பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் வழங்கிய
அணிந்துரை

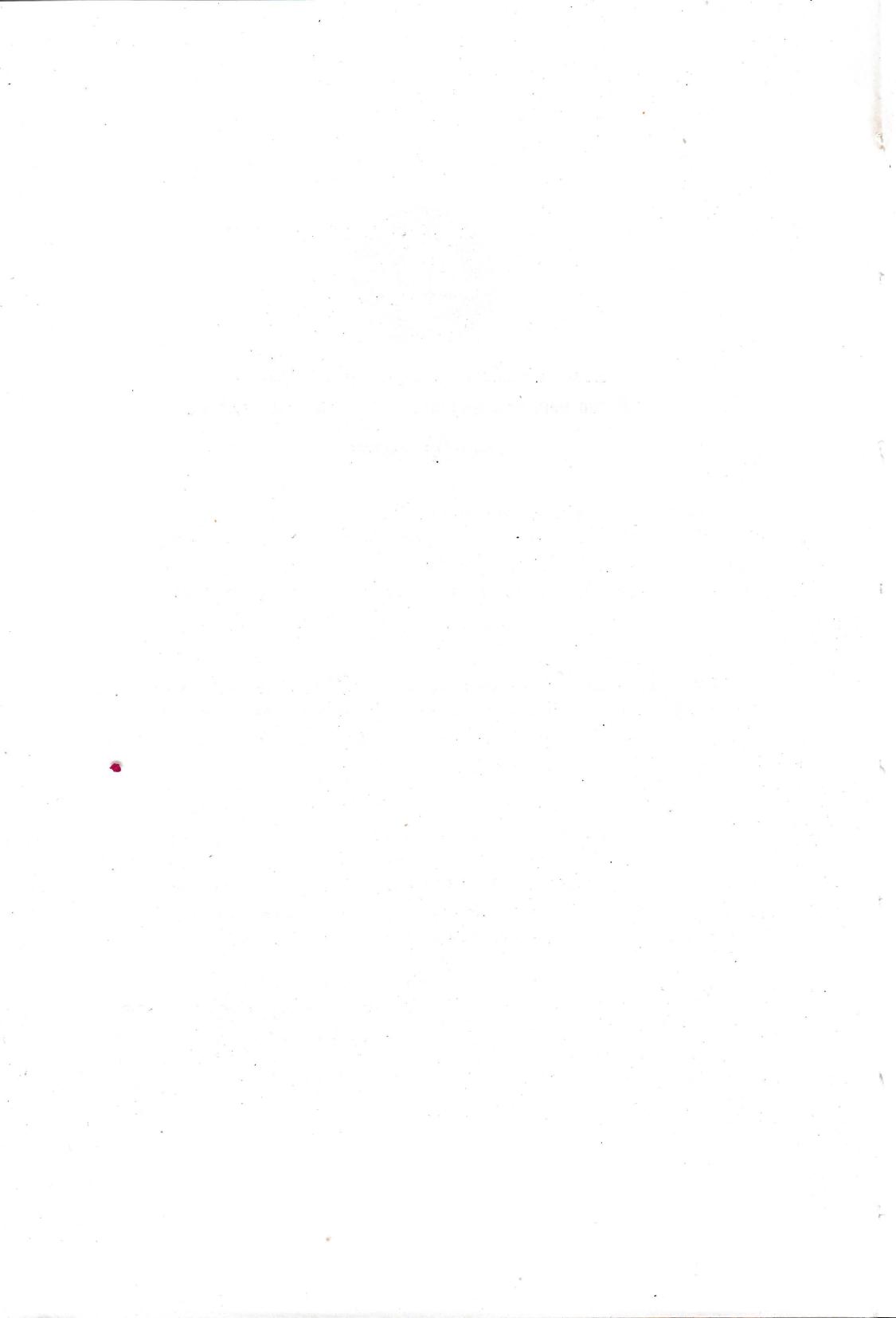
எமது பல்கலைக்கழகத்தின் கிறிஸ்தவ-இஸ்லாமியத் துறைகளின் முதுழிலை விரிவுரையாளரான அருட்திரு. ஞானமுத்து விக்ரர் பிலேந்திரன் அவர்கள் ‘கத்தோலிக்க கலை இலக்கியப் பாரம்பரியங்கள்’ என்னும் இந்நாலை வெளியிடுவதையிட்டு அவரைப் பாராட்டுகின்றேன்.

1730இல் இந்தியா-கோவா மாநிலத்தைச் சேர்ந்த யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகள் இலங்கையில் மறைப்பணியாற்றியபோது அவரால் ஆக்கப்பட்ட ‘வியாகுல பிரசங்கம்’ என்னும் இலக்கியம், இன்று வரை இலங்கை வாழ் கத்தோலிக்க மக்களின் ஆண்மீக வாழ்வில் பயனுள்ள பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றமை இவ்விலக்கியத்தின் சிறப்பிற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு.

வியாகுல பிரசங்கத்தைப் பன்முகப்பார்வையில் நோக்கும் இந்நால் ஆசிரியர், கத்தோலிக்க மதத்தினால் உள்வாங்கப்பட்ட எமது பிரதேசத்தின் நாட்டார் இசைமரபுகள், நாட்டார் அரங்கியல் மரபுகள் பற்றி அளிக்கின்ற விளக்கம் கத்தோலிக்க மதத்தின் வளர்ச்சிக்கும் பரம்பலுக்கும் துணைநின்ற காரணிகளைப் புரிந்துகொள்ள ஏதுவாயுள்ளது. இது போன்ற மேலும் பல ஆக்கங்களை இவ்வாசிரியர் வெளியிட வாழ்த்துகின்றேன்.

பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை
துணை வெந்தர் அலுவலகம்
யாழ். பல்கலைக்கழகம்
யாழ்ப்பாணம்.

12.01.2001

முன்னூரை

திருச்சபையின் ஆரம்பமுதல் தவக்காலம் மக்களின் வாழ்வில் மிக முக்கியமான காலமாகக் கொள்ளப்பட்டதெனின், இக்காலத்தில் மக்களின் வாழ்வில் பாரிய அளவில் ஆன்மீகப் புதுப்பித்தல் இடம்பெற்ற மையும் தொடர்ந்து இடம்பெறுகின்றமையும் மறுதலிக்க முடியாத உண்மை என்பதாகும். இக்காலத்திற்குரிய சிந்தனைகளையும் செயற்பாடு களையும் மருவியதாக, இவற்றை மக்களுக்கு அளிக்கின்ற வலுவான ணாடகங்களாக இலக்கியங்களும் கலைகளும் தோற்றும்பெற்றன. இவற்றின் கருப்பொருளாக கிறிஸ்துவின் உடல், உள் வேதனைகள், பாடுகள், மரணம் ஆகிய விடயங்களை உள்ளடக்கிய பாஸ்கா நிகழ்வு விளங்கியது.

தவக்காலத்திற்குரிய இலக்கியங்களாக பல இலக்கியங்கள் ஆக்கப் பட்டாலும் ‘வியாகுல பிரசங்கம்’ இலங்கை வாழ் கத்தோலிக்க மக்களின் ஆன்மீக வாழ்வில் பல பயனுள்ள தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளதென்பது பலரும் அனுபவத்தில் கண்ட உண்மையாகும். இவ்விலக்கியம் கத்தோலிக்க மக்களின் விசவாச வாழ்விற்கு கடினமான நெருக்குவாரம் நிறைந்த ஒரு இக்கட்டான தழவில் விசவாசத்தை காக்கவும், வளர்க்கவும் ஏற்பட்ட ஒரு கட்டாய நிலையில் ஆக்கப்பட்டாலும் கடந்த இருநூற்று எழுபது ஆண்டுகள் மக்களால் அதிகம் விரும்பிப் படிக்கப்படுகின்றமை, தியானிக்கப்படுகின்றமை இவ்விலக்கியத்தின் சிறப்பிற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

இதற்கான அடிப்படைக் காரணம் என்ன? ஆசிரியர் தெரிந்து கொண்ட விடயப்பொருள் கிறிஸ்தவ விசவாசத்தின் கருப்பொருளாக உள்ள பாஸ்கா நிகழ்வென்பதா? அல்லது ஆசிரியர் தெரிந்துகொண்ட கருப்பொருளை மக்கள் உளங்கவரும் பன்முகப்பார்வையிலும் வடிவங்களிலும் அளித்தமையா? அல்லது இவ்விலக்கியம் மக்களின் ஆன்மீக புதுப்பித்தலிலும், பக்தி வளர்ச்சியிலும், விசவாச உறுதிப்பாட்டிலும், ஒழுக்க நெறியிலும் ஏற்படுத்திய தாக்கமா? கடந்த காலங்களில் மக்களின் வாழ்வில் செலுத்திய செல்வாக்கை இவ்விலக்கியம் தொடர்ந்தும் வருங்காலங்களிலும் செலுத்துமா என்பது இன்று சிலரது ஆதங்கம்.

இவ்விலக்கியம் பற்றி ஏற்கனவே நாம் ஆங்கிலமொழியில் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் கிறிஸ்தவநாகரிகத் துறையில் முதுகலைமாணிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வை மேற்கொண்டிருந்தோம். பல்கலைக்கழக ஆய்வின் பயன்கள் கல்வியியலாளர்களையும் பல்கலைக்கழக மட்டத்-

தினரையும் கடந்து பொதுமக்களை அடையாமை பெருங்குறைபாடாகும். பல்கலைக்கழகங்களில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற சில ஆய்வுகளின் பயன் கணோனும் சாதாரண மக்களுக்கும் அவர்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையில், அவர்களுக்குப் பயன்தரு வகையில் அளிக்கப்பட வேண்டும். இவ்விலக்கைக் கருத்திற்கொண்டு யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் நாம் முதுகலை மாணிக் கற்கைதெறிக்குச் சமர்ப்பித்த ஆய்வின் முக்கிய சில பகுதிகளைச் சாதாரண மக்களுக்கும் பயன்தரும் வகையில் கருத்துக்களை எளிமைப் படுத்தி இலகு தமிழில் இங்கு அளிக்கின்றோம். இது தமிழ்க் கத்தோலிக் கருக்கும் கத்தோலிக்கரல்லாத கிறிஸ்தவர்களுக்கும் அதிகம் பயனுள்ள தாக அமையும் என்பது எமது உறுதியான நம்பிக்கை.

மூன்று பகுதிகளைக் கொண்ட இந்நாலின் முதல் பகுதி 'வியாகுல பிரசங்கம்' என்னும் இலக்கியம் பற்றியதாகும். பகுதி ஒன்று வியாகுல பிரசங்க இலக்கியத்தை பன்முகப் பார்வையில் விளக்குகின்றது. ஆசிரியர் பற்றிய சிறிய குறிப்பும், இலக்கியம் பற்றிய குறுகிய அறிமுகமும் இலக்கியத்தின் விடயப்பொருளைப் புரிந்துகொள்ளப் பெற்றும் உதவியாக அமையும். மேலும், தவக்கால நோக்கில், ஒப்புரவு நோக்கில், பக்தி வழிபாட்டு நோக்கில், விவிலிய நோக்கில், இறையியல் நோக்கில் இவ் இலக்கியம் உசாவப்படுகின்றது.

இதே பகுதியில் தொடர்ந்து வியாகுல பிரசங்கத்தின் பன்முக வடிவங்கள் பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளது. மக்களுக்கேற்ற, மக்களைக் கவரும் வடிவங்களைத் தெரிந்து அவ்வடிவங்கள் வழிநின்று இலக்கியத்தின் கருத்துக்களை ஆசிரியர் முன்வைத்துள்ளார். அவ்வாறாக ஆசிரியர் தெரிந்துகொண்ட வடிவங்களாக நாட்டார் நாடகப் பாங்கு, நாட்டார் இலக்கியப் பாங்கு, நாட்டார் இசைமரபு, உளவியல் ஆண்மீகப் பாங்கு என்பவற்றுடன் பாஸ்கா நிகழ்வுகளைப் பண்பாட்டு மயப்படுத்திச் சூழ்மைவாக்கியமை அமைகின்றன.

பகுதி இரண்டு முழுமையும் வரலாற்று நோக்கில் நோன்பு, சிலுவைப்பாதைப் பக்தி, பாடுகளின் நாடகம், உயிர்ப்பு நாடகம், 'பாசோ' ஆகியவற்றின் தோற்றும், வளர்ச்சி பற்றிக் கூறுகின்றது. நோன்பு, சிலுவைப்பாதைப் பக்தி இரண்டும் திருச்சபையின் முக்கிய தவக்காலப் பயிற்சிகள் ஆகும். இவை இரண்டும் இன்றும் மக்களால் தவக்காலங்களில் பெரிதும் கடைப்பிடிக்கப்படுவதனால் இவற்றின் தோற்றும், வளர்ச்சி பற்றிய அறிவு மக்களுக்கு அதிகம் நன்மை பயக்கும் என்னும் நம்பிக்கையிலேயே இவை பற்றிய விளக்கம் இங்கு இடம்பெறுகின்றது.

பாடுகளின் நாடகம், உயிர்ப்பு நாடகம், 'பாசோ' ஆகிய விடயங்கள் கிறில்தவ அவைக்காற்று கலையாகிய அரங்கியலின் தோற்றும், வளர்ச்சி பற்றிக் கூறுகின்றது. சடங்கிலிருந்து நாடகம் தோற்றம்பெற்றமை, பாடுகளின் நாடகத்தின் வளர்ச்சிப் படிநிலைகள் விரிவாக இங்கு விளக்கப் பட்டுள்ளது. இப்பகுதிக்கான விடயப்பொருள் முழுமையும் 'The Catholic Encyclopaedia, An International Work of Reference on the Constitution,

Doctrine, Discipline, and History of the Catholic Church, Vols. I-XV, The Encyclopaedia Press, Inc., New York, 1913' என்னும் கலைக்களஞ்சியத் தொகுதியிலிருந்தே பற்பட்டவை.

பகுதி மூன்று இரண்டு கட்டுரைகளைக் கொண்டுள்ளது. முதலா வது கட்டுரை பாசோ என்னும் உறைநிலைப் பாடுகளின் காட்சிச் சடங்கு, உடக்கு (பொம்மை) காட்சி, மனிதர்கள் நடிக்கும் பாடுகளின் காட்சி ஆகியவை இலங்கையின் வடபகுதியில் வளர்ச்சிபெற்றுப் பரவலாகக்கப் பட்டமை பற்றி விளக்குகின்றது. இரண்டாம் கட்டுரையானது இன்றும் உடக்குகளைக் (பொம்மை) கொண்டு பேசாலைக் கிராமத்தில் காண்பிக் கப்படும் கிறிஸ்துவின் பாடுகளைக் கருப்பொருளாகக் கொண்ட காட்சிகள் பற்றிய பன்முக விபரிப்பாகும். இந்நாலிலுள்ள இக்கட்டுரை மட்டும் பேசாலைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர் திரு. S. A. மிரண்டா என்பவரால் எழுதப்பட்டது. இக்கட்டுரை ஆசிரியரின் அனுமதி யுடன் நாம் கட்டுரையில் சிறு மாற்றங்களைச் செய்துள்ளோம். உடக்குப் பாஸ் காண்பிப்பதில் அனுபவமும் ஈடுபாடும் உள்ள ஒருவரே இதனை வரைவது நலமெனக் கருதியே ஆசிரியர் திரு. S. A. மிரண்டா அவர்கள் இக்கட்டுரையை வரைய வேண்டும் என விரும்பினோம்.

இக்கட்டுரையை வரைவதற்கு இவர் மிகவும் பொருத்தமானவர். முப்பத்திரண்டு வருட ஆசிரிய அனுபவம், தமிழ், ஆங்கில, இலத்தீன் மொழிகளில் புலமை, அவைக்காற்று கலையிலுள்ள பன்முக அனுபவம், கட்டுரைகள் எழுதுவதில் இவருக்குள்ள புலமை ஆகியவற்றை இங்கு குறிப்பிடுதல் மிகப் பொருத்தமானது. உடக்குப் பாஸ் காண்பிப்பதில் பரந்த அனுபவமுள்ள இவர் 2000 ஆம் ஆண்டில், 17 வருடங்களின் பின்பு இடம்பெற்ற உடக்குப் பாஸ் ஆற்றுகைக்குத் தலைமைப் பொறுப் பேற்று மிகச் சிறப்புடன் நெறிப்படுத்தினார். இக்கட்டுரையை வரைந்து இக்கலை பற்றிய தமது அறிவையும், அனுபவத்தையும் பகிர்ந்து கொண்டமைக்கு ஆசிரியர் திரு. S. A. மிரண்டா அவர்களுக்கு எமது உளம் நிறைந்த நன்றிகள்.

இந்நாலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய யாழ். பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களுக்கும், இந்நாலை வெளியிட அனுமதி வழங்கிய யாழ் மறைமாவட்ட சூரு முதல்வர் அருட்திரு J. P. E. செல்வராஜை அடிகளுக்கும் எனது உளம் நிறைந்த நன்றிகள். நூல் வெளியிடும் பணச் செலவில் ஒரு பகுதியை வழங்கிய யாழ் மறைமாவட்ட கத்தோலிக்க இலக்கியக் கழகத்தினர், கண்டா நாட்டில் ரொரன்ரோ, மொன்றியல் மாநிலங்களில் வாழும் மன்றத்தை புனித பேதுருவானவர் ஆலயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் என்றும் எனது நன்றிக்கு உரியவர்கள். இங்கு இடம்பெறும் கட்டுரைகளை படித்து, பல பயனுள்ள குறிப்புகளை வழங்கிய நண்பன் அருட்திரு. சாமிநாதன் கிருபானந்தன், அருட்திரு. ஜெராட் சவிரிமுத்து, திருமறைக் கலாமன்றப் பொதுச் செயலர் திரு. யோண்சன் ராஜ்குமார் ஆகிய

இருவருக்கும் நன்றிகள். இந்நாலின் கணினி அச்சுப்பதிகைத் தட்டுக
வைத் தயார் செய்த அருட்தந்தை சாமிநாதர் கிருபானந்தன், சாந்தி
கணினி சார் சேவைகள், செல்வி மறியாம்பிள்ளை நித்திலா ஆகியோருக்
கும், கணினி வடிவமைப்புச் செய்த திரு. திருமதி. சு. கிருஷ்ணமூர்த்தி
அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

அருட்திரு. ஞா. விக்ரர் பிலேந்திரன்

ஆயர் இல்லம், யாழ்ப்பாணம்.

28.02.2001 - திருநீற்றுப்புதன்.

பொருளாடக்கம்

அனீந்துரை

முன்னுரை

1. தவக்காலம் : பொது அறிமுகம்

1

பகுதி I - வியாகுல பிரசங்கம்

வியாகுல பிரசங்கம் பன்றுகப் பார்வையில்

2.	ஆசிரியர் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள்	5
3.	வியாகுல பிரசங்கம் : ஓர் அறிமுகம்	9
4.	தவக்கால நோக்கில் வியாகுல பிரசங்கம்	11
5.	ஒப்புரவு நோக்கில் வியாகுல பிரசங்கம்	12
6.	பக்தி வழிபாட்டு நோக்கில் வியாகுல பிரசங்கம்	16
7.	விவிலிய நோக்கில் வியாகுல பிரசங்கம்	21
8.	இறையியல் நோக்கில் வியாகுல பிரசங்கம்	27

வியாகுல பிரசங்கம் அளிக்கப்படும் பன்றுக வழவங்கள்

9.	வியாகுல பிரசங்கத்தில் நாடகப் பாங்கு	42
10.	வியாகுல பிரசங்கத்தில் நாட்டார் இலக்கிய மரபுகள்	47
11.	வியாகுல பிரசங்கத்தில் நாட்டார் இசை மரபுகள்	52
12.	வியாகுல பிரசங்கத்தில் உளவியல் ஆண்மீகம்	56
13.	வியாகுல பிரசங்கத்தில் பண்பாட்டு மயமாக்கலும், சூழ்மைவாக்கலும்	60

பகுதி II

தவக்கால பன்றுக மரபுகள்

14.	தவக்கால நோன்பு : தோற்றமும், வளர்ச்சியும்	67
15.	சிலுவைப்பாதைப் பக்தி முயற்சி : தோற்றமும், வளர்ச்சியும்	73
16.	பாடுகளின் நாடகங்கள் : தோற்றமும், வளர்ச்சியும்	83
17.	உயிர்ப்பு நாடகங்கள் : தோற்றமும், வளர்ச்சியும்	90
18.	பாசோ (PASSO) : தோற்றமும், வளர்ச்சியும்	95

பகுதி III

வட இலங்கையில் பாடுகளின் காட்சிகள்

19.	பாசோ உடக்குப் பாஸ் பாடுகளின் காட்சிகள்	98
20.	பேசாலைப் பாரம்பரிய உடக்காலான திருப்பாடுகளின் காட்சி	112
	துணை நூல்கள் விபரப் பட்டியல்	135
	சொற்சுட்டி	137

1. தவக்காலம் : பொது அறிமுகம்

கத்தோலிக்க திருச்சபையின் திருவழிபாட்டு நாட்காட்டியிலே தவக்காலமானது ஏனைய திருவழிபாட்டுக் காலங்கள் எல்லாவற்றிலும் முக்கியமான காலமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஏனைனில், இக்காலம் மக்களுக்கு - ஆண்மீகப் புதுப்பித்தலின் காலம்; மனமாற்றத்தின் காலம்; செபத்தின் காலம். மேற்கூறப்பட்ட அனைத்தையும் ஒட்டுமொத்தமாக உள்ளடக்கியதாகக் கூறுவதாயின் இக்காலம் இறை அருளை நிறைவாகப் பெறுகின்ற காலமாகும்.

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்க ஏட்டில் திருவழிபாடு என்னும் கொள்கைத் திரட்டில் தவக்காலம் பற்றிக் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

‘தவக்காலம் இரு பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது.

1. திருமுழுக்கை நினைவுக்குக் கொணர்தல் அல்லது இதற்கென ஆயத்தப்படுத்தல்
2. தவம் செய்தல்

இவற்றின் வாயிலாக இறைவார்த்தைக்கு ஆர்வமுடன் செவிமடுத்து, செபத்தில் பங்குகொண்டு, விசுவாசிகள் பாஸ்கா விழா வைக் கொண்டாடத் தவக்காலம் அவர்களை ஆயத்தப்படுத்துகின்றது. இவ்விரு பண்புகளையும் திருவழிபாடு, திரு வழிபாட்டு மறைக்கல்வி ஆகியவற்றில் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்ட வேண்டும்.’

திருச்சபையின் ஆரம்ப காலங்களில் பாஸ்குத் திருவிழிப்பு வழிபாட்டிலேயே புதிய கிறிஸ்தவர்களுக்குத் திருமுழுக்கு வழங்கப் பட்டது. இதனால் இக்காலம் புதிதாகக் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவிக் கொள்ள உள்ளோருக்கு ஆயத்த காலமாகக் கொள்ளப்பட்டது. ஏற்கனவே திருமுழுக்கு பெற்றவர்களுக்குப் புதுப்பித்தலின் காலமாக வும், மனமாற்றத்தின் காலமாகவும், வாழ்நாள் பூராகவும் இடம்பெற வேண்டிய தொடர் மனமாற்றத்தின் காலமாகவும் கொள்ளப்பட்டது.

தவக்காலத்திற்கும் திருமுழுக்கிற்கும் இடையிலான நெருக்கிய தொடர்புநிலை பாஸ்காத் திருவிழிப்பின்போது இடம்பெறும் மற்றுமோர் சடங்கு வழியாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. பாஸ்குத் திருவிழிப்புப் பலியின்போது அனைத்து கிறிஸ்தவர்களும் தாம் ஏற்கனவே பெற்றி ருந்த திருமுழுக்குத் திருவருட்சாதனத்தின்போது அளித்த ‘வாழ்வால் கிறிஸ்தவுக்குச் சான்று பகர்வேன்’ என்னும் வாக்குறுதியைப் புதுப்பித்துக் கொள்கின்றார்கள்.

அன்மைக் காலங்களில் மக்கள் மத்தியில் தவக்காலம் பற்றிய ஆழமான உணர்வும் அறிவும் வளர்ந்துள்ளமையைத் தெளிவாக அறியக்கூடியதாயுள்ளது. பழம்பெரும் கத்தோலிக்க சமூகங்கள் பலவற்றில் பொதுவாகத் தவக்காலம் உண்மையான நோன்புடன், மதுபானம் அருந்தாமை, புகைபிடிக்காமை, சினிமாப் படங்களைத் தவிர்த்தல் போன்ற கட்டுப்பாடுகளுடன் சில பக்தி முயற்சிகளிலும் பங்குகொள்ளுதல் என்றே கணிக்கப்பட்டது. அதாவது, கிறிஸ்தவின் பாடுகளுடன் தொடர்புபடுத்தி, சுயகட்டுப்பாட்டுடன் வாழ்தலையே கட்டி நிற்கின்றது.

இதன்படி முழுத்திருச்சபையின் புதுப்பித்தலோ, தனிமனிதப் புதுப்பித்தலோ முக்கியமானதாகக் கொள்ளப்படவில்லை என்பது தெளிவு. இன்று தனிமனித மனமாற்றம் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. இத் தனிமனித மனமாற்றம் ஒருவரின் வாழ்நாள் பூராகவும் தொடர் நிகழ்வாக இடம்பெற வேண்டியதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஒருவரின் வாழ்நாள் பூராகவும் கிறிஸ்தவின் போதனைகள், மதிப்பீடுகள் என்ப வற்றை உள்வாங்கி, கிறிஸ்தவிடம் விளங்கிய மனநிலையைப் பெற்று, அதில் வளர்ச்சி காண்பதாகும்.

தவக்காலத்தில் மேற்கொள்ளும் ஒழுக்க நெறிகள் மக்களுக்கு இறைவன் மட்டில் ஆர்வ வேட்கையை ஏற்படுத்த வேண்டும். உள்ளம் இறைவன் மட்டில் கொண்டுள்ள ஆர்வ வேட்கையின் அளவுதான் தவக்காலத்தின் சூறிக்கோள் எவ்வளவிற்கு அடையப்பட்டுள்ளது என்பதை நிர்ணயிக்க முடியும்.

இன்று தவக்காலம் நாற்பது நாட்களைக் கொண்ட காலமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. எனினும் ஆரம்ப காலங்களில் தவக்காலத் துக்குரிய நாட்களின் எண்ணிக்கை இடத்துக்கிடம் மாறுபட்டுக் காணப் பட்டது. சில இடங்களில் ஒரு நாளும், வேறு இடங்களில் இரண்டு நாட்களும், மற்றும் சில இடங்களில் 40 மணித்தியாலங்களும் என இடத்துக்கிடம் வேறுபட்டது. இவ்வாறு தவக்காலத்தின் கடும் போக்குத் தன்மையும் இடத்துக்கிடம் வேறுபட்டது.

4ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே தவக்காலத்திற்குரிய காலம் 40 நாட்கள் என்பது ஏகோபித்த நிலையில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. மேலைத் திருச்சபை அல்லது இலத்தீன் திருச்சபையில் திருவழிபாட்டு எல்லாக் காலங்களிலும் ஞாயிறு தினங்கள் உயிர்ப்பு நாட்களாகவே கொள்ளப் பட்டன. இதனால் 36 நாட்களே தவக்காலத்தின் நாட்களாக கணிக்கப் பட்டு, தவக்காலத்திற்கு உரிய நாட்களின் எண்ணிக்கையை 40 நாட்களாக மாற்றுவதற்கு 7ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து மேலும் நான்கு நாட்களை அதிகரிப்பதற்காக தவக்காலம் திருநீற்றுப் புதனுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

40 நாட்கள் என்னும் நிலைப்பாடு விவிலிய நிகழ்வுகள் பலவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு நிர்ணயிக்கப்பட்டதாகும். எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரும் நிகழ்வுகளைக் குறிப்பிடலாம். மோசே 40 நாட்கள் மலையிலே தங்கி இறைவனுடன் உறவாடினார்; இஸ்ரவேல் மக்கள் 40 ஆண்டுகள் பாலை நிலத்தில் அலைந்தனர்; இறைவாக்கினர் எலியாஸ் 40 நாட்கள் வணாந்தரத்தில் உண்ணாநோன்பிலும் செபத்திலும் கழித்தார். கிறிஸ்துவின் விண்ணேற்பிற்கும் தூயஆவியின் வருகைக்கும் இடைப் பட்ட காலம் நாற்பது நாட்களாகும்.

இங்கு குறிப்பிடப்படும் நாற்பது நாட்கள் என்னும் எண்ணிக்கையிலும் மேலாக, நாற்பது நாட்களின் பின்பு ஏற்பட்ட ஆன்மீக மாற்றமே கருத்திற் கொள்ளப்படவேண்டியது. 40 நாட்களின் பின்பு மோசே இறைவனிடம் இருந்து பத்துக் கற்பனைகளைப் பெற்றுக்கொண்டார்; கோரேப் மலையை அடைந்தபோது எலியாஸ் ஆழமான இறைஉறவில் அனுபவம் பெற்றார். நோன்பிலும் செபத்திலும் காலத்தைக் கழித்த கிறிஸ்து அலைகயின் சோதனைகளை வெற்றி கொண்டார். 40 நாட்கள் செபத்தில் நிலைகொண்டிருந்த ஆதித்திருச்சபை அதன் பின் ஆவியினால் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டது.

தவக்காலம் பாஸ்கா நிகழ்வுடன் தொடர்பு கொண்டு நோக்கும் போதே நிறைவையும் முழுமையான பொருளையும் பெற்றுடியும். எனவே தவக்காலம் கிறிஸ்துவின் பாஸ்கா நிகழ்வுகளில் முழுமையாகப் பங்குகொள்ள மேற்கொள்ளப்படுகின்ற ஆயத்தங்களாகும்.

பாவம் என்பது தனிமனிதன் தனக்கு எதிராகவும் அயலவனுக்கு எதிராகவும் இறைவனுக்கு எதிராகவும் இழைக்கும் தவறாகும். இத் தவறுகளே ஒருவரை இறைவனிடமிருந்தும் திருச்சபையிலிருந்தும் அன்னியப்படுத்துகின்றது. இவ்வனர்வு அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களின் உள்ளத்திலும் ஆழமாகப் பதியும்படி பல வழிகளில் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

பாவத்தால் துண்டிக்கப்படும் இறை-மனித உறவை மீண்டும் சீர் செய்வதோடு உறவில் நெருக்கத்தை உருவாக்க ஏற்படுத்தப்பட்டதே ஒப்புரவு அருட்சாதனம். ஒப்புரவு அருட்சாதனம் தவக்காலத்தின் மற் றொரு குறுகிய வடிவமாகும். தவக்காலச் சிந்தனைகளும் சடங்குகளும் பக்தி முயற்சிகளும் இக்காலத்தின் முடிவில் தகுந்த நிலையில் ஒப்புரவு அருட்சாதனத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஏற்ற தழுவை உருவாக்கு கின்றது.

தவக்காலத்தின் முதல் நாளிலே நெற்றியிலே பூசப்படும் திருநீறு தவக்காலத்தின் ஆரம்பத்தின் அடையாளமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இந்நிகழ்விற்கு பழைய ஏற்பாட்டு காலத்தின் சம்பவங்கள் தோற்றுவாயாக உள்ளன. பழைய ஏற்பாட்டில் திருநீற்றை நீரில் கரைத்து அந்நீரைத் தெளிப்பதோ அல்லது சாம்பவின் மேல் அமர்வதோ அல்லது சாம்பலை உண்பதோ இவ்வுலக வாழ்வின் நிலையில்லாத தன்மையையும் மனம் வருந்தி பாவமன்னிப்பைப் பெறுவதற்கான கட்டாயத் தேவையையும் குறித்து நிற்கின்றது.

திருநீறு பூசப்படும்போது கூறப்படுகின்ற வார்த்தைகளும் இதே கருத்தையே மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றன.

‘மனம் வருந்தி நற்செய்தியை நம்புங்கள்;’

‘மனிதனே மன்னாய் இருக்கிறாய், மன்னுக்கே திரும்புவாய்;’

சிரம் தாழ்த்தி சாம்பல் பெறும் அடையாளமானது பாஸ்கு திருவிழிப்பு வழிபாட்டில் பொருள் பொதிந்த முறையில் பங்கு கொள்வதற்கு மேற்கொள்ளும் நாற்பது நாள் பயணத்தின் ஆரம்பத்தின் வெளிப்பாடாகும்.

பகுதி I

வியாகுல பிரசங்கம் - பன்முகப்பார்வையில்

2. ஆசிரியர் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள் (1676- 1742)

வியாகுல பிரசங்கத்தை ஆக்கிய யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகள் 8ஆம் திகதி ஆணி மாதம் 1676ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் கோவா மாநிலத்தில், திவாரி என்னும் ஊரில், கொங்கொணி மொழி பேசும், பிராமணர் குலத்தில் பாரம்பரியக் கத்தோலிக்க குடும்பத்தில் பிறந்தார்.¹

இவர் சிறுவயது முதல் கல்வியிலும், கலையிலும் ஈடுபாடும், ஆற்றலும் உள்ளவராக விளங்கினார். பெற்றோர் வழங்கிய ஆழமான விசுவாச வளர்ப்பு, மதத்தின் மட்டில் இறுக்கமான பற்றும், பக்தியும் கொண்டு வளரக் காரணமாய் அமைந்தன. சங்கிதத்திலும் இசைக்கரு விகளை இயக்குவதிலும் இவருக்கிருந்த அபாரத்திற்மை இவரது கல்வி வாழ்க்கையிலும், பணி வாழ்க்கையிலும் பல வகையிலும் அனுசால மாக அமைந்தன.

ஆரம்பக் கல்வியை திவாரியிலுள்ள ஆரம்ப பாடசாலையிலும், உயர்கல்வியை கோவா புனித பவுல் பல்கலைக்கழகத்திலும் கற்று முதுகலைப் பட்டத்தையும் பெற்று இறையியல் கல்வியை புனித அக்குவினாஸ் (அக்கடமி) உயர் கல்வி நிறுவனத்தில் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றார்.² உயர் கல்விப் பயிற்சிகளை இயேசுசபைக் குருமாரிடம் பெற்றது இவரது கல்வி, கலை வளர்ச்சிக்கும் ஆக்கச் செயற்பாடு களுக்கும் பெரிதும் துணைபோடின. 1700ஆம் ஆண்டு பெற்றோரின் கடும் எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் புனிதர் பிலிப்பு நேரியாரின் தியான சம்பிரதாய சபையில் (ஓரற்றோறியன்) இணைந்து தமது இருபத்து நான்காம் வயதிலே பணிக் குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார்.

இளங்குருவான இவரது வாழ்வு மடத்தில் பலருக்கும் எடுத்துக் காட்டாக அமைந்தது. ஒவ்வொரு காலையிலும் குழுச்செபத்திற்கு முன்பு தனிமையிலே நீண்டநேரம் செபிப்பதும், திருப்பவி ஓப்புக் கொடுப்பதற்கு முன்பு பாவமன்னிப்பு ஓப்புரவு அருட்சாதனத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதும், ஒரு வாரத்தில் நான்கு நாட்கள் நோன்பு இருப்பதும், ஞாயிறு தினங்களில் நீண்ட நேரம் செபிப்பதிலும், ஆன்மீகப் புதுப்பித்தல் தொடர்பான நூல்களை ஆழ்தியான நிலையில் வாசிப்பது லும் செலவு செய்தார். தமக்குக் கிடைத்த ஒம்புநேரங்களில் இறையியல் நூல்களைக் கற்பதிலும் பயனுள்ள இலக்கியங்களைப் படிப்பதிலும் கழித்தார். மடத்தில் நோன்பு, கட்டுப்பாடு நிறைந்த வாழ்வு வாழ்ந்து சபையின் ஒழுங்குகளைக் கண்ணியமாகக் கடைப்பிடித்தார்.

தாம் உயர் கல்வி பயின்ற கோவா புனிதர் பவுல் பல்கலைக்கழு கத்திலேயே மெய்யியல் துறையில் அளவையியல் பாட விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றினார்.³ இவ்வாறு பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் போதே இலங்கையிலிருந்து யோசேவாஸ் அடிகள் இலங்கையில் கத்தோலிக்க சமயநிலைமையை விளக்கி உதவிகோரி நான்கு குருமாரை அனுப்பும்படி சபைத் தலைவருக்கு அனுப்பியிருந்த உள்ளத்தைத் தொடும் உருக்கமான வேண்டுகோள் யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் காதுகளுக்கு எட்டியது. மெய்யியல்துறையில் கலைமாணி, முதுமாணிப் பட்டங்களுக்கு மாணவர்களைத் தயார் செய்வதிலும் மேலாக, கிறிஸ்துவை அறியாத, கிறிஸ்தவத்திற்காக துன்பங்களையும், பல சவால்களையும் எதிர் கொள்ளும், இலங்கையில் உள்ள கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் பணி ஆற்றுவதே இறைவன் திட்டம் (சித்தம்) என அறிந்து வைகாசி மாதம் 9ஆம் திகதி இலங்கைக்கான தமது பயணத்தை ஆரம்பித்து ஆவணி மாதம் 30ஆம் திகதி இலங்கையை வந்தடைந்தார்.⁴

கொன்சால்வெஸ் அடிகள் இலங்கைக்கான தமது பயணத்தின் போது கொச்சின் என்னும் இடத்தில் சில காலம் கழிக்க நேர்ந்தது. இவ்வேளையில் தமிழ் மொழியை ஒரளாவிற்குப் பேசவும் வாசிக்கவும் எழுதவும் கற்றுக்கொண்டார்.

தமிழ் மொழியைக் கற்பது ஆரம்ப காலங்களில் கடினமாகத் தென்பட்டாலும் இலங்கையை அடைந்தவுடன் மொழி கற்பதற்கு காலத்தை ஒதுக்கும் தேவை இருக்கவில்லை. ஏற்கனவே கற்ற மொழி அறிவுடன் பணித்தளத்திற்கு உடனே அனுப்பப்பட்டார். யோசேவாஸ் அடிகள் இலங்கை முழுவதையும் எட்டுப்பாகங்களாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் ஒரு குருவானவரை பொறுப்பாக நியமித்திருந்தார். கொன்சால்வெஸ் அடிகள் மன்னார் அறிப்பு, மாதோட்டம், முசலி

ஆகிய பகுதிகளுக்கு பொறுப்பாக நியமனம் பெற்றார்.⁵ எனினும் இவ்விடங்களில் பணியாற்றும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன்பு ஒல்லாந்தரின் கெடுபிடிகள், நெருக்குவாரங்கள், கடும் கண்காணிப்புக் கள் மத்தியில் பணி புரியவும், ஒல்லாந்தர் கண்காணிப்பிலிருந்து தப்புவதற்கான வழி முறைகளை கற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டும் யோசப் மென்செஸ் அடிகளுடன் யாழ்ப்பாணம் சென்று சில காலம் தொண்டாற்றினார்.

மொழிகளைக் கற்பதில் இவரிடம் காணப்பட்ட திறமையை அறிந்த யோசேவாஸ் அடிகள், இவரை தம்முடன் கண்டி நகரத்திற்கு அழைத்துச் சென்று சிங்கள மொழியைக் கற்பதற்கு வேண்டிய வசதி களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். இலங்கையில் வாழ்ந்த கத்தோலிக்க ருக்குச் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் இலக்கியங்களை ஆக்குவது யோசேவாஸ் அடிகளின் நீண்டகால ஆவலாகவும், முக்கிய தேவையாகவும் இருந்தது. இப்பணியைச் செய்யும் ஆற்றல், திறமை கொண்டவராக கொன்சால்வெஸ் அடிகள் விளங்கியதை அறிந்த யோசேவாஸ் அடிகள் கத்தோலிக்க இலக்கியங்களைத் தமிழிலும் சிங்களத்திலும் ஆக்கும் பொறுப்பை இவரிடம் ஒப்படைத்தார்.

மொழிகளைக் கற்பதில் இவரிடம் அபரிமிதமான ஆற்றல் காணப் பட்டது. தமிழ், சிங்களம், ஒல்லாந்தம், போத்துக்கேயம், இல்லானியம், இலத்தீன் மொழிகளிலும் அதிகம் தேர்ச்சி பெற்றவரானார். ஒல்லாந்த மொழியை மிகவும் கடினமாகவே கற்கவேண்டியிருந்தது.

பலரின் மனமாற்றத்திற்கும், மதமாற்றத்திற்கும் இவர் காரணமாக இருந்திருக்கின்றார். இதற்கு இவரிடம் காணப்பட்ட ஆன்மீக தாக்கமும், பேச்சாற்றலும், அறிவுக்கூர்மையும், இவர் ஆக்கிய நூல்களும் துணையாய் அமைந்தன. புதிய கிறிஸ்தவக் குழுமங்களை உருவாக்கியதும் ஏற்கனவே கிறிஸ்தவர்களாக விளங்கியவர்களது விசவாசத்தை ஆழப் படுத்தியதும் இவரது பணிகளில் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை. அசுத்த ஆவிகளால் பீடிக்கப்பட்டு துன்பப்பட்டவர்கள் பலரை அவற்றிலிருந்து விடுவித்து ஆறுதல் அளித்தார்.

இவர் ஆபத்தான கொடிய மிருகங்கள் வாழும் காடுகளையும், முதலைகள் வாழும் ஆறுகளையும், ஏரிகளையும், ஆபத்துக்கள் நிறைந்த பாதைகளையும், தனிமையிலே துணிவோடு கடந்து தமது பயணங்களை மேற்கொண்டார்.

பல சந்தர்ப்பங்களில் ஒல்லாந்த சீர்திருத்தவாத மதகுருமாருடன் மதக்கொள்கைகளின் முரண்பாடுகளின் அடிப்படையில் எழுந்த நீண்ட

நேர விவாதங்களை நிகழ்த்தி, கத்தோலிக்க மறைக்கொள்கைகளின் உண்மையையும் மேன்மையையும் எடுத்தியம்பியதோடு, பார்வையாளர்களின் பாராட்டையும் பெற்றார். இவ்வாறான விவாதங்கள் கண்டிமன்னன் நரேந்திரசிங்கன் முன்னிலையிலும் இடம்பெற்றன. இதனால் கொன்சால்வெஸ் அடிகள் மன்னனின் பாராட்டையும் பெருமதிப்பையும் பெற்றார்.

பெளத்த சமயக் கொள்கைகளை விமர்சித்து கொன்சால்வெஸ் அடிகள் எழுதிய நூல், அரச மாளிகையில் பணிபுரிந்த பலருடைய சினத்தைத் தேடிக்கொள்ளக் காரணமாக அமைந்தது. இதனால் கண்டிமன்னன் நரேந்திரசிங்கன் கொன்சால்வெஸ் அடிகளைப் பகைப்பதற்கும், வெறுப்பதற்கும் காரணமான வகையில் பல சுத்திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதன் விளைவாக கொன்சால்வெஸ் அடிகள் கைது செய்யப்பட்டு, அரச மாளிகைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு, பலவிதமான அவமானங்களின் மத்தியில் விசாரிக்கப்பட்டார். ஆயினும் விசாரணையின் பின்பு கொன்சால்வெஸ் அடிகள் நிரபராதி என்பதை அறிந்த மன்னன் அவரை விடுவித்தான். அத்தோடு காலக்கிரமத்தில் படிப்படியாக மீண்டும் மன்னனின் நன்மதிப்பையும் நல்லெண்ணத்தையும் பெற்றார்.

பலவித பணிகள், பொறுப்புக்கள் மத்தியிலும் கொன்சால்வெஸ் அடிகள் சிங்களம், தமிழ், போத்துக்கேயம், ஒல்லாந்தம் ஆகிய மொழி களில் பல நூல்களை ஆக்கியுள்ளார். இவற்றுள் தமிழ், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் ஆக்கிய நூல்கள் பல கெடுபிடிகள் மத்தியில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பெரும் துணையாக அமைந்தன. இவ் இலக்கியங்களின் உள்ளடக்கமாக (விபர விடயமாக) அடிப்படைச் செபங்கள், பழைய, புதிய ஏற்பாட்டு நூல்களில் காணப்படும் முக்கிய சம்பவங்கள், புனிதர்களின் வரலாறு, இறைவனின் அன்னை பற்றிய புதுமைச்சம்பவங்கள், இறையியல் சிந்தனைகள், உரையாடல் வடிவில் எழுதப்பட்டன. திருவருட்சாதனங்களை மையமாகக் கொண்ட ‘வாத்தி யாரும் குடியானவனும் தர்க்கித்துக் கொண்ட தர்க்கம்’, ஏனைய மதங்கள் பற்றிய விடயங்கள் என்பன சிலவாகும். இவர் தமிழில் எழுதிய 15 இலக்கியங்களுள்⁶ ‘சவிசேஷ விரித்துரை’, ‘வியாகுல பிரசங்கம்’ ஆகிய இரண்டு இலக்கியங்களும் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் தமிழ்க் கத்தோலிக்கர் மத்தியில் நீண்ட காலமாக ஆழமானதும், பரவலானதுமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. ‘வியாகுல பிரசங்கம்’ இன்றும் இலங்கையில் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பரவி வாழும் கத்தோலிக்கர் மத்தியில் அமோக வரவேற்பையும் ஆன்மீக பயன்பாட்டையும் ஏற்படுத்தி வருகின்றது.

கொன்சால்வெஸ் அடிகள் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் மிகவும் ஆர்வத்துடன் மறையைப் பரப்பினார். ஆரம்பப்பணியை யாழ்ப் பாணத்தில் ஆரம்பித்துத் தொடர்ந்து மன்னார், மாதோட்டம், முசலி ஆகிய பகுதிகளிலும் சிலகாலம் பணிபுரிந்து, தொடர்ந்து மட்டக்களப்பு, திருகோணமலைப் பகுதிகளிலும் பணியாற்றி பின்பு, தமது பணிக்காலத் தின் பெரும்பகுதியைத் தென்பகுதியிலும், தென்மேற்குப் பகுதிகளிலும் கழித்துள்ளார். இவரது பணியின் சிறப்புக்காரணமாகப் பலர் கத்தோலிக்க மதத்தைத் தழுவியதோடு விசுவாச சோதனையின்போது இதில் உறுதி யும் பெற்றனர். இவரது முக்கிய பணித்தளமாக கண்டியும் அதை அண்மிய பகுதிகளிலும், கொழும்பு, நீர்கொழும்பு, புத்தளம், சிலாபம், போளவத்தை ஆகிய இடங்களும் அவற்றை அண்மிய பகுதிகளும் விளங்கின.

3. வியாகுல பிரசங்கம் : ஓர் அறிமுகம்

யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகள் ஆக்கிய எல்லா நூல்களிலும் அதிகம் பயன்பாடுடையது, படிப்போர் உள்ளத்தை ஆழமாகத் தொடுவது, ஆக்கிய காலம் முதல் (1730) இன்று வரையும் மக்களால் விரும்பிப் பயன்படுத்தப்படுவது ‘வியாகுல பிரசங்கம்’ ஆகும். இதற்கு மக்கள் மத்தியில் அமோக வரவேற்பும் ஆதரவும் இருந்து வருகின்றமை வரலாறு கண்ட உண்மையாகும்.

கிறிஸ்து பூங்காவனத்தில் மரண வேதனைப்பட்டது முதல் மரணித்த அவரது உடல் சிலுவையினின்று இறக்கப்பட்டது வரையுமாக ஒன்பது பிரசங்கங்களாக ‘வியாகுல பிரசங்கம்’ வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவை முறையே பின்வருமாறு,

- I. கிறிஸ்து பூங்காவனத்தில் மரண வேதனைப்பட்டது
- II. கைது செய்யப்பட்டது
- III. கற்றுாணில் கட்டி அடிக்கப்பட்டது
- IV. முள்முடி தரிக்கப்பட்டது
- V. ‘இதோ மனிதனைப் பாருங்கள்’ எனும் பிலாத்துவின் கூற்று
- VI. கிறிஸ்து சிலுவை சுமப்பது
- VII. கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்டது
- VIII. கிறிஸ்து சிலுவையில் உயிர்நீத்தது
- IX. சிலுவையிலிருந்து கிறிஸ்துவின் திருஉடல் இறக்கப்பட்டது

இவ்விலக்கியம் மக்களின் அமோக ஆதரவையும், வரவேற்பையும் பெறுவதற்கு இவ்விலக்கியத்தில் காணப்படும் சிறப்பான குண இயல்பு

களும், இலக்கியத்தின் அமைப்பு முறையும் முக்கிய காரணிகளாகத் திகழ்கின்றன. குன இயல்புகள் என்னும் விடயத்தை நோக்குமிடத்து இதில் காணப்படும் தவக்காலத்தன்மை, ஒப்புரவிற்கான தொடர் அழைப்பு, பக்தி, வழிபாட்டு இயல்புகள், பண்பாட்டு மயமாக்கப்பட்ட இலக்கிய அமைப்பு என்பன சிறப்பான அனுகூலங்களாக அமைந்து காணப்படுகின்றன.

வியாகுல பிரசங்க இலக்கியம் அதன் கருப்பொருளாக - கிறிஸ்த வத்தின் மையப்பொருளாகிய கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பு என்னும் நிகழ்வுகளையே தன்னுள் கொண்டுள்ளது. இந்த விடயமே இவ்விலக்கியத்தின் சிறப்பிற்குக் காரணமாகவும் அமைந்துள்ளது.

ஒவ்வொரு பிரசங்கமும் படிப்போரையும், படிக்கக் கேட்போரை யும் உத்தமமான உள்மாற்றத்திற்கு அழைக்கின்றது. இதில் மனித குலத்தின் மீட்பிற்காகப் பலவேறு துண்பங்களைத் தம்மேல் ஏற்றுச் சுமந்த கிறிஸ்துவிடம் எமது பாவங்களுக்காக மன்னிப்பு வேண்டப் படுகின்றது. இந்நாலைப் படிக்கும் பாரம்பரியம் இன்றுவரை தவக் காலங்களில் கத்தோலிக்கர் மத்தியில் காணப்படுகின்றது. எனவே வியாகுல பிரசங்கம் கிறிஸ்தவர்களுக்கு பாவத்தை விடுத்து மன மாற்றம் பெறுவதற்கு ஏற்ற ஒரு கருவியாகவும் ஊடகமாகவும் விளங்குகின்றது.

1730இல் ஆக்கப்பட்ட இவ்விலக்கியம் 1844ஆம் ஆண்டு முதற் பதிப்பையும், தொடர்ந்து பல பதிப்புக்களையும் கண்டுள்ளது. யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் காலத்திலிருந்து இந்த இலக்கியம் மக்கள் மத்தியில் மிகவும் பிரபல்யம் வாய்ந்த இலக்கியமாகத் திகழ்கின்றது. ஓரற்றோறியன் சபைக் குருமார் 1745ஆம் ஆண்டு இலங்கையிலிருந்து அனுப்பிய ஆண்டு அறிக்கையில் யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகள் பண்ணி ரண்டிரும் அதிகமான பிரதி எடுப்போரைக் கொண்டு தமது ஒவ்வொரு இலக்கியத்திலும் 200 - 300 வரையிலான இணைப்பிரதிகளை எடுத்துள்ளனமை பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.⁷

வியாகுல பிரசங்கம் தவக்காலங்களில் பாடப்படுகின்றமை இவ் இலக்கியத்தின் தவக்கால இயல்பை எடுத்தியம்புகின்றது. இதன் முதலாம் வாக்கியத்திலேயே இதன் தவக்காலப் பண்பு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இது ஆக்கப்பட்ட காலம் முதல் இன்றுவரை வாழ்கின்ற ஒரு இலக்கியமாக விளங்குவதற்கு இதில் புதைந்துள்ள பக்தி இயல்பும் காரணமாக விளங்குகின்றது. வியாகுல பிரசங்கத்தைப் படிப்பதும் படிப்பதைக் கேட்பதும் பக்தியின் வெளிப்பாடாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

இது முதலில் 1844ஆம் ஆண்டு கொழும்பிலும் 1871ஆம் ஆண்டு^④ சென்னையிலும் 1895, 1911, 1916, 1931 ஆகிய ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பாணத்திலும் 1901, 1940 ஆகிய ஆண்டுகளில் அச்சவேலி ஞானப்பிரகாசர் அச்சகத்திலும் 1949, 1973, 1983 ஆகிய ஆண்டுகளில் மீண்டும் யாழ்ப்பாணத்திலும் பல பதிப்புக்கள் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு பிரசங்கத்திலும் இயேசுவின் பாடுகள் பற்றிய சம்பவம் விபரிக்கப்பட்டு, அதன் பின்னணியில் மனித ஆன்மீக வாழ்வுடன் தொடர்புட்ட சிந்தனைகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் இவ்விலக்கியத்தின் ஆசிரியர் அனைவரையும் சிந்திப்பதற்கும் ஆன்மீக வாழ்வைப் புதுப்பித்துச் சீர்செய்வதற்கும் அழைக்கின்றார். ஒவ்வொரு பிரசங்கமும் உத்தம உளம் வருந்தும் செபத்துடன் நிறைவடைகிறது. இந்நிறைவுச் செபம், குறிப்பிட்ட பிரசங்கத்தின் மையப்பொருளின் சுருக்கமாகவும், பாவமனிப்புச் செபமாகவும் அழைந்துள்ளது.

4. தவக்கால நோக்கில் வியாகுல பிரசங்கம்

இவ்விலக்கியத்தின் ஆரம்பவசனமே இதன் தவக்காலத் தன்மை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.^⑤ இதன் ஆசிரியர் இவ்விலக்கியத்தை ஆக்கிய நோக்கிலே இது தவக்காலங்களில் பக்கி உணர்வுடன் பாடப்பட வேண்டியதெனக் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாறான பாரம்பரியம் இலங்கையில் தமிழ், சிங்களக் கத்தோலிக்கர் மத்தியில் இது ஆக்கப்பட்ட காலம் முதல் (சிங்களம் 1728, தமிழ் 1730) இன்றுவரை பேணப்பட்டு வருகின்றது. கத்தோலிக்கர் செறிந்து வாழும் பகுதிகளில் தவக்காலங்களில் ‘வியாகுல பிரசங்கம்’ மரபு முறையில் பாடப் படுகின்றது.

நவீன தொடர்புசாதனங்களின் தாக்கத்தினால் இன்றைய காலத் தில் ‘வியாகுல பிரசங்கம்’ பாடுகின்ற பாரம்பரியம் பெருமளவு குறைந்து கொண்டே செல்கின்றது எனலாம். தற்காலத்து இளையோர் மேலைத் தேய, கீழைத்தேய கலப்பான இசைமரபையே பெரிதும் விரும்பிக் கேட்டு இன்புறுகின்றனர். இதனால் கீழைத்தேய நாட்டார் மரபில் பாடப்படுகின்ற வியாகுல பிரசங்கத்தைக் கேட்பதில் நாட்டம் அற்றவராக அல்லது குறைந்த விருப்புள்ளவராகவே காணப்படுகின்றனர்.

இலக்கிய ஆசிரியர் மாணவப் பருவத்திலும், குருத்துவப் பயிற்சிக் காலத்திலும், தவக்காலத்தில் இடம்பெறும் நீண்ட ஆயத்த சமய நிகழ்வுகளிலும், சடங்குகளிலும் அதிக நாட்டத்துடன் பங்கு கொண்டமையும் இவ்விலக்கியத்தின் தவக்காலத் தன்மையில் தொணி க்கிறது. 16ஆம் நாற்றாண்டில் கோவா மாநிலம் தென் ஆசியப்

பகுதியின் கத்தோலிக்க சமய கலாசார நிகழ்வுகளின் நடநிலையமாக விளங்கியது. இங்கு தவக்கால பக்திமுயற்சிகளாகிய தவக்காலப் பவனி, மன மாற்றத்திற்கான மறை உரைகள், சிலுவைப்பாதை, கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் காட்சிகள் எனப் பல தவமுயற்சிகள் அதிகம் இடம்பெற்றன. யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகள் குரு மாணவனாகவும், வீரிவரை யாளராகவும் இந்திகழ்வுகளில் கூடிய பங்கேற்றிருப்பார். இதில் தென்படும் நாடகப்பாங்கும், இதன் இன்றுவரையிலான பயன்பாடும் இக்கருத்தை ஆதரிக்கின்றன.

திருச்சபையில் தவக்காலப் பக்தி வழிபாடுகளின் ஆரம்பமும் வளர்ச்சியும் இலக்கியத்தின் தவக்காலப் பண்பைப் புரிந்துகொள்வதற்கு மேலும் துணைநிற்கும். கிறிஸ்தவர்களுக்குத் தவக்காலம் திருமுழுக்கு, நோன்பாற்றுந்தனமை ஆகிய இரு பரிமாணங்களையும் கொண்டுள்ளது. ஆரம்பகாலத் திருச்சபையில் தவக்காலம் திருமுழுக்கு பெறுவோருக்கு சிறப்பான ஆயத்தகாலமாக விளங்கியது. இக்காலமானது தவறியவர் களுக்கு மனமாற்றத்தின் காலமாகவும், திருச்சபையின் ஏனைய உறுப்பினர்களுக்குப் பரிகாரம் அல்லது கழுவாய் தேடும் காலமாகவும் விளங்கியது. தவக்காலம் முழுவதும் புதுப்பித்தலின் காலமாகவும், தூய்மை பெறும் காலமாகவும், ஒழுக்க நெறிக்குத் திரும்பும் காலமாகவும் கணிக்கப்பட்டது. இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்க அமர்விலே தவக்காலம் திருமுழுக்கிற்கு ஆயத்தகாலம் அல்லது திருமுழுக்கை நினைவுபடுத்தும் காலமாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

5. ஓப்புரவு நோக்கில் வியாகுல பிரசங்கம்

இவ்விலக்கியத்தின் கருப்பொருள் முழுவதும் ஒரே வசனத்தில் உள்ளடக்கி பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றது. அதாவது, ‘கிறிஸ்து எங்கள் பாவங்களுக்காக அனுபவித்த சகல பாடுகளையும் மரணத்தையும் நாங்கள் நித்தமும் நினைக்கவும் அவருடைய துக்கித்த உருவ சூரபத்தை வியாகுலத்துடன் கண்டு இரங்கி அவர் பேரில் பிரமாணிக்க மாயிருக்கவும் வேண்டும்’ என்பதாகும்.⁹ இவ்விலக்கியம் கிறிஸ்துவின் பாடுகளை ஒன்பது பாவமன்னிப்பு உரைகளாக விபரித்துக் கூறுகின்றது. ஆரம்பத்தில் கருப்பொருளை விளக்கும் வகையில் ஒரு சிறு உவமை தரப்படுகின்றது. அதன்படி அரசனுக்கு எதிராகக் குடியானவர்கள் இழைத்த குற்றத்திற்கான பரிகாரத்தை அரசனின் மகன்தானே முன் வந்து தன்மேல் ஏற்றுக் கொள்கின்றார். இங்கு கிறிஸ்து மகளின் இடத்தை ஏற்றுக்கொள்கின்றார். இலக்கியம் ஆக்கப்பட்டதன் நோக்கம் கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணத்தை நினைத்து எங்கள் பாவங்களுக்காக

மனம் நொந்து, பாவமன்னிப்புப் பெற்று இறைவனோடும் அயலவரோடும் ஒப்புரவு பெறுவதாகும்.

இலக்கியத்தின் அமைப்பும் பாவமன்னிப்பு என்னும் பொருளைத் தெளிவுடனும் உறுதியுடனும் எடுத்துக்கூறும் விதத்தில் அமைந்துள்ளது. ஒன்பது பிரசங்கங்களும் ஒரே அமைப்பு முறையைக் கையாண்டே எழுதப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பிரசங்கமும் அல்லது உரையும் நாடகப் பாணியிலான, விறுவிறுப்பான, உள்ளத்தைத் தொடும் விதத்தில் கிறிஸ்துவின் பாடுகள் பற்றிய விபரிப்பாகவும், அதற்கான விளக்கமாக வும் இதன் பின்னணியில் அமையும் சிந்தனையாகவும் விளங்குகின்றது. ஒவ்வொரு உரையின் முடிவிலும் அந்த உரையில் இடம்பெற்ற முக்கிய கருத்துக்கள் பாவமன்னிப்புக் கோரும் செப வடிவில் அமைந்துள்ளன. இலக்கியம் முழுமையும் படிப்போரதும், கேட்போரதும் உள்ளத்தை உருக்கி (தொட்டு) ஆழமான மன மாற்றத்திற்கும் புதுப்பித்தலுக்கும் அழைக்கின்றது.

பாவமன்னிப்பு அருட்சாதனம் இலக்கியத்தின் கருப்பொருளை மேலும் தெளிவுபடுத்தும் விடயமாக அமைகின்றது. இலக்கியம் ஆக்கப்பட்ட காலத்தில் பாவமன்னிப்பு அருட்சாதனம் பற்றிய திருச்சபையின் கோட்பாடுகள் இலக்கியத்தில் இழையோடுகின்றது. 16ஆம் நூற்றாண்டு கத்தோலிக்க திருச்சபையில் பாவமன்னிப்பு அருட்சாதனத் திற்கு எதிராக எழும்பிய சீர்திருத்தவாதிகளின் கொள்கைக்கு எதிராகத் தெளிவாகவும், உறுதியாகவும் முன்வைக்கின்ற படிப்பினையாகத் திரிநெந்து சங்க அமர்வுக் கொள்கைகள் அமைகின்றன. இதன்படி மனம் வருந்துதல், குருவிடம் பாவ அறிக்கை செய்தல், பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் செய்தல் ஆகிய விடயங்கள் பாவமன்னிப்பிற்கு முக்கிய நிபந்தனைகளாகவுள்ளன.

யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகள் தெளிவாகப் பரந்தள விலே பாவமன்னிப்பு அருட்சாதனம் பற்றிய திருச்சபையின் கொள்கை களை உள்ளடக்கிய முறையில் விளக்கங்கள், சிந்தனைகள், மன்னிப்பு மன்றாட்டு என்னும் நிலையில் இவற்றை விளக்குகின்றார். எனவே மெய்யான, நேர்மையான நிலையில் ஆண்மீக ஒப்புவைத் தேடுகின்ற வர்களுக்கு ‘வியாகுல பிரசங்கம்’ வழிகாட்டியாக அமைகின்றது. இவ் விலக்கியம் ஆழந்த உள்ளணர்வுடன் பாடப்படும்போதும் பாடுவதைக் கேட்கும்போதும் பாவமன்னிப்பு அருட்சாதனத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நிலைக்கு ஒருவரைத் தயார்படுத்துகின்றது. கிறிஸ்துவின் போதனையின் கருப்பொருளும் மனமாற்றத்திற்கு மக்களை அழைப்பதாகவே அமைந்துள்ளது. ‘காலம் நிறைவேறிற்று. கடவுளரச் நெருங்கி விட்டது, மனந் திரும்பி இந்நற்செய்தியை நம்புங்கள்.’ (மாற் 1/14)

பாவமன்னிப்புடன் தொடர்புள்ளவையாக வியாகுல பிரசங்கத்தில் காணப்படும் முக்கிய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். ஆதாமினுடையவும், மனுக்குலத்தினுடையவும் பாவத்தின் விளைவே கிறிஸ்துவின் பாடுகள். வியாகுல பிரசங்கம் பாடுபவர்களையும், கேட்போரையும் பாவத்தின் கொடுரவிளைவுகளை உனர் வைக்கின்றது. கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் பாவங்களுக்கு மனம் வருந்துதல், நேர்மையான ஆன்மசோதனையை மேற்கொள்ளல், உறுதியான தீர்மானம் எடுத்தல், செய்த தவறுகளுக்கான பரிகாரம் செய்தல், செய்த தவறுகளுக்கும் செய்யத் தவறிய நன்மைகளுக்கும் மனிப்பு வேண்டுதல்; இவை ஒவ்வொன்று பற்றியும் சற்று விரிவாக நோக்கலாம்.

பாவத்தின் விளைவே கிறிஸ்துவின் பாடுகளாகும். கிறிஸ்துவின் மீட்புச் செயல் பாவத்தின் பரிகாரச் செயல் என்னும் கருத்து புதிய ஏற்பாட்டில் மீண்டும் மீண்டும் இடம்பெறுகின்றது. (உரோ 3/25, எபி 2/17, ஐ அருள் 2/2, 4/10) எபிரேயருக்கு எழுதிய திருமுகத்தில் தலைமைக் குருவாகிய கிறிஸ்து மக்களின் பாவங்களுக்காக பரிகாரம் செய்தார் என்று கூறப்படுகின்றது. கிறிஸ்துவின் பரிகாரச் செயலினால் மக்களின் பாவங்கள் அகற்றப்பட்டன. இறைவனின் இரக்கம் வெளிப் பட்ட இடமே கிறிஸ்து தொங்கிய சிலுவையாகும். (எபி 2/17)

வியாகுல பிரசங்கத்தின் ஆரம்பத்தில் இடம்பெறும் உவமை பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் செய்தல் என்னும் கருத்தைத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. ஆசிரியர் உவமைக்கான விளக்கத்தை முன் வைக்கும்போது ஆதாமின் பாவங்களின் விளைவைத் தம்மேல் சமந்து மனுக்குலத்தைப் பாவத்தின் தீர்ப்பிலிருந்து விடுவித்தார். நான்காம் பிரசங்கத்தில் கிறிஸ்துவே பாவிகளாகிய மக்களுக்கு, பாவத்தால் தமக்கு ஏற்பட்ட துங்பங்களை எடுத்துரைக்கின்றார். மேலும் ஆறாம் பிரசங்கத்தில் சிந்தனைப் பகுதியில் கிறிஸ்து சிலுவையின் பாரத்திலும் மேலாக மக்களின் பாவங்களின் பாரத்தினாலேயே கீழே விழுந்தார் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஏழாம் பிரசங்கத்தில் ஆதாமின் பாவத்தின் விளைவும் கிறிஸ்து தம்மேல் தாழே சுமந்து கொண்ட பரிகாரச் செயலும் ஒப்புநோக்கப்படுகின்றது.¹⁰

மனமாற்றத்திற்கான அழைப்பு

இவ்விலக்கியத்தில் ஆரம்பம் முதல் முடிவு வரையும் எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் மனமாற்றத்திற்கான அழைப்பு விடுக்கப்பட்டுள்ளது.¹¹ ஒருவரில் தமக்கும், அயலவருக்கும், இறைவனுக்குமிடையில் உள்ள உறவை அழிப்பதாக பாவம் அமைகின்றது. பாவத்தால் அழிந்த உறவை மீண்டும் சீர்ப்படுத்த மனம் வருந்துதல், பாவ அறிக்கை,

பரிகாரம் ஆகியவை இறைவன் திருச்சபை வழியாக அருளிய வழி வகைகளாகும். மனம் வருந்துதல் பாவமன்னிப்பு பெறுவதில் முதல் படியாகும். இதில் மனமாற்றத்திற்கான ஒருவரின் மனப்பாங்கு முக்கிய மானதாகும். இதனால் மனமாற்றம் என்பது ஒருவரின் வாழ்வில் ஏற்படவேண்டிய அடிப்படை மாற்றத்தையும் அம்மாற்றம் ஒரு தொடர் நிகழ்வையும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதையும் குறிக்கின்றது. மன மாற்றம் என்னும் நிகழ்வு உண்மையான சிந்தனை, உணர்வுகள், செயற்பாடுகளின் அடிப்படையில் ஏற்படுவதாகும்.

முதலாம் பிரசங்கத்தில் தேவ அன்னை கிறிஸ்துவின் பாடுகளால் தமக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்களை விபரித்துபின் ஆசிரியர் மக்களைத் தங்கள் பாவங்களுக்கு பரிகாரம் தேடும்படி அழைக்கின்றார். இரண்டாம் பிரசங்கத்தில் யூதர்களினால் கிறிஸ்துவிற்கு ஏற்பட்ட கொடுரங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கவும், மக்களின் பாவங்களுடன் அவற்றை ஒப்புநோக்கவும் அழைக்கின்றார். மக்களைத் தங்கள் தனிப்பட்ட பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் செய்யும்படி ஆசிரியர் அழைக்கின்றார்.¹²

ஆண்மோதனை

உண்மையான மனமாற்றத்திற்கு கடந்தகால, நிகழ்கால வாழ்வு நற்செய்தியின் மதிப்பீட்டின் பின்னணியில் (ஆய்வு) சோதனை செய்யப் படவேண்டும். இவ்வாறான செயற்பாடு உத்தம மனம் வருந்துதலுக்கு உதவியாக அமையும். வியாகுல பிரசங்கத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ள சிந்தனைப்பகுதியில் ஆன்மீக வாழ்வின் பல்வேறு நிலை, பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து சிந்திப்பதற்கு உதவியாக அமைகின்றது. இலக்கியத்தில் கணிசமான பகுதி இந்த நோக்கிற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இயேசு சபையினரின் ஆன்மீகப் பயிற்சியில் ‘ஆன்மீக சோதனை’ முக்கியமான ஒரு செயற்பாடாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. யாக்கோமே கொன்சாலவெஸ் அடிகள் இயேசு சபைக் குருமாரிடம் குருத்துவப் பயிற்சி பெற்ற காரணத்தினால் இயேசு சபையினரின் ஆன்மீகப் பயிற்சி முறைகள் இவரது ஆன்மீக உருவாக்கத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருக்கலாம் என எண்ண இடமுண்டு.

மனமாற்றத்திற்குப் பாவப்பரிகாரம் முக்கியமான செயற்பாடாகும். 3ஆம் பிரசங்கத்தின் இறுதிப் பகுதியில் ஆசிரியர் மக்கள் தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிடுமாறு அழைக்கின்றார்.¹³ 5ஆம் பிரசங்கத்தில் கிறிஸ்துவின்மேல் யூதர்கள் சுமத்திய குற்றம் அவருக்கு ஏற்படுடையது அல்ல, மாறாக கிறிஸ்தவர்களுக்கே ஏற்படுடையது எனக் கூறப்படுகின்றது.¹⁴ வாழ்வு பற்றி மனப்பாங்கில் ஏற்படவேண்டிய மாற்றமும் உண்மையான மனவருந்தலும் பாவப்பரிகாரத்திற்குத் தவிர்க்கமுடியாத நிபந்தனைகள் ஆகும்.

இவ்விலக்கியத்தில் பல இடங்களில் மக்கள் தங்கள் பாவ வாழ்க்கையை விட்ட தீர்க்கமான முடிவு எடுக்கவேண்டும் என ஆசிரியர் அழைக்கின்றார்.¹⁵ பாவமன்னிப்பு கிறிஸ்துவின் பாடுகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புள்ளது. கிறிஸ்து தமது பாவப் பரிகாரத்தினால் பாவிகளுக்குத் தந்தையின் இரக்கத்தைப் பெற்றுக்கொடுத்தார். பாவி தான் எந்தள விற்கு மனம்வருந்தி பரிகாரஞ் செய்தாலும் மன்னிப்பை நிபந்தனைப் படுத்த முடியாது. பரிகாரம் கீழ்ப்படிவடன், துன்புற்ற இயேசுவிடம் தன்னைக் கையளிப்பதாகும்.

திருச்சபையின் கட்டளைகள் (விதிகள்) சில பாவமன்னிப்பு அருட் சாதனம் பற்றியும் எடுத்துரைக்கின்றன. திருச்சபையின் கட்டளை களுக்கும் பாஸ்கா காலத்து நிகழ்ச்சிகளுக்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்புகள் உண்டு. இவ்வாரான கட்டளைகளில் ஒன்று கத்தோலிக்கர் வருடத்தில் ஒரு முறை என்றாலும் பாவமன்னிப்பு அருட்சாதனத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கூறுகின்றது. மேலும் பாஸ்குக் காலத்தில் திவ்விய நற்கருணை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கூறுகின்றது. எனவே கிறிஸ்தவர்கள் பாஸ்காவை பயனுள்ள வகையில் அனுசரிக்க உதவியாக யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகள் தமது இலக்கியத்தை ஆக்கியிருக்கலாம் எனக்கொள்ள இடமுண்டு. தவக் காலங்களில் வியாகுல பிரசங்கத்தினை தியானநிலையில் படிப்பதும், படிப்பதைக் கேட்பதும் பாஸ்கா நிகழ்வுகளுக்குத் தகுந்த வகையில் ஆயத்தம் செய்வதற்குச் சிறந்த உதவியாக அமையும் என்பது வலுவான கருத்தாகும்.

6. பக்தி வழிபாட்டு நோக்கில் வியாகுல பிரசங்கம்

கிறிஸ்துவின் பாஸ்கா நிகழ்வு வழியாக இடம்பெற்ற மீட்புச் செயற்பாடு, திருச்சபையினால் தொடர்ந்து நடத்தப்படுகின்றது. இதில் திருச்சபையின் உறுப்பினர்கள் விசவாச அனுபவங்களைப் பெற்று அவ்விசவாச அனுபவங்களைப் பல்வேறு வகையிலே வெளிப்படுத்துகின்றார்கள். திருவழிபாட்டுச் சடங்குகள் கிறிஸ்துவின் பாஸ்கா நிகழ்வு களை கருத்துள்ள வகையில் நினைவுகூர்கின்ற சம்பவங்களாகும். திருவழிபாட்டுச் சடங்குகள் திருச்சபையின் அங்கீகாரம் பெற்ற வழிபாட்டு முறைகளாக, சூறிப்பிட்ட ஒழுங்கு முறைகளுக்கு அமைய, மக்களால் இலகுவில் புரிந்துகொள்ள முடியாத இலத்தின் மொழியிலேயே இடம்பெற்று வந்தன. இந்நிலையில் மக்கள் பெரும்பாலும் ஒழுங்குபடுத்தப்படாத, இயல்பாகவே தோன்றிய பக்தி வழிபாட்டு முறைகளிலே பங்கு கொண்டனர்.¹⁶

பக்தி வழிபாட்டுப் பயிற்சிகள் மக்கள் விசவாசத்தில் வளர்வ தற்கும் அதே விசவாசத்தில் உறுதி பெறுவதற்கும் சிறந்த ஊடகமாக

அமைகின்றது என்பது அனுபவத்தில் கண்ட உண்மை. இவ்வாறான பக்தி வழிபாட்டுப் பயிற்சிகள் உள்ளார்ந்த பக்தி உணர்வின் வெளிப் பாடாகும். இவ்வாறான பக்தி உணர்வுகள் சூறிப்பிட்ட ஒரு செயற் பாட்டின் வழியாக வெளிக் காண்பிக்கப்படுவதுண்டு. பக்தி வழிபாட்டுப் பயிற்சிகள் மக்கள் மத்தியிலிருந்து தாமாகவே மேற்கிளம்பி மரபு வழியாகக் கையளிக்கப்படுவதுமுண்டு. இவை இயற்கையான, இயல்பு ரீதியாக மக்களின் பக்தி உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகின்ற செயற்பாடு களாகவும் அமைகின்றன.

மக்களிடமிருந்து எழும் பக்திப் பயிற்சிகளின் உள்ளடக்கம் புரிந்து கொள்வதற்கு இலகுவானவையாகும். மேலும் மக்கள் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் மறை உண்மைகளை விளங்கி, தங்கள் வாழ்வின் நிலைக்கேற்ப அவற்றை வெளிப்படுத்தப் பக்தி முயற்சிகள் உதவியளிக்கின்றன. இப்பின்னணியில் வியாகுல பிரசங்கத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கிறிஸ்துவின் பாஸ்கு நிகழ்வு, அது பற்றிய சிந்தனைகள், பக்தி முயற்சி கள் ஆகிய விடயங்களை நோக்கும்போது இவை இலகுவில் புரிந்து கொள்ளக்கூடியவையாக அமைந்துள்ளன. பாஸ்கா மறை உண்மைகள் தான் ஆதித்திருச்சபையின் விசுவாச சத்தியப் படிப்பினைகளின் நற் செய்திக் கருவாக விளங்கின. மக்கள் தாங்கள் பெற்ற விளக்கத்தைப் பல்வேறு வழிவகைகளில் வெளிப்படுத்த முற்பட்டனர்.

மக்கள் தாங்கள் விளங்கிக்கொண்ட விசுவாச உண்மைகளை தங்கள் விளக்கத்திற்கேற்ப, வாழ்க்கை நிலைமைக்கேற்ப, தூழ்நிலை ஏற்படுத்திய தேவைக்கேற்ப வாழ்ந்தார்கள். அதாவது, மக்கள் தங்கள் பண்பாட்டுக் கூருகளின் வடிவங்களில் அவற்றை வெளிப்படுத்தினர். இவ்வாறான மக்கள் மனம் கவர் சமயப் பற்றார்வமும், பக்திச் செயற் பாடுகளும் பண்பாட்டுக் கூருகள் வழியாகப் பேணப்பட்டு வளர்க்கப்படுகின்றது. இதற்கொப்ப இலங்கையில், சூறிப்பாகத் தமிழ்ப் பகுதிகளில் இவ்விடயங்கள் மக்களின் ஆன்மீக அனுபவங்களை வெளிப்படுத்து வதற்கு ஏற்ற கூருகளாக விளங்கின.

போத்துக்கேய மிஷனரிமாரால் இலங்கையில் பரப்பப்பட்ட கத்தோலிக்க விசுவாசம் கிறிஸ்துவை மையப்படுத்தப்பட்டதாக அமைந்த போதிலும் தேவ அன்னை, புனித அந்தோனியார் போன்ற புனிதர்களின் பக்தியில் ஆழமாக ஊன்றப்பட்டதாகவும் விளங்கியது. இவ்வாறு போத்துக்கல்லில் இருந்து எமது மன்னில் நாட்டப்பட்ட பக்தி முயற்சிகள், அருங்குறி நாடகங்கள், மறை உண்மை நாடகங்கள் என்பவற்றினால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டன. இந்நிலையில் போத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தரால் வெளியேற்றப்பட்டமையும் அதன்பின் கத்தோலிக்கர் மேல் சமத்தப்பட்ட தனிப்பட்ட, பொதுவான துன்புறுத்தல்களும்

மக்களின் பக்திச் செயற்பாடுகளில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. இவ்வாறான நெருக்குவாரம் நிறைந்த காலத்தில் கத்தோலிக்கர் தங்கள் மதம் சார் பக்திச் சடங்குகளை வெளிப்படுத்த முடியவில்லை. இங்கு புனிதர் மையப்படுத்தப்பட்ட பக்தி முயற்சிகள் பின்தள்ளப்பட்டு கிறிஸ்து மைய பக்திச் செயற்பாடுகள் முக்கியம் பெறத் தொடங்கின. அதாவது, திருவிழா, ஆயத்த திரிதின நவநாள் வழிபாடுகள், திருப்பவனிகள் என்பன அரசியல் துழ்நிலையின் திரைக்குள் மறைய கிறிஸ்துவின் பாடுகள் மையக்கருவாக கருத்தைக் கவரத்தொடங்கியது. இந்நிலையில் கத்தோலிக்கர் கிறிஸ்தவம் பற்றிய உள்ளுணர்வுகளைப் பெறத் தொடங்கினர். இந்நிலைக்கு அரசியற் துழ்நிலையும் காரணமாகும். இப்பின்னணியில் யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகளும் ஏனைய ஒரற்றோறியன் சபைக் குருமாரும் கோவா என்னும் இடத்தில் வழக்கத் திலுள்ள தவக்காலப் பக்தி முயற்சிகள் இலங்கைக் கத்தோலிக்கருக்கும் துழ்நிலைக்கு ஏற்ற பக்தி முயற்சி என்பதை உணர்ந்தனர்.¹⁷

1658இல் ஒல்லாந்தர் இலங்கையிலிருந்து போத்துக்கேயரை வெளியேற்றிய பின்பு அதைத் தொடர்ந்த முப்பது வருடங்கள் இலங்கை கத்தோலிக்கர் எந்தவொரு கத்தோலிக்க குருவின் பணியையும் பெற்றுக் கொள்ளமுடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலையில் இருந்தனர். இதனால் இக் காலத்தில் ஒழுங்கு முறையிலான வழிபாடுகளோ திருவருட் சாதனங்களைப் பெற்றுக் கொள்கின்ற வசதிகளோ மக்களுக்கு இருக்கவில்லை. கத்தோலிக்க விசவாசம் மக்கள் ஆதரவு பெற்ற பக்தி முயற்சிகளினாலேயே காக்கப்பட்டது. இவ்வாறான பக்தி முயற்சிகள் மக்களால் நீண்ட முப்பது ஆண்டுகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட காரணத்தினாலேயே யோசப்வாஸ் அடிகள் கத்தோலிக்கரை இனம் காணக்கூடியதாயிருந்தது. நெடுஞ்காலமாக ஒல்லாந்தரின் நெருக்குவாரங்கள் காரணமாக மக்களைத் தரிசிக்கவோ, திருவருட் சாதனங்களை நிறைவேற்றவோ முடியாத நிலை இருந்தது. இக்காலத்தில் பக்தி முயற்சிகள்தான் விசவாசத்தைக் காப்பதற்கு உதவியாக அமைந்தன.

வியாகுல பிரசங்கம் இன்றுவரை நிலைத்திருப்பதற்கும், மக்களின் அமோக ஆதரவைப் பெறுவதற்கும், அதனோடு நெருங்கிய முறையில் இணைந்துள்ள பக்திச் செயற்பாடுகளதும், இவற்றிற்கு பாஸ்கு நிகழ்வுகள் கருப்பொருளாக இருப்பதும் முதன்மைக் காரணங்களுள் ஒன்றாகும். தவக்காலப் பக்தி முயற்சிகள் திருச்சபையில் பல்வேறு வடிவங்களில் பன்னெடுங்காலமாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. வியாகுல பிரசங்கத்தைப் பாடுவது, பாடுவதைக் கேட்பது, சிலுவைப் பாதைச் சிந்தனைகளில் பங்குகொள்வது, பாசோ, ஆசந்தி, நாற்பது நாள் தவம், தனக்குத் தானே கசையால் அடித்து உடலை வருத்துவது

எனப் பல பக்தி முயற்சிகள் உண்டு. இப்பக்தி முயற்சிகள் எல்லாம் மனமாற்றத்தையும் பரிகாரச் செயற்பாடுகளையும் கருப்பொருளாகக் கொண்டே தோற்றும் பெற்றுள்ளன.¹⁸ திருச்சபையின் அதிகாரபூர்வமான தவக்காலத் திருவழிபாடுகளும் மக்களிடம் பாவத்தின் விளைவுகளை உணரவைப்பதும் மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதும் பரிகாரம் செய்வது மாக அமைந்துள்ளன. இவற்றையே தவக்காலப் பக்தி முயற்சிகளும் செய்கின்றன.

பாவங்களிலிருந்து மன்னிப்புப் பெறுவதற்கான வழிவகைகளாக திருவழிபாட்டு முறைப்படி பாவமன்னிப்பு அருட்சாதனம் திருச்சபையி னால் வழங்கப்பட்டாலும் மக்கள் பாஸ்கு நிகழ்வுகள் பற்றிய தங்கள் விளக்கத்திற்கேற்ப இறை இரக்கத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள். வியாகுல பிரசங்கம் பாடுவதும், பாடுவதைக் கேட்பதும் மக்களின் உள்ளத்தில் மனம் வருந்தும் உணர்வை ஏற்படுத்துகின்றது. கிறிஸ்து வின் பாஸ்கு நிகழ்வுகள் பற்றிய நற்செய்திக் குறிப்புகளும் அவற்றின் பின்னணியில் அளிக்கப்படும் சிந்தனைகளும், செபங்களும் அவற்றுடன் தொடர்புட்ட ஏனைய விடயங்களும் மக்களின் விளக்கத்திற்கு உட்பட்ட வையாகவே உள்ளன. மேலும் மக்கள் தங்கள் பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் செய்யவேண்டுமென்னும் செய்தியையும் இது அளிப்பதாக அமைகின்றது. வியாகுல பிரசங்கம் பாடுவதும், பாடுவதைக் கேட்பதும் மக்களிடம் தவக்காலத்திற்குரிய மனநிலையை உருவாக்குகின்றது. இதனோடு தொடர்புடைய செபங்கள், வேண்டுதல்கள், மக்களுக்கான அழைப்பு ஆகிய விடயங்கள் இறை இரக்கத்தைப் பெறுவதற்கான வழிவகை களாக உள்ளன.

திருச்சிலுவை ஆராதனையும், சிலுவை முத்தியும் வியாகுல பிரசங்கத்துடன் நேரடித் தொடர்புடையதொரு விடயமல்ல. ஆயினும் இவ்வேளையில் பாடப்படுகின்ற ‘பிழை தீர்க்கிற மந்திரம்’ என்னும் பாடல் மக்களிடம் துக்க உணர்வை ஏற்படுத்துவதற்குச் சிறந்த ஊடகம் என்பதில் எதுவித சந்தேகமும் இல்லை. திருச்சிலுவை ஆராதனை பெரிய வெள்ளி வழிபாட்டில் ஒரு முக்கிய பகுதியாகும். இச்செயற்பாடு 4ஆம் நூற்றாண்டில் திருச்சபையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு 11ஆம் நூற்றாண்டில் உரோமையத் திருவழிபாட்டு முறையில் புகுத்தப்பட்டது. இதில் மூன்று நிலைகளில் சிலுவையை மூடிய துணியை அகற்றுவதும், சிலுவையை முத்தி செய்வதும் அடங்கும். இது சிலுவையில் அறையுண்ட கிறிஸ்துவிற்கு வழங்குகின்ற வணக்கமாகும்.

பாசோ என்னும் பக்தி நிகழ்விற்கும், வியாகுல பிரசங்கத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. பாசோ இந்திய கோவா மாநிலத்தில்

ஆரம்பமானது, பிற்பட்ட காலங்களில் போத்துக்கேய மின்னறிமாரால் இலங்கைக்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. ஒல்லாந்தர் காலத்து சில ஆவணங்கள் ‘பாசோ’ நிகழ்வு இடம்பெற்றவேளையில் வியாகுல பிரசங்கம் பின்னணி விளக்கமாகப் பாடப்பட்டது எனக் கூறுகின்றது.¹⁹ வியாகுல பிரசங்க ஆசிரியர் இவ்விலக்கியத்திற்கான என்னக்கருவை ‘பாசோ’ நிகழ்விலிருந்து பெற்றிருக்கலாம்.

‘பாஸ்கு’ அல்லது பாடுகளின் காட்சி மூலமாகவும் தவக்காலப் பக்தி முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ‘பாஸ்கு’ அல்லது பாடுகளின் காட்சியின்போது வியாகுல பிரசங்கம் பின்னணி விளக்கமாகப் பாடப் பட்டது.²⁰ பாஸ்கு நிகழ்ச்சி ஒரு மேடைக்குள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட செயற்பாடு அல்ல. சிலுவை சமக்கும் காட்சி கிராமத்தின் ஊடாக பவனியாக இடம்பெற்றது. இதில் மக்கள் எல்லோரும் பங்குகொண்டனர்.²¹ இப்பவனியில் கிறிஸ்து சிலுவை சமக்கும் பெரிய அளவிலான உருவமும் (சூரபம்) வியாகுல அன்னையின் திருச்சூருபமும் மக்களால் காவிச் செல்லப்பட்டன. இவ்வாறான செயற்பாடு மக்கள் உண்மையில் பங்குகொள்ளும் உணர்வை அவர்களுக்கு அளித்தது.²²

‘பாசோ’ அல்லது ‘பாஸ்கு’ நாடகப்பாணியிலான நிகழ்வின் கருப் பொருளாகக் கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம் அமைகின்றது. ‘பாஸ்கு’ காட்சியில் பொம்மலாட்ட வடிவிலான முறையில் உருவங்கள் அமைக்கப்படும். இதில் கிறிஸ்து சிலுவையில் கொடுமையான துண்ப வாதை கண அனுபவித்த நிகழ்வை மக்களுக்கு உணர்த்துவதாக அமைகின்றது.²³ இவ்வேளையில் பின்னணி விளக்கமாக வியாகுல பிரசங்கத்தி விருந்து 8ஆம் பிரசங்கம் பாடப்படும். இன்றும் பல கத்தோலிக்க ஆலயங்களில் பெரியவெள்ளிக்கிழமை திருவழிபாடு களின் பின்பு கிறிஸ்து சிலுவையில் உயிர்விடும் நிகழ்வு 8ஆம் பிரசங்கம் பாடுவதுடன் இடம்பெறுகின்றது. பொதுவாக, மக்கள் இதனைச் ‘சிலுவையில் அறைந்து - இறக்குதல் சடங்கு’ என்று அழைப்பதுண்டு.

பாசோ அல்லது ‘பாஸ்கு’வினது ஒரு பகுதியாகவே ஆசந்தி பக்தி முயற்சி இடம்பெறுகின்றது. ஆயினும் ஆசந்தி எடுத்தல் என்னும் தனிப்பட்ட பக்தி நிகழ்வாகவும் இடம்பெறுவதுண்டு. பொதுவாக, எல்லா ஆலயங்களிலும் ‘கல்லறைச் சூரபம்’ அல்லது ‘கல்லறை ஆண்டவர்’ எனப்படும் பெரிய அளவிலான மரித்த கிறிஸ்துவின் பிரதிபலிப்புச் சூரபம் வணங்கப்படுவதுண்டு. இன்றும் சில ஆலயங்களில் பெரிய வெள்ளிக்கிழமைகளில் மாலை திருவழிபாட்டின் பின்பு ஆசந்தி பக்தி முயற்சி தனிப்பட்ட ஒரு நிகழ்வாகவும் இடம்பெறுவதுண்டு.

இப்பக்தி முயற்சியின் வேளையில் சிலுவையிலிருந்து இறக்கப் பட்ட கிறிஸ்துவின் பிரதிபலிப்பு சூரபம் பாடையில் வைக்கப்பட்டு,

திருப்பவனியாக எடுத்துச் செல்லப்படுவதுண்டு. பவனியின்போது துள்ப உணர்வை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள், புலம்பல்கள், ஒப்பாரிகள் பாடப்படும். இவ்வேளையில் எல்லோரதும் உள்ளத்தை உருக்கும் பிழை தீர்க்கின்ற மந்திரமும் பாடப்படும். இது யாக்கோமே கொன்சால்-வெஸ் அடிகளால் எழுதப்பட்டு இராகமும் அமைக்கப்பட்டது. இது பாடப்படும்போது மக்கள் தமது பாவங்களுக்கான துக்கத்தையும் மன வருந்துதலையும் உணர்கின்றனர். கிறிஸ்துவின் உயிரற்ற உடலைப் பிரதிபலிக்கும் திருச்சுருபத்திற்கு மக்கள் எல்லோரும் வணக்கம் செலுத்துவதுடன் இவ்வழிபாடு நிறைவு பெறும்.

இவ்வாறான பக்தி முயற்சிகள் கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம் ஆகிய மறை நிகழ்வுகளுடன் இணைந்த விசவாச அனுபவத்தைப் பெறுவதற்கு சிறந்த ஊடகங்களாக அமைகின்றன.

7. விவிலிய நோக்கில் வியாகுல பிரசங்கம்

வியாகுல பிரசங்க இலக்கியத்தின் கருப்பொருளாக கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம் ஆகிய சம்பவங்களும் அவற்றுடன் தொடர்புடைய விடயங்களும் அமைந்துள்ளன. இதுவே கிறிஸ்தவத்தின் அச்சாணி ஆகவும் மையப்பொருளாகவும் அமைந்துள்ளது. ஆதித் திருச்சபையின் போதனையின் மையமாகவும் பாஸ்கு நிகழ்வுகளே அமைந்துள்ளன. கொன்சால்-வெஸ் அடிகள் கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம் ஆகிய விடயங்களை ஒன்பது பிரசங்கங்களாக வகுத்து, ஒவ்வொரு பிரசங்கம் பற்றியும் விளக்கமும், சிந்தனையும் அளித்து மக்களின் ஆன்மீகச் சிந்தனைக்கும் புதுப்பித்தலுக்கும் துணையாகத் தமது இலக்கியத்தை ஆக்கியுள்ளார்.

இவர் தமது இலக்கியத்தின் கருவுலத்திற்கான பெரும் பகுதியை கிறிஸ்துவின் பாடுகள் பற்றி விபரிக்கின்ற நான்கு நற்செய்திகளிலிருந்தும் தெரிந்து எடுத்துள்ளார். நான்கு நற்செய்திகளிலும் கூறப்பட்டுள்ள சம்பவங்களின் தொகுப்பாகவும் அவற்றின் பின்னணியில் எழுகின்ற சிந்தனைகளாகவும் இவ்விலக்கியம் அமைந்துள்ளது. ஏன் இவ்விலக்கி யத்தின் ஆசிரியர் நான்கு நற்செய்திகளிலிருந்தும் தமது இலக்கியத்திற்கான விடயங்களைத் தெரிந்தெடுத்துள்ளார் என்பது சிந்தனைக்குரிய வினாவாக அமைகின்றது. இதற்கான விடையைப் பின்பு நோக்குவோம்.

கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம் வரலாற்றில் ஒரு முறை மட்டும் இடம்பெற்ற சம்பவங்களாகும். அவ்வாறாயின் ஏன் நான்கு நற்செய்திகள்? நான்கு நற்செய்தியாளர்களும் வெவ்வேறு இறையியல் நோக்கங்களைப் பின்னணியாகக் கொண்டு தமது நற்செய்தியை எழுதி

உள்ளனர். நான்கு நற்செய்தியாளர்களும் வெவ்வேறு மக்கள் குழுமங்களுக்கு அவர்கள் எதிர்நோக்கிய சமய, சமூக, அரசியற் பிரச்சனைகளுக்கு விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் தீர்வு காணவேண்டியிருந்தது. இதுவே நான்கு நற்செய்திகள் தோன்றுவதற்கு காரணமாக அமைந்தது.

கொன்சால்வெஸ் அடிகளும் தமது இலக்கியத்தை ஆக்குவதற்கு பின்னணியாக குறிப்பிட்ட இறையியல் நோக்கத்தைக் கொண்டு செயற் பட்டார். மக்கள் கிறிஸ்துவின் பாடுகளை மனக்கணமுன் கொண்டு தங்கள் பாவங்களை நினைத்து, அவற்றிற்காக மனம்வருந்தி, உண்மையான மனமாற்றத்தைப் பெற்று, பாவத்தை வெறுத்து, அருள் வாழ்வு வாழ அழைப்பது முதல் நோக்காக விளங்கியது. மேலும் ஒல்லாந்தர் இலங்கையில் ஆட்சி, நிர்வாகம் நடத்திய காலத்தில் கத்தோலிக்கர் பல துண்பங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டார்கள். இவ்வாறான மக்கள் கலாபணையின் வேளையில் விசுவாசத்தில் தளர்ச்சியடையாது உறுதி பெறுவதற்கும் துணையாக இவ்விலக்கியம் ஆக்கப்பட்டது. இது ஒரு முதல் நோக்கைக்கொண்டு ஆக்கப்பட்டாலும் பல துணை நோக்கங்களையும் கொண்டுள்ளது. இவ்வாறு துணை நோக்கங்களாக விவிலிய அறிவு, மறை அறிவு, இறையியல் அறிவு எனச் சிலவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

கொன்சால்வெஸ் அடிகளும் தாம் எடுத்துக்கொண்ட இறையியல் இலக்கையடைய நான்கு நற்செய்திகளிலிருந்தும் கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம் தொடர்பான விடயங்களைத் தெரிந்து எடுத்து தமது இலக்கியத்தை ஆக்கியுள்ளார். இவர் தமது இலக்கியத்திற்கான கருவுலத்தை எந்த ஒரு தனி நற்செய்தியாளருடைய பாடுகள் பற்றிய விபரணத்திற்குள் தனியே மட்டுப்படுத்தவில்லை. இந்த உண்மையை (ஒரு பிரசங்கத்தை எடுத்துக்காட்டாக) முதலாம் பிரசங்கத்தை ஆய்வுமுறையில் நோக்குவதன் வழியாகத் தெளிந்து கொள்ளலாம்.

இதனால் ஒவ்வொரு நற்செய்தியாளரும் தாம் தேர்ந்து கொண்ட இறையியல் இலக்கை அடைவதற்குக் கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம் தொடர்பான விடயங்களில் தமக்குக் கைகொடுக்கும் சம்பவங்களை மட்டும் தெரிந்து எடுத்து தமது நற்செய்தியை ஆக்கியுள்ளனர்.

வியாகுல பிரசங்க ஆசிரியர் யான்படுத்திய வேதாகமப் பகுதிகள்

‘ஆயத்தமாயுள்ள பெரிய மாடி அறை’

(மாற் 14/15, லூக் 22/12 ஆகிய இரண்டு நற்செய்திகளிலும் காணப்படுகின்றது.)

‘சீடர் பாதங்களைக் கழுவியது’

(யோவான் 13/1-13 இல் மட்டும் இச்சம்பவம் இடம்பெறுகின்றது.)

‘முப்பது வெள்ளிக் காச்கள்’

(மத் 26/30 இல் மட்டும் காணப்படுகின்றது.)

‘பேதரு (இராயப்பர்) மறுதலிப்பு முன்னறிவிப்பும் பேதருவின் (இராயப்பர்) மறுப்பும்’

(நான்கு நற்செய்திகளிலும் இடம்பெறுகின்றது. : மத் 26/30-35, மாற் 14/26-31, லூக் 22/31-34, யோவா 13/36-38)

‘வழக்கப்படி ஓலிவ மலைக்கு வந்தார்’

(லூக் 22/39 இல் மட்டும். லூக்காஸ் ஓலிவைமலை என்று சூற மத்தேயு, மாற்கு ஆகிய இருவரும் கெத்சமெனி என்னும் தோட்டம் என்று சூறுகின்றனர்.)

‘துன்பத்தின் ஆரம்பம்’

(ஒத்தமை நற்செய்தியில் மத் 26/30, மாற் 14/26, லூக் 22/39)

‘தோட்டம்’

(யோவா 18/1, இது யோவான் மட்டும் சூறுவது)

‘ஆயனை அடிப்பேன் மந்தைகள் சிதறும்’

(மத் 26/30, மாற் 14/27 இரண்டிலும் மட்டும்)

‘மூன்று சீடர்களை மட்டும் அழைத்துச் சென்றார்.’

(மத் 26/36-37, மாற் 14/32-33 மட்டும் இடம்பெறுகின்றது.)

‘இராயப்பர், யாகப்பர், அருளப்பர் ஆகிய மூவரையும் தம்முடன் அழைத்துச் சென்றார்.’

(மாற்கு 14/33 இதில் மட்டும் இடம்பெறுகின்றது.)

‘என் ஆன்மா மரணமட்டும் வேதனையாயுள்ளது.’

(மத் 26/38, மாற் 14/34 மட்டும் இடம்பெறுகின்றது.)

‘சோதனைக்கு உட்படாதபடி செபியங்கள்.’

(லூக் 22/40, இங்கு மட்டும் இடம்பெறுகின்றது.)

‘முழந்தாட்படியிட்டு’

(லூக் 22/41, இதில் மட்டும்)

‘இயேசு மூன்று சீடர்களை மட்டும் அழைத்துச் சென்றார்.’

(மத் 26/36-37, மாற் 14/32-33)

‘இராயப்பர், யாகப்பர், அருளப்பர் ஆகிய மூவரையும் தம்முடன் அழைத்துச் சென்றார்.’

(மாற் 14/33)

‘என் ஆண்மா மரணமட்டும் வேதனையாயுள்ளது.’

(மத் 26/38, மாற் 14/34)

‘சோதனைக்குட்படாதபடி செபியுங்கள்.’

(லூக் 22/40 லூக்காஸ் நற்செய்தியில் மட்டும் இடம்பெறுகின்றது.)

‘முழுந்தாட்படியிட்டு’

(லூக் 22/41)

‘முகம் தரையில் வீழ்ந்து’

(மத் 26/39, மாற் 14/35 இரண்டில் மட்டும் இடம்பெறுகின்றது.)

‘தந்தையே’

(இச்சொற்பதம் ஒத்தமை நற்செய்திகள் எல்லாவற்றிலும் காணப்படுகின்றது. : மத் 26/39, மாற் 14/35, லூக் 22/42)

‘என் தந்தையே’

(இச்சொற்பதம் மத்தேயு நற்செய்தியில் மட்டும் இடம்பெறுகின்றது. : மத் 26/39)

‘அப்பா பிதாவே’

(என்னும் சொற்பதம் மாற்கு நற்செய்தியில் மட்டும் இடம்பெறுகின்றது. : மாற் 14/26)

‘துன்பக்கலம்’

(என்பது ஒத்தமை நற்செய்திகளில் இடம்பெறுகின்றது. : மத் 26/36, மாற் 14/35, லூக் 22/42)

‘இரண்டாம் முறை முழுந்தாட்படியிட்டு’

(என்னும் சொற்பதங்கள் எந்த நற்செய்தியிலும் குறிப்பிடப்படவில்லை. இரண்டாம் முறை சென்று செபித்தார் என்பது மட்டும் மத்தேயு, மாற்கு நற்செய்திகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. : மத் 26/42, மாற் 14/39)

‘அவர்கள் தூக்கமாக இருப்பதைக் கண்டு இராயப்பரிடம் கூறினார்.’
(மத் 26/40, மாற் 14/37)

‘ஓருமணிநேரம் விழித்திருந்து செபிக்க உங்களால் முடியவில்லையா?’

(மாற் 14/37, இங்கு கிறிஸ்துவின் தொனியில் சற்றுக் கண்டிப்புக் காணப்படுகின்றது.)

‘சோதனைக்கு உட்படாதபடி விழித்திருந்து செபியுங்கள்’

(ஒத்தமை நற்செய்தியில் காணப்படுகின்றது. : மத் 26/41, மாற் 14/38, லூக் 22/46)

‘என் தந்தையே நான் குடித்தாலோழிய இத்துன்பக்கலம் அகல முடியாது எனின் உமது விருப்பப்படியே ஆகட்டும்.’

(மத் 26/42)

‘இரண்டாம் முறையாக கிறிஸ்து தம் சீடர்களிடம் வந்தபோது அவர்கள் தூங்குவதைக் கண்டார். ஏனெனில் அவர்கள் கண்கள் தூக்க மயக்க முற்றிருந்தன. அவர்களை விட்டு மீண்டும் சென்றார்.’

(இங்கு மத்தேயு நற்செய்தி மிக நெருக்கமாகப் பின்பற்றப்படுகின்றது.
: மத் 26/43- 44)

‘அப்பொழுது வானதூதர் ஒருவர் அவருக்குத் தோன்றி அவரைத் திடப்படுத்தினார்.’

[லூக் 22/43, இங்கு கொன்சால்வெஸ் அடிகள் தமது இறையியல் கருத்தை வலியுறுத்த இச்சொற்பதங்களைப் பயன்படுத்தாமல் விட்டு விடுகின்றார். (அதாவது, கிறிஸ்து ஏனையோருடைய பாவங்களுக்காகத் தாம் துண்பங்களை ஏற்றுப் பரிகாரம் செய்யவேண்டும் என்பது) ஆயினும் புதிய ஏற்பாட்டு ஆவணங்களில் இச்சொற்பதங்கள் இடம் பெறவில்லை.]

‘கொடிய வேதனைக்குள்ளாகவே மேலும் உருக்கமாகச் செபித்தார். அவருடைய வியர்வை பெரும் இரத்தத் துளிகளாக நிலத்தில் விழுந்தது.’

(லூக் 22/44 : இச்சொற்பதங்களைப் பயன்படுத்தி தமது இறையியல் இலக்கை அடைய முனைந்துள்ளார். ஆயினும் ‘அவருடைய வியர்வை பெரும் இரத்தத் துளிகளாக நிலத்தில் விழுந்தது’ என்னும் பகுதி காலத்தால் முற்பட்ட மூலச்சுவடிகளில் இடம்பெறவில்லை. இப் பகுதியை விபரித்த பின்பு வியாகுல பிரசங்க இலக்கிய ஆசிரியர், கபிரியேல் தூதர் தோன்றி துண்ப வேதனைப்பட்ட கிறிஸ்துவிற்கு ஆறுதல் அளித்ததாகக் கூறுகின்றார்.)

‘அப்போது வானதூதர் ஒருவர் அவருக்குத் தோன்றி அவரைத் திடப்படுத்தினார்.’

(லூக் 22/43 : இப்பகுதியும் சில முக்கிய மூலச்சுவடிகளில் இடம்பெற வில்லை. ஆயினும் வியாகுல பிரசங்க ஆசிரியர் லூக்கா நற்செய்தியில் காணப்படும் நிகழ்வுகளின் ஒழுங்கு முறையை மாற்றி அமைத்துள்ளார். லூக்கா நற்செய்தியின்படி வானதூதர் கிறிஸ்து இரத்த வியர்வை சிந்த முன்பு தோன்றி கிறிஸ்துவிற்கு ஆறுதல் அளித்தார். வியாகுல பிரசங்கத்தில் வானதூதர், கிறிஸ்து இரத்த வியர்வை சிந்திய பின்பு தோன்றி நீண்ட உரையாடல் நடத்தி, நிலத்திலிருந்து அவரைத் தூக்கி முகத்தைத் துடைத்து சிலுவையைக் காண்பிக்கின்றார்.)

நான்கு நற்செய்திகளிலும் விபரிக்கப்பட்டுள்ள பாடுகள் பற்றிய விவரணங்களையும் வியாகுல பிரசங்கத்தையும் ஒப்பியல் நிலையில் ஆட்டுப்பொது வியாகுல பிரசங்கத்தின் ஆசிரியர் நான்கு நற்செய்திகளில் கிருந்தும் தமது இலக்கியத்திற்கான விடயங்களைத் தெரிந்து எடுத்தே இலக்கியத்தை ஆக்கியுள்ளார் என்னும் உண்மை தெளிவாகின்றது.

வியாகுல பிரசங்க இலக்கியத்தின் விடயப்பொருள் எங்கிருந்து பெறப்பட்டுள்ளது? நல்லூர் ஞானப்பிரகாசர் இதற்கு இரண்டு வகையான மூலங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். அவை,

1. நான்கு நற்செய்திகளில் கூறப்பட்டுள்ள பாடுகள் பற்றிய விபரங்கள்
2. மத்திய காலத்தில் தோன்றிய பற்றார்வமுள்ள ஆழ்தியான இலக்கியங்கள்

எனினும் எமது ஆய்வின்படி வியாகுல பிரசங்கத்தில் இடம்பெறும் முக்கிய பாத்திரங்கள் துண்பங்களை எதிர்கொண்ட கிறிஸ்தவும் அவரின் தாயார் வியாகுல அன்னையுமாவர். ஆயினும் தூய கண்ணி மரியாவைப் பற்றி வியாகுல பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில விடயங்கள் நற்செய்தியில் எங்கும் இடம்பெறவில்லை. எனவே மூன்று வகையான மூலங்களிலிருந்து இவ்விலக்கியத்திற்கான விடயப்பொருள் பெறப்பட்டு உள்ளதாகத் தெரிகிறது. அவையாவன,

1. நான்கு நற்செய்திகளிலும் கூறப்பட்டுள்ள பாடுகள் பற்றிய விபரங்கள்
2. மத்திய காலத்தில் தோன்றியுள்ள ஆழ்தியான இலக்கியங்கள்
3. திருமுறைத் தொகைக்குட்படாத (அங்கீகாரம் பெறாத) நற்செய்தி நூல்கள்

வியாகுல பிரசங்கத்தில் இடம்பெறும் முக்கிய பாத்திரங்கள் துண்பங்களை எதிர்கொண்ட கிறிஸ்தவும் அவருடைய தாயார் வியாகுல அன்னையுமாவர். தூய கண்ணிமரியாள் பற்றி வியாகுல பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்களில் சில நான்கு நற்செய்திகளில் எங்கும் இடம்பெறவில்லை. உதாரணமாகச் சில சம்பவங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

1. பாஸ்கு நிகழ்வுகளின் ஆரம்பத்திற்கு முன்பு கிறிஸ்து தமது தாயிடம் சென்று ஆசி பெற்று, பிரியாவிடை கூறிச் செலவதாக வியாகுல பிரசங்கம் குறிப்பிடுகின்றது. இந்த நிகழ்வு நான்கு நற்செய்திகளில் எவற்றிலும் குறிப்பிடப்படவில்லை.
2. பிலாத்து, கிறிஸ்துவின் மேல் சமத்தப்பட்டுள்ள குற்றங்களை ஆய்ந்து விசாரித்து குற்றமற்றவர் என அறிந்தும் மக்களின் கிளர்ச்சிக் குப் பயந்து சிலுவை சம்பதற்கும் சிலுவையில் அறையப்படுவ தற்கும் தீர்ப்பிட்டான். இத்தீர்ப்புப் பற்றிய செய்தியை யோவான்

(அருளாப்பர்) தூய கன்னிமரியானுக்கு அறிவிப்பதாக வியாகுல பிரசங்க ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். இந்த விடயம் பற்றி நான்கு செய்திகளில் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. (7ஆம் பிரசங்கம்)

3. கிறிஸ்து சிலுவை சமந்து செல்லும்போது ஜெருசலேம் நகர்ப் பெண்களில் ஒருவர் வெரோணிக்கா எனப் பெயர் குறிப்பிடப்பட இள்ளாவர், கிறிஸ்துவை அணுகி அவரது முகத்தில் படிந்திருந்த வியர்வையையும் இரத்தத்தையும் துடைத்ததாகவும் இதற்குப் பிரதி உபகாரமாக துடைக்கப்பட்ட துணியிலேயே ஆண்டவரின் திருமுகம் பதிந்ததாகவும் கொன்சால்வெஸ் அடிகள் குறிப்பிடுகின்றார். இச்சம்பவம் பற்றி நான்கு நற்செய்திகளில் ஒன்றும் குறிப்பிட வில்லை. (7ஆம் பிரசங்கம்)
4. கிறிஸ்துவும் அவரோடு இரு கள்வரும் சிலுவையில் அறையப் பட்டார்கள். இவர்களது மரணத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கு படைவீரர் இரு கள்வரதும் கெண்டைக்கால்களை முறித்தார்கள். இயேசு ஏற்கனவே இறந்து போயிருந்ததால் அவருடைய கால்களை முறிக்க வில்லை. படைவீரர்களில் ஒருவன் அவருடைய விலாவை ஈட்டியால் குத்தினான்.

வியாகுல பிரசங்கத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி கிறிஸ்துவை ஈட்டியால் குத்தியவன் ஒரு கண் பார்வையற்றவன். குத்தியபோது இரத்தமும் நீரும் வெளியேறியது. இதில் ஒரு துளி குத்தியவனுடைய பார்வையற்ற கண்ணில் பட்டபோது அவன் உடனே பார்வை பெற்றான். இவ்வாறு பார்வை பெற்ற நிகழ்வு நான்கு நற்செய்திகளில் ஓரிடத்திலும் குறிப்பிடப் படவில்லை. (9ஆம் பிரசங்கம்)

இவ்வாறு நற்செய்தி ஏடுகளில் குறிக்கப்படாத விடயங்கள், அங்கீகரிக்கப்படாத நற்செய்திகளில் குறிக்கப்பட்டிருக்கலாம். இதனால் வியாகுல பிரசங்கத்தின் ஆசிரியர் தமது இலக்கியத்திற்கான விடயப் பொருளை நான்கு நற்செய்திகளிலும் கூறப்பட்டுள்ள பாடுகள் பற்றிய விபரணங்களில் இருந்தும், மத்திய காலத்தில் தோன்றிய ஆழ்தியான இலக்கியங்களில் இருந்தும், அங்கீகாரம் பெறாத நற்செய்திகளிலி ருந்தும் எடுத்திருக்கலாம்.

8. இறையியல் நோக்கில் வியாகுல பிரசங்கம்

ஒல்லாந்தர் இலங்கையை ஆண்ட காலத்தில் கத்தோலிக்கர் பல நெருக்குவாரங்களை எதிர்நோக்கிய தழிலில் பணியாற்றிய கொன்சால்வெஸ் அடிகள் ஆண்மீகப் புதுப்பித்தல் பணிக்கு சிறந்த ஊடகமாகக் கருதியே இவ் இலக்கியத்தை ஆக்கியுள்ளார். இவ்

இலக்கியம் சாதாரண மக்கள் பாடுவதற்கும், பாடுவதைக் கேட்பதற்கு மாக ஆக்கப்பட்டது. இதில் கூறப்பட்டுள்ள இறையியல் கருத்துக்கள் இப்பின்னணியிலேயே நோக்கப்பட வேண்டியவை. இலக்கியம் ஆக்கப்பட்டதற்கான காரணத்தை கூறுமிடத்து கிறிஸ்து மக்களாகிய எங்கள் பாவக் குற்றங்களையெல்லாம் தாமே ஏற்று எங்கள் பாவத்திற்கான பரிகாரத்தைத் தமது மரணத்தினால் மேற் கொண்டார். இதனால் உயர் இறையியல் சிந்தனைகளை முன் வைப்பது இதன் நோக்கமல்ல. கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம் பற்றிய நிகழ்வுகளின் பின்னணியில் உளம் வருந்துதல், உளமாற்றம், பாவ அறிக்கை, பாவ மன்னிப்பு ஆகிய சிந்தனைகளும் செயற்பாடுகளும் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறப்படுகின்றன. மக்கள் இச் செயற்பாடுகளில் ஆர்வத் துடன், பற்றுடன், பக்தியுடன் பங்குகொள்ள செய்வதே இலக்கியம் ஆக்கப்பட்டதன் நோக்கமாகும். எனவே இலக்கியம் முன்வைக்கும் இறையியல் சிந்தனைகள் இலகுவானவை, சிக்கலற்றவை, மக்களை மனமாற்றத்திற்கு அழைப்பதை முழுக்க முழுக்க இலக்ககாகக் கொண்டவை. ஒவ்வொரு பிரசங்கத்திலும் இடம்பெறும் முக்கிய கருத்துக்களைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்.

இறையியல்

1ஆம் பிரசங்கம்

ஓருவர் செய்த பாவத்தின் விளைவிற்கு வேறு ஒருவர் பரிகாரம் (பிராயச்சித்தம்) செய்வது.

இங்கு மக்கள் இறைத் தந்தைக்கு எதிராகச் செய்த பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக இறைமகன் (இயேசு) தாமாக முன்வந்து அப் பாவங்களுக்காகப் பிராயச்சித்தம் செய்வது தெளிவாகக் காண்பிக்கப்படுகின்றது. இறைத் தந்தையின் விருப்பத்திற்கு முற்றாகக் கீழ்ப்படிவது கிறிஸ்துவின் மன்றிலையாகும். கிறிஸ்து தமது தாயாரிடம் பிரியாவிடை பெறுவதற்கு முன்பு இறைவனது சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதே அவருடைய நோக்கு என்று ஆசிரியர் இரண்டு தடவைகள் குறிப்பிடுகின்றார்.

இறைவனின் அன்னை தொடர்ந்து வாழ்வதற்கான தேவையும் மனிதரின் மீட்புப்பணியில் மரியன்னை தொடர்ந்து ஆற்றவேண்டிய பங்கும் தெளிவாக வலியுறுத்தப்படுகின்றது. மரியன்னை ஆற்ற வேண்டிய பணியின் தன்மை பற்றிக் குறிப்பிட்டு அது அடியார்களுக்கு ஆற்றலும் ஊக்குவிப்பும் அளிப்பதாக இருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

கிறிஸ்து மேற்கொண்ட கொடுரமான பாடுகளுக்குக் காரணமா யிருந்த மனித பாவங்களுக்காக அதிகமாக மனம் வருந்த மனிதர் ஒவ்வொருவரையும் ஆசிரியர் அழைக்கின்றார். இந்த விடயம் எல்லாப் பிரசங்கங்களிலும் இடம்பெறுகின்றது.²⁴

தமது தாயாருக்குப் பிரியாவிடை கூறிய கிறிஸ்து தொடர்ந்து தமது சீட்ருடன் பாஸ்கு உணவை அருந்துகின்றார். இவ்வேளையில் வேலேயே சீடரின் பாதங்களைக் கழுவி திவ்விய நற்கருணையை ஏற்படுத்தி தம்மைக் காட்டிக் கொடுக்கும் நிகழ்வு பற்றியும் முன்னரிவிக் கின்றார். கெத்சமெனி தோட்டத்திற்குச் செல்லும் வழியில் இராயப்பரின் (பேதுரு) மறுதலிப்பு பற்றியும் எடுத்துரைக்கின்றார்.

கெத்சமெனி தோட்டத்தில் கிறிஸ்து செபித்த விடயம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அவர் தந்தையுடன் தனிமையில் செபத்தில் உறவு கொள்ளும் நிலைக்கு ஒப்பான நிகழ்வு ஒத்தமை நற்செய்திகளில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். இதேவேளை மனித நிலையில் எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற ஆறுதலளிக்கும் பதில் எதுவும் தந்தையிடமிருந்து கிடைக்கவில்லை.

மேலும், தந்தையின் மௌனம் கிறிஸ்துவின் பாடுகளையும் தனிமையையும் அதிகரிப்பதாக அமைகின்றது. பிதாவினுடைய மௌனத்தின் பின்னணியில் பரலோக வாசல் தாழிடப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்பட்டுள்ள சம்பவமும் கிறிஸ்துவினுடைய துண்பத்தை அதிகரிப்பதாயுள்ளது.²⁵

கிறிஸ்து இரத்த வியர்வை சிந்திய சம்பவத்தை விபரித்த இலக்கிய ஆசிரியர் இதற்கான விளக்கத்தை அளிக்கும்போது புதிய ஆதாராகிய கிறிஸ்து பழைய ஆதாமின் பாவத்திற்கான பரிகாரத்திலும் பன்மடங்காகப் பரிகாரம் செய்வதாகக் குறிப்பிடுகிறார். முதல் ஆதாம் தனது பாவத்தின் தண்டனையாக நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் சிந்து உழைக்க வேண்டும். ஆனால் கிறிஸ்து இரத்த வியர்வை சிந்தி பரிகாரம் செய்தார்.

கிறிஸ்து இறைமகனாக இருப்பினும் தமது மனித இயல்பில் பாவங்களுக்காகப் பரிகாரம் செய்யும் செயற்பாடுபாடுகளின் கொடுமையைக் குறைக்கவில்லை. கொன்சால்வெஸ் அடிகள் தெளிவாகக் கிறிஸ்துவின் உடல், உள், ஆண்மீகத் துண்பங்களை முன்வைக்கின்றார்.

கபிரியேல் தூதன் வழியாக அளிக்கப்படும் ஆறுதல் தொடர்ந்து துண்பங்களையும் சிலுவை மரணத்தையும் ஏற்பதற்கும் கிறிஸ்துவிற்கு வழங்கப்படும் உந்துசக்தியாக இலக்கிய ஆசிரியர் நோக்குகின்றார்.

கிறிஸ்துவின் கைது

2ஆம் பிரசங்கம்

இப்பிரசங்கத்தில் கிறிஸ்துவின் கருணையும் இரக்கமும் கடினமனம் கொண்ட யூதாஸ், ஆணவ மனப்போக்கு கொண்ட யூதர், நன்றி அற்ற இராயப்பர் என்போரின் செயற்பாடுகள் ஆகியவற்றுடன் ஒப்புநோக்கப்படுகின்றன. யூதாஸ் தீய நோக்குடன் முத்தம் கொடுத்து தன் குருவைக் காட்டிக் கொடுக்கச் செயற்பட்ட சீடனாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றான். அத்துடன் கிறிஸ்துவுடன் கொண்டுள்ள நெருங்கிய நட்பின் வெளிப்பாட்டின் சின்னம் வழியாக யூதர்கள் கிறிஸ்துவைக்கைது செய்வதில் தவறு ஏற்படாது என உறுதி செய்துகொள்கின்றான்.

தம்மைக் கைது செய்ய வந்த கூட்டத்தினரைக் கிறிஸ்து தாமாக முன்வந்து எதிர்கொள்கின்றார். யூதர்கள் தீமையின் மறுவடிவத்தைப் பிரதிபலிப்பவர்களாக காண்பிக்கப்படுகின்றனர். பேதுருவின் மறுதலிப்பு பற்றிக் குறிப்பிட்டாலும் அது பற்றிய விமர்சனக் குறிப்புகள் இடம் பெறவில்லை. இப்பிரசங்கம் முழுவதும் ஆசிரியர் துன்ப வேளையிலும் இயேசுவிடம் காணப்பட்ட மன்றிலையையும் யூதர் மற்றும் இயேசுவின் துன்பத்தை அதிகரித்தவர்களின் செயற்பாட்டையும் ஒப்புருதியில் நோக்குகின்றார். கிறிஸ்து கைவிடப்பட்ட தனிமையான நிலையிலும் சீடருள் ஒருவர் காட்டிக்கொடுத்தும், வேறொருவர் மறுதலித்தும், பலர் கைதுசெய்தும் அவரது கருணையும் இரக்கமும் காட்டும் மனப்போக்கு, தங்கு செய்வதைத் தீர்க்கமாகக் கொண்டவர்கள்மீதும் மாறவேயில்லை.

இந்த நிலைப்பாட்டை வியாகுல பிரசங்க ஆசிரியர் அடிக்கடி பயன்படுத்தும் இரக்கம், கருணை என்னும் சொற்பதங்கள் மூலமாக விளக்குகின்றார். தம்மைக் கைது செய்ய வந்த படைவீரருக்குக் குணம் அளித்த சம்பவம், தம்மைக் காட்டிக் கொடுப்பதற்கும் கைது செய்வ தற்கும் வந்த வேளையிலே யூதாசை நோக்கி ‘நன்பனே!’ என்று விரித்தமை, தெரியாது என மறுதலிப்பின் மத்தியிலும் பேதுரு (இராயப்பர்) மீது மன்னிப்பை வெளிப்படுத்தும் கருணையான பார்வை, இவை துன்பவேளையிலும் கிறிஸ்துவிடம் விளங்கிய மன்னிக்கும் மன்றிலையை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

இப்பிரசங்கத்தின் நிறைவாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள மனம் வருந்தும் செபத்தில் கிறிஸ்துவின் கைது, கைகளும் கழுத்தும் கண்களும் கட்டப்பட்ட நிலை காண்பிக்கப்பட்டு மக்கள் தங்கள் பாவங்களுக்காக மனம் வருந்தி, கிறிஸ்துவின் இரக்கத்தையும் மன்னிப்பையும் வேண்டுவதாக அமைகின்றது.

3ஆம் பிரசங்கம்

கிறிஸ்து பாடுகளை மேற்கொண்டு படுகின்ற துன்பங்களைக் கண்ட மக்கள் கூட்டத்தில் சிலர் கிறிஸ்துவில் தாம் கண்ட நன்மைத் தனங்களை, குறிப்பாக, கிறிஸ்துவின் மேன்மையான போதகம், அவரி டம் விளங்கிய குணமாக்கும் ஆற்றல், இறந்தவர்களுக்கு உயிர் வழங் கியமை, பார்வை அற்றவர்களுக்குப் பார்வை அளித்தமை, கேள்வி அற்றவர்களுக்குக் கேள்வி அளித்தமையை எடுத்துரைக்கின்றனர்.

ஆசிரியர் வெள்ளி அன்று இயற்கையில் ஏற்பட்ட பயங்கரமான மாற்றத்தை விபரிக்கும் விதம் வாசகர் உள்ளத்திலும் பயங்கர உணர்வை உருவாக்குகின்றது. இயற்கை முழுமையுமே படைத்தவருக்கு ஏற்பட இருக்கின்ற மரணத்தைக் குறித்து துன்பத்தில் ஆழந்திருக்கின்றது. ஒனியைக் கொடுக்கும் தூரியனும் சந்திரனும் துக்கத்தில் மூழ்கி இருப்பதாக ஆசிரியர் கூறுகின்றார்.

மேலும், படைக்கப்பட்ட பறவைகளும் மிருகங்களும் வானமும் புமியும் கிறிஸ்துவின் துன்பத்தில் பங்குகொள்வதாக ஆசிரியர் காண்பிக் கின்றார்.

கிறிஸ்து பிலாத்து முன்னிலையில் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப் பட்டு சிலுவைத் தீர்ப்பைப் பெறும்போது மக்கள் கிறிஸ்துவின் மீது அனுதாபம் கொண்டவர்களாகக் காண்பிக்கப்படுகின்றனர். ஏனெனில், மக்கள் கிறிஸ்துவின் நற்போதனைகளையும் நற்செயல்களையும் தாமே அனுபவித்தவர்களாவர்.

உள்ளூர் யூதர்களின் மனதிலை பழிவாங்குவதாகவும் கடுமசினம் நிறைந்ததாகவும் இருந்தது. இலக்கியத்தின் ஆசிரியர் கிறிஸ்துவின் குற்றமற்ற நிலையையும் யூதத் தலைவர்கள் அளித்த அநியாயமான மரணத் தீர்ப்பையும் எடுத்துரைக்கின்றார்.

4ஆம் பிரசங்கம்

இலக்கிய ஆசிரியர் கிறிஸ்துவை சகல வல்லமை பொருந்திய அரசராகக் காண்பிக்கின்றார். சகலத்தையும் படைப்பதற்கும், அழிப்பதற்கும் வல்லமை உள்ளவராகவும் விரும்பியதை நிகழ்வு பெற்செய்யும் அதிகாரம் கொண்டவராகவும் காண்பிக்கப்படுகின்றார்.

வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க அரசர்களாக சலமோன், மகா அலெக்சாண்டர் ஆகிய அரசர்களைக் குறிப்பிட்டு கிறிஸ்துவின் புகழ்டனும் மேன்மையுடனும் இவர்கள் ஒப்பிடமுடியாதவர்கள் என்பதையும் எடுத்து உரைக்கிறார். மூவுலகின் அரசனாகவும், படைப்புக்கள் அனைத்திற்கும்

வாழ்வளிப்பவராகவும், படைப்புக்கள் யாவற்றையும் ஆஸ்பவராகவும் விபரிக்கப்படுகின்றார். ஆசிரியர் பிதாவாகிய தந்தையின் பண்புகளைத் தாங்கியவராகக் கிறிஸ்துவை விபரிக்கின்றார். கிறிஸ்து வழியாகவே அனைத்தும் படைக்கப்பட்டன.

கிறிஸ்துவிற்கு முன்முடி தரிக்கப்பட்ட சம்பவம் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது கிறிஸ்துவிற்கு ஏற்பட்ட நிந்தனைகளையும், அவமானங்களையும் குறிப்பிட்டுக் கூறுகின்றார். மனிதரின் பாறை போன்ற கடின மனமும், ஆணவழும் கிறிஸ்துவின் கீழ்ப்படிதலுடன் ஒப்புநோக்கப்படுகின்றது. இறை மகன் கிறிஸ்து மாணிடமகன் என்று கூறமுடியாத அளவிற்குத் தமது மாணிடத்தன்மையை இழக்கும் நிலைக்குத் தம்மைக் கீழ்ப் படுத்தினார்.

கிறிஸ்துவின் ‘வெறுமையாக்கல்’ (தாழ்ச்சி வழியாக) விடயத்தை ஆசிரியர் விபரிக்கின்றார். விண்ணுலகில் வானவர் படைகள் தொடர்ந்து அவர் புகழ் பாடினார்கள். தற்போது மண்ணுலகில் படைப்பின் பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக யூதர்கள் ஏற்படுத்திய கொடுரை துன்பங்களை பொறுமையோடு சகித்துக் கொண்டார்.

இப்பிரசங்கத்தின் நிறைவூப் பகுதியிலே ஆசிரியர் கிறிஸ்து மனுக்கு வூலத்தின் பாவங்களுக்காக இப்பாடுகளை மேற்கொள்ளவேண்டி ஏற்பட்டது என்பதைத் தெளிவாகக் கூறுகின்றார். கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் தன்மையைக் கருத்திற்கொண்டு உலக இன்பங்களிலிருந்து விலகிக்கொள்ளவும், பாவ வழிகளிலிருந்து விடுதலை பெறவும் நாம் அழைக்கப்படுகின்றோம்.

இதோ மனிதனைப் பாருங்கள்

5ஆம் பிரசங்கம்

கிறிஸ்து ஆதாமின் இடத்தை ஏற்பவராக ஆசிரியர் சித்தரிக்கின்றார். கிறிஸ்துவே புதிய ஆதாம் என்று பவுல் அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுவது (1 கொரி 15/21) இக்கருத்தின் எதிரொலியாக அமைகின்றது. இன்றைய பாவத்தில் மக்கள் பரபாசைப் பிரதிபலிக்கின்றார்கள் என்றும் ஆணவத்துடன் பாவ வழியையே தெரிந்து கொண்டார்கள் என்றும் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

குற்றமற்ற கிறிஸ்துவுக்கு அநியாயத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட சம்பவத்தை ஆசிரியர் குறிப்பிட்டு, பாவிகளாகிய நாங்கள் எங்கள் தீர்ப்பு வேளையில் எவ்வாறான கொடுரத் தீர்ப்பை எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்று சிந்திக்க அழைக்கின்றார்.

கிறிஸ்து எமது பாவங்களுக்காகத் தாமே துன்பத்தை ஏற்றுக் கொண்டார் என்று குறிப்பிடுவதன் வழியாக ஆசிரியர் துன்பத்தின் பொதுநலத்திற்கான (vicarious) பலியீட்டுத் தன்மையைக் குறிப்பிடுகின்றார். இப்பின்புலத்தில் கிறிஸ்து எங்கள் பாவங்களுக்காகத் தம்மைக் கழுவாய் ஆக்கினார் என்ற கருத்து முன்வைக்கப்படுகின்றது.

யூதர்களின் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ள, கிறிஸ்து மட்டில் கொண்டுள்ள கடுமையான வெறுப்பை ஆசிரியர் வெளிப்படுத்துகின்றார். பிலாத்து கிறிஸ்துவை மரணத்திற்குத் தீர்ப்பிடுவதற்கு மேலாக விடுவிப்பதற்கு உதவி செய்பவராகக் காணபிக்கப்படுகின்றார்.

கற்றாணில் கட்டி அடிக்கப்பட்டதன் வழியாகத் தாழ்ந்திலைப் படுத்தப்பட்ட கிறிஸ்துவின் ஆனுமை உடைக்கப்பட்டதாகத் தோன்றி னாலும் பிலாத்து கூறிய ‘இதோ மனிதனைப் பாருங்கள்’ என்னும் வார்த்தைகள் மக்களின் இரகக உணர்வைத் தட்டியெழுப்புவதற்கு பிலாத்து கையாண்ட வழியாக ஆசிரியர் நோக்குகின்றார்.

யூதர்கள் கிறிஸ்துவை மரணத்திற்குத் தீர்வையிடப் பல காரணங்களை முன்வைத்தாலும் ஆசிரியர் அவற்றுள் மூன்றை மட்டும் இங்கு குறிப்பிடுகின்றார். அவையாவன,

1. நாட்டில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியமை
2. செசாரை அரசராக ஏற்காமை
3. தன்னை இறைவன் எனக் கூறியமை

எங்களின் பாவங்கள்தான் கிறிஸ்துவின் மரணத் தீர்ப்பிற்குக் காரணம் என்ற நிலைப்பாட்டையும் ஆசிரியர் தெளிவாக்குகின்றார்.

கிறிஸ்து சிலுவை சுமப்து

ஆழம் பிரசங்கம்

கிறிஸ்து தமது சிலுவையைத் தாமே சுமந்து சென்றார் என்று கூறும்போது யோவானுடைய இறையியலை நெருக்கமாகப் பின் செல்கின்றார். சிலுவையைக் கிறிஸ்து விரும்பி ஏற்று அணைக்கின்றார். யூதர்கள் பொல்லாதவர்கள் என்ற கருத்தை ஆசிரியர் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கின்றார்.

ஜெருசலேம் நகர்ப் பெண்கள் கிறிஸ்துவிற்கு ஆறுதல் அளிக்கும் சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டு லூக்காவின் இறையியலை ஆசிரியர் நெருக்கமாகப் பின் தொடர்கிறார்.

கிறிஸ்துவின் பாவமற்ற நிலையையும் எங்கள் பாவ நிலையையும் ஒப்பிட்டு பாவிகளாகிய நாங்கள், குற்றங்களை ஏற்க வேண்டும் என்பது ஆசிரியர் கூற்று.

கிறிஸ்து சிலுவையை கமந்து செல்லும் பாதையில் இடம்பெறும் சம்பவங்கள் பற்றிய விடயங்கள் மரியானுக்கு யோவான் வழியாகவே அறிவிக்கப்படுகின்றது. முதலாம் பிரசங்கத்தில் மரியாள் கிறிஸ்துவுக்கு ஆசீர்வுளித்து, பிரியாவிடை கூறி அனுப்பி வைப்பதும் இங்கு கிறிஸ்துவின் பாஸ்கு நிகழ்வுகளிலும் துன்பத்திலும் அவருடன் இணைந்து செல்வதும் முக்கிய சம்பவங்களாகும்.

ஆசிரியர் உள்ளத்தை உருக்கும் வகையில் மரியாளின் சோக நிலையை விபரிப்பதோடு இலட்சியத் தாயாகவும் மரியாளை சித்தரிக்கக் கூடிய வெறவில்லை. இலக்கியத்தில் கிறிஸ்துவுக்கு அடுத்த நிலையில் முக்கிய பாத்திரமாக மரியாள் சித்தரிக்கப்படுகின்றாள்.

சிலுவையில் அறையப்படுதல்

7ஆம் பிரசங்கம்

ஆசிரியர் கல்வாரியை வெறுப்புக்குரிய இடமாகக் காண்பித்தாலும் மனித சமூகத்தின் மீட்பு அங்குதான் இடம்பெறவேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டையும் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை. கிறிஸ்து மரண நிலைக்கு முற்றாக உடல், உள் ரீதியில் வெறுமைப்படுத்தப்பட்டிருப்பினும் சிலுவையில் அறையப்படவேண்டும் என்னும் யூதரின் கடும் தீர்மானம் அவர்கள் கிறிஸ்து மட்டில் கொண்டுள்ள வெறுப்பின் வெளிப் பாடாகும்.

கிறிஸ்துவின் ஆடைகள் அகற்றப்பட்ட பின்பு அவரது தோற்றத்தை குறிப்பிடும்போது காயங்களோடு ஒட்டப்பட்டிருந்த ஆடை இமுத்து உரியப்பட்டதாகவும், இதனால் மனித உடல் என்று கூறும் அளவிற்கு தோன்றவில்லை என்றும், உருவம் இழந்த, இரத்தமும் சதையுமாகவே காட்சியளித்ததாகவும் ஆசிரியர் சித்தரிக்கின்றார்.

கிறிஸ்துவிற்கு இழைக்கப்பட்ட அவமானங்கள் அனைத்திலும் அதிக அவமானம் அளிப்பதாக அவரது ஆடை களையப்பட்ட சம்பவம் அமைகின்றது. ஆடையற்ற நிலைக்கு கிறிஸ்துவை யூதர்கள் கீழ்மைப்படுத்திய சம்பவத்தையும், தபோர்மலையில் இறைமாட்சியினால் மகிமைப்படுத்தப்பட்ட சம்பவத்தையும் ஆசிரியர் ஒப்புநோக்குகின்றார். இப்பின்னணியின் சிந்தனையாக ஆடையற்ற கிறிஸ்துவின் உடலை இரக்கம், நன்மை நிறைந்த செயற்பாடுகளினால் மறைக்கும்படி கிறிஸ்து அடியார்களை அழைக்கின்றார்.

கிறிஸ்து பகிரங்க வாழ்வின்போது ஆற்றிய ‘ஓய்வற்ற சேவையும்’ சிலுவையில் அறையப்பட்டு தொங்கும் வேளையில் பெறுகின்ற ‘ஓய்வும்’ ஆசிரியரின் ஒப்புநோக்கலில் இடம்பெறுகின்றது.

அன்னை மரியாள் கிறிஸ்துவின் வேதனைகளில் அவருடன் பங்கு கொள்வதாகவும், கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்படும் வேளையில் அவர் பாடுகளில் அதிக பங்கு கொள்வதாகவும் ஆசிரியரின் குறிப்பு அமைகின்றது. இலக்கியத்தின் கூற்றுப்படி மரியாளின் இதயம் ஆணி களால் அறையப்படுவது போன்றாலிற்கு மரியாள் வேதனையுற்றாள்.

கொடுரமான முறையில் கிறிஸ்துவின் கை, கால்கள் சிலுவை யுடன் அறையப்பட்டன. கண்ணியிடம் பிறந்த அவரின் கிறிய உடல் அளவிடமுடியாத எண்ணிக்கையிலான, கனாகனமான மனித குலத்தின் பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் செய்வதற்கு நீட்டி இழுத்து அறையப்பட்டதாக ஆசிரியர் நோக்குகின்றார்.

கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்படும் நிகழ்வை ஆசிரியர் நற் கருணையுடன் ஒப்புநோக்குகின்றார். கோதுமை மனிகள் உடைக்கப் பட்டு அரைக்கப்பட்டு அப்பம் ஆக்கப்படுவது போன்று கிறிஸ்துவின் உடலும் உடைக்கப்படுவது நற்கருணையின் அடையாளமாக அமை கின்றது.

மனிதர் பாவங்களுக்காகக் கிறிஸ்து முழுமையானதும் நிறைவு உள்ளதுமான பரிகாரத்தைச் செய்தார் என்ற சிந்தனையை ஆசிரியர் முன்வைக்கின்றார். இதனால் மனிதர்கள் நித்திய வாழ்வை அடைவதை விட வேறு வழி இல்லை என்னும் கருத்தையும் முன்வைக்கின்றார்.

கிறிஸ்துவின் சிலுவை அருகில் இரண்டு கள்வர்கள் அறையப் படுதல் அவரது வேதனையை அதிகரிப்பதாக அமைகின்றது. இச் செயற்பாடு கிறிஸ்து கள்வர்களில் ஒருவராகக் கணிக்கப்பட்டார் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்படும் நிகழ்வு பற்றிக் குறிப்பிடும் ஆசிரியர் கடவுள் தன்மையில் விளங்கிய கிறிஸ்து சிலுவைச் சாவை ஏற்கும் அளவிற்கு தம்மைத் தாழ்த்தினார், வெறுமையாக்கினார் என்ற கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார். இக்கருத்தை பவல் அப்போஸ்தலர் மேலும் தெளிவு பெறும் வகையில் பிலிப்பியருக்கு எழுதிய திருமுகத்தில் குறிப்பிடுகின்றார். (பிலிப் 2/5-11)

பாவ நிலையடைய பழைய ஆதாமையும் அதற்கு பரிகாரமாய்க் கிறிஸ்து ஆதாமின் இயல்பைத் தாமே ஏற்பதையும் ஆசிரியர் ஒப்பு நோக்கு வடிவில் முன்வைக்கின்றார். திருத்துவத்தின் இரண்டாம் ஆளாகிய கிறிஸ்து (நடுவம்) கள்வர்களின் நடுவில் அறையப்படும் நிகழ்வு அவரது தாழ்ச்சியிலும் வெறுமையாக்கும் நிலையிலும் மிகவும் கீழான நிலை என்பதை ஆசிரியர் கட்டிக்காட்டுகின்றார்.

கிறிஸ்துவின் கைகள், கால்கள், தலையிலும் ஏனைய உடலின் உறுப்புக்களிலும் ஏற்பட்ட வேதனைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு அவரது உடலிலிருந்து வழிந்தோடிய இரத்தம் ஆறு போன்றது என்று இலக்கிய நயம்பட மிகைப்படுத்தியே கூறுகின்றார்.

பாவிகள் தங்கள் பாவங்களை இந்த இரத்த ஆற்றில் கழுவிச் சுத்தம் செய்யாதுவிடின் வேறு எப்போது சுத்தம் செய்வார்களோ என்ற வினாவையும் எழுப்புகின்றார்.

சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்து எல்லாவிதமான விண்ணகச் செல்வங்களுக்கும் ஊற்றாகவும், மனித நோய்கள் எல்லாவற்றையும் குணப்படுத்துகின்றவராகவும் ஆசிரியர் காண்பிக்கின்றார். ஊனமுற்ற மக்கள் யாவரும் கிறிஸ்து தொங்கும் சிலுவைச் சம்பவம் கற்றுக் கொடுக்கின்ற வாழ்க்கைப் பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்ள அழைப்பு விடுக்கின்றார்.

8ஆம் பிரசங்கம்

எட்டாம் பிரசங்கம் முழுமையும் இயேசு சிலுவையில் அறையப் பட்டு சிலுவையில் தொங்கியறிலையில் உரைத்த ஏழு வசனங்களையும் அவற்றின் பின்னணியில் ஆசிரியர் முன்வைக்கும் சிந்தனைகளையும் உள்ளடக்கியவையாக அமைகின்றது. பழைய ஏற்பாட்டில் ஆண்டவர் சீனாய் மலையில் அருளிய உத்தம பிரசங்கத்தையும் புதிய ஏற்பாட்டில் கிறிஸ்துவின் போதனைகளையும் கேட்கும் பேறு கிட்டாதவர்களுக்கு அரியதோர் வாய்ப்பாக இப்பிரசங்கம் அமைகின்றது என்பது ஆசிரியர் கூற்று.

‘தந்தையே அவர்களை மன்னியும்; ஏனெனில் தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை.’ (லூக் 23/34) கிறிஸ்து தமது பாடுகள், மரணம் மூலமாகப் பெறுகின்ற அருளினால் தம்மைக் கொடுமைப்படுத்துகின்றவர்களும் மன்னிப்புப் பெற வேண்டும் என வேண்டுகின்றார். இது முதலாம் கூற்றாக அமைகின்றது. மன்னிப்பின் வழியாக வெளிப்படுகின்ற இறை இரக்கம், மனமாற்றம் பெற்ற கள்வனுக்குக் கூறப்பட்ட வார்த்தைகளினின்று தென்படுவது இரண்டாம் கூற்றாக அமைகின்றது. அதாவது, ‘இன்றே நீ என்னோடு வான் வீட்டில் இருப்பாய் என்று நான் உறுதியாகச் சொல்லுகின்றேன்.’ (லூக் 23/43) இக்கூற்றின் வழியாக எந்தப் பாவியும் மனம் நொந்து மன்னிப்புக் கோரும் போது இறைவனின் மன்னிப்பைப் பெற்று இறையரசில் சேர்க்கப் படுவான் என்னும் கருத்து வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

முன்றாம் கூற்று யோவான் நற்செய்தியினின்று எடுக்கப்படுகின்றது. நற்செய்தியின்படி கிறிஸ்து தம் தாயை நோக்கி ‘அம்மா இதோ உன் மகன்’ என்றும், யோவானை நோக்கி ‘இதோ உன் தாய்’ என்றும் கூறுகின்றார். வியாகுல பிரசங்கத்தின் ஆசிரியர் ‘அம்மா’ என்று அழைக்காது ‘ஸ்திரியே’ என்று அழைக்கின்றார். தாம் தெரிந்து எடுத்த ஒரு கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறுவதற்கே இப்பத்தைத் தெரிந்துகொண்டார். அதாவது, ஏற்கனவே துன்பக் கடலில் மூழ்கி யிருக்கும் அவரது தாயாரை ‘அம்மா’ என்று அழைக்குமிடத்து வியாகுல அன்னையினால் அத்துன்பத்தைத் தாங்க முடியாத நிலை ஏற்படும் என்பதை உணர்ந்தவராக ‘ஸ்திரியே’ என்னும் கூற்றைப் பயன்படுத்துகின்றார்.

நான்காம் வசனமாய் ‘தாகமாய் இருக்கின்றேன்’ என்று உரைத் தார். இதை உபாதையும், களைப்பும் மிகுதியாய் ஏற்படும் உடலின் தாகமாகவே ஆரம்பத்தில் ஆசிரியர் விபரித்தாலும் பின்பு எல்லா ஆன்மாக்களின் மீட்புப் பற்றிய தாகமும் அதற்காக மேலும் அதிகம் துன்பத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்னும் தாகமும் இயேசு கொண்டதாகக் கூறுகின்றார்.

ஐந்தாம் வசனத்தில் ‘என் கடவுளே, என் கடவுளே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டார்?’ என்று உரக்கக் கூவுகின்றார். (மத் 27/46, மாற் 15/34) கிறிஸ்து தனிமையில் விடப்பட்ட நிலையை ஆசிரியர் வெளிப்படுத்துகின்றார். அதாவது பிதாவின் ஆறுதல் கிறிஸ்துவிற்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

ஆறாம் வசனமாய் இயேசு ‘எல்லாம் நிறைவேறிற்று’ என்று உரைத்தார். (அரு 19/30) இதற்கு ஆசிரியர் நான்கு விளக்கங்களை முன்வைக்கின்றார். மீட்புப் பணி நிறைவேறிவிட்டது, பாவங்களுக்கான பரிகாரம் நிறைவேறிவிட்டது, தந்தையினால் முன் வகுக்கப்பட்ட பணி நிறைவேறிவிட்டது, இறைவாக்கினரால் முன்னுரைக்கப்பட்டவை நிறைவேறிவிட்டன என்பனவாகும்.

ஏழாம் வசனமாகத் ‘தந்தையே உமது கையில் என் ஆவியை ஒப்படைக்கின்றேன்’ என்று இயேசு உரக்கக் கூவி உயிர்நீத்தார். (லூக் 23/45) இந்நிலையில் இயற்கையில் ஏற்படும் மாற்றங்களும் ஆசிரியரால் விபரிக்கப்படுகின்றது. (மத் 27/45-54) விவிலியப் பகுதியிலிருந்து இக்கருத்து எடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். கிறிஸ்துவின் உடலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் விபரிக்கப்படுகின்றது. ‘இறந்தவர்களை உயிர்ப்பித்த ஆண்டவர் இறந்தார்’ என்னும் கூற்று உள்ளத்தைத் தொடுவதாக அமைகின்றது.

துரியன் பகலில் தனது ஒளியை மறைப்பதாகவும், மலைகள் ஓன்றுடன் ஓன்று மோதுவதாகவும், இயற்கையின் துயரத்தை வெளிக் காட்ட முகில்கள் கருநிறமாக மாறுவதாகவும், கல்லறைகள் திறக்கப் பட்டு இறந்தோர் பலர் உடலுடன் எழுந்ததாகவும், ஆலயத்தின் திரை இரண்டாகக் கிழிந்ததாகவும் இயற்கையின் மாற்றத்தை ஆசிரியர் விபரிக்கின்றார். இக்கருத்துக்கள் Teilhard de Chardin என்னும் இறையியல் ஆசிரியரின் கருத்தை ஏற்கின்ற கருத்தாகக் காணப்படுகின்றது.

இஆம் பிரசங்கம்

இப்பிரசங்கத்தில் ஆரம்பப் பகுதி கிறிஸ்துவின் விலா ஈட்டியால் சூத்தப்பட்டு இரத்தமும் நீரும் வெளிவந்த சம்பவம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. ஒற்றைக் கண் பார்வையற்ற படை வீரனே இவ்வாறு கிறிஸ்துவின் விலாவிற் குத்தினான். இதில் வெளிவந்த ஒரு துளி பார்வையற்ற அவனது கண்ணில் பட்டபோது அவன் பார்வை பெற்றான் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் பின்பும் அவரது இரக்கம் செயற்படுகின்றது என்பதை இச்சம்பவம் காட்டுகின்றது.

தேவதாய் தமது தனிமைப் பிரலாபத்தில் பிதாவாகிய இறைவனை நோக்கி வேண்டும்போது தமது மகனை அடக்கம் செய்வதற்கான தேவைகள் (வசதிகள்) இல்லையென முறையிட்டுப் புலம்புகின்றாள். இதே பரிதாபநிலையில் சிலுவையுடனும் பேசுகின்றாள். சிலுவை மரத்தில் தொங்கும் கனியாகிய தமது வாழ்வின் எல்லாமாகிய இயேசுவைத் தன்னிடம் தரும்படி வேண்டுகின்றாள். உயிரற்ற, உடையற்ற நிலையில் சிலுவையில் தொங்கும் தனது மகனை நோக்கி பிறந்தபோது கந்தல் துணியால் போர்த்தியவள் தற்போது சிலுவையில் அவர் உடலில் போடுவதற்கு சிறுதுணியும் இல்லையே என அங்க லாய்க்கின்றாள்.

எவரும் தனக்கு உதவிக்கரம் நீட்டாரோவென ஆதங்கப்படும் நிலையில் இருக்கையில் யோசேப்பு, நிக்கோதேமு மற்றும் சிலர் இயேசுவை அடக்கம் செய்வதற்குத் தேவையான சில பொருட்களுடன் அங்கு வருவதைக் கண்டு தேவதாய் ஆறுதல் அடைகின்றாள். தமது அங்கலாய்ப்பில் உதவி புரிகின்ற இறைவனுக்கு ஆறுதல் பெருமுச்சு விட்டு நன்றி கூறியதாக ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

சிலுவையினின்றும் இறக்கப்பட்ட திருடல் தேவ அன்னையின் மடியில் வளர்த்தப்படுகின்றது. இங்கு தேவதாயின் தாங்க முடியாத துண்ணிலையை ஆசிரியர் விபரிக்கின்றார். எண்ணிலடங்கா மனிதர்களுக்கு நன்மைகள் பலகோடி புரிந்த அவயவங்கள் உயிரற்ற நிலையில்

இருப்பதை நினைந்து துயருறுகின்றாள். தாங்க முடியாத துண்பங்களைத் தாங்கி, தாம் இதுவரையும் உயிரோடிருப்பதை என்னிவியப்படைகின்றாள். தம் மகனின் உடலை அடக்கம் செய்யும்போது தாமும் அவருடன் அடக்கம் செய்யப்படவேண்டும் என ஆசிக்கின்றாள்.

கிறிஸ்துவின் அடக்கப் பவனியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அவருக்கு அணியப்பட்ட முன்முடியும் அறைந்த ஆணிகளும் பவனியில் எடுத்துச் செல்லப்பட்டதாக ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். பூமியைப் படைத்த ஆண்டவர் அதே பூமியினுள் அடக்கம் செய்யப்பட்டார் என்று கூறி அடக்கம் பற்றிய விபரிப்பை முடிக்கின்றார்.

இப்பகுதியை நிறைவு செய்வதற்கு முன்பு எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் துக்கித்து எல்லாப் பாவ நாட்டங்களிலிருந்தும் விடுதலைபெற ஆசிரியர் அழைக்கின்றார்.

ஆழக்குறிப்புகள்

1. See S. G. Perera, *Life of Fr. Jacome Gonsalvez*, De Nobili Press, Madurai, 1943, p. I.
2. Id.
3. Ibid, p. 8.
4. Ibid, p. 132.
5. Id.
6. See V. Perniola, *The Catholic Church in Sri Lanka, The Dutch Period*, Vol. I, 1658 - 1711, Tisara Prakasakayo Ltd, Dehiwela, 1983, pp. 325-326.
7. See V. Perniola, *The Dutch Period*, Vol. II, p. 351.
8. வியாகுல பிரசங்கம், புனிதவளன் கத்தோலிக்க அச்சகம், 1983, பக. 06.
9. வி.பி. பக. 13.
10. வி.பி. பக. 103.
11. வி.பி. பக. 06.
12. யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகளின் இறையியல் சிந்தனைகள் இயேசு சபையினரின் ஆன்மீக வழிமுறைகளினால் தாக்கம் பெற்றவை யாகத் தோன்றுகின்றன.
13. வி.பி. பக. 53.
14. வி.பி. பக. 67.
15. வி.பி. பக. 43-44.
16. வி.பி. பக. 05.
17. See Felix Wilfred, 'Faith without Faith - Popular Religion - A Challenge to Elitist Theology and Liturgy' in *Popular Devotions*, NBCLC, Bangalore, 1986, p. 595.
18. See Ivo da Conceicao Souza, 'Popular Devotions in India', in *Popular Devotions*, NBCLC, Bangalore, 1986, p. 408 - 409.
19. See V. Perniola. *The Dutch Period*, Vol - II, p. 390; 1742 இல் யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகள் மரணமானார். இவரது இலக்கியப் பங்களிப்பை கெளரவிக்கும் அடையாளமாக 1743இல் தென் இலங்கையிலுள்ள போளவத்தை என்னுமிடத்தில் இடம்பெற்ற பாசோ சடங்கின்போது முதல்முதல் மரபு வழியான மறையுறைக்குப் பிரதியீடாக, தமிழ் வியாகுல பிரசங்கத் திற்கு இணையாக சிங்கள மொழியில் ஆக்கப்பட்ட 'துக்ப்ராப்தி ப்ரஸங்கய' (Dukprapti Prasangaya) என்னும் இலக்கியத்திலிருந்து 8ஆம் பிரசங்கம் படிக்கப்பட்டது.
20. Ibid, p. 126.
21. Ibid, p. 126.

22. Ibid, p. 125.
23. See Don Peter, *Education in Sri Lanka Under the Portuguese*, The Colombo Catholic Press, Colombo, 1978, p. 249; See also E. R. Sarachchandra, pp. 124 - 128.
24. See S. G. Perera, *Life of Fr. J. Gonsalvez*, p. 146.
25. கிறிஸ்துவின் திருமுழுக்கின்போது இடம்பெற்ற நிகழ்விற்கு எதிர்மாறான தரக இச்சம்பவம் அமைகின்றது. மத் 8/13-17, மார்ட் 1/9-11, ஓருக் 3/21-22.

வியாகுல பிரசங்கம் அளிக்கப்படும் பன்முக வடிவங்கள்

9. வியாகுல பிரசங்கத்தில் நாடகப் பாங்கு

ஆக்கப்படும் எந்தவொரு இலக்கியமும் சிந்தனை பூர்வமான கருத்தாழம்கொண்டு விளங்கியினும், இலக்கியத்தின் வடிவம் அல்லது அதன் பாங்கு முக்கியம் பெறுகின்றது. இலக்கியத்தின் ஆசிரியர் மேற்கொண்ட இலக்கை அடைவதை நிர்ணயிப்பதில் அவர் கையாளும் பாங்கு கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டியது. இப்பின்புலத்தில் வியாகுல பிரசங்கத்தை நோக்கும்போது இது நாடகப்பாங்கு, கீழைத்தேய நாட்டார் இசைப்பாங்கு, ஆன்மீக உளவியற்பாங்கு என்னும் வடிவங்களிலே ஆக்கப்பட்டுள்ளமை புலப்படுகின்றது.

இதில் நாடகப்பாங்கான தன்மைகள் காணப்படுகின்ற வேளை யிலும் பக்தி வழிபாட்டைச் சிறப்பிக்க இடம்பெறும் சடங்குகளின் போது விளக்க உரையாகவே இது நீண்டகாலமாகப் பாடப்பட்டது. வியாகுல பிரசங்கம் விளக்கவுரையாகப் பாடப்பட்ட பக்தி வழிபாட்டுச் சடங்கு ‘பாசோ’ என்று அழைக்கப்பட்டது. பாசோவின்போது விளக்கமாக மறையுமை அழைந்த போதும் வியாகுல பிரசங்கமும் விளக்கமாகப் பாடப்பட்டதுண்டு!

இலங்கையில் பாசோ என்னும் பக்தி வழிபாட்டுச் சடங்கு 1607ஆம்² ஆண்டு முதல் இடம்பெற்று வந்தமைக்கான வரலாற்று ஆவணச் சான்றுகள் உண்டு. கொழும்பு அப்போஸ்தலிக்க ஆஞ்சநர் பிரிவின் ஆயர் பிராவி ‘பாசோ’ நிகழ்வு தொடர்பாகச் சில கட்டுப்பாடுகளை விதித்திருந்தார்.³ எனவே ஆயர் பிராவியின் காலம் (1857 - 1860) வரையும் பாசோ பக்தி வழிபாட்டுச் சடங்குகள் இடம்பெற்று வந்துள்ளன எனக் கொள்ளலாம்.

1707ஆம் ஆண்டு அறிக்கையில் ‘பாசோ’ என்ற சொல்லும், 1706ஆம் ஆண்டு அறிக்கையில் சடங்கு என்ற சொற்பதமும் ஒரே பொருளைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இலங்கையில் பல பகுதிகளிலும் ‘பாசோ’ வழிபாட்டுச்சடங்குகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

இதற்கான வரலாற்று ஆவணச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. ‘பாசோ’ பக்தி வழிபாட்டுச் சடங்கிற்கும், வியாகுல பிரசங்கத்திற்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்புண்டு.

1743ஆம் ஆண்டு அறிக்கையில் பாசோ, புனித வார வழிபாடுகள் பற்றிய பல தகவல்களைப் பெறக்கூடியதாயின்தான். 1743ஆம் ஆண்டிற்கு பின்பே வியாகுல பிரசங்கம் பாசோ பக்தி வழிபாட்டின்போது விளக்க உரையாகப் பாடும் மரபு வழக்கில் வந்துள்ளது. இந்த ஆண்டு பதினொரு பாசோ நிகழ்வுகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. 10ஆம் பாசோ சடங்கின்போது, அதாவது, கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்டு சிலுவையில் உயிர் விடுதல் என்னும் பாசோவின்போது மரபு வழியில் இடம்பெறும் மறை உரைக்குப் பதிலாக வியாகுல பிரசங்கத்தின் எட்டாம் பிரசங்கம் படிக்கப்பட்டது. இது 1742ஆம் ஆண்டு மரணம் டைந்த யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகளாரைக் கெளரவிக்கும் முகமாகச் செய்யப்பட்டது. இவ்வாசகம் சிங்கள மொழியில் இடம் பெற்றது.⁶ இவ்விடயத்தை நோக்கும்போது வியாகுல பிரசங்கம் என்னும் பதம் மிகப் பொருத்தமானது எனவே தென்படுகின்றது.

பாசோ வியாகுல பிரசங்கத்தின் தோற்றுவாய்

16ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்காலில் தவக்காலத்தின்போது கோவா மாநிலத்தில் பல உள்மாற்ற வழிபாடுகள், சடங்குகளுடன் இடம் பெற்றன. இவற்றுள் மறையுரைகள், சிலுவைப்பாதைச் சிந்தனைகள், பாடுகளின் நாடகங்கள், பாசோ சடங்குகள், நோன்பு என்பன முக்கிய மான தவக்காலப் பக்தி முயற்சிகளாகும்.⁷ இவற்றுள் பாசோ பக்தி வழிபாட்டுச் சடங்கிற்கும், வியாகுல பிரசங்கத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பினை இங்கு நோக்கலாம்.

ஏற்கனவே இலங்கையிலுள்ள சிங்கள, தமிழ்க் கத்தோலிக்கர் கிறிஸ்துவின் பாடுகளை மையமாகக் கொண்டு ஒர் இலக்கியம் ஆக்கும் படி யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகளிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தி ருந்தனர். இவ்வேண்டுகோளுக்கிணங்க யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகள் சிங்களத்திலும், தமிழிலும் ஒரே விடயப்பொருளைக் கொண்டு வியாகுல பிரசங்கத்தை ஆக்கியினார். இவ்விலக்கியத்திற்கு தோற்று வாயாக அல்லது ஊற்றாக அல்லது அடிநாதமாக பாசோ என்னும் பக்தி வழிபாட்டுச் சடங்கினைக் கொண்டுள்ளார் எனத் தோன்றுகிறது. இவை இரண்டையும் ஒப்பீட்டு நிலையில் சற்று ஆழமாகக் கற்கும் பொழுது இவ்வண்மை மேலும் துலாம்பரமாகப் புலப்படுகின்றது.

வியாகுல பிரசங்கம் கிறிஸ்து பூங்காவனத்தில் வேதனை, உபாதைகளை மேற்கொண்டதிலிருந்து ஆரம்பமாகி, கிறிஸ்துவின் திரு உடல் சிலுவையினின்று இறக்கப்பட்டு அவரது தாயாரின் மடியில்

வளர்த்தப்பட, தாயார் மேற்கொண்ட மட்டற்ற துன்பம் வெளிக் கொணரப்பட்டுள்ளது. எனினும் கிறிஸ்துவின் அடக்கத்துடன் இலக்கியம் முற்றுப் பெறுகின்றது.

பாசோ வழிபாட்டுச் சடங்குகள் முழுவதையும் உள்ளடக்கியதாக பதினோரு சடங்குகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. முதலாவது பாசோ சடங்கு கிறிஸ்து தாயாரிடம் விடைபெறும் நிகழ்வு பற்றியதாகும். ஆனால் வியாகுல பிரசங்கத்தில் இவ்விடயம் தனிப் பிரசங்கமாகச் சிந்திக்கப்படாதவிடத்தும், தாயாரிடம் விடைபெறும் நிகழ்வு குறிப்பிடப் பட்டு உள்ளது. பதினோராவது பாசோ சடங்கு கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்புப் பற்றியதாயுள்ளது. ஒவ்வொரு பிரசங்கத்தையும், ஒவ்வொரு பாசோ சடங்கையும் ஒப்புநோக்கும்போது பாசோதான் வியாகுல பிரசங்கத் திற்கு தோற்றுவாயாக அமைந்தது என்னும் உண்மை மேலும் தெளிவு பெறுகின்றது.

பாசோ காட்சி (1609)

1. இயேசு தாயாரிடம் விடை பெறுதல்
2. இயேசு பூங்காவனத்தில் வேதனைப்பட்டது
3. இயேசுவை யூதர் கைது செய்தல்
4. இயேசு கற்றானில் கட்டி அடிக்கப்படல்
5. இயேசுவிற்கு மூன்று தரிக்கப்பட்டது
6. இதோ மனிதனைப் பாருங்கள்
7. இயேசு சிலுவை சுமத்தல்
8. இயேசு சிலுவையில் அறையப் படுதல்
9. இயேசுவின் உடல் சிலுவையினின்று இறக்கப்படுதல்
10. தேவஅன்னையின் வியாகுலம் சித்தரிக்கப்படுகின்றது (தனி மை)
11. இயேசுவின் உயிர்ப்பு

வியாகுல பிரசங்கம் (1730)

- இயேசு பூங்காவனத்தில் வேதனைப்பட்டது
- இயேசுவை யூதர் கைது செய்தல்
- இயேசு கற்றானில் கட்டி அடிக்கப்படல்
- இயேசுவிற்கு மூன்று தரிக்கப்பட்டது
- இதோ மனிதனைப் பாருங்கள்
- இயேசு சிலுவை சுமத்தல்
- இயேசு சிலுவையில் அறையப் படுதல்
- இயேசு சிலுவையில் மரணித்தது
- இயேசுவின் உடல் சிலுவையினின்று இறக்கப்படுதல் (இப் பிரசங்கம் தேவ அன்னையின் வியாகுலத்தைச் சித்தரிக்கின்றது)
- தேவ அன்னையின் வியாகுலம் சித்தரிக்கப்படுகின்றது (தனிமை)

மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அட்டவணையை ஒப்பியல் நிலையில் நோக்கும்போது பாசோ வழிபாட்டுச் சடங்குகளே வியாகுல பிரசங்க இலக்கியத்தின் தோற்றுவாயாக அமைந்தது என்பது புலனாகின்றது. வியாகுல பிரசங்கத்தில் காணப்படும் முக்கிய விடயப்பொருள் பாசோ வழிபாட்டுச் சடங்கில் காணக் கிடக்கின்றது. மேலும் பாசோ சடங்குகள் இலங்கைக்கு அறிமுகப்படுத்தப்படுவதற்குப் பல வருடங்களுக்கு முன்பு இருந்தே கோவா மாநிலத்தில் தோற்றம் பெற்று, வளர்ச்சி பெற்று, வழக்கிலிருந்து வந்துள்ளது. கோவா மாநிலத்தில் பாசோ பக்திச்சடங்கு பற்றி நன்கு அறிந்திருப்பார் வியாகுல பிரசங்க ஆசிரியர் யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகள். இதனால் இலங்கை மக்கள் கிறிஸ்துவின் பாடுகளை மையமாகக் கொண்டு ஒர் இலக்கியம் ஆக்கும்படி கேட்டபோது பாசோ சடங்கை மையமாகக் கொண்டு வியாகுல பிரசங்கத்தை ஆக்கியுள்ளார் எனக் கொள்ளலாம்.

பாஸ்கு காட்சியும் வியாகுல பிரசங்கமும்

1743இல் முதன்முதலாக பாசோ நிகழ்வின்போது வியாகுலப் பிரசங்கத்தில் 8ஆம் பிரசங்கம் படிக்கப்பட்டதும், பாசோ சடங்கை அடியொற்றி வியாகுல பிரசங்கம் ஆக்கப்பட்டமையும் ஏற்கனவே கூறப்பட்ட விடயங்களாகும். பாசோ சடங்கின் வளர்ச்சிப்படியின் ஒரு நிலையாகவே ‘பாஸ்கு’, அதாவது, உடக்குப் பாஸ் நோக்கப்படுகின்றது. உடக்குப் பாஸ் சடங்குக் காட்சி பற்றி வேறொரு இடத்தில் விபரிக்கப் பட்டுள்ளது. உடக்குப் பாஸ் நிகழ்வின்போது நீண்ட காலமாக வியாகுல பிரசங்கம் பின்னணி இலக்கியமாகப் பாடப்பட்டாலும், முதன்முதலில் எப்போது உடக்குப் பாஸ் இடம்பெற்றது என்பது பற்றியோ, உடக்குப் பாஸ் வேளையில் எப்போது முதன்முதலில் வியாகுல பிரசங்கம் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பது பற்றியோ தீர்க்கமாக கூறமுடியாதுள்ளது. எனினும் இலங்கையில் முதன்முதல் உடக்குப் பாஸ் வடபகுதியிலேயே இடம்பெற்றது. வடபகுதியிலிருந்தே இது தென்பகுதிக்குச் சென்றுள்ளது என்பது பற்றி வரலாற்று ஏடுகள் சான்று கூறுகின்றன. வடபகுதியிலும் மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள பேசாலைக் கிராமத்திலேயே முதலில் நிகழ்த்தப்பட்டதாக அறியப்படுகின்றது.⁸ எனினும் இது யாழ்ப்பானைப் பாரம்பாரியம் என்றே அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

உடக்குப் பாஸ் என்பது மரத்தினால் செதுக்கப்பட்ட உருவங்கள் (உடக்குகள்), இவற்றை முக்கிய காட்சிக் கருவிகளாக கொண்டு இவற்றை மனிதர்கள் இயக்கி கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் முக்கிய நிகழ்வு களைச் சித்தரிக்கும் காட்சிகளைக் காணப்பட்டதாகும். இக்காட்சிகள் கிறிஸ்து பூங்காவளத்தில் மரண வேதனைப்பட்டது முதல், மரணித்த

அவரது திருச்சுவம் சிலுவையின்று இறக்கப்பட்டு அடக்கத்திற்கான ஆயத்தம்வரையும் காண்பிக்கப்பட்டது. இது வெறும் காட்சியாகவன்று, பக்தி வழிபாட்டுச் சடங்காகவும் கொள்ளப்பட்டது. உடக்குகள் மனிதர் களினால் இயக்கப்படும். இவை இயக்கப்படும் வேளையில் காட்சி விளக்கமாக வியாகுல பிரசங்கம் பாடப்படும். இவை உடக்கிலான காட்சிகளாய் அமைந்தமையினால், உரையாடல்கள் எதுவும் இடம் பெறவில்லை. இதனால் வியாகுல பிரசங்கத்தின் பாடல் மூலமாக அளிக்கப்பட்ட விளக்கப் பின்னணி வேண்டியதொன்றாகவே விளங்கியது. மேலும் வாசகமானது மேடையில் இடம்பெறும் உடக்கு களின் அசைவிற்கு ஏற்ற வகையிலேயே இடம்பெற்றது.

10. வியாகுல பிரசங்கத்தில் நாட்டார் இலக்கிய மரபுகள்

நாட்டார் வழக்கியல் என்பது நாட்டுப்புற மக்களின் அல்லது அதிகம் படிப்பறிவில்லாத மக்களின் அல்லது நகர்ப்புற நாகரிகத்தினால் தாக்கம் பெறாத மக்களின் வாழ்வின் அதிக சூறுகளை அல்லது விடயங்களை உள்ளடக்கியவையாகும். நாட்டார் வழக்கியல் நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வின் அதிக விடயங்களை உள்ளடக்கிய காரணத்தினால் இது ஒரு பரந்துபட்ட விடயப்பரப்பைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. இம்மக்களின் வாழ்வுடன் தொடர்புடையதாகப் படைக்கப்பட்ட அல்லது இம்மக்களால் ஆக்கப்பட்ட இலக்கியங்கள் நாட்டார் இலக்கியங்கள் எனப்படுகின்றன.

எந்தவொரு மக்கள் குழுமத்தினால் அல்லது இனத்தினால் பேணப்படுகின்ற இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி வரலாற்றில், அதில் தோன்றிய ஆரம்ப இலக்கியங்கள் நாட்டார் இலக்கியப் பண்புகளைக் கொண்டே ஆக்கப்பட்டுள்ளன.⁹ இவ்வாறு ஆரம்பகாலங்களில் தோன்றியுள்ள இலக்கியங்கள் கர்ணபரம்பரை இலக்கியங்களாக அல்லது வாய்மொழிப் பாரம்பரிய இலக்கியங்களாகவே வழக்கில் இருந்துள்ளன. இவ்வாறு கர்ணபரம்பரையாக எதிர்காலச் சந்ததி யினருக்கு கையளிக்கப்பட்டு வந்த இலக்கியங்கள் காலப்போக்கில் பல மாற்றங்களுக்குள்ளாகும் சாத்தியத் தன்மை அதிகமாகும். காலப் போக்கில் நாட்டார் வழக்கியலில் இருந்த விடயங்கள் ஆவண வடிவம் பெற்ற நிலையில் இவை மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகும் நிலை சூறவு அல்லது முற்றாக மாற்றம் இடம்பெற முடியாது. ஆவண வடிவம் பெற்ற இலக்கியத்தின் வழியாக அதில் கூறப்படுகின்ற பொதுவான நாட்டார் பண்புகளோடு, குறிப்பிட்ட இலக்கியத்திற்கேயுரிய சிறந்த பண்புகளையும் வாசகர்கள் நேரடி அனுபவமாகப் பெறமுடியும்.

வியாகுல பிரசங்கத்தில் பல நாட்டார் இலக்கியப் பண்புகள் காணப்படுகின்றன. இதனை ஆக்கிய ஆசிரியரே இதை எழுத்து வடிவத்தில் ஆக்கிய காரணத்தினால் இவ்விலக்கியம் மாற்றங்களுக்கு உட்படும் நிலை ஏற்படவில்லை. எனினும் இது அச்ச வடிவம் பெற்ற போது வாசகர்கள் நலன் கருதி சில சொற்களைப் பிரித்து அச்சிடப் பட்டதாக அறியப்படுகின்றது.

வியாகுல பிரசங்கத்தில் கூறப்பட்டுள்ள விடயப்பொருள்யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகள் காலத்திலுள்ள கிறிஸ்தவ மக்களுக்குப் புதிய விடயமல்ல. ஓரற்றோறியன் சபைக் குருமாரின் வருகைக்குப் பல வருடங்களுக்கு முன்பே போத்துக்கேய நாட்டு மறைப்பணியாளர்கள் இலங்கையில் உள்ள மக்களுக்குக் கத்தோலிக்க

மறையைப் பரப்பி, மறை தொடர்பான விகவாச உண்மைகளைப் போதனைகள் வழியாகவும், நாடகங்கள் வழியாகவும் கற்பித்தார்கள். மேலும், யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகள் 1725ஆம் ஆண்டு 'தேவ அருள் வேத புராணம்'¹⁰ என்னும் பெயரில் பழைய, புதிய ஏற்பாட்டு நூல்களை மொழிபெயர்ப்புச் செய்தார். மேலும் 1728இல் இதே ஆசிரியர் எழுதிய 'கவிசேஷ விரித்துரை'¹¹ என்னும் நூல் ஞாயிறு தினங்களிலும், திருவிழா நாட்களிலும் திருப்பலியின்போது வாசிக்கப்படும் நற்செய்தி வாசகங்களுக்குரிய விளக்கமாகும். எனவே வியாகுல பிரசங்கத்தில் காணப்படும் விடயப்பொருள் இலங்கை வாழ் கத்தோலிக்க மக்களுக்குப் புதியதொரு விடயமல்ல, ஆனால் இந்த விடயம் அளிக்கப்பட்டுள்ள இலக்கிய வடிவம் முற்றாகப் புதியதாகும்.

புதிய இலக்கிய வடிவத்தில் ஆக்கப்பட்டுள்ள இவ்விலக்கியத்தில் நாட்டார் இலக்கியத்தின் பல பண்புகள் இடம்பெறுகின்றன. தமிழ் சிற்றிலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் 96 வகையிலான இலக்கியங்களுண்டு. இவை பிரபந்தங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. ஆரம்பத்தில் ஆக்கப் பட்ட கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள் (யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகளின் வருகைக்கு முன்பு போத்துக்கேயர் காலத்தில் ஆக்கப்பட்டவை) ஏதோ ஒரு சிற்றிலக்கிய வடிவத்தை முழுமையாகத் தழுவியே ஆக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு ஆக்கப்பட்ட இலக்கியங்களாக நாடகம், வாசாப்பு, அம்மானை, பள்ளு, ஒப்பாரி இலக்கியங்களைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் வியாகுல பிரசங்கத்தின் ஆசிரியர் முன்பு ஆக்கப்பட்ட இலக்கிய வடிவங்களை அப்படியே முழுமையாக ஏற்று தமது இலக்கியத்தை படைக்கவில்லை. மாறாக நாட்டார் இலக்கியத்தின் சில கூறுகளையும், பண்புகளையும் உள்வாங்கித் தமது இலக்கியத்தை ஒரு தனித்துவமான விதமாக, நாட்டார் இலக்கியமாக அமைத்துள்ளார்.

நாட்டார் வழக்கியவில் பாடலும், பாடவின் தன்மைக்கேற்ப ஆடலும் பல நாட்டுப்புற மக்களையும் ஏனையோரையும் கவர்கின்ற முக்கியகூறுகளாகும். ஆடல் அல்லது அரங்கியல் அல்லது புலக்காட்சி வழியிலான கற்பித்தல் முறை மக்களைக் கவர்கின்ற முறை என்பது கருத்திற் கொள்ளப்படவேண்டியது. இக்கற்பித்தல் முறை நாட்டுப்புற மக்களை அதிகம் கவரும் முறையாக விளங்கியது.

போத்துக்கேய மறைப்பணியாளர் காலத்திலிருந்தே பாசோ முறையிலான காட்சி வழிபாட்டுப் பாங்கு இலங்கையில் வழக்கில் இருந்திருக்கின்றது. (பாசோ பற்றி பிறதொரு இடத்தில் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது). மேலும் நாடகத்தின் தோற்றுத்திற்கும் வளர்ச்சிக் கும் ஊற்று, வழிபாடே என்பது இங்கு கோடிட்டுக் குறிப்பிடப்பட

வேண்டியது. மிக நீண்ட காலமாக வியாகுல பிரசங்கத்திற்கும், பாசோ விற்கும் இடையில் மிக நெருங்கிய தொடர்பு நிலவியிருக்கின்றது. நாடகப்பாங்கை பிரதிபலிக்கும் பல சொற்களை வியாகுல பிரசங்கத்தின் ஆசிரியர் கையாண்டுள்ளமை இங்கு கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

நாட்டார் இலக்கியத்தின் மற்றுமோர் பண்பு, கூறிய விடயத்தை மீண்டும் வேறு வகையில் கூறுவதாகும். இது பல்வேறு சொற்பதங்கள் வழியாக, வசன அமைப்புகள் வழியாக, சிந்தனைகள் வழியாக, விபரிப்பு வழியாக வியாகுல பிரசங்கத்தில் இடம்பெறுகின்றது. மனித இனத்தின் மீட்பிற்காக கிறிஸ்து மேற்கொண்ட கொடுரமான பாடுகள் பற்றியும், இதன் விளைவை மனிதர் முழுமையாக உணர்ந்து தம் பாவங்களுக்கான மனம் வருந்துதலை ஏற்படுத்தி, பாவத்திலிருந்தும், அதன் விளைவு களில் இருந்தும் விடுதலை பெற பல்வேறு வழிவகைகளில் மக்களுக்கு அழைப்பு விடுகின்றார் ஆசிரியர். ஆசிரியர் கிறிஸ்துவின் பாடுகள் பற்றிய விபரிப்பை முன்வைத்து, அது பற்றிய சிந்தனைகளை வழங்கி, மனம் வருந்தலுக்கான செபத்தின் வழியாகத் தீர்க்கமான முடிவை முன்வைக்க மக்களுக்கு அழைப்பு விடுகின்றார்.

ஒரு நாட்டார் இலக்கியம் மக்கள் மத்தியில் எவ்வகையான வரவேற்பை பெற்றுள்ளது என்பதை நிர்ணயிக்கும் அளவுகோல் என்ன என நோக்கும்போது மூன்று விடயங்களைக் குறிப்பிடலாம். எந்த எண்ணிக்கையிலான மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது? எந்த அளவிற்கு அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது? இதன் பயன்பாடு எத்தனை ஆண்டு காலத்திற்கு நிலைக்கின்றது? இவ்வாறு மக்கள் மத்தியில் இது அமோக வரவேற்பை பெற்றுள்ளமைக்கு காரணம் என்ன? இது எந்த மக்களுக்காக ஆக்கப்பட்டதோ அந்த மக்களின் ஆண்மீக, உளவியல் தொடர்பான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்றது என்பதே இதன் பொருள்.

வியாகுல பிரசங்கத்தின் ஆக்கத்தில் நாட்டார் இலக்கிய வடிவங்களில் ஒன்றாகிய ஒப்பாரி இலக்கியம் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி உள்ளது. மேலும் வியாகுல பிரசங்கத்தில் சில பகுதிகள் ஒப்பாரிப் பாடல்களின் வடிவத்தை முழுமையாக அடியொற்றியே எழுதப்பட்டு உள்ளது. கிறிஸ்து சிலுவை சமந்து செல்லும் கொடுரமான காட்சி யோவான் வழியாக இயேசுவின் தாய் மரியாவிடம் அறிவிக்கப்பட்ட போது உடனடியாக கிறிஸ்துவைத் தேடி மரியா புறப்படுகின்றாள். செல்லும் வழியெங்கும் காண்போரிடம் தன் மகன் பற்றிய செய்தியை எவ்வேறும் அறிவார்களோவென ஒப்பாரிப்பாடல் வடிவத்திலே விசாரிக் கின்றாள். மற்றுமொரு இடத்தில், அதாவது, கிறிஸ்துவின் திருஉடல் சிலுவையில் இருந்து இறக்கப்பட்டு அவரது தாயார் மடியில் வளர்த்தப்

பட்டபோது மரியாள் தனது துக்கப்பிரலாபத்தை ஓப்பாரிப் பாடல் வழியாக எடுத்து உரைக்கின்றாள்.

வியாகுல பிரசங்கத்தில் காணப்படும் நாட்டாரியற் பாங்கு என நோக்கும்போது இதனுடன் இணைந்துள்ள நாட்டார் இசைமரபு முக்கியமானது. வியாகுல பிரசங்கம் மௌனமாகப் படிப்பதற்குரிய இலக்கியமன்று. மாறாக இது துக்க இராகத்தில் உயர்ந்த தொனியில் பாடப்படுவது. ஆனால் இதனுடன் நெருங்கிய முறையில் தொடர் புடைய இசை மரபின் ஏனைய பண்புகளான எளிமை, இயற்கைத் தன்மை என்பனவும் இதிற் காணப்படுகின்றன.

நாட்டார் இலக்கியம் எளிமையான நாட்டுப்புற மக்களுக்காக ஆக்கப்பட்டவை. இதனால் இவை இலகுவில் அதிக மக்களால் புரிந்து கொள்ளப்படும் தன்மையுள்ளனவாக இருக்கவேண்டும். இதனால் இதில் சிக்கலான உவமை, ஒப்புவமை, உதாரணங்கள் தவிர்க்கப்படுகின்றன. இதனால் இவ்விலக்கியத்தில் இடம்பெறும் சொற்பதங்கள் அன்றாடப் பாவனையில் அதிகம் இடம்பெறுகின்றவையாகவும், கொச்சைத் தமிழ் அல்லது பேச்சுத் தமிழைக் கொண்டவையாகவும் ஆக்கப்படுகின்றன. எல்லா நாட்டார் இலக்கியங்களும் பொழுது போக்கை இலக்காக கொண்டு ஆக்கப்படுவதில்லை. மாறாக, சில நாட்டார் இலக்கியங்கள் உயர் இலட்சியங்களை அல்லது வாழ்க்கை மதிப்பீடுகளைக் கற்பிப்பதற்கே ஆக்கப்பட்டவை. வியாகுல பிரசங்கம் மக்கள் மத்தியில் மன மாற்றத்தையும், பாவ அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையையும் அளிப்பதற்கு ஆக்கப்பட்ட இலக்கியமாகும்.

நாட்டார் அரங்கக்கலை : பாவைக்கசுத்து

தமிழிலுள்ள நாட்டார் அவைக்காற்று கலைகளுள் நாட்டார் நாடகம், அல்லது நாட்டுக்கூத்து மிகப் பழங்காலம் முதல் இன்று வரையும் பேணப்படும் நாட்டார் அவைக்காற்றுக் கலையாகும். நாட்டுக் கூத்தினுள் பல்வேறு வகையுண்டு. இவற்றுள் ஒன்றே பாவைக்கூத்தாகும். பாவைகளை ஆக்கி, ஆட வைத்து மனித உணர்வுகளை பாவை களில் ஏற்றிக் கலைநயம்படக் கருத்துக்களைக் கூறுதல் இதன் சிறப்புப் பண்பாகும். பாவைக்கூத்தை சிறந்த ஊடகமாகக் கையாண்டு புராணக் கதைகளையோ, அறநெறிக் கதைகளையோ, மதப்படிப்பினைகளையோ கலைநயம்பட மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறிய மரபு யாழ்ப்பான வழக்கில் நிலவியுள்ளது.

தழலில் கிடைக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு பாவைகளை ஆக்குதல், ஆட வைத்தல், கைவினையுடன் கலந்த பண்பாகும். குறுந்தடிகள், நார், கயிறு, கடதாசி, துணிகள், வச்சிரம், வைக்கோல்

ஆகியவை பாவைகளை ஆக்குவதில் பயன்படுத்தப்பட்ட சில பொருட்களாகும். வைக்கோலை முக்கிய மூலப்பொருளாகக்கொண்டு பாத்திரப் பொருத்தமான பாவைகளை ஆக்கும் கலைஞர்கள் பேசாலைக் கிராமத்தில் இருந்திருக்கின்றார்கள், இன்றும் உள்ளார்கள். அரைஆள் அளவில் அல்லது முழுமணித அளவில் ஆக்கப்பட்ட பொம்மைகளைக் கொண்ட ஆட்டங்கள் அல்லது அசைவுகள் இரண்டு வகைப்பட்டவை. அவை குறியசைவு, குடலசைவு என்பனவாகும். சிறிய அசைவுகள் குறியசைவு எனவும், பெரிய அசைவுகள் குடலசைவுகள் எனவும் கொள்ளப்பட்டன.

மேலும், இப்பாவைகளின் இயக்கம் இரண்டு வகையில் இடம் பெற்றன. மேலிருந்து நூல்களின் துணையோடு பாவைகளைப் பக்க வாட்டில் நகர்த்துதல், உயர்த்துதல், ஏற்றுதல், இறக்குதல், கை கால் களை இயக்குதல், ஆடவைத்தல் மேற்குசிறு எனப்பட்டது. கீழிருந்து சிறு கம்பிகள், தடிகள் வழி இயக்குதல் கீழ்க்குசிறு எனப்பட்டது. இப்பாவைக் கூத்துக்களை அடியொற்றியே கத்தோலிக்க மறைக் குருமார் விவிலியக் கதைகளைப் பொதுமக்களுக்குக் கூறியதாக அறியப்படுகின்றது. இம் மரபை அடியொற்றியே கத்தோலிக்க திருச் சபையில் இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் பாவைகள் வழியாக கிறிஸ்துவின் பாடுகளைக் கூறும் உடக்குப் பாஸ் மரபு தோற்றும் பெற்றிருக்கலாம். இவ்வாறான பாவைக் கூத்துக்கள் இசை தழுவிய கூத்துக்களாகவே இடம்பெற்றுள்ளன. இசையை வழங்குவார் அரங்கின் முன் பக்கத்திலிருந்து பாவைகளின் அசைவுகளைப் பார்த்து அதற்கு ஏற்ற வகையில் இசையை வழங்கினார். இது பாவைகளின் ஆடலுக்கு விளக்கமாகவே அமைந்தது.

வீரமாழுவிர் எழுதிய ‘பரமார்த்த குருவும் சீடர்களும்’ என்னும் கதையை மன்னாரிலுள்ள பாவைக்கூத்துக் கலைஞர்கள் சிறப்பாக ஆற்றுகை செய்துள்ளார்கள் என்று அறியக் கிடக்கின்றது. மேலும் பேசாலைக் கிராமத்தில் பாவைக்கூத்து கைப்பொம்மைகள், வீரல் பொம்மைகளைக் கொண்டு நிகழ்த்தியுள்ளார்கள். இலங்கையின் வட பகுதியில் பணியாற்றிய கத்தோலிக்க குருமார் பாவைக்கூத்து ஆற்றுகை செய்வதில் நிபுணத்துவம் பெற்றிருந்தார்கள் என்றும், பாவைக்கூத்தைக் கொண்டு விவிலியக் கதைகளைப் பொதுமக்களுக்குக் கூறினார்கள் என்றும் அறியப்படுகின்றது. இப்பின்புலத்தில் பேசாலையில் இடம் பெற்ற, இடம்பெற்ற வருகின்ற கிறிஸ்துவின் பாடுகளைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு நிகழ்த்தப்படும் பொம்மைக் காட்சிகளையும் (உடக்குப் பாஸ்) இக்காட்சிகளுக்கு விளக்கவரையாகப் பாடப்படும் வியாகுல பிரசங்கத்தையும் நோக்கும்போது உடக்குப் பாஸ் பற்றிய அதிக விளக்கத்தைப் பெறும் நிலை தோன்றும். (சபா. ஜெயராசா, ‘ஸழத்தமிழர் கிராமிய நடனங்கள்’, யாழ்ப்பாணம், 2000, பக். 99-105.)

11. வியாகுல பிரசங்கத்தில் நாட்டார் இசை மரபுகள்

இலங்கை வாழ் கத்தோலிக்கர் மத்தியில் வியாகுல பிரசங்கம் பாடுகின்ற மரபு இவ்விலக்கியம் ஆக்கப்பட்ட காலம் முதல் இன்று வரையும் நிலைக்கின்றது. ஓரற்றோறியன் குருமார்கள் 1730-1732ஆம் ஆண்டுகளுக்கான ஆண்டறிக்கையில் இவ்விலக்கியத்தின் பாடல் மரபு பற்றி மறைமுகமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இக்கூற்றுப்படி ‘அருட் தந்தையவர்கள் (யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ்) வசன நடையில் மட்டுமென்றி கவிதை நடையிலும் இலக்கியத்தை ஆக்கியுள்ளார். இதை இம்மக்கள் புராணம் என அழைக்கின்றனர். கவிதை இலக்கியம் இலகுவில் பலராலும் புரிந்துகொள்வது கடினம் என்னும் காரணத் தினால் அருட்தந்தை மாதோட்டத்தில் வேறு பல இடங்களிலிருந்தும் பல மக்களை ஒன்று திரட்டி இவ்விலக்கியத்தைப் பற்றிய விளக்கம் அளித்தார்.’¹²

1730-1732ஆம் ஆண்டு அறிக்கையில் காணப்பட்ட குறிப்பிலிருந்து நாம் ஒரு தெளிவான முடிவுக்கு வரலாம். இவ்விலக்கியத்தின் ஆசிரியரும், ஆண்டு அறிக்கையை எழுதியவர்களும், மக்களும் இதைக் கவிதை என்றே கருதினர். கவிதைகள் பாடப்படுவதே மரபாகும். மாதோட்டத்தில் கூடியிருந்த மக்களுக்கு இவ்விலக்கியத்தை யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகள் முதலில் பாடிக்காட்டியிருப்பார் என்று எண்ணுவதற்கு இடமுண்டு. எனினும் இவ்விலக்கியம் பாடப் படுகின்ற முறை பற்றியோ, மெட்டுப் பற்றியோ யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகளோ அல்லது சுதேசிகளோ எந்தவித குறிப்பையும் விட்டுச் செல்லவில்லை. யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் வாழ்ந்த காலத்திற்குப் பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு வாழ்ந்த இரண்டு வரலாற்று ஆசிரியர்கள், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், ஆயர் எட்மன் பீரிஸ் ஆகிய இருவரும் வியாகுல பிரசங்கம் உரத்த தொனியில், துக்க இராகத்தில் பாடப் படுவது என்று மட்டும் கூறியுள்ளார்கள்.¹³ வியாகுல பிரசங்கம் பாடப் படும் மெட்டின் சில பண்புகளை நோக்கும்போது இது களைப்பின்றி நீண்ட நேரம் பாடப்படக்கூடிய தன்மையது. இம்முறை இலகுவில் கற்றுக் கொள்ளப் படக்கூடியது. இப்பாடல், மரபு வழியாக பெரிய கூட்டத்தினரும் தெளிவாகக் கேட்கும் வகையில் பாடப்படக்கூடியது. இதை பாடுவோரும் பாடுவதைக் கேட்போரும் செபத்திலும் தியானத்திலும் துக்க உணர்வு கலந்த நிலையில் நுழைவதற்கான இயல்பு நிலையை உருவாக்குகின்றது. ஏனைய பாடல்கள் போன்று இது தாளக்கட்டமைப்பில் நின்று பாடப்படுவதில்லை. இறுக்கமான கட்டுப் பாடுகள் அல்லது ஒழுங்குவிதிகள் இப் பாடல் மரபைக் கட்டுப்

படுத்தாத காரணத்தினால் இப்பாடல் இடத்திற்கு இடம் வேறுபட்டுப் பாடப்படுவதை அவதானிக்கக்கூடியதாகவுள்ளது.

இசை மரபு

வியாகுல பிரசங்கம் பரவலாக இலங்கையின் எல்லா பாகங்களி லும் பாடப்படுகின்றது. எனினும், இப்பாடல் மரபில் பெரும் நிலை ஒருமைப்பண்புகளும், சிறு அளவில் வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றமை கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டியவை. இவ்வாறாக, ஒருமைப் பண்புகளுக்கும், வேறுபாடுகளுக்கும் வரலாறு சார்பான விளக்கத்துடன் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் காலத்தில் அண்ணாவிமார்களே மறைக்கல்வி கற்பிப்பதும், ஆலயங்களில் செபங்களை முன்னின்று வழிநடத்துவதும் ஆகிய பணிகளைச் செய்தனர். இவ்வண்ணாவிமார்களே தவக்காலங்களில் வியாகுல பிரசங்கத்தையும் கிராமங்களில் பாடினர். ஓவ்வொரு அண்ணாவிமாரும் பொதுவான பாடல் மரபைப் பின்பற்றிய அதே வேளையில் தமக்கேயுரிய சிறிய சிறிய தனித்துவ வேறுபாடுகளுடன் தம் திறமைக்கேற்ப பாடினர். வருடத்தில் தவக்காலங்களில் மட்டும் இது பாடப்பட்டது. இதனால் படிப்படியாகச் சிறு சிறு மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு இன்று இடத்துக்கிடம், பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் மாறுபாடுகளுடன் பாடப்படுகின்றது. பாடல் மரபும் அந்தந்தப் பிரதேசத்திற்குரிய பாடல் மரபு என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. இன்று யாழிப்பாண மரபு, மன்னார் மரபு, மாதோட்ட மரபு, மட்டக்களப்பு மரபு என்று பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் மாறுபாடுகளுடன் பாடப்படுகின்றது. வியாகுல பிரசங்கம் முதலில் பாடியவர் சங்கீதத்துறையில் இளமைப்பருவம் முதல் பல அனுபவங்களைப் பெற்றிருந்தவரும் இவ் இலக்கியத்தை ஆக்கியவருமான யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகள் என்பது இங்கு கோடிட்டுக் காட்டப்படவேண்டியது.

வியாகுல பிரசங்கம் பாடப்படும் பாடலின் மெட்டு எங்கிருந்து பெறப்பட்டிருக்கலாம்? அல்லது இதை யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகள் இயற்றுவதற்கு என்ன பின்னணி இவருக்குத் துணையாக அமைந்திருக்கலாம்? இதற்கு மூன்று கருதுகோள்கள் முன்வைக்கப் படுகின்றன. இதே மெட்டு யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் காலத்தில் கோவா நகரில் இருந்திருக்கலாம். இரண்டாவது கருதுகோளினபடி கீழைத்தேச இசைமரபில் நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற கர்நாடக சங்கீதத்தின் தாக்கம் இதன் ஆசிரியரில் தாக்கம் செலுத்தியிருக்கலாம். மூன்றாவது கருதுகோளினபடி ஒப்பாரி என்னும் நாட்டார் இசைமரபு யாக்கோமே

கொன்சால்வெஸ் வியாகுல பிரசங்கத்தின் இசைமெட்டடை இயற்றுவதில் துணையாக அமைந்திருக்கலாம்.¹⁴

முதலாவதாக முன்வைக்கப்பட்ட கருதுகோள் ஏற்கப்படுவதற்கு முன்பு யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் காலத்தில் கோவா மாநிலத்தில் வழக்கில் நிலவிய இசைமரபுகள் பற்றிய ஒப்பியல் ஆய்வு மேற் கொள்ளப்பட வேண்டும். இவ்வாறான முடிவை எட்டுவதற்கு இவை தொடர்பான வரலாற்று ஏடுகள் கிடைத்தில.

இரண்டாவது கருதுகோள் இவ்வாறான ஒரு முடிவை எட்டுவதற்கு ஏதுவான விளக்கங்களைக் கொண்டுள்ளதாக தோன்றவில்லை. வியாகுல பிரசங்கம் பாடும் தொனியில் ‘சரிகமப’ என்னும் சுரவரிசைகள் மட்டும் இடம்பெறுகின்றன. இச்சரங்கள் கர்நாடக சங்கீதத்தில் ஒரு இராகத்தை குறிப்பதற்கு போதியவையல்ல. வியாகுல பிரசங்கம் பாடும் போது இவ்வைந்து சரங்களில் எந்தவொரு சுரத்திலும் பாடுகின்றவர் விரும்பிய அளவிற்கு நின்று இழுத்துப் பாடும் இயல்பு காணப் படுகின்றது. எந்தச் சுரத்திலும் பாடலை ஆரம்பிக்கவும் முடியும். மட்டுப்படுத்தப்பட்ட இப் பண்புகள் நன்கு வளர்ச்சிபெற்று, பல இசை நுட்பங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட கர்நாடக சங்கீதத்துடன் ஒப்பிட முடியாதது.

வியாகுல பிரசங்கம் பாடப்படும் இசைமரபின் ஊற்றை இனங்காண்பதில் முன்வைக்கப்பட்ட மூன்றாவது கருதுகோள் இங்கு கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது. கிறிஸ்துவின் பிறப்பையொட்டிய மகிழ்ச்சிக் கீதங்கள் கரோல்ஸ் (carols) இசைக்கப்படுவது கிறிஸ்துவத்திலுள்ள நீண்டகால மரபாகும். இம்மரபு ஐரோப்பிய நாடுகளில் தோற்றம் பெற்றது. கிறிஸ்துவின் பிறப்பு எவ்வாறு மகிழ்ச்சிப் பாடல்கள் வழியாக வெளிப்படுத்தப்பட்டதோ, அவ்வாறு கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம் எனும் துன்பியல் உணர்வுகள், துக்கப் பாடல்கள், ஒப்பாரிகள், புலம்பல் கள் வழியாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

தமிழ் இலக்கியத்தில் வழக்கிலுள்ள இலக்கிய வடிவங்கள் கிறிஸ்துவின் பாடுகளையும், மரணத்தையும் பற்றிய நிகழ்வுகளை வெளிக்காட்டச் சிறந்த ஊடகங்களாகும். தமிழில் ஒப்பாரி, புலம்பல், காதல் என்னும் இலக்கிய வடிவங்கள் துன்பியலைக் கருப்பொருளாகக் கொண்ட இலக்கிய வடிவங்களாகும். கிறிஸ்துவத்தின் கருப்பொருள் கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம் என்னும் விடயங்களை மையமாகக் கொண்டது. ஆரம்பகாலங்களில் இங்கு பணியாற்றிய மறைப் பணியாளர்கள் மிகப் பொருத்தமான முறையில் துன்பியலப் பொருளை விளக்கும் தமிழ் இலக்கிய வடிவங்களைக் கையாண்டு கிறிஸ்தவ

ஒப்பாரி, புலம்பல், காதல் இலக்கியங்களைப் புதிதாகக் கிறிஸ்தவ மறையைத் தழுவிய கிறிஸ்தவர்கள் துணையோடு படைத்துள்ளனர்.

யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் காலத்திலே நாடகம், அம்மாளை, ஒப்பாரி இலக்கியங்கள் கிறிஸ்தவப் பொருளில் ஆக்கப்பட்டு இருந்திருக்கின்றன. தமிழில் 96 சிற்றிலக்கியங்கள் காணப்படுவது மொழியின் சிறப்பைப் புலப்படுத்துவதாகும். எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்ற கருப்பொருளின் தன்மைக்கேற்ப அவ்விடயத்தை மக்கள் நன்கு புரிந்து கொள்ளும் வகையில் முன்வைக்க 96 சிற்றிலக்கியங்களுள் ஆசிரியர் விரும்பிய இலக்கிய வடிவத்தைத் தேர்ந்து கொள்வர். இச்சிறப்பு தமிழ் மொழிக்கு உண்டு. இவ்வாறாகத் துண்பியல் பொருளைக் கொண்டு ஆக்கப்படுகின்ற கிறிஸ்தவ நாட்டார் இலக்கியம் ஒப்பாரி, உலா, காதல், புலம்பல் என அழைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறான துண்பியல் இலக்கியங்களுள் ஒன்றான ஒப்பாரி இலக்கியம் கிறிஸ்தவர்களால் பெரிதும் விரும்பி உள்வாங்கப்பட்டுள்ளது. இப்பின்னணியில் வியாகுல பிரசங்கப் பாடல் மெட்டு நோக்கப்படுமாயின் ஒப்பாரிப் பாடல்கள் மரபு இதில் தாக்கம் செலுத்தியிருக்கலாம் எனக் கொள்வது மிகப் பொருத்தமானதாகத் தோன்றுகின்றது. நடைமுறை வழக்கில் ஒப்பாரி என்பது கீழைத்தேச மரபினபடி இழவின் போது இறந்தவரது உடலைச் தழுந்து உறவினர் (பெண்கள்) தங்கள் துக்கத்தை வார்த்தைகளால் அழுது புலம்பி வெளிப்படுத்திக் கொண்டே துக்க இராகத்தில் பாடிக்கொண்டு தங்கள் மார்பில் அடித்துக்கொள்வர். இது இயல்பாகவும் இயற்கையாகவும் வெளிக் காட்டப்படுகின்ற துக்கம் ஆகும்.

யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் காலத்திலேயே கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணத்தைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு ஒப்பாரிப் பாடல்கள் ஆக்கப்பட்டுப் பாடப்பட்டிருக்கின்றன. இவை போத்துக்கேயர் காலத்தில் ஆக்கப்பட்ட பாக்களாய் இருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது. இப்பாடல்களைப் பெண்கள் இழுவ இல்லங்களில் பாவமன்னிப்புப் பாடல் களாகப் பாடினார்கள் என அறியப்படுகின்றது.

எனினும் வியாகுல பிரசங்கம் பாடப்படுகின்ற பாடல் மெட்டின் ஊற்றைப்பற்றிய தீர்க்கமான முடிவை முன்வைப்பதற்குப் பல வரையறைகள் உள்ளமை மறுக்கப்படமுடியாதவை. எனினும், முன்றாவதான கருதுகோள் ஏனைய இரண்டிலும் மேலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படக்கூடிய காரணங்களைத் தண்ணகத்தே கொண்டுள்ளது.

12. வியாகுல பிரசங்கத்தில் உளவியல் ஆண்மீகம்

மிக அண்மைக்காலத்தில் வேகமான வளர்ச்சிபெற்ற துறைகளில் உளவியலும் ஒன்றாகும். இத்துறைசார் ஆய்வுகளும், ஆய்வுகள் வழி நின்று பெறப்படுகின்ற முடிவுகளும் நாளூக்குநாள் வளர்ச்சிபெற்றுக் கொண்டே செல்கின்றன. இதனால் உளவியலுக்கு உறுதியான ஒரு வரைவிலக்கணம் வழங்கமுடியாதுள்ளது. எனினும் மனித நடத்தை தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்படுகின்ற ஆய்வுநிலைக் கற்கை நெறியே உளவியல் என விளக்கம் கூறலாம். இத்துறையின் தீவிர வளர்ச்சியின் காரணமாகத் தோன்றிய மற்றுமோர் ஆய்வுக்களுமே ‘உளவியல் - ஆண்மீகம்’ என்பதாகும். இச்சொற்பதம் அண்மைக்காலங்களில் உளவியல், ஆண்மீகம் ஆகிய துறைகளில் ஈடுபாடுள்ளோரால் அதிகம் பயன்படுத்தப்படுகின்ற சொற்பதமாகும்.

ஒரு தனிநபரின் அல்லது குழுமத்தின் ஆண்மீக முதிர்ச்சியையும், உளவியல் முதிர்ச்சியையும் ஆய்வுநிலையில் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கு உரிய கற்கைநெறிகளையே இப்பதம் சுட்டி நிற்கின்றது. அதனால் ‘உளவியல் - ஆண்மீகம்’ என்பது உளவியல் முதிர்ச்சியையும், ஆண்மீக முதிர்ச்சியையும் ஒருங்கே குறித்து நிற்கின்ற சொற்பதமாகும். நிறைவான ஆருமை வளர்ச்சிக்கு இவ்விரண்டு துறைகளினதும் முதிர்ச்சி நிலை இன்றியமையாதது. இவ்விரண்டு துறைகளினதும் வளர்ச்சி நிலைகள் ஒன்று மற்றையதில் தங்கியுள்ளது. இவற்றுள் ஒன்றின் வளர்ச்சி நிலையோ அல்லது தளர்ச்சியோ மற்றையதைப் பாதிக்கும்.

இப்பின்புலத்தில் வியாகுல பிரசங்கத்தை நோக்கும்போது ஆண்மீகப் புதுப்பித்தலையே நோக்காகக் கொண்டு ஆக்கப்பட்ட இலக்கியமாகிய வியாகுல பிரசங்கத்தைப் படிக்கும்போது இதன் ஆசிரியர் மனித உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும், அல்லது தூண்டிச் செயற்பட வைக்கும் பல சொற்பதங்களை பிரயோகிக்கின்றமை தெளிவாகும். ஆசிரியர் தாம் தெரிந்துகொண்ட கருத்தை முனைப்பாக முன்வைப்பதற்கும், மக்களின் உள்ளத்தில் இக்கருத்துக்களை ஆழமாகப் பதிந்து மக்களைச் செயற் பாட்டிற்குத் தூண்டுவதற்கும் இவ்வாறான உளவியல் - ஆண்மீகத்துடன் தொடர்புடைய சொற்பிரயோகங்களைக் கையாள்கின்றார். மேலும் ‘தனி - ஆழ்’ உறவு நிலையில் தமது வாசகர்களுக்கு அழைப்பு விடுப்பதோடு, ஆழமான உளவியற் சிந்தனைகளையும் முன்வைத்து மனித உணர்வுகளைத் தூண்டி எழுப்பி சிந்தனைக்கும், செயற்பாட்டிற்கும் இட்டுச் செல்கின்றார்.

மனிதரிடம் காணப்படும் பாவத்தின் கொடுரத்தின் கணாகனத்தை உணரவைத்து, மனமாற்றத்தின் உடனடித் தேவையை அறிந்து, மக்கள்

வாழ்வில் மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்த வியாகுல பிரசங்கத்தின் ஆசிரியர் கையாளுகின்ற சில பதங்களை இங்கு குறிப்பிடலாம். எடுத்துக் காட்டாக, ‘கஸ்திவாதை, மனச்சலிப்பு, ஜயோ, ஜயோ கிறிஸ்தவர்களே, அழுங்கள், விரோத குரோத’ என்பன சிலவாகும்.¹⁶ உணர்வுகள் பற்றிய தெளிவான விளக்கம் இதயசுத்தியான மனமாற்றத்திற்கு வழி வகுக்கும். உணர்வுகள் மனித ஆளுமையுடன் தொடர்புடையவை. உணர்வுகள் தம்மிலே நன்மையானவை. ஏனெனில், இவை மனித உள்ளக்கிடக்கை களையும், நடத்தைகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. எனினும், மனித அறிவே உணர்வுகளை நெறிப்படுத்த வேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் பாடுகள் பற்றிய உணர்வுபூர்வமான விபரிப்பை முன் வைத்து, மனிதரின் பாவத்தின் கனாகனமே கிறிஸ்துவின் பாடுகளுக்கான காரணம் என மீண்டும், மீண்டும் வலியுறுத்தித் தெளிவாக எடுத்துரைத்து ஆசிரியர் வியாகுல பிரசங்கத்தைப் பாடுவோரையும், பாடுவதைக் கேட்போரையும் ஒவ்வொருவரும் அவரவர் பாவங்களுக்கு மனம் வருந்தி, மனிப்புப் பெற அழைக்கிறார்.

18ஆம் நூற்றாண்டில் (யாக்கோமே கொன்சாலவெல் வாழ்ந்த காலம்) திருச்சபை ஆன்மீக முதிர்ச்சி தொடர்பாக முன்வைத்த கருத்துக்கள் திரிநெந்து சங்கத்தின் படிப்பினைகளாகும். திரிநெந்து சங்கத்தின் படிப்பினைகள் பெருமளவில் மத்திய காலத்தில் வழக்கில் இருந்த ஆன்மீக முதிர்ச்சி வழிப் பயிற்சிகளின் பின்னணியில் தோற்றம் பெற்றவையாகும். புதிய இறையியற் சிந்தனை மரபுகளினதும், துறவறச் சபைகளினதும் தோற்றம் இக்காலத்தின் முக்கிய தோற்றப்பாடாகும். இப்பின்புலத்தில் உணர்வுநிலைப் பக்தி முயற்சிகள், ஆழ்தியான (contemplative), அனுபூதி (mystical) அனுபவங்கள் அறிவு நிலையிலும், கோட்பாட்டடிப்படையிலுமான விளக்கங்கள் கிறிஸ்தவ ஆன்மீகத்தில் தோற்றம் பெற்றன. எனினும் மத்திய காலத்தின் பிற்கூறில் திருச்சபையின் பல மட்டங்களிலும் பல சீர்கேடுகள் நுழைந்து திருச்சபையின் ஆன்மீக நிலை மிகவேகமாக வீழ்ச்சி கண்டது. மத்திய காலத்தின் பிற்கூறில் முழுத்திருச்சபையும் புதுப்பித்தலை வேண்டி நிற்கின்றது. முழுத் திருச்சபைக்கும் புதுப்பித்தல் உடனடித்தேவை என்பது பல மட்டங்களிலும் நன்கு உணர்ப்பட்டது. சீர்திருத்தக் கொள்கைகள் முன் வைக்கப்பட்டன. இப்பின்புலத்தில் தோன்றியதே மறுசீர்திருத்தக் கொள்கைகளாகும். திரிநெந்து சங்கத்தினால் முன்வைக்கப்பட்டவையே, உணர்வுநிலைப் பக்தி முயற்சிகள், வழிபாட்டுச் சீரமைப்புகள், சீர்கேடு களைக் களைய கட்டுப்பாடான வாழ்க்கை நெறிகள் என்பனவாகும். மேற்கூறப்பட்டுள்ள பக்தி முயற்சிகளும், வழிபாட்டு முறைகளும்,

கோட்பாட்டு விளக்கங்களும் திரிநெந்து சங்கம் புதுப்பித்தல் தொடர்பாக முன் வைத்த வழிகாட்டிகளாகும்.

மிக அண்மைக்காலம் வரையும் திருச்சபையில் ஆன்மீகம் என்றால் என்ன என்பதற்கு அளிக்கப்பட்ட விளக்கத்திற்கும், தற்போது அளிக்கப்படும் விளக்கத்திற்கும் வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. 2ஆம் வத்திக்கான் சங்கம் (1962 - 1965) கூட்டப்படும்வரை விண்ணுலகிலுள்ள இறைவனை மண்ணுலகிலுள்ள மனிதர் அடைவதற்கு பத்துக் கட்டளைகளையும், திருச்சபையின் கட்டளைகளையும் கண்டிப்படுன் கடைப்பிடித்து, திருவருட சாதனங்களில் பங்குகொண்டு, பக்தி முயற்சி களை மேற்கொள்ளத் தூய்மையான வாழ்க்கையை எடைபோடும் அளவுகோலாக ஒழுங்குகளையும், கட்டளைகளையும் கடைப்பிடிப்பதே கொள்ளப்பட்டது.

ஓருவரின் உள்ளார்த்தமான, ஆழமான தனி ஆழ்நிலை (deeply personal) அல்லது அவரது உணர்வுகள் ஆன்மீகத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டது என்பதற்கு அளிக்கப்படவேண்டிய முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. விசவாசம், மனித உணர்வுகள் இவை இரண்டும் ஒன்றுடன் ஒன்று நெருங்கிய தொடர்புள்ளவை என்பதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத நிலைப்பாடாகக் காணப்பட்டது. மாறாக, எதிர் மறையான கருத்தாக, ஓருவரின் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு மனித உணர்வு கள் தடையானவை என்னும் கருத்தே முன்வைக்கப்பட்டது. அறிவு, நினைவாற்றல் ஆகிய செயற்பாடுகள், மனித உணர்வுகளை விட உயர்ந்தவை என்றே கொள்ளப்பட்டன. ஓருவரின் ஆளுமை வளர்ச்சி யையும், ஆன்மீக வளர்ச்சியையும் குறிக்கின்ற உணர்வுகளான கோபம், அன்பு, மனமடிவு, மகிழ்ச்சி, துன்பம், ஏக்கம், எதிர்பார்ப்பு, விரக்தி, தனிமை ஆகியவை விசவாச வாழ்வுடன் தொடர்பற்றவை என்றே கொள்ளப்பட்டன.

சில வருடங்களுக்கு முன்பே தீவிர வளர்ச்சி கண்ட உள்ளியல் ஆன்மீகத்திற்கும், மனித உணர்வுகளுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பு கள் உண்டு என்றும், விசவாச வாழ்வில் இவை இரண்டிற்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்புண்டு என்றும் தெளிவாகக் கூறுகின்றது. ஆனால் 1730இல் இவ்விலக்கியத்தை ஆக்கிய யாக்கோமே கொன்சாலவெஸ் மனித உணர்வுகளைத் தூண்டி ஆன்மீகப் புதுப்பித்தலை ஏற்படுத்து கின்றமை ஆசிரியரின் உள்ளியல் அறிவைக் காட்டுகின்றது.

மக்களின் உணர்வுகள் வழி நின்று அவர்களை மனமாற்றத்திற்கு அழைப்பதே ஆசிரியரின் முதன்மையான நோக்கமாகும். தனி மனித ரையும், மக்கள் குழுமத்தையும் மனமாற்றத்திற்கு அழைக்கின்றமை

இவரது இலக்கிய அமைப்பில் புலப்படுகின்றது. மனமாற்றம் ஒருவரின் வாழ்வில் தொடர்ச்சியாக இடம்பெறும் செயற்பாடாக விளங்கும் வேளையில், ஒரே கருத்தை மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தும் நிலைப் பாடு ஆசிரியர் மனமாற்றத்தை மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்த எவ்வகையான தீவிரத்தோடு செயற்படுகின்றார் என்பதையே சுட்டி நிற்கின்றது.

மனம் வருந்தும் பாவிக்கு - துன்பத்தையும், பாடுகளையும், மரணத்தையும் மேற்கொண்ட பரமன் இயேசு கிறிஸ்துவின் கருணையும், மன்னிப்பும் உறுதியாக அளிக்கப்படும் என்னும் கருத்தை பல மீன் வலியுறுத்தலோடு முன்வைக்கின்றார் ஆசிரியர். மேலும் ஆசிரியர் கையாளும் உளவியற் பாங்கு இவ்விலக்கியம் பாடப்படும்போதும், பாடுவதைக் கேட்கும்போதும் ஒருவர் தம்மை அறியாமலே அவரது ஆஞ்சையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் தன்மை பெற்றதாக இவ் இலக்கியம் காணப்படுகின்றது. மேலும் இப்பாடல் பாடப்படுகின்ற தொனியானது மக்களைச் சோக உணர்வில் நிறுத்தித் தமது பாவங்களுக்கு மனம் வருந்தும் நிலையை ஏற்படுத்துகின்றது.

13. வியாகுல பிரசங்கத்தில் பண்பாட்டு மயமாக்கலும், சூழமைவாக்கலும்

வியாகுல பிரசங்கம் கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம் பற்றிய நிகழ்வுகளையே கருப்பொருளாகக்கொண்டு ஆக்கப்பட்ட இலக்கியம் ஆகும். கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம் இவ்விலக்கியம் ஆக்கப்படுவதற்கு 18 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு பலஸ்தீனா என்னும் இடத்தில் இடம்பெற்ற வரலாற்று நிகழ்வாகும். பலஸ்தீனாவில் இடம்பெற்ற இச்சம்பவத்தை இலங்கை வாழ் மக்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் இலக்கியத்தைப் பண்பாட்டு மயமாக்கி, சம்பவங்களையும், பாத்திரங்களையும் தழுமைவாக்கி வழங்கிய பாங்கு இவ்விலக்கியத்தின் ஆசிரியரின் இலக்கியப் புலமையைத் துலாம்பரமாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

பண்பாட்டு மயமாக்கல் அல்லது தழுமைவாக்கல் என்பது கிறிஸ்துவின் போதனைகள் அல்லது போதனையின் மதிப்பீடுகள் குறிப்பிட்ட கிறிஸ்தவ சமூக, கலாசார, வரலாற்றுப் பாரம்பரியங்கள் மூலமாக வழங்கப்படுவதாகும்.¹⁷ கிறிஸ்துவின் மனித அவதாரமே கிறிஸ்தவத்தின் பண்பாட்டு மயமாக்கலுக்குச் சிறந்த ஆதாரமாகும். கிறிஸ்துவின் பாஸ்கு நிகழ்வின் திண்ணணியில் நோக்கப்படும்போதே அவரது மனித அவதாரம் பொருள் பெறுகின்றது.¹⁸ வரலாற்று இயேசு யூதக்கலாசாரத்திற்கும், அதனோடு தொடர்புபட்ட கால, இட, வரலாற்றுக் கூறுகளுக்கும் உட்பட்டவராக, மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் வாழ்ந்தார். உயிர்ப்பு நிகழ்வின் வழியாக இயேசு யூதகலாசார கூறுகளின் மட்டுப்பாடுகள் எல்லாவற்றையும் கடந்து எல்லாக் கலாசாரத்திற்கும் உரியவராக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றார்.¹⁹

கிறிஸ்துவின் மனித அவதாரமே பண்பாட்டு மயமாக்கல் அல்லது தழுமைவாக்கல் என்னும் விடயத்தின் ஆரம்பமாகும். கிறிஸ்துவின் மனித அவதாரத்திலேயே இறைவனும், மனிதனும் ஒருவரையொருவர் முழுமையாக எதிர்கொண்டனர்.²⁰ இறைமகன் கிறிஸ்து மனித அவதாரத்தின் வழியாகக் குறிப்பிட்ட யூத, சமூக, கலாசாரத்தில் தோன்றினார். யூதக்கலாசாரமானது கிழேக்க, உரோமைக் கலாசாரக் கூறுகளினால் தாக்கம்பெற்றது என்பது இங்கு கோடிட்டுக் காட்டப் படுதல் பொருத்தமானது. கிறிஸ்து தமது பகிரங்கப் பணியின்போதும், போதனையில் கையாண்ட எடுத்துக்காட்டுகளிலும் யூதகலாசார வாழ்க்கைச் சின்னங்களைப் பயன்படுத்தினார். யூதர்கள் அன்றாடம் உட்கொள்ளும் அப்பத்தையும் பருகும் திராட்சைப்பழ இரசத்தையும் கொண்டே நற்கருணையை ஏற்படுத்தினார்.²¹

திருச்சபை வரலாற்றின் ஆரம்பகாலத்தை நோக்கும்போது, திருச்சபை விரிவாக்கம் பெற்று பரம்பியபோது அந்தந்த இடங்களில் நிலவிய கலாசாரக் கூறுகளை உள்வாங்கி அவற்றின் வழிநின்றே வளர்ச்சி பெற்றது. ஜோராப்பாவில் கிறிஸ்தவம் பரப்பப்பட்டபோது ஜோராப்பியக் கலாசார கூறுகள் கிறிஸ்தவத்தினுள் உள்வாங்கப்பட்டன. உரோமையரின் ஆட்சி மொழியாகிய இலத்தீன்மொழி திருச்சபையின் வழிபாட்டு மொழியாகவும் நிர்வாகத்திற்குரிய உத்தியோகபூர்வ மொழி யாகவும் விளங்கியது.²² எனினும் கிறிஸ்தவத்தில் பண்பாட்டு மயமாக்கல் இடம்பெறுவதை திருச்சபை எச்சரிக்கையுடனேயே அனுகியது. ஏனெனில் பண்பாட்டு மயமாக்கற் செயற்பாட்டில் திருச்சபை நற்செய்தி யின் மதிப்பீடுகள் தொடர்பான தனது தனித்துவத்தை இழக்கலாம் என்னும் ஆபத்தை இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் இடம்பெற்ற காலம் வரையும் எச்சரிக்கையுடனேயே எதிர்நோக்கியது.²³

இலங்கையில் முதன்முதல் கிறிஸ்தவத்தைப் பரப்பிய போத்துக்கேய மிஷனரிமார் கிறிஸ்தவத்தைப் பண்பாட்டு மயமாக்கல் செய்வதில் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை. எனினும் இயேசுசபை (மிஷனரிமார்) மறைப் பணியாளர்கள் பண்பாட்டு மயமாக்கலின் ஒரு கூறாகிய இலக்கியப் பண்பாட்டு மயமாக்கலில் கணிசமான பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். இயேசுசபையைச் சார்ந்த அருட்தந்தையர்கள் கென்றிக் கென்றிக்கஸ் (1520-1600), ரொபேட் டை நொபிலி (தத்துவ போதகர் 1557-1656), யோசப் கொன்ஸ்ரன்றரியின் பேஸ்கி (வீரமாழுனிவர் 1680-1746) ஆகிய இவர்களின் பங்களிப்பு தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும், தமிழ்க் கிறிஸ்தவ இலக்கிய வரலாற்றிலும் பாரிய பங்களிப்பையும், ஆழமான பதிகையையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன. இவர்கள் வரிசையிலேயே ஓல்லாந்தர் காலத்தில் இலங்கையில் மறைபரப்புப் பணியை மேற் கொண்ட யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகள் தனித்துவமான ஒரு பாங்கில் வியாகுல பிரசங்கம் என்னும் இலக்கியத்தை ஆக்கி, இலக்கிய பண்பாட்டு மயமாக்கலில் பெரும் பங்களிப்பை செய்துள்ளார். ஓல்லாந்தர் காலத்துபல நெருக்குவாரங்கள் மத்தியிலும் யோசேவாஸ் (1651-1711), யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் (1676-1742) ஆகிய இரு அருட்தந்தையர்களும் பண்பாட்டு மயமாக்கல், துழுமைவாக்கல் மறைப்பு முறைகளைக் கையாண்டு காலத்தின் துழுவுக்கேற்ற முறையில் தாக்கமானதும், பொருத்தமானதுமான மறைபரப்பு முறைகளை மேற் கொண்டனர்.²⁴

வியாகுல பிரசங்கம் என்னும் இலக்கியத்தின் இலக்கிய வடிவத்தை நோக்கும்போது முழு இலக்கிய வடிவமும் தனித்துவமான பாங்கில் பண்பாட்டு மயப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை இங்கு கவனத்திற்

கொள்ளத்தக்கது. தமிழில் 96 சிற்றிலக்கியங்களுண்டு. இவை பிரபந்தங்கள் என்று அழைக்கப்படும். இதில் ஒப்பாரி ஒரு வகை இலக்கியமாகும். ஒப்பாரி இலக்கியத்தின் கருப்பொருள் துன்பியலாகும். வியாகுல பிரசங்கத்தின் ஆசிரியர் கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம் ஆகிய நிகழ்வுகளைச் சித்தரித்து, ஒப்பாரி இலக்கியத்தின் பண்புகளை உள்வாங்கி இவ்விலக்கியத்தை ஆக்கியுள்ளார். எனினும் இவ்விலக்கியம் முன்பு ஆக்கப்பட்ட ஒப்பாரி இலக்கியத்தின் வடிவத்தை எந்தவித மாற்றமும் அற்ற வகையில் அப்படியே உள்வாங்கவில்லை என்பது இங்கு கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டியது.

இப்பின்புலத்தில் இலக்கிய வடிவம் என்று நோக்கும்போது இவ் இலக்கியம் ஒரு தனித்துவமான இலக்கிய வடிவமாகும். இதற்கு முன்பு ஆக்கப்பட்ட தமிழ் கிறிஸ்தவ சிற்றிலக்கியங்கள் அனைத்தும், முன்பு ஆக்கப்பட்ட ஏதோ ஒரு சிற்றிலக்கியத்தின் வடிவத்தினை (எடுத்துக்காட்டு: அம்மானை, நாட்டுக்கூத்து, பள்ளு) முழுமையாக உள்வாங்கியே ஆக்கப்பட்டதுண்டு. எனினும் வியாகுல பிரசங்கம் தனித்துவமான முறையில் ஆக்கப்பட்டுள்ளமை ஆசிரியரின் இலக்கிய ஆக்கப்புலமையைச் சுட்டி நிற்கின்றது.

இவ்விலக்கியம் எவ்வாறு தூழுமைவாகக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை எடுத்துரைப்பதற்கு இலக்கியத்திலிருந்தே சில சான்றுகளை முன் வைக்கலாம். கிறிஸ்து யூதர்களினால் கைது செய்யப்பட்ட சம்பவத்தை ஆசிரியர் கீழ்க்கண்டவாறு விபரிக்கின்றார். ‘உடனே அந்தச் சுறுதியின் கைவிளக்கு, காளவிளக்கு, கள்ளவீதுறு விளக்கு, வெண்கலத் தீவட்டிகளுமெடுத்துக் கொண்டு மகா வந்தகார விருளையூட்டறுத்து வருகிற செனங்களும், வாள், சமுதாடு, கிறிச, எறிவல்லயம், எறிகோல், ஈட்டி, அம்பு, வில்லு, கேடயங்கள் கொண்டு வருகிறவர்களும், துண்டுக் குழல், கைத்துவக்கு, சதிமானத்துவக்குகள் கொண்டு வருகிறவர்களும், கம்பாங்கயிறு, இரும்புச் சங்கிலி, பாசம், பூதநாத விலங்குகளும், கசை, சாட்டை, சம்மட்டி முதலான சகலவாயுதங்களெடுத்து வருகிறவர்களும் முன்னாறு காலாட்களுக்கதிகமாய்ப் படைச்சேவகர் கையிலே யுறை விட்டவாளாயனி வசுத்தவர்களெல்லாருக்கு....’²⁶

வரலாற்றில் கிறிஸ்துவின் கைது, பாடுகள், மரணம் ஆகிய நிகழ்வுகள் பலஸ்தீனாவில் இடம்பெற்றவை. கிறிஸ்துவின் கைது எவ்வாறு பயங்கரமான ஒரு நிலையில் இடம்பெற்றது என்பதை வாசகர் களுக்கு தூழுமைவாக்கி விளக்குவதற்கு இவ்விலக்கியம் ஆக்கப்பட்ட சமகாலத்தில் இலங்கையில் பாவனையிலிருந்த பொருட்களையும்,

ஆயுதங்களையும் ஆசிரியர் பட்டியலிட்டுக் குறிப்பிடுகின்றார். கிறிஸ்து வின் வாழ்நாட்களில் இவ் ஆயுதங்களிற் பல கண்டுபிடிக்கப்படவும் இல்லை, பாவிக்கப்படவும் இல்லை.²⁷ எனினும், வாசகர் மனதில் கிறிஸ்துவின் கைது எவ்வாறான பயங்கரமான தூழலில் இடம்பெற்றது என்பதை விபரிக்க ஆசிரியர் இவ்விலக்கியப்பகுதியைச் சூழ்மைவாக்கம் செய்துள்ளார்.

கிறிஸ்துவிற்கு மரணத் தீர்ப்பை வழங்கிய பிலாத்து உரோமைய ஆட்சியில் எவ்வகையான பொறுப்பில் இருந்தான் என்பதை விளக்கு வதற்கு ஆசிரியர் நான்கு வெவ்வேறு அடைமொழிகளைக் கையாண்டு உள்ளார். பிலாத்துவை, மணியக்காரனான பிலாத்து, மண்டலாதீஸ் பரனான பிலாத்து, துரையான பிலாத்து. பிலாத்துவென்கிற லோக நடுவன் என ஆசிரியர் குறிப்பிடுவதற்கு முக்கிய காரணங்கள் உண்டு. இவ்வாறு குறிப்பிடுவதன் வாயிலாக மணியகாரன், மண்டலாதீஸ்பரன், துரை என்னும் அடைமொழிகளின் விளக்கத்தை அனுபவவாயிலாக அறிந்த மக்கள் பிலாத்துவின் ஆட்சி அதிகாரத்தை இலகுவில் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவிருக்கும்.²⁸

மேலும், நாலாம் பிரசங்கத்தில் கிறிஸ்து முன்முடி தரிக்கப்பட்ட சம்பவத்தை விபரிக்கும்போது காரைக்கொப்பை ஒடித்து முடியாக வளைத்து சிரசிற் பொருத்தினார்கள் என ஆசிரியர் விபரித்துள்ளார். முள்ளுள்ள காரை மரமே இங்குள்ள மக்களுக்கு நன்கு அறிமுகமான முள்ளுச்செடியாகும். மேலும் கிறிஸ்து மரணத்திற்குத் தீர்ப்பிடப்பட்ட செய்தி மக்களுக்கு பறை அறைந்து அறிவிக்கப்பட்டதாக ஆசிரியர் கூறுகின்றார். யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகள் இலங்கையில் பணியாற்றிய காலத்தில் பொதுமக்களுக்கு அறிவிக்கப்படவேண்டிய முக்கிய செய்திகள் யாவும் பறை அறைந்தே அறிவிக்கப்பட்டன.²⁹

கிறிஸ்துவின் அடக்கம் பற்றிய விவரணங்களை முன்வைக்கும் ஆசிரியர் இச்சம்பவத்தை எந்த அளவிற்கு மிகப்பொருத்தமான முறையில் தூழ்மைவாக்கம் செய்துள்ளார் என்பதை இப்பகுதியை வியாகுல பிரசங்கத்தில் படிப்போர் நன்கு புரிந்துகொள்வார். மேலும் இலங்கையில் மரணச்சடங்கின்போது இறந்தவரின் உடல் அலங்கரிக்கப்பட்ட பாடையில் வைத்தே அடக்க இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. மேலும், இதனுடன் தொடர்புடைய ஏனைய சம்பிரதாய முறைகளும் கடைப் பிடிக்கப்பட்டன. பலஸ்தீனாவில் இடம்பெற்ற கிறிஸ்துவின் மரணச்சடங்கும் இலங்கையில் இடம்பெறும் மரணச் சடங்கு போன்று, இலக்கியத்தின் ஆசிரியர் தூழ்மைவாக்கம் செய்து இச்சம்பவத்தை

விளக்குகின்றார். மேலும் மரண ஊர்வலத்தின்போது ஒப்பாரியும், புலம்பலும் இடம்பெற்றதாக ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

இவ்விலக்கியம் பண்பாட்டு மயமாக்கப்பட்டு, நிகழ்வுகளும், பாத்திரங்களும் துழுமைவாக்கம் செய்யப்பட்ட காரணத்தினால் இன்று வரையும் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் வாழும் மக்கள் மத்தியில் இவ் இலக்கியம் பெரும் வரவேற்றைப் பெற்றுள்ளது.

அழக்குறியுகள்

1. ‘பாசோ’ இதன் தோற்றும், வளர்ச்சி, பயன்பாடு பற்றிய விளக்கம் இந்நாலில் பிறிதொரு இடத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.
2. See V. Perniola, *The Portuguese Period*, Vol -II, 1991, p. 283.
3. See Bede Baracatta, *A History of the Southern Vicariate of Colombo, Sri Lanka - II*, Montefano Publication, Ratmalana, 1994, p. 237.
4. See V. Perniola, *The Dutch Period*, Vol -I, p. 351.
5. See V. Perniola, *The Dutch Period*, Vol -II, p. 390.
6. ‘வியாகுல பிரசங்கம்’ சிங்கள மொழியில் 1728இலும், தமிழ்மொழியில் 1730 இலும் எழுதப்பட்டது. இவை இரண்டும் ஒரே உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டுள்ளன.
7. See Gnanamuthu Pilendran, *Tamil Catholic Literary Tradition of Sri Lanka*, Colombo, 1998, p. 99.
8. See E. R. Sarachchandra, *The Drama of Ceylon*, The Department of Cultural Affairs, Ceylon, 1966, p. 124.
9. See S. Sakthivel, *Folklore Literature in India*, Meena Pathippakam, South India, 1976, p. 71.
10. இந்நால் 1725ஆம் ஆண்டு யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகளினால் ஆக்கப்பட்டது.
See also *The Dutch Period*, Vol -II, p. 354.
11. இந்நால் 1728ஆம் ஆண்டு யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகளினால் ஆக்கப்பட்டது.
See also *The Dutch Period*, Vol -II, p. 354.
12. See V. Perniola, *The Dutch Period*, Vol -II, p. 249.
13. See S. G. Perera, *Life of Fr. Jacome Gonastvez*, pp. 129, 146.
14. யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் அடிகள் 1736இல் ஆக்கிய ‘தர்ம உத்தியானம்’ என்னும் புனித பிரபுதேநியார் வரலாறு பற்றிக் கூறும்போது நாடகம், வாசாப்பு ஆகிய இலக்கியங்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்னும் விடயம் இங்கு கவனத்திற் கொள்ளற்குரியது.
15. See Norren Cannon, *Becoming Holy and Whole*, Human Development, Vol - III, No -I, New York, 1982, p. 33.
16. கஸ்திவாதை, மனச்சலிப்பு, ஐயோ, ஐயேர், கிறிஸ்தவர்களே அழுங்கள், விரோத குரோத என்னும் பதங்கள் பாவத்தின் கணாகனத்தை வாசகர் களுக்கு உணரவைப்பதற்கு ஆசிரியர் தெரிந்துகொண்ட சில சொற் பதங்களாகும்.
17. See Joseph Prasad Pinto, *Inculcation Through Basic Communities*, Asian Trading Corporation, Bangalore, 1985, pp. 12-13.

18. See Aylward Shorter, *Toward a Theology of Inculturations*, Geofery Chapman, London, 1988, p. 83.
19. Ibid, 83.
20. See D. S. Amalorpavadass, *Gospel and Culture*, NBCLC, Bangalore, 1978, p. 21.
21. See A. J. V. Chandrakanthan, *Some Thoughts on Inculturation*, Vaidikamitram, Jan 1979, p. 44.
22. See D. S. Amalorpavadass, p. 11.
23. தமிழ் இலக்கியப் பண்பாட்டு மயமாக்கல் போத்துக்கேயர் காலத்தில் இலங்கையிலும், தென்தின்தியாவிலும் இயேசுசபை மறைப்பணியாளர் கென்றிக் கென்றிக் கென்றிக்கல் (1520-1656) என்பவர்களினால் முன்னே டத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளது. இவர்களே தமிழ்க் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களின் முன்னோடிகள்.
24. See A. J. V. Chandrakanthan, *Catholic Revival in Post Colonial Sri Lanka*, Colombo, 1995, p. 7.
25. 'வியாகுல பிரசங்கம்' 1983ஆம் ஆண்டு பதிப்பு, பக. 13.
26. இவ்வாறான ஆயுதங்கள் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இலங்கையில் பாவனையிலிருந்தனவை. இவற்றை இங்கு குறிப்பிடுவதன் வழியாக கிறிஸ்து எவ்வாறான பயங்கர துழலில் கைது செய்யப்பட்டார் என்பதை மக்களுக்கு ஆசிரியர் விளக்குகின்றார். ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் பல கெடுபிடிகள் மத்தியில் கத்தோலிக்க விக்வாசத்தை வாழ்ந்த மக்களுக்கு இவ்வாறான விபரணம் துன்பங்களை ஏதிர்கொள்ள ஊக்கம் அளிக்கும் என ஆசிரியர் எண்ணியிருக்கலாம்.
27. 'வியாகுல பிரசங்கம்' பக. 02, 70, 73, 74.
28. மேலது, பக. 72.

பகுதி II

தவக்கால பண்முக மரபுகள்

14. தவக்கால நோன்பு : தொற்றமும், வளர்ச்சியும்

ஆரம்பம்

தவக்காலத்தின் முக்கிய செயற்பாடுகளில் ஒன்றாக நோன்பு மேற்கொள்ளுதல் ஆரம்பத்திருச்சபையினின்று பேணப்பட்டு வருவதாக அறியப்படுகின்றது. கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருச்சபையின் தந்தையர்கள் அப்போஸ்தலர் காலத்திலிருந்தே 40 நாட்கள் தவக்கால நோன்பு கடைப்பிடிக்கப்படுவதாகக் கூறுகின்றனர். புனித சிங்கராயர் கி.பி. 461இல் நோன்பு பற்றிக் கூறுமிடத்து அப்போஸ்தலர்கள் ஏற்படுத் திய 40 நாள் நோன்பு எனக் கூறுகின்றார். கி.பி. 433இல் வாழ்ந்த திருச்சபை வரலாற்று ஆசிரியர் சோக்கிரட்டில் என்பவரும், கி.பி. 420இல் வாழ்ந்த புனித ஜெரோம் என்பவரும் இக்கருத்தை ஆதரிக்கும் வேளையில் நவீன ஆய்வாளர்கள் இக்கருத்தை மறுக்கின்றனர். இவர்களின் கூற்றுப்படி முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளிலும் உயிர்ப்பு விழாவின் முன்பு இடம் பெற்ற நோன்பானது இடத்துக்கிடம் வேறுபட்ட நிலையில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டதோடு, கால அளவிலும் மாறுபட்ட கருத்துக் காணப்பட்டது.

இரேனியில் என்பவர் இந்த விடயம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது எப்போது உயிர்ப்பு விழா கொண்டாடப்பட வேண்டும் என்பது பற்றியும் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன எனக் கூறுகின்றார். மேலும் அவர் இது பற்றிக் குறிப்பிடும்போது சிலர் ஒரு நாளும் வேறு சிலர் 40 மணித்தியாலங்களும் நோன்பு கடைப்பிடித்தாகக் கூறுகின்றார். இவ்வாறான வேறுபாடுகள் திருச்சபையின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து நிலவி வருகின்ற காரணத்தினால் இது அப்போஸ்தலிக்கப் பாரம்பரியத்திலிருந்து தோன்றியது எனக் கூறமுடியாது. இது

விடயம் தொடர்பாக ஏனைய எழுத்தாளர்களும் 40 நாட்கள் நோன்பு ஆரம்ப காலங்களில் நிலவியமைக்கு ஆதாரமில்லை என்றே கூறுகின்றனர். நிசேயா பொதுச்சங்கத்திற்கு முன்பு வாழ்ந்தோர் அப்போஸ்தலிக்கபாரம்பரியமாக தவக்காலம் கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருப்பின் அது பற்றிக்கூறியிருப்பார் எனக் கொள்ளலாம்.

அலெக்ஸாந்திரியா நாட்டைச் சேர்ந்த புனித டயோனிசியஸ் என்பவரின் எழுத்துகளில் அல்லது 'டிடாக்கே' என்னும் இலக்கியத்தில் தவக்காலம் பற்றி எந்தவித குறிப்பும் இடம்பெறவில்லை. எனினும் பாஸ்கா விழா பற்றி இரண்டு நூல்களிலும் தகவல்கள் பரவலாகக் காணக் கிடக்கின்றன. மேலும் இவர்களின் கருத்துப்படி அப்போஸ்தலரின் காலத்திலே கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பு விழாவானது ஆண்டு விழாவாக அல்லாமல் வாராந்த விழாவாகவே கொண்டாடப்பட்டுள்ளது. இந் நிலையை விளக்கமாகக் கூறும்போது ஞாயிறு வழிபாடு வழியாக கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பு நினைவுகூரப்பட்ட வேளையில் வெள்ளிக்கிழமை நோன்பு கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் அடையாளமாக நினைவுகூரப்பட்டது. இரண்டாம் நூற்றாண்டு வரையும் உயிர்ப்பு விழா கொண்டாடும் காலம் பற்றியும் மாறுபட்ட நடைமுறைகள் வழக்கில் இருந்துள்ளன. பாஸ்கு விழாவை வாராந்த முறையில் கொண்டாடுவது எல்லா கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியிலும் காணப்பட்ட ஒரு மரபாகும். உயிர்ப்பு விழா வருடாவருடம் கொண்டாடும் மரபு மேற்கு, கிழக்கு நாடுகளின் பல்வேறு பகுதிகளில் நிலவிய தழவினால் ஏற்பட்ட ஒரு மரபாகும். இவ்வாறாக உயிர்ப்புவிழா கொண்டாடும் மரபுடன் இனைந்ததாக நோன்பும் வழக்கில் வந்தது. எனினும் இந்நோன்பானது ஒருவார காலத்திற்கு நீடிக்காதவிடத்தும் மிகவும் கடுமையானதும் அதிகம் வருத்துகின்ற இயல்பினை உடையதுமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது.

4ஆம் நூற்றாண்டின் முற்கூறில் தவக்காலத்தைக் குறிக்க (40வது நாள்) என்னும் கிரேக்கசொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கி.பி. 331இல் புனித அத்தனேசியஸ் தமது மக்களுக்கு 40 நாள் நோன்பு பற்றிக் கூறியுள்ளார். எனினும் தூய வாரத்தில் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய கடுமையான நோன்புக்காலம் இங்கு குறிப்பிடப்படுகின்ற 40 நாட்களுக்குள் உள்ளடக்கப்படவில்லை. மேலும் புனித அத்தனேசியஸ் 339இல் உரோமாபுரியையும் ஏனைய மேற்கு நாடுகளையும் தரிசித்த பின்பு நோன்பு கடைப்பிடிப்பது பற்றித் தமது அலெக்ஸாந்திரியா மக்களுக்கு மிகவும் அழுத்தமான முறையில் அறிவுறுத்துகின்றார். ‘எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் நோன்பைக் கடைப்பிடிக்கும்போது எகிப்தில் வாழும் நாம் ஏனையோருக்கு கேவிக்குரியவர்களாகி நாம் மட்டும் இதைக் கடைப்பிடிக்காதவர்கள் என எண்ணப்பட இடமளிக்கக்கூடாது’ எனக்

சூறுகின்றார். எனினும், புனித அம்புறோஸ் காலத்திலிருந்தே ஜரோப்பா வில் தவக்கால நோன்பு 40 நாட்களுக்குக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது.

நோன்பு காலத்தின் வரையறை

தவக்காலத்தின் நோன்பு நாட்கள் 40 என்பதை வரையறை செய்வதில் மோசே, எலியா என்பவர்கள் வாழ்வுடன் இயேசு வாழ்வும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். அதே வேளையில் கல்லறையில் 40 மணித்தியாலங்கள் கிறிஸ்துவின் உடல் வைக்கப்பட்டிருந்தது என்பதும் கருத்திற் கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம். தூய ஆவியின் வருகையை எதிர்பார்த்து 50 நாட்கள் சீடரும் மரியாவும் செபித்தார்கள் என்று கூறப்படினும் அவர்கள் 50 நாட்கள் முழுவதும் செபத்தில் ஈடுபட்டிருக்க வில்லை. இவ்வாறு ஆரம்பத்தில் 40 நாள் நோன்பு என்று குறிப்பிடும் போது 40 நாட்களில் ஒவ்வொருநாளும் நோன்பு இருந்தார்கள் எனக் கூறுவதற்கில்லை. இம்மரபு இடத்திற்கிடம் வேறுபட்ட நிலையில் விளக்கம் பெற்று வந்துள்ளது.

5ஆம் நூற்றாண்டில் உரோமாபுரியில் தவக்கால நோன்பு ஆறு வாரங்கள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டன. எனினும் வரலாற்று ஆசிரியர் சோக்கிரட்டில் என்பவரின் கருத்துப்படி சனி, ஞாயிறு தவிர்ந்ததாக முழுமையான மூன்று வாரங்களே நோன்புக் காலமாகப் பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. மேலும், இச்சேல்லினில் என்னும் ஆசிரியரின் கருத்துப்படி இம்முன்று வாரங்களும் தொடர்ச்சியான காலமாகப் பேணப்பட வில்லை. இவை முதலாவது, நான்காவது, ஆறாவது வாரங்கள் கடைப் பிடிக்கப்பட்டன. இந்த மூன்று வாரங்களும் திருமுழுக்கிற்கு ஆயத்த காலமாகும்.

அலெக்ஸாந்திரியாப் பகுதியில் 40 நாள் நோன்பு என்பது தூய வாரத்தில் மேற்கொள்ளவேண்டிய கடுமையானதும் அதிகம் வருத்துகின்ற இயல்பினைக் கொண்டதுமான நோன்பாகக் கடைப்பிடிக் கப்பட்டு வந்தது. தவக்கால நோன்பு நாற்பது நாட்கள் என்பது வேறு பட்டதோர் விளக்கத்தையும் முன்வைத்தது. அதன்படி பலர் கருத்து கொள்வதுபோல் நோன்புக்காலம் நாற்பது நாட்கள் எனக் கொள்வதிலும் மேலாக 40 முழுநாள் நோன்பு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதாகும். இப்பின்னண்ணியில் ஜெருசலேமில் தவக்கால நோன்பு எட்டு வாரங்களுக்கு நீடித்தது பொருத்தமானதொன்றாகவே தென்படுகின்றது. இங்கு சனி, ஞாயிறு நாட்கள் தவிர்ந்ததாக நோக்கும்போது வாரநாட்கள் ஐந்து எனக்கொண்டு கணிப்பிடின், எட்டு கிழமைகள் 40 நாட்களாகும். ஆனால் பல பகுதிகளில் மக்கள் ஆறு வாரங்கள் மட்டும் நோன்புக் காலமாகக் கொள்வதில் திருப்தி கண்டனர்.

புனித கிறகோரியர் காலத்தில் உரோமாபுரியில் ஆறு வாரங்கள் மட்டுமே நோன்பு நாட்களாகக் கணிக்கப்பட்டன. இதில் ஞாயிறு மட்டும் தவிர்ந்ததாக 36 நாட்கள் எனக் கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாறான 36 நாட்களும் வருடத்தின் பத்தில் ஒரு பகுதியாகக் கொள்ளப்பட்டு மிகப் பொருத்தமான காலமாக சில மத்திய காலத்து எழுத்தாளர்களும் விளக்கம் சூறினர். பின்பு நோன்புக் காலம் 40 நாட்களாகக் கொள்ளப் படவேண்டும் என்னும் நோக்குடன் தவக்காலம் திருநீற்றுப் புதனுடன் ஆரம்பிக்கும் மரபு கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

நோன்பின் தன்மை

5ஆம் நூற்றாண்டில் வழக்கில் இருந்த நோன்பின் தன்மை பற்றி சோக்கிரட்டில் என்னும் வரலாற்று ஆசிரியர் கீழ்கண்டவாறு விபரிக்கின்றார், ‘சிலர் உயிருள்ள எந்தப் பிராணியையும் தவிர்த்தனர். வேறு சிலர் மீன் தவிர்ந்த ஏனைய உயிர்ப் பிராணிகளைத் தவிர்த்தனர். சிலர் மீனுடன் பறவை இன்ததை மட்டும் உண்டனர். ஏனெனில், மோசேயின் மரபில் சூறப்பட்டுள்ள படைப்புப் பற்றிய விபரிப்பின்படி பறவைகளும் நீரிலிருந்து தோற்றும் பெற்றவை. வேறுசிலர் வன்மையான ஓட்டினால் முடப்பட்டுள்ள பழங்கள், முட்டைகள் என்பவற்றைத் தவிர்த்தனர். வேறும் சிலர் காய்ந்த பான் துண்டு மட்டும் உண்டனர். மற்றும் சிலர் இதையும் தவிர்த்தனர். சிலர் பி.ப. மூன்று மணிவரை யும் நோன்பிருந்து’ பின்பு பலவகை உணவையும் உண்டனர். இவ்வாறாக நோன்புத் தன்மை பற்றி மாறுபாடான முறைகள் பின்பற்றப்பட்ட வேளையில் சிலர் கடுமையான நோன்பைக் கடைப்பிடித்தனர்.

தூய வாரநாட்களில் பொது நிலையினரும் 24 மணித்தியாலங்கள் நோன்பு கடைப்பிடிக்கும்படி கோரப்பட்டனர். சிலர் தவக்காலத்தின் சில வாரங்களில் ஒன்று அல்லது இரண்டு முறை மட்டும் உணவு உட்கொண்டு மிகமிகக் கடுமையான நோன்பை மேற்கொண்டனர். எனினும் நோன்பு மேற்கொள்வது பற்றிய பொதுவான ஒழுங்கின்படி ஒரு நாளையில் ஒரு வேளை மட்டும் உணவு உட்கொள்ளலாம். இவ்வொரு வேளை உணவையும் மாலையில் மட்டுமே உண்ணலாம் என்பதாகும். தூய வாரத்தில் அல்லது பெரிய வெள்ளிக்கிழமையில் பான், உப்பு, மரக்கறி மட்டுமே உட்கொள்ளப்பட்டது. சிலர் தவக்காலத்தில் சிறியதுண்டுப் பாணுடன் ஒரு முட்டையும், தண்ணீர் கலந்த சிறிதளவு பாலும் உட்கொண்டனர். எட்டாம் நூற்றாண்டில் முட்டை, வெண்ணெய் [cheese], மீன் ஆகிய உணவுகளையும் விலக்குதல் பெரும் புண்ணியமாக கருதப்பட்டது.

ஆயினும் புனித கிறகோரியார் இங்கிலாந்து நாட்டு புனித அகுஸ்தி னாருக்கு எழுதும்போது தமது மக்கள் இறைச்சி, பால், வெண்ணெய்க் கட்டி, முட்டை என்பவற்றை விலக்குவதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். இவ் விடயம் பின்பு ஒரு கட்டளையாக மாற்றப்பட்டுத் திருச்சபையின் பொது விதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் (Lacticinia பால் உணவு வகை) உட்கொள்வதற்கு நிபந்தனையுடன் விதிவிலக்கு அளிக்கப் பட்டது. அதன்படி (Lacticinia பால் உணவு வகை) உட்கொள்ளுபவர்கள் திருச்சபையின் அறப்பணிக்கு நிதி பங்களிப்புச் செய்யவேண்டும் என நிரப்பந்திக்கப்பட்டார்கள். இந்த விதிவிலக்கு ஜேர்மன் நாட்டின் Butter-briefe என அழைக்கப்பட்டது. இவ்வாறாகப் பல ஆலயங்கள் கட்டப் படுவதற்கு ஒரு தொகுதிப் பணத்தை பெறுவதற்கு இம்முறை பயன் பட்டது. ஜேர்மனியின் புகழ்பெற்ற Rauen என்னும் பேராலயத்தின் கோபுரம் Butter Tower என அழைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு தவக்காலத் தில் விலக்கப்பட்ட முட்டை, பால் உண்ணும் மரபே பின்பு உயிர்ப்பு விழாவில் முட்டை வழங்கும் பாரம்பரியத்துக்கு வித்திட்டதெனக் கொள்ளப்படுகிறது.

தவக்கால நோன்பில் தளர்வு

மேற்கூறப்பட்ட விடயத்திலிருந்து மத்திய காலப்பகுதியில் தவக்காலமானது ஐரோப்பாவின் பெரும் பகுதிகளில் ஆறு வாரங்களை உள்ளடக்கியதாகவும், ஞாயிறு உட்பட எல்லா நாட்களும் நோன்பு நாட்களாகக் கொள்ளப்பட்டன. இங்கு ஆரம்பம் முதல் எல்லா இறைச்சி வகைகளும் விலக்கப்பட்டிருந்தன. மேலும் (Lacticinia) என்னும் உணவு வகை ஞாயிறு தினத்தில் விலக்கப்பட்டிருந்தது. நோன்பு நாட்களில் ஒரு உணவு மட்டும் அதுவும் மாலை நேரத்தில் மட்டும் உட்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டது. எனினும் நோன்பு நாள் உணவு பி.ப. 3 மணி அளவில் உட்கொள்வது சகிப்புடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இது மேலும் முன்நோக்கி நகர்த்தப்பட்டு பி.ப. 2 மணிக்கு நோன்பு உணவை உட்கொள்வது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாறு உட்கொள்ளும் உணவு மதியச் செபம், பி.ப. 3 மணிச் செபம், மாலைச் செபம் என்பவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்புள்ளதாகக் காணப்பட்டது. இதனால் பி.ப. 3 மணியில் செய்யப்படும் செபம் மதியத்திற்கு மாற்றம் பெற்று தவக்காலத்தில் மதிய செபத்தின் பின்பு உணவு உட்கொள்ளும் மரபு வழக்கிற்கு வந்தது. எனினும் இவ்வாறான வழக்கிற்கு மறுப்பான காரணங்களும் முன்வைக்கப்பட்டன. அதேவேளையில் தவக்கால நோன்பின்போது மதியத்தில் உணவு உட்கொள்வோர் நோன்பின் விதிகளை மீறவில்லை எனக் கொள்ளப்பட்டது.

தவக்கால நோன்பின் தன்மையின் மற்றொரு தளர்வாகக் கொள்ளப்பட்டது நோன்பு நாட்களில் மாலையில் உட்கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட எனிய சிற்றுண்டியாகும். இத்தளர்வு துறவு மடங்களில் மாலையில் வேலைக்களைப்பின் காரணமாக ஒரு மிடறு நீர் உட்கொள்ளலாம் எனவும் அனுமதிக்கப்பட்டது. இது படிப்படியாக மேலும் பல தளர்வு நிலைக்கு வழிவகுத்தது. சிறிய அளவு உணவாக அல்லது ஊட்டமளிக்கும் பானமாக உட்கொள்வது அனுமதிக்கப்பட்டது. இது நோன்பை மீறும் செயல்ல எனத் தோமஸ் அக்வினார் உட்பட மேலும் சில இறையியலாளர்கள் கருத்தாகும். இது மேலும் தளர்வு பெற்று எட்டு அவன்ஸ் உணவு உட்கொள்ளலாம் என்னும் நிலை வழக்கிற்கு வந்தது. இந்நிலை பிற்பட்ட காலங்களில் மேலும் தளர்வு பெற்றது. காலையில் தேனீர் அல்லது காப்பியுடன் சிறு துண்டு பான் உட்கொள்ளும் வழக்கம் சகிப்புடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. தவக் காலத்திலேயே முதலில் ஞாயிறு தினத்திலும் பின்பு வாரத்தில் ஒரு நாள், இரண்டு நாட்கள், மூன்று, நான்கு, ஐந்து நாட்கள் இறைச்சி உண்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. நீண்ட காலமாக இறைச்சி விலக்கப்பட்டிருந்த பெரிய வியாழக்கிழமையிலும் இறைச்சி உண்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

பரிகார நாட்கள் பற்றிய இன்றைய நிலைப்பாடு

இன்று இலத்தின் திருச்சபையின் படிப்பினையின்படி வருடத்தில் உள்ள எல்லா வெள்ளிக்கிழமைகளும், தவக்கால நாற்பது நாட்களும் பரிகாரத்தின் நாட்களாகும். வருடத்தின் எல்லா வெள்ளிக்கிழமை களிலும் இறைச்சி உண்பது தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் பெருவிழாக்கள் இடம்பெறுமாயின் இறைச்சி உண்பதற்கு விதிவிலக்கு உண்டு. விபூதிப் புதன்கிழமையிலும், பெரிய வெள்ளிக்கிழமையிலும் சுத்த போசனமும் (மாமிச தவிர்ப்பு) நோன்பு கடைப் பிடிக்கும் கடமை பதினெட்டு வயதிற்கும் அறுபது வயதிற்கும் உட்பட்ட அனைவருக்கும் உண்டு. பதினான்கு வயதிற்கு மேற்பட்ட அனைவரும் சுத்தபோசனம் தொடர்பான ஒழுங்கைக் கடைப்பிடிக்கக் கடமை உள்ள வர்கள். எனினும் இந்த வயதிற்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களும் நோன்பு, மாமிசத் தவிர்ப்பு விதிகளைக் கடைப்பிடிக்க ஊக்கம் அளிக்கும்படி குருக்களும், பெற்றோரும் அறிவுறுத்தப்படுகின்றனர்.

15. சிலுவைப்பாதைப் பக்தி முயற்சி : தொற்றமும், வளர்ச்சியும்

சிலுவைப்பாதை என்னும் பதம் கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் முக்கிய சில நிகழ்வுகளைக் காட்சியாகப் புலப்படுத்தும் படங்களையோ, சருபங்களையோ குறிப்புதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு காட்சி அமைப்பும் ஒரு நிகழ்வை முக்கியப்படுத்திக் காண்பிப்பதாக அமைந்துள்ள வேளையில் தவக்காலத்துடன் தொடர்புபட்ட பக்தி முயற்சியின் பிரதிபலிப்பாகவும் இது விளங்கியது. இவ்வாறான காட்சி அமைப்பு கற்களினாலோ, மரத்தினாலோ, உலோகத்தினாலோ செதுக்கப்பட்டதாக அல்லது வார்க்கப்பட்டதாக அல்லது ஓவியங்களாக வரையப்பட்டதாக அமைப்புப்பெற்றன. இவற்றுள் சில சிறந்த கலைப் படைப்புக்களாகவும் இன்றுவரை பேணப்படுகின்றன. சிலுவைப்பாதைக் காட்சியமைப்புக்கள் அல்லது நிலைகள் இன்று பொதுவாக எல்லா ஆலயங்களிலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை ஆலயங்களுக்குள் ஆலயச் சுவர்களில் சமஅளவான இடைவெளியைக் கொண்டவையாக அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. சில இடங்களில் ஆலயத்திற்குச் செல்லும் பாதை யிலும் வேறு சில இடங்களில் திருயாத்திரைத் தலங்களில் திறந்த வெளிகளிலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

17ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பு சிலுவைப்பாதைச் சின்னங்கள் அமைக்கப்பட்டமைக்கோ அல்லது பயன்படுத்தப்பட்டமைக்கோ, மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்டமைக்கோ போதிய சான்றுகள் கிடைத்தில். தற்போது சிலுவைப்பாதைச் சின்னங்கள் அல்லது காட்சி அமைப்புக்கள் 14 நிலைகள் எனக் கத்தோலிக்க திருச்சபையினால் அங்கீகரிக்கப் பட்டுள்ளது. ஆரம்ப காலங்களில் நிலைகளின் எண்ணிக்கை இடத்திற் கிடம், காலத்திற்குக்காலம் மாறப்பட்ட தொகையினைக் கொண்டவையாகக் காணப்பட்டன. அங்கீகரிக்கப்பட்ட 14 நிலைகளும் கீழ்வரும் காட்சியமைப்பை கொண்டுள்ளன.

1. கிறிஸ்து மரணத்திற்குத் தீர்வையிடப்படல்
2. கிறிஸ்துவின் மேல் சிலுவை சமத்தப்படல்
3. முதலாம் முறை சிலுவையுடன் கீழ் விழுதல்
4. தமது தாயாரைச் சந்தித்தல்
5. சேரேன் ஊரைச் சேர்ந்த சீமோன் சிலுவை சமக்க நிரப்பந்திக்கப் படுதல்
6. வெரோணிக்கா என்னும் பெண் இயேசுவின் முகத்தைத் துடைத்தல்
7. கிறிஸ்து இரண்டாம் முறை சிலுவையுடன் விழுதல்
8. ஜெருசலேம் நகர்ப் பெண்களை கிறிஸ்து சந்தித்தல்

9. கிறிஸ்து முன்றாம் முறை சிலுவையுடன் விழுதல்
10. கிறிஸ்துவின் ஆடைகள் களையப்படுதல்
11. சிலுவையில் அறையப்படுதல்
12. சிலுவையில் கிறிஸ்துவின் மரணம் அடைதல்
13. சிலுவையினின்று அவரது உடல் இறக்கப்படுதல்
14. கல்லறையில் அடக்கம் செய்யப்படல்

இவற்றுடன் இன்று கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பும் சில இடங்களில் இடம் பெறுவதுண்டு.

ஆன்மீகப் யண்பாடு

கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பு என்னும் சம்பவங்கள் நிகழ்ந்த இடங்களையும் இவற்றுடன் தொடர்புள்ள ஏனைய சம்பவங்கள் நிகழ்ந்த இடங்களையும் ஜெருசலேம் சென்று நேரடியாகத் தரிசிக்க முடியாத மக்கள் ஆன்மீக நிலையில் இவ்விடங்களைத் தரிசிப்பதற்கும், அதன் வழி ஆன்மீகப் புதுப்பித்தலை ஏற்படுத்துவதற்குமே சிலுவைப் பாதைப்பக்தி முயற்சி தோற்றும்பெற்றது. இப்பக்தி முயற்சியானது கத்தோலிக்கத் திருச்சபையில் பொதுமக்கள் மத்தியில் அமோக வரவேற்பையும், பாராட்டையும் பெற்று, ஆன்மீக அனுபவநிலையில் மக்களுக்கு அதிக நன்மை அளித்துள்ளது.

பதின்நான்கு நிலைகளில் ஒவ்வொரு நிலையிலும் முன்வைக்கப் படுகின்ற பாடுகளின் சிந்தனையைத் தியானித்து, மனித வாழ்வுடன் ஒப்புநோக்கி ஆன்மீக வாழ்வில் வளர்ச்சி பெற மக்களுக்கு உதவி அளிக்கும் பக்தி முயற்சியாகும். சிலுவைப்பாதைப் பக்தி முயற்சியின் போது ஒரு நிலைக் காட்சி அமைப்பையும் மற்றைய நிலைக் காட்சி அமைப்பையும் குறிக்கும் கின்னங்களுக்கிடையில் (படம் அல்லது சுருபம்) காணப்படும் இடைவெளியை மக்கள் கடந்து குறிப்பிட்ட காட்சி அமைப்பிற்கு முன்பு முழந்தாடபணிந்து தியானித்து செயிப்பர். இவ்வாறு ஒரு சிலுவைப்பாதை காட்சி அமைப்பு நிலையிலிருந்து மற்றைய காட்சி அமைப்பு நிலைக்குச் செல்வது பாடுகளின் நிகழ்வுகள் இடம்பெற்ற புனித பூமிக்குத் திருயாத்திரை மேற்கொள்ளும் மன நிலையை அளிக்கின்றது. இவ்வாறாகத் திருச்சிலுவைப்பாதைப் பக்தி முயற்சியை மேற்கொள்வது கிறிஸ்துவின் பாடுகளுடன் தொடர்புட்ட வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் இடம் பெற்ற இடங்களை ஜெருசலேம் நகரில் நேரில் தரிசிப்பது போன்ற உணர்வை அளிக்கின்றது. இப் பின்னணியிலேயே சிலுவைப்பாதைப் பக்தி முயற்சிக்கு வித்திட்டது புனித பூமியாகிய ஜெருசலேம் எனச் சிலர் கருதுகின்றனர்.

ஜெருசலேம் துரிசிப்பு

கிறிஸ்துவின் பாடுகளுடன் தொடர்புபட்ட முக்கிய சம்பவங்கள் நிகழ்ந்த இடங்கள் பூசிக்கப்பெற்று பக்திக்குரிய இடங்களாகப் பேணப் பட்டதுடன் கொன்ஸ்ரன்ரயின் மன்னன் காலத்திலிருந்து மக்கள் இவ் இடங்களைத் திருயாத்திரைக்குரிய இடங்களாகத் தரிசித்தனர். கிறிஸ்துவின் தாய் தூய கண்ணி மரியா தனது வாழ்நாட்களில் தினந்தோறும் இப்புனித இடங்களைத் தரிசித்தார் எனப் பாரம்பரியம் கூறுகின்றது. புனிதர் ஜேரோம் தமது வாழ்நாட்களில் பெரும் எண்ணிக்கையிலான மக்கள் இப்புனித இடங்களுக்குத் திருயாத்திரை மேற்கொண்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். எனினும், கி.பி. 380களில் நடைமுறையிலிருந்த பல பக்தி முயற்சிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படாமைக்கான காரணங்கள் அறியப்படுவது கடினமாயுள்ளது.

முக்கிய நிகழ்வு, இடங்கள், பிரதி அமைப்பு

புனித பூமிக்குத் திருயாத்திரை மேற்கொள்ள வசதியற்ற மக்களின் நலன்கருதியும், அவர்களின் ஆவலையும் ஏற்பார்ப்புகளையும் நிறைவு செய்யும் நோக்குடனும் புனித பூமியின் முக்கிய தலங்களின் பிரதி அமைப்பு வேறு இடங்களில் அமைக்கும் செயற்திட்டம் ஆரம்ப காலங்களில் இருந்தே மேற்கொள்ளப்பட்டது. Bologna என்னுமிடத்தில் ஆயரால் San Stefano என்னும் தூறவற மடத்தில் 5ஆம் நூற்றாண்டி லேயே கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் முக்கிய நிகழ்வுகள் சம்பவித்த புனித தலங்களைக் குறிக்கும் பல தொடர்ச்சியான சிற்றாலயங்கள் அமைக்கப் பட்டன. இந்த இடமே ஜெருசலேம் என அழைக்கப்படும் அளவிற்கு மக்கள் மத்தியில் அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றது. இதுவும் பிற்பட்ட காலத்தில் சிலுவைப்பாதைக் காட்சி அமைப்பின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாக அமைந்திருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது. எனினும் 5ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பு இன்று நாம் சிலுவைப்பாதை எனக் கொள்ளும் நிலைக்கு இப்பக்தி முயற்சி மக்கள் மத்தியில் அறியப்பட்டிருக்கவில்லை. 12ஆம், 13ஆம் நூற்றாண்டுகளில் புனித பூமியைத் தரிசித்த பலரின் குறிப்பின்படி திருப்பயணம் மேற்கொண்டோர் (யாத்திரீகர்கள்) ஒரு குறிப்பிட்ட பாதையின் வழியே வழிநடத்தப்பட்டார்கள். அதாவது, கிறிஸ்துவின் பாடுகளுடன் தொடர்புபட்ட இடங்களை இணைக்கும் பாதை எனக் கொள்ளப்பட்டது. எனினும் இப்புனித பாதையுடன் தொடர்புபட்ட நிகழ்வுகளே பின்பு சிலுவைப்பாதையின் காட்சி அமைப்புக்களாக மாற்றம் பெற்றன எனக் கொள்வதற்குத் தெளிவான குறிப்புக்கள் எவையும் கிடைத்தில்.

பாவமன்னிப்புச் சலுகை

கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் முக்கிய நிகழ்வுகள் சம்பவித்த இடங்களைத் தரிசிப்போருக்கு பாவமன்னிப்புச் சிறப்புச் சலுகை (Indulgence) எந்த ஆண்டிலிருந்து வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது என்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுக் கூறமுடியாதுள்ளது. எனினும் 1342ஆம் ஆண்டு புனித பூமியைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு பிரான்சிஸ்கன் சபைத் துறவிகளிடம் அளிக்கப்பட்டது. பிரான்சிஸ்கன் சபைத் துறவிகளே பாவமன்னிப்புச் சலுகை அளிக்கப்பட்டமைக்கு வழிசைமத்தவர்களாக இருந்திருக்கலாம். கீழ்க்குறிப்பிடப்படும் கிறிஸ்துவின் பாடுகளுடன் தொடர்புள்ள இடங்களை தரிசிப்போருக்கு பாவமன்னிப்புச் சலுகை வழங்கப்பட்டதாக Ferraris என்பவர் குறிப்பிடுகின்றார். கிறிஸ்து சிலுவை சமந்து செல்லும்போது தமது தாயாரை எதிர்கொண்ட இடம், ஜெருசலேம் நகர்ப் பெண்களுக்கு ஆறுதல் கூறிய இடம், சீரேன் ஊர் சீமோன் கிறிஸ்துவை எதிர்கொண்ட இடம், கிறிஸ்துவின் ஆடையை படைவீரர் குலுக்கல் முறையில் பங்கிட்டுக் கொண்ட இடம், கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்ட இடம், பிலாத்துவின் இல்லம், லியேகவின் கல்லறை என்பனவாகும்.

1520இல் திருத்தந்தை 10ஆம் லியோ அவர்கள் பிரான்சிஸ்கன் சபைத் துறவிகளின் Antwerp என்னும் இடத்திலுள்ள சேமக்காலையில் அமைந்துள்ள வியாகுல மாதாவின் திருச்சுருபம் அமைந்துள்ள இடத்தைத் தரிசித்து, செபிப்போருக்கு 100 நாள் பாவமன்னிப்புச் சலுகை உண்டு என அறிவித்தார்.

கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் முக்கிய நிகழ்வுகளின் காட்சி அமைப்பு களை, நிலைகள் (Stations) அல்லது ஸ்தலம் என முதன்முதலில் குறிப்பிட்டவர் William Wey என்ற ஆங்கிலேயத் திருப்பயணி ஆவார். இவர் 1458இலும் 1462இலும் ஜெருசலேமைத் தரிசித்தார். இக்காலம் வரையும் சிலுவைப்பாதைப் பயணம் கல்வாரியில் இருந்து ஆரம்பமாகி எதிர்மாறான ஒழுங்கில் இடம்பெற்று பிலாத்துவின் இல்லத்தை அடைவதுடன் முடிவுபெற்றது. எனினும் 16ஆம் நூற்றாண்டின் முற்காறில் இருந்து பிலாத்துவின் இல்லத்திலிருந்து ஆரம்பமாகி கல்வாரியிடன் முடிவுறும் முறை வழக்கிற்கு வந்தது. இம் முறையே ஏற்றமுறை எனவும், இது தன்னிலே நிறைவான பக்தி முயற்சியெனவும் கொள்ளப் படலாயிற்று. ஜெருசலேமில் புனித நிகழ்வுகள் சம்பவித்த இடங்களைப் 15ஆம், 16ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பாவின் பல பகுதிகளிலும் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் இடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1420இல் புனித அல்வாறில் என்பவர் புனித பூமியைத் தரிசித்து திரும்பிய பின்பு டோமினிக்கன் சபையினரின் துறவற்றமடத்தில் கிறிஸ்துவின்

பாடுகளின் நிகழ்வுகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சிற்றாலயங்களை நிறுவினார். இதன் பின்பே தனித்தனி நிலைகள் (ஸ்தலங்கள்) காட்சிய மைப்பு ஓவியங்களாக வரையப்பெற்றன. இதே காலப்பகுதியில் 1468இல் Nuremberg என்னும் இடத்திலும், 1507இல் Bamberg என்னும் இடத்திலும் திருப்பாடுகளின் நிலைகள் அமைக்கப்பட்டன. Nuremberg என்னுமிடத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த நிலைகள் கல்லில் செதுக்கப் பட்டவையாகவே காணப்பட்டன. மேலும், இவை ஏழு நிலைகளை மட்டுமே கொண்டிருந்தன. இவை ஏழும் கிறிஸ்து சிலுவையின் கீழ் விழும் காட்சிகளையே பிரதிபலித்தன.

கிறிஸ்துவின் பாடுகளுடன் தொடர்புபட்ட ஜெருசலேமிலுள்ள பல இடங்களை வேறு இடங்களிலும் பிரதிசெய்யும் முயற்சி ஆரம்ப காலங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அதேவேளையில், இச்சம்பவங்களை ஜெருசலேமில் நிகழ்ந்த இடங்களுக்கிடையிலான சரியான இடதெவளி யில் அமைக்க முற்பட்டனர். இதனால் புனித பூமிக்குத் திருயாத்திரை மேற்கொண்ட மக்கள் இரண்டு நிலைகளுக்கிடையில் எந்த அளவிலான தூரத்தை நடந்து கடந்தார்களோ அதே இடதெவளியை இங்கும் கடக்கும்போது தாழும் ஜெருசலேமிலுள்ள புனித பூமியின் முக்கிய இடங்களைத் தரிசிக்கின்ற உணர்வைப் பெறுகின்றனர். இவ்வாறு வெவ்வேறு இடங்களில் நிலைகளை அமைத்தோர் ஜெருசலேம் சென்று ஒவ்வொரு நிலைகளுக்கும் இடையிலுள்ள சரியான தூரங்களை அளந்து அதற்கொப்ப நிலைகளை அமைத்திருந்தாலும் வெவ்வேறு இடங்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்த ஒவ்வொரு நிலைகளுக்கும் இடையிலுள்ள தூரங்களில் வேறுபாடுகள் காணப்பட்டதாக அறியப்படுகின்றது.

14 நிலைகள்

14 நிலைகள் என்னும் எண்ணிக்கை எவ்வாறு ஏற்பட்டது என்பது தீர்க்கமாக அறியப்படமுடியாத விடயமாகவுள்ளது. இடத்திற்கிடம், காலத்திற்குக்காலம் எண்ணிக்கை மாறுபட்டு வந்துள்ளது. William Wey என்னும் ஆங்கில நாட்டுத் திருப்பயணி 15ஆம் நூற்றாண்டின் நடுக்காலில் எழுதிய தமது நூலில் 14 நிலைகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவற்றுள் ஐந்து நிலைகள் மட்டும் தற்போது நடைமுறையிலுள்ள சிலுவைப்பாதையின் நிலைகளுடன் ஒத்தமைவுள்ளனவாகக் காணப்படுகின்றன. ஏனைய ஏழும், அதாவது, பெருஞ் செல்வந்தர் இல்லம், கிறிஸ்து நகருக்குள் நுழைந்த வாயில், திருமுழுக்குக்குளம், ‘இதோ மனிதனைப் பாருங்கள்’ வளைவு, புனித கண்ணி மரியாவின் பாடசாலை, ஏரோதின் இல்லம், சீமோன் என்னும் பரிசேயன் இல்லம் என்பன வாகும்.

நிலையங்களின் எண்ணிக்கையை நோக்குமிடத்து, முப்பத் தொன்று, பத்தொன்பது, இருபத்தைந்து, முப்பத்தேழும் என ஜெருசலே மிலேயே வேறுபட்ட எண்ணிக்கைகள் வழக்கில் இருந்துள்ளன. 1584இல் இது தொடர்பாக எழுதப்பட்ட நூலில் 12 நிலைகள் மட்டுமே சூறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இப்பன்னிரண்டும் தற்போது வழக்கிலுள்ள 12 நிலைகளுடன் ஒத்திசைவானவையாகக் காணப்பட்டன. இவையே தற்போதைய நிலைகளுக்கு வழிகோலியிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது. இந்நூல் பல ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டமை இக்கருத்திற்கு மேலும் வலுவுட்டுவதாக அமைகின்றது. எனினும் 16ஆம் நூற்றாண்டில் அச்சிடப்பட்ட செபக்கைநூலில் தற்போது நடைமுறையிலுள்ள 14 நிலைகளும் சூறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆனால் 16ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்கால வரையும் சிலுவைப்பாதைப் பக்தி முயற்சி பொதுப்பக்தி முயற்சியாக இடம்பெற்றமைக்கான சான்றுகள் இல்லை. எனினும் புனித பூமியைத் தரிசிக்க வசதியற்றோர் நலன்கருதி ஐரோப்பாவில் Louvain என்னும் இடத்திலும் Nuremberg என்னுமிடத்திலும் கிறிஸ்துவின் பாடுகளுடன் தொடர்புபட்ட இடங்கள் பிரதியாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன என்பது கருத்திற் கொள்ளப்படவேண்டியது.

Zualardo என்பவர் 1587இல் எழுதிய நூலில் பிரான்சிஸ்கன் சபைத் துறவிகளின் கண்காணிப்பிலுள்ள கிறிஸ்துவின் கல்லறையுடன் தொடர்பான பல செபங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது சிலுவைப் பாதை நிலைகளைப் பற்றி எந்தவிதக் குறிப்பும் இடம்பெறவில்லை. மேலும் இந்நூலில் இடம்பெறும் ஒரு முக்கியதுறிப்பு இங்கு கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டும். ‘இந்நிலைகளில் (பாடுகளுடன் தொடர்புள்ள சில முக்கிய இடங்கள்) மூடப்படாத தலையுடன் வழிபடவோ அல்லது தனித்துத் தியானிப்பதற்கோ அனுமதிக்கப்படவில்லை.’ அதாவது, துருக்கியரிடம் ஜெருசலேம் வீழ்ந்த பின்பு ஜெருசலேமில் சிலுவைப் பாதையுடன் தொடர்புபட்ட இடங்களை பக்தி வணக்கத்துடன் தரிசிக்க முடியவில்லை. மேற்குறிப்பிடப்பட்ட பின்னணியைக் கருத்திற்கொண்டு நோக்கும்போது தற்போது நடைமுறையிலுள்ள சிலுவைப் பாதையின் பதினான்கு நிலைகளும் ஜெருசலேமில் தோன்றின எனக்கொள்வதிலும் மேலாக ஐரோப்பாவில் தோற்றம்பெற்றன எனக் கொள்வதே மிகப் பொருத்தமானது. மேலும் வழக்கிலுள்ள சிலுவைப்பாதை நிலைகளின் எண்ணிக்கையும் தெரிவும் 16ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் தோற்றம் பெற்ற பக்தி இலக்கியங்களின் பின்புலத்திலேயே ஆராயப் படவேண்டியுள்ளது. இவ் எண்ணிக்கருவைப் பின்னணியாகக் கொண்டு சிலுவைப்பாதை நிலைகளின் தோற்றம், தெரிவு, எண்ணிக்கை

தொடர்பான திர்க்கமான முடிவை முன்வைக்க இவற்றின் தொடர்பை ஜெருசலேமுடன் காண்பதிலும் மேலாக ஜோப்பாவுடன் காண்பதே அதிகம் பொருள் பொதிந்த முடிவாகக் கொள்ளப்படும்.

தற்போது வழக்கிலுள்ள சிலுவைப்பாதையின் சில நிலைகளின் தோற்றும் பற்றிய சில குறிப்புக்கள் கிடைத்துவார்கள். இவற்றுள் 2ஆம் நிலையாகிய கிறிஸ்து சிலுவையை ஏற்றுக்கொள்வதும், 10ஆம் நிலையாகிய கிறிஸ்துவின் ஆடைகள் களையப்படுதலும் ஆரம்ப காலங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சிலுவைப்பாதைச் சிந்தனைகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. என்னும் பிற்பட்ட காலங்களில் இவை இரண்டும் விடப்பட்டிருந்தன. ‘இதோ மனிதனைப் பாருங்கள்’ என்னும் வளைவில் இருந்து பிலாத்து வழங்கிய மரணத்தீர்ப்பு முக்கிய நிலை களில் ஒன்றாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாறாக, சிலுவைப்பாதையின் நிலைகள் ஆரம்பத்தில் வழக்கிலிருந்து பின்பு விடப்பட்டமை, இவை ஜெருசலேம் நகரிலிருந்து தோன்றியவை எனக் கொள்வதிலும் மேலாக பக்தி முயற்சிகள் பற்றிய கையேடுகளிலிருந்து தோன்றியவை என்னும் கருத்தே மிகப்பொருத்தமானதாகத் தென்படுகின்றது.

கிறிஸ்து சிலுவையின் கீழ் விழுகின்ற, தற்போது வழக்கிலுள்ள நிலைகளான 3ஆம் நிலை, 7ஆம் நிலை, 9ஆம் நிலை என்பன Nuremberg என்னுமிடத்தில் Kraffit என்பவரால் அமைக்கப்பட்ட நிலைகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்டவை எனக் கொள்ளுதல் பொருத்தமானது. முன்பு கூறப்பட்டுள்ள ஏழு நிலைகளும் கிறிஸ்து சிலுவையின் கீழ் விழுகின்ற பாங்கில் அல்லது விழுந்த பாங்கில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று நிலைகளையும் தவிர்ந்த ஏனைய நான்கு நிலைகளுக்கும் பிரதியீடாக கிறிஸ்து தமது தாயாரைச் சந்திப்பது, சீரேன் ஊர் சீமோன் கிறிஸ்துவை எதிர்கொள்வது, வெரோணிக்கா, ஜெருசலேம் பெண்கள் ஆகியோரைச் சந்திக்கும் நிலைகள் தோற்றும் பெற்றன. மத்திய காலத்து வரலாற்று ஆசிரியர்கள் சிலரின் கிறிஸ்து சீரேன் ஊர் சீமோனை சந்திப்பதும், ஜெருசலேம் நகர்ப் பெண்களைச் சந்திப்பதும், ஒரே நிகழ்வு எனக் குறிப்பிட, வேறுபல ஆசிரியர்கள் இவற்றைத் தனித்தனி நிகழ்வுகளாகவே குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆரம்ப காலக் குறிப்பேடுகளில் வெரோணிக்கா பற்றிய நிகழ்வு குறிப்பிடப்பட வில்லை. தற்போது வழக்கிலுள்ள சிலுவைப்பாதை நிலைகளில் வெரோணிக்கா கிறிஸ்துவை சந்திப்பது வெது நிலையில் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஆரம்பகாலக் குறிப்பேடுகளில் இது கிறிஸ்து கல்வாரிக்கு ஏறுவதற்கு முன்பு இடம்பெற்றதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

1799இல் வியன்னா மறை மாவட்டத்தில் வழக்கிலிருந்த 11 நிலைகள் சற்று வேறுபட்டவையாகவே காணப்படுகின்றன. அதன்படி

1. கிறிஸ்து பூங்காவனத்தில் வேதனைப்பட்டது
2. யூதாசினால் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டது
3. கற்றுராணில் கட்டி அடிக்கப்பட்டது
4. முன்முடி தரிக்கப்பட்டது
5. மரணத்திற்குத் தீர்ப்பிடப்பட்டது
6. சீரேன் ஊர் சீமோனை எதிர்கொண்டது
7. ஜெருசலேம் நகர்ப் பெண்களை எதிர்கொண்டது
8. காடியைச் சுவைத்தது
9. சிலுவையில் அறையப்பட்டது
10. சிலுவையில் மரணித்தது
11. உடல் சிலுவையினின்று இறக்கப்பட்டது

இவற்றுள் ஐந்து நிலைகளே தற்போது வழக்கிலுள்ள சிலுவைப் பாதை நிலைகளில் இடம்பெறுகின்றன.

ஆலயங்களில் சிலுவைய்யாதை

17ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்பே ஆலயங்களில் சிலுவைப்பாதை நிலைகளை அமைக்கும் நடைமுறை பொதுமைப்படுத்தப்பட்டு, மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்டதாக மாறியது. இவ்வாறு மக்கள்மயப்படுத்தப்பட்ட மைக்கு பாவமன்னிப்புச் சலுகை இதனுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தமை முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாகும். இந்நடைமுறையானது பிரான்சிஸ்கன் சபைக்குருமாருடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஏனைய சபையினர் இது தொடர்பாக வழங்கிய பங்களிப்புப் பற்றி அறிய முடியாதுள்ளது. ஜெருசலேமின் புனித இடங்களைத் தரிசிப்போருக்கு சிறப்பான பாவ மன்னிப்புச்சலுகை வழங்கப்பட்டிருந்தமை பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. ஜெருசலேம் சென்று புனித இடங்களைத் தரிசித்து பாவ மன்னிப்புச் சலுகையைப் பெறும் வசதி பல மக்களுக்குக் கிட்டவில்லை. இப்பின்புலத்திலேயே ஏனைய மக்களுக்கும் இச்சலுகையைப் பெற்றுக் கொடுக்க பிரான்சிஸ்கன் சபையினர் திருத்தந்தையிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தபோது 1686இல் திருத்தந்தை 9ஆம் இனசன்ற் கீழ்க் குறிப்பிடும் நிபந்தனையைப் பூர்த்தி செய்வோருக்கு இச் சலுகையை வழங்கினார். அதாவது பிரான்சிஸ்கன் சபைத் துறவியர்களின் எல்லா ஆலயங்களிலும் சிலுவைப்பாதை நிலைகள் அமைக்கப்பட்டு சிலுவைப்பாதைப் பக்கி முயற்சியை மேற்கொள்ளும்போது புனித பூமியின் முக்கிய இடங்களை தரிசித்துப் பெற்றுக்கொள்கின்ற பாவமன்னிப்புச் சலுகையை இதன் வழியாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்பதாகும்.

இச்சலுகையானது பிரான்சிஸ்கன் சபையுடன் இணைந்திருந்த ஏனையோர்க்கும் வழங்கப்பட்டது. திருத்தந்தை 12ஆம் இனசன்ற் 1694இல் இச்சலுகையை உறுதிப்படுத்தினார். திருத்தந்தை 13ஆம் பெனடிக்ர் 1726இல் இச்சலுகை பிரான்சிஸ்கன் சபையினருக்கும் அவர்களுடன் இணைந்தவர்க்கும் மட்டும் என்னும் நிலையிலிருந்து மாற்றி, இதை எல்லா மக்களுக்கும் விரிவுபடுத்தினார். 1731இல் திருத்தந்தை 12ஆம் கிளமென்ற இச்சலுகையை எல்லா ஆலயங்களுக்கும் அளித்தார். எனினும் சிலுவைப்பாதை நிலைகள் அமைக்கப்படும்போது, சூறிப்பிட்ட மறைமாவட்ட ஆயரின் அனுமதியுடன் ஒரு பிரான்சிஸ்கன் சபைத் துறவியினாலேயே அமைக்கப்பட வேண்டும் என நிபந்தனை விதித்திருந்தார். இதே திருத்தந்தை சிலுவைப்பாதை நிலைகள் பதினான்கு எனத் திட்டவட்டமாக அறிவித்தார். 1742இல் திருத்தந்தை 14ஆம் ஆசீர்வாதப்பர் இது திருச்சபையின் பெரும் செல்வம் எனக்கூறி எல்லா ஆலயங்களிலும் சிலுவைப்பாதை நிலைகளை அமைக்கும்படி எல்லாக் குருமாருக்கும் ஆலோசனை வழங்கினார்.

1857இல் இங்கிலாந்தில் பிரான்சிஸ்கன் சபைக்குருமார் இல்லாத இடத்து ஆயர்களே தமது மறைமாவட்டத்திலுள்ள ஆலயங்களில் சிலுவைப்பாதை நிலைகளை அமைக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இவற்றிற்குப் பாவமன்னிப்புச் சலுகையும் வழங்கப்பட்டிருந்தது. 1862இல் இச்சலுகை மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டு ஆயர்கள் தமது நிர்வாகத்தில் உள்ள எல்லா ஆலயங்களிலும் தாமாகவோ அல்லது தமது பிரதிநிதி கள் மூலமாகவோ சிலுவைப்பாதை நிலைகளை நிறுவும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. புனித பூமியைத் தரிசித்துப் பெறும் பாவமன்னிப்புச் சலுகை எந்த ஆலயத்தில் சிலுவைப்பாதை பக்தி முயற்சியை நிறைவேற்றியும் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என அறிவிக்கப்பட்டது. பாவமன்னிப்புச் சலுகை எத்தனை நாட்களுக்குரியது என வரையறை செய்வதை விகவாசப் பரம்புதல் சபையின் அறிவுறுத்தல் தடை விதித்தது.

இன்று சிலுவைப்பாதை

இன்று சிலுவைப்பாதை பக்திமுயற்சி தவக்காலங்களில் பரவலாக எல்லாப் பங்குகளிலும், சில பாடசாலைகளிலும் பொதுவாக வெள்ளிக் கிழமைகளில் இடம்பெற்று வருகின்றது. மக்கள் இப்பக்தி முயற்சியைப் பெருங்கூட்டமாகவும், சிறு குழுக்களாகவும், தனி நபர்களாகவும் தவக்காலங்களில் மேற்கொள்வர். சிலுவைப்பாதைப் பக்தி முயற்சியை மேற்கொள்வோரின் நலன்கருதி பெரும் எண்ணிக்கையிலான சிலுவைப் பாதைச் சிந்தனைக் கைநூல்களும், ஏனைய பிரசரங்களும் வெளிவரு

கின்றன. மேலும் பல்வேறு நிலையிலுள்ள குழுக்களின் தேவைகளை பூர்த்திசெய்யும் வகையில் (அதாவது பெற்றோர், ஆசிரியர், மாணவர் கள், மறை ஆசிரியர்கள்) இச்சிலுவைப்பாதைக் கைநூல்கள் ஆக்கப் பட்டுள்ளன. பொதுவாகத் தவக்காலங்களில் வெள்ளிக்கிழமைகளில் மாலையில் சிலுவைப்பாதைப் பக்தி முயற்சியும் அதனைத் தொடர்ந்து திருப்பலி ஒப்புக்கொடுத்தலும் அநேக ஆலயங்களில் வழக்கிலுள்ள நடைமுறையாகும். சில பங்குகளில் தவக்காலங்களில் கிராமங்களில் உள்ள வீதிகள் வழியாகவும் சிலுவைப்பாதைப் பக்தி இடம்பெறுவது உண்டு.

பெரிய வெள்ளிக்கிழமைகளில் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்ற பெரிய சிலுவைப்பாதை இங்கு குறிப்பில் இடம்பெறவேண்டிய மற்றுமொரு சிறப்பு நிகழ்வாகும். அநேக ஆலயங்களில் பெரிய வெள்ளிக்கிழமை களில் காலையில் பெரும் எண்ணிக்கையிலான மக்கள் கலந்து கொள்ளும் இப்பெரிய சிலுவைப்பாதையில் வழங்கப்படும் நிபந்தனை கள் பலருக்கும் பயனளிக்கும் ஒரு பக்தி முயற்சியாகும். இவ்வாறான பெரிய சிலுவைப்பாதை ஆலயத்தைச் சுற்றியே பொதுவாக இடம் பெறும். பெரிய வெள்ளிக்கிழமை சிலுவைப்பாதைப் பக்தி முயற்சியில் மக்களுக்கு அதிக ஆன்மீகப் புதுப்பித்தலுக்கான வாய்ப்பை இந்நாளுக்கு குரிய அக, புறச் தழுல்கள் வழங்குகின்றன. மேலும், பொதுவாகப் பல இடங்களிலும் தவக்காலங்களின் வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் பெரிய வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் சிலுவைப்பாதைச் சிந்தனைகள் மக்களால் வழங்கப்படுகின்றமை மற்றுமொரு சிறப்பான விடயமாகும்.

16. பாடுகளின் நாடகங்கள் : தோற்றமும், வளர்ச்சியும்

பாடுகளின் நாடகத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் உயிர்ப்பு நாடகத்தை தோற்றுவாயாகக்கொண்டே அமைந்தது. இதுவும் ஆலயங்களில் நடத்தப்பெற்ற சடங்குகளின் அடியொற்றியே ஆரம்பித்தது. இதற்கு பல எடுத்துக்காட்டுகளை முன்வைக்க முடியுமாயினும், யோவான் நற்செய்தியிலிருந்து பெரிய வெள்ளிக்கிழமைகளில் பாடப்படும் பாடுகளின் வரலாறு பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு பலராலும் பாடப்பட்டது தெளிவான சான்றாகும். பிறப்பட்ட காலங்களில் பாடுகளின் நாடகம் முதலில் இலத்தீன் மொழியிலும், பின்னர் ஜேர்மன் மொழியிலும் மேடையேற்றப்பெற்றன. இவற்றின் விடயப்பொருளும், வடிவமும் மக்கள்மயப்படுத்தப்பட்ட அல்லது ஐனரஞ்சகப்படுத்தப்பட்ட சிந்தனை மரபிற்கு உட்பட்டதாகவே காணப்பட்டது.

இந்நிலை 15ஆம் நூற்றாண்டு வரையும் நீடித்தது. இக்காலத்தி லேயே மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்ட நாடகங்கள் வளர்ச்சிபெற்றன. 13ஆம் நூற்றாண்டில் வழக்கிலிருந்த பாடுகளின் காட்சிகள் இலத்தீன் மொழி வசனநடையில், சடங்குசார் பண்பினைக் கொண்டவையாக அமைக்கப் பட்டன. இவற்றில் பாடப்பட்ட பாடல்களும் நாடகங்களின் இசைப் பண்புடன் கலந்த சமயச்சார்பான விழுமியங்களை எடுத்துரைக்கும் நிகழ்வுகளாகவே அமைந்திருந்தன. மேலும், ஆலயப்பாடல்களின் மேலெழுந்தவாரியான, மொழிபெயர்ப்பும், வழிபாடுகளுடன் தொடர் பற்ற கவிதைகளும், நிகழ்வுகளும் புகுத்தப்பட்டமை சமயச்சார்பான சடங்குகளிலிருந்து விலகி ஐனரஞ்சகமான போக்கை நாடுவதைக் குறிக்கின்றது. இவ்வாறு ஆரம்பித்த பாடுகளின் நாடகம் மிக வேகமாக வளர்ச்சி பெற்று 14ஆம் நூற்றாண்டளவில் தரமான நிலையை அடைந்தது. அதிக எண்ணிக்கையான ஒத்திகைகளை வைத்துக் கொண்டமையே இவ்வாறன தீவிர வளர்ச்சிக்குக் காரணம் எனக் கொள்ளலாம்.

வளர்ச்சியின் 2ஆம் கட்டம்

பாடுகளின் நாடகத்தின் வளர்ச்சி வரலாற்றின் இரண்டாம் கட்டத்தை நோக்கும்போது நான்கு நாடகக் குழுக்களின் பங்களிப்பை இனங்காணக்கூடியதாக உள்ளது. அவை Vienna Passion, St. Gall Passion, Frankfurt Passion, Mastricht Passion, என்பனவாகும். எல்லாக் குழுக்களும் தங்கள் நாடகங்களை ஜேர்மன் மொழியிலேயே ஆக்கம் செய்தன.

வியன்னா பாடுகளின் நாடகம் இரட்சனிய வரலாறு முழுவதையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. பிராங்போட் பாடுகளின் நாடகம் ஏனைய

முன்று குழுக்களின் நாடகங்களிலும் பார்க்க அதிகமான காட்சிகளைக் கொண்டிருந்தது. அதேவேளையில் இவை இரண்டு நாட்களுக்கு காண்பிக்கப்படும் அளவிற்கு அதிக காட்சிகளைக் கொண்டிருந்தன. ஒவ்வொரு குழுவாலும் நிகழ்த்தப்பட்ட அல்லது ஆற்றுகை செய்யப் பட்ட நாடகங்கள், தத்தமது சிறப்பான நாடகப் பண்புகளைக் கொண்டு காணப்பட்டன.

16ஆம் நூற்றாண்டின் முற்காலில் பாடுகளின் காட்சியின்போது பெண்கள் பாத்திரங்களைப் பெண்களே ஏற்று நடிக்கும் மரபு அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. எனினும் இம்மரபு 17ஆம் நூற்றாண்டிலேயே பொது மரபாக மாற்றம்பெற்றது. 15ஆம் நூற்றாண்டிலும் அதன் பின்பும் நாடகங்கள் பெரும் படைப்புகளாக மாற்றம் பெற்றமைக்கு சமூகத்தில் இடம்பெற்ற பல்துறைசார் வளர்ச்சி நிலைகளும், சமூகமாற்றங்களும் காரணங்களாக விளங்கின. மேலும், நடிகர்களிடம் காணப்பட்ட கலைத் திறமையும், மக்களின் கலை ஆர்வமும், நாடக ஆற்றுகைக்கு குரு மாரின் பங்களிப்பும், மக்களின் வள்ளனமையும், நாடகங்கள் ஆலயங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டுப் பொது இடங்களில் மேடையேற்றப் பட்டமையும் நாடகங்களின் தீவிர வளர்ச்சிக்கு வழிகோலிய ஏனைய காரணங்களாகும்.

பொது மக்களும், பொது நிர்வாக ஊழியர்களும் நாடகங்கள் பெரும் படைப்புகளாக அதிக சிறப்புடன் மேடை ஏற்றப்படுவதற்கு தாம் பங்களிப்பு செய்வது தமக்கு பெரும் கொரவமாகக் கருதினர். இந் நாடகத்தினை மேடை ஏற்றம் செய்ய இடம்பெறும் ஆயத்தங்கள் புனிதமான செயற்பாடாகக் கொள்ளப்பட்டதோடு, மேடையேற்றம் சடங்குகளின் ஒரு நிலையாகவும் கொள்ளப்பட்டது. வாழ்வின் பல நிலைகளிலும் உள்ள மக்கள் இதில் ஆர்வத்துடன் பங்குகொண்டனர். பொதுவாக 200க்கும் அதிகமான நடிகர்கள் இதில் பங்குகொள்வதுண்டு. மேடை அமைப்பு வளர்ச்சி பெறாத நிலையில் நாடகங்களைப் பெரும் படைப்பாகவும் சிறப்பு ஆற்றுகையாகவும் மேடையேற்றுவது கடினமான விடயம் ஆகும்.

மேடையமைப்பு

இக்காலத்தில் இருந்த மேடைகள் மரத்தினாலேயே அமைக்கப் பட்டிருந்தன. நிலத்திலிருந்து சற்று உயர்ந்ததாகவும், ஒரு பக்கமும் அடைக்கப்படாதவையாகவும், மேடையின் நீளத்தைப் போன்றே அளவான அகலத்தைக் கொண்டவையாகவும் காணப்பட்டன. மேடையின் பின்னணியில் வீடு போன்ற அமைப்பு மோட்சத்தைக் குறித்தது. மேடை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. மேடையின்

அருகாமையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த வீடு போன்ற மறு அமைப்பு நாடக மேடையேற்றத்தின் ஆயத்தங்களுக்காக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பகுதியானது நாடகமேடையிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டப்பட வேலி போன்ற அமைப்பினால் பிரித்துக்காட்டப்பட்டது அல்லது நான்கு தூண்களின் மேல் அமைக்கப்பட்ட சூரையைக் கொண்ட பகுதியினால் பிரித்துக் காட்டப்பட்டது. நரகத்தைக் குறிக்கும் பகுதியின் நுழைவாயில் அருவருப்புக்கு உரிய, கோர உருவிலான மிருகத்தின் திறந்த வாய் போன்ற அமைப்புக் காணப்பட்டது. இக்கொடிய மிருகத்தைப் பிரதிப லிக்கும் சின்னத்தின் வாயே சாத்தானும் சாத்தானால் கைப்பற்றப்பட்ட ஆவிகளும் நாடகவேளையில் மேடையிலிருந்து வெளியேறுவதற்கும், நுழைவதற்கும் பயன்பட்டது. மோட்சம் தேவாலய பீடத்தைப்போன்ற தன்மையில் அலங்கரிக்கப்பட்டது.

நாடகத்தின் முன்பு நடிகர்கள் நாடகமேடைக்கு பவனியாக வருவர். பவனியில் பக்கவாத்தியம் வாசிப்போர், பாடகர்கள், கட்டியம் சூறூபவர் என்னும் ஒழுங்குநிலையில் பங்குகொண்டு தமக்கென ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களிலேயே அமர்ந்து நடிப்பு வேளையில் மேடைக்குச் சென்று தமக்குரிய பாத்திரத்தை நடித்து மீண்டும் தமக்கென ஒதுக்கப்பட்ட இடத்திற்குச் செல்வர். பார்வையாளர்கள் மேடையைச் சுற்றி நின்று பார்ப்பர் அல்லது மேடைக்கு அருகாமையில் வீடுகளின் யன்னல்கள் வழியே பார்ப்பர். பிரதான மேடைக்கு அருகாமையில் வேறு சிறிய மேடைகள் அமைக்கப்பட்டு பாலங்கள் போன்ற அமைப்பிலான இணைப்பை ஏற்படுத்தும்போது நாடகமேடை சுற்று வட்டமேடை போன்ற அமைப்பாகக் காட்சியளித்தது.

நாடகத்தில் குறியீடு

நாடக மேடையின் காட்சியமைப்பும் எளிமையாகவே தோற்றும் அளித்தது. மேலும், மேடையின் ஏனைய பக்கங்களுக்கு காட்சித் திரைகள் இல்லாமையினால் தற்காலத்துக்குரிய தோற்ற அமைப்புகள் காணப்படவில்லை. இதனால் குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. கிறிஸ்து மலையில் சாத்தானால் சோதிக்கப்பட்ட சம்பவத்தைக் குறிப்பு தற்குப் பீப்பா வடிவிலான பாத்திரம் நிறுத்தப்பட்டது. (மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் பீப்பா வடிவிலான பாத்திரம் மதுபான விற்பனை நிலையங்களில் மதுபான கொள்கலன்களாகப் பயன்பட்டன) இடி முழுக்க ஒலியைக் குறிப்பதற்கு துப்பாக்கிச் சூட்டுச்சத்தங்கள் பயன் படுத்தப்பட்டன. யூதாசினுள் சாத்தான் நுழைந்துவிட்டான் என்பதைக் குறித்துக்காட்டுவதற்கு கறுப்பு நிறச்சிறிகுத் தோகையை யூதாஸ் வாயில் கட்டிக்கொண்டு பரபரப்புடனும் மனக் கிளேசத்துடனும் சிறகடித்துக் கொண்டு திரிவது குறிக்கின்றது. யூதாஸ் தன்னைத்தானே மாய்த்துக்

கொள்ளும் காட்சியைக் காண்பிக்க சாத்தான் யூதாஸை தூக்கிலிடும் காட்சி இடம்பெறுகின்றது. மேலும் சாத்தான் ஏனிவழியாக மேல் ஏறித் தன்னிடம் இமுத்துக் கொள்ளும் காட்சி அமைப்பும் காண்பிக்கப் பட்டது. நாடகத்தின் ஆரம்பத்திற்கு முன்பே யூதாஸ் ஒரு கறுப்புப் பறவையையும், மிருகத்தின் குடலையும் தன் வயிற்றுப்பகுதி ஆடையினுள் மறைத்து வைத்துக்கொள்வான். சாத்தான் யூதாஸின் ஆடையைக் கிழிக்கும்போது பறவை அவனது வயிற்றினுள் இருந்து பறப்பது போன்றும் அவனது குடல் வெளியேறுவது போன்றும் காட்சிகள் அமையும். இந்திலையில் யூதாசம், அவனைத் தூக்கிலிட்ட சாத்தானும் கயிறு வழியே நரகத்திற்கு இமுத்துக் கொள்ளப்படுவதாகக் காட்சி அமையும்.

இயேசுவுடன் சிலுவையில் தொங்கும் ஓவ்வொரு கள்வனினதும் வாயில் அவர்களது ஆன்மாவின் ஓவியம் (ஆன்மாவின் பிரதிபலப்பு) தொங்கிக்கொண்டிருக்கும். இவை இறைவனின் தூதர்கள் மனம் வருந்திய கள்வனின் ஆன்மாவை எடுத்துக்கொள்ள, சாத்தான் மனம் வருந்த மறுத்து கள்வனின் ஆன்மாவை எடுத்துக்கொண்டான் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியது. ஆடை, அலங்கார அமைப்பு கிறிஸ்து வாழ்ந்த காலத்தினதும், பலஸ்தீன மக்களினதும் ஆடை அலங்காரத் தைப் பிரதிபலிக்கவில்லை. முழுதாக நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்ட சமகால ஆடை, அலங்காரத்தையே பிரதிபலித்தது.

தொழில் குழுக்களின் கையில் நாடகம்

15.ஆம் நூற்றாண்டு பாடுகளின் நாடகங்கள் சமயம், கலை, ஜேர்மன் மக்களின் நகரவாழ்வு ஆகிய விடயங்களின் ஒட்டுமொத்த மான பிரதிபலிப்பாக அமைந்தன. இக்காலத்தில் ஆழமான சிந்தனை களும் அதற்கு ஏற்றதான் நகைச்சவையும் நாடகங்களின் வழியாக வளர்ச்சிபெற்றன. ஆனால் 16ஆம் நூற்றாண்டில் கற்றோர் நாடகங்களுடன் கொண்டிருந்த தொடர்புகளைப் படிப்படியாகத் துண்டித்த காரணத்தினால் நாடகங்கள் சமூகத்தின் கீழ்மட்டத்திலுள்ள மக்கள் மத்தியிலே மட்டுமே வரவேற்பைப் பெற்றன. இதனால் நாடகங்கள் வழியாக முன்வைக்கப்பட்ட சிந்தனைகள் ஆழமற்ற, மேலெழுந்த வாரியான சிந்தனைகளாக மாற்றம் பெற்றன. இந்திலையில் நாடகங்களில் அதிகம் கேளிக்கைகள் இடம் பெற்றன. மேலும், பாடுகளின் நாடகங்களில் கோமாளிப்பாத்திரம் அறிமுகம் செய்யப்பட்டதோடு வெறுப்புட்டுகின்ற கீழ்த்தரமான காட்சி அமைப்புகளும் இடம்பெற்றன. இதனால் திருச்சபையின் அதிகாரிகள் இவ்வாறான நாடகங்களைத் தயாரிப்பதற்கும், மேடையேற்றுவதற்கும் தடை விதித்தனர். இப்பின் புலத்திலே 1471ஆம் ஆண்டு ஜேர்மன் நாட்டு ஆயர்கள் சிலரும்,

1549இல் ஜேர்மன் நாட்டு ஆயர் மன்றமும் தங்களின் நிர்வாகத்துக்கு உட்பட்ட மறைமாவட்டங்களில் பாடுகளின் நாடகங்கள், புனைக்கதை நாடகங்கள் மேடையேற்றப்படுவதற்குத் தடை விதித்தனர். 1548இல் பிரான்ஸ் நாட்டில் அந்நாட்டு நாடானுமன்றம் தங்கள் நாட்டிலும் இவ்வாறான நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட தடைவிதித்தனர்.

இந்நிலையில் மறைசார் நாடகங்கள், உலகியல் நாடகங்களி னின்று வேறுபடுத்தப்பட்டன. கேளிக்கை நாடகங்கள் (carnival plays) பொதுமக்களின் வரவேற்பைப் பெற்றன. இவ்வரலாற்றுக் காலத்திலே தோற்றம் பெற்று மிகவேகமாக பரம்பிய லாதரின் சீர்திருத்தக் கொள்கைகள் நாடகங்களில் காணப்பட்ட சில சீர்கேடுகள் காரணமாக நாடகங்களின் மேடையேற்றங்களுக்குக் கடும் ஆட்சேபணை முன் வைக்கப்பட காரணங்களாக அமைந்தன.

இக்கட்டத்திலேயே பாடசாலைகளில் நாடகங்களை மேடையேற்றம் மரபு வழக்கிற்கு வந்தது. இவை கத்தோலிக்க, புரட்டஸ்தாந்து மதத்தினரிடையே நிலவிய கொள்கைகளின் எதிர்ப்பு வாதங்களை முன்வைக்கும் ஊடகமாகவே நெறியாள்கை செய்யப்பட்டன. 17ஆம் நூற்றாண்டில் இயேசு சபைக் குருமாரின் நெறியாள்கையில் நாடகங்கள் சிறப்புமிக்க பல கலைப்பண்புகளை உள்வாங்கி மிகத்தீவிரமாக வளர்ச்சி கண்ட நிலையில், பாடுகளின் நாடகங்கள் கிராமங்களிலும், துறவற மடங்களிலும் தஞ்சம்பெறும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டன. ஜேர்மனி யிலும், ஓஸ்ரியாவிலும் இவ்வாறான மாற்றங்கள் இடம்பெற்றன.

18ஆம் நூற்றாண்டு அறிவு வளர்ச்சியின் காலமாகக் கொள்ளப் பட்டது. இக்காலகட்டத்தில் மத்தியகாலத்தில் வழக்கிலிருந்த பல நாடக மரபுகள், நாடகங்களுடன் தொடர்புடைய சின்னங்கள் ஜேர்மன் நாட்டில் அழிக்கப்பட்டன. எனினும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்காலின் முதற்தசாப்தத்தில் மக்களுக்கு மீண்டும் நாடகத்தில் பற்றும், ஆர்வமும் ஏற்பட்டது. இக்காலகட்டத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட நாடகப்பிரதிகள் கிறிஸ்துவின் இறுதி இராவணை முதல் அடக்கம்வரை ஐந்து காட்சி களாக பிரிக்கப்பட்டன. நாடகத்திற்கு கட்டியம் கூறுவதாக கிறிஸ்து நல்லாயன் என்னும் காட்சி அமைப்பு இடம்பெற்றது. மேலும், தொடர்ச்சியாக பல மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டு தரமான மொழி வளத்துடன், இலக்கியநயம் மேலோங்கிய பிரதிகள் ஆக்கம் பெற்றன. 18ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்காலில் இடம்பெற்ற நாடகங்கள் ஒழுங்கான கால இடைவெளியில் இடம்பெறவில்லை. ஆனால் 1855இற்கு பிற்பட்ட காலத்தில் ஒழுங்கான கால இடைவெளியில், அதாவது, 10 ஆண்டு களுக்கு ஒரு முறை மேடையேற்றம் இடம்பெற்றது. சில இடங்களில் 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையும் நாடகங்கள் இடம்பெற்றதுண்டு.

ஒயர்மாவு பாடுகளின் காட்சி

பாடுகளின் நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்ட பாரம்பரியங்களைப் பேணுகின்ற இடமாக இன்றுவரை ஜேர்மன் நாட்டிலுள்ள Oberammergau என்னும் இடம் திகழ்கின்றது. இவ்விடத்தில் இடம்பெற்று வருகின்ற பாடுகளின் நாடகத்தின் தோற்றம் பற்றிய, வரலாறு பற்றிய குறிப்புக்கள் 1633ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்ட குறிப்புக்களில் காணக் கிடக்கின்றது. இவ் இடத்தில் பெரிய கொள்ளளேநாய் தீவிரமாகப் பரவி பல உயிர்களைப் பலியெடுத்த வேளையில் இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் இறைவன் தங்களை இக்கொள்ளள நோயினின்று காக்குமிடத்து 10 வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை பாடுகளின் காட்சிகளைக் காண்பிப்பதாக ஆணையிட்டு பொருத்தனை (நோன்புறுதி) செய்துகொண்டனர். செய்து கொள்ளப்பட்ட நோன்புறுதியின் பூர்த்தியாக 1634ஆம் ஆண்டிலேயே தூய ஆவியின் திருவிழா தினத்தன்று, கொள்ளள நோயினால் மரணித்த இனத்தவர்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்ட சேமக்காலையிலே முதன்முதல் பயபக்தியுடன் மேடையேற்றினர். இங்கு இன்று வரையும் நிலைத்து நிற்கின்ற நாடகப் பிரதியானது 1600ஆம் ஆண்டிற்குரியதாகக் கூறப்படுகிறது. 18ஆம் நூற்றாண்டின் நடுக்காலில் இப்பிரதிகள் இயேசு சபையினரின் நாடகப் பிரதிகளின் பாங்கில் மாற்றி அமைக்கப்பட்டது.

Oberammergau என்னும் இடத்தில் 10 வருடங்களுக்கு ஒருமுறை மேடையேற்றப்படும் இந்திகழ்வு பிரமிக்கத்தக்க உலகநிகழ்வுகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. 2000 ஆண்டிலேயும் இப்பாரம்பரிய பாடுகளின் நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. இது கிறிஸ்து ஜெருசலேம் நகருக்குள் செல்வதுடன் ஆரம்பித்து கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பு, மறுரூபம் என்னும் காட்சிகளுடன் நிறைவெறுகின்றது. 2000 ஆண்டில் மேடை யேற்றப்பட்ட நாடகத்தில் 1500 பாத்திரங்கள் பங்குகொண்டனர். இவர்கள் தவிர்ந்து 450 பிள்ளைகள் பாத்திரமேற்று நடித்தனர். ஒரே காட்சியில் 800 க்கும் அதிகமான பாத்திரங்கள் தோன்றுவது நாடக வரலாற்றில் ஒரு சாதனை ஆகும். 1990 ஆண்டிலேயே முதன்முதலாக பெண்களின் பாத்திரங்களை பெண்களே ஏற்று நடிக்க அனுமதிக்கப் பட்டனர். எனினும், இதிலும் 35 வயதிற்கு மேற்பட்ட பெண்கள் மட்டும் ஏற்று நடிப்பதற்கு அனுமதிக்கப் பெற்றனர். தற்போது இந்நாடகத்தில் நடிப்பதற்கு பலருக்கும் வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகின்றது. முன்பு நடைமுறையிலிருந்த தேசியம்சார், மறைசார், கட்டுப்பாடுகள் அனைத்தும் நீக்கப்பட்டு Oberammergau என்னும் இடத்தில் 20 வருடங்களாக வாழ்வர்களுக்கு இடமளிக்கப்படுகிறது. மேடையேற்றம் இடம்பெறும் ஆண்டிற்கு முன்பு வரும் திருநீற்று புதன் அன்று பாத்திரங்கள் தெரிவு இடம்பெறும். மேடையேற்றத்திற்கான ஒத்திகை ஒரு வருடத்திற்கு

மேலாக இடம்பெறும். பாத்திரங்கள் தெரிவு இடம்பெறும் நாளிலிருந்து நடிகர்கள் தலைமுடி வெட்டுவதற்கோ, மீசை, தாடி வெட்டுவதற்கோ அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. தங்கள் முன்னோர் செய்துகொண்ட நோன் புறுதியின் பூர்த்தியாகவே பாடுகளின் காட்சிகள் இங்கு மேடையேற்றப் படுகின்றன.

17. உயிர்ப்பு நாடகங்கள் : தோற்றும் வளர்ச்சியும்

சடங்கே நாடகத்திற்கு ஊற்று. அரங்கியல் மிக வேகமாக வளர்ச்சிகண்டு, தொடர்ந்து மிகத்தீவிரமாக வளர்கின்ற ஒரு துறையாக விளங்குகின்றது. நவீன நாடகத்தின் தோற்றுவாய் அல்லது ஊற்று கத்தோலிக்க திருச்சபையின் மத்தியகால வழிபாடுகள் அல்லது சடங்குகள் என்பதற்கு வரலாறு கூறும் ஏடுகள் சான்று பகர்கின்றன. கத்தோலிக்க திருச்சபை மத்திய காலங்களில் நிகழ்த்திய சடங்குகள் அதிகாலில் நாடகப் பண்புகளைக் கொண்டிருந்தன.

இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகத் திருச்சபை நிகழ்த்திய திருப்பவியைக் குறிப்பிடலாம். திருப்பவியின்போது இடம்பெறும் சடங்குகள், உரையாடல்கள், (செபங்கள் - பதில்கள்), பாடல்கள், பாடகர் குழாமின் பங்களிப்பு, இசைக்கருவிகள் மீட்டல், மக்கள் பாடல்கள், அனைத்தையும் நோக்கும்போது திருப்பவியில் நிறைந்துள்ள நாடகப் பாங்கின் தன்மைகள் புலப்படுகின்றன. திருவிழாக்களின்போது இடம்பெறும் சடங்குகள் வழிபாட்டில் காணப்படும் நாடகப் பாங்கான பண்புகளைச் சிறப்புடன் பிரதிபலிக்கின்றன. ஏனைய நாட்களில் நிறைவேற்றப்படும் திருப்பவியில் காணப்படும் சடங்குகளிலும் பன்மடங்கு அதிகமான சிறப்பான சடங்குகள் திருவிழா திருப்பவி களில் இடம்பெற்றதுண்டு.

இவற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டாக கிறிஸ்து பிறப்பு விழா, பாஸ்குச் சடங்குகள், புனிதர்களின் திருவிழா என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். திருவிழாத் திருப்பவியிலும், சடங்குகளிலும் அதிக பாடல்கள், உரையாடல்கள், அசைவுகள், செய்கைகள் இடம்பெறுகின்றன. மேலும் திருப்பவியின்போது குருக்கள் அணியும் ஆடைகளும், ஆயர் அணியும் முடியும், தாங்கும் செங்கோலும் நாடகப்பாங்கின் தன்மைக்கு மேலும் வலுவுட்டுகின்றன. ஆயர் தலைமைதாங்கும் சடங்கின்போது அதிக பீடப்பணியாளர்களும், குறிப்பிட்ட தொகையிலான குருமாரும் பங்கு கொள்வது சடங்கில் காணப்படும் நாடகப்பண்பை மேலும் சிறப்பித்து காண்பிக்கிறது. சடங்கின்போது பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்தொடர்களும், பாடகர் குழாம் இரண்டு, மூன்று குழுக்களாகப் பாடும் சிறப்பும், பலி பீடம் அலங்கரிக்கப்படும் முறையும் வழிபாட்டில் இடம்பெறும் நாடகப் பாங்கான பண்பிற்கு மேலும் மெருகூட்டின.

திருவிழாவின்போது இடம்பெற்ற சடங்குகளும், வழிபாடுகளும் புறநிலைத் தோற்றப்பாட்டிற்கு நாடகப்பாங்கான பண்புகளை அதிகம் கொண்டிருந்தாலும், பாஸ்கா சம்பவங்களின் நினைவுகளால் மீண்டும் அர்த்தமுள்ள வழியில் வழிபாட்டின் வழியாக இடம்பெறுகிறது, அதாவது,

இதில் அடங்கியுள்ள மறை உண்மை பற்றிய விடயம் எந்தவகையிலும் மென்மைப்படுத்தப்படவில்லை அல்லது நலிவுறவில்லை. கிறிஸ்தவ வழிபாடுகளினதும் சடங்குகளினதும் முழுமையான இலக்கு விசுவாச உண்மைகளைப் பொருள் பொதிந்த முறையில் மீண்டும் கொண்டாடுவதாகும். வழிபாடுகளுடனும், சடங்குகளுடனும் இணைந்தவையாக, இவற்றிற்கு வலுவுட்டுபவையாக நாடகங்கள் தோற்றம் பெற்றாலும், வழிபாடுகள், சடங்குகள் புறநிலைத்தோற்றப்பாடிற்கு நாடகப்பார்க்கான பண்புகளைக் கொண்டிருந்தாலும், வழிபாடுகளினதும் சடங்குகளினதும் கருப்பொருளாகக் கொள்ளப்பட்ட மறை உண்மைகளின் முக்கியம் முதன்மையானது என்பது இங்கு கருத்திற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

ஜோரோப்பிய நாடகங்களினதும் கிறிஸ்தவ நாடகங்களினதும் தோற்றம் உயிர்ப்பு ஞாயிறு, பெரிய வெள்ளி ஆகிய தினங்களில் பயன்படுத்தப்படும் சடங்குகளாகும். உயிர்ப்பு ஞாயிறு தினத்தில் கிறிஸ்துவின் கல்லறைக்கு வந்த பெண்களுக்கும், வானதூதருக்கும் இடையில் இடம்பெற்ற உரையாடல் வழிபாட்டு உரையின் அணிநுயச் சொற்தொடராக அமைகின்றது. இப்பகுதி 10-18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பாவனையிலிருந்த வழிபாட்டு நூல்களில் காணப்படுகின்றது.

பெரிய வெள்ளிக்கிழமை காலை வழிபாடின் பின்பு ஒரு சிலுவை துணிகளால் சுற்றப்பட்டு பீடத்திற்கு அருகாமையில் இதற்கென தயார் செய்யப்பட்ட கல்லறை போன்ற இடத்தில் வைக்கப்படும். உயிர்ப்பு ஞாயிறு தினம் காலை வரையும் இது அங்கேயே விடப்படும். உயிர்ப்பு ஞாயிறு காலையில் குருமாரில் ஒருவர் அல்லது இருவர் ஒலிவக் கிளையுடன், பெரிய வெள்ளிக்கிழமை தயார் செய்து சிலுவை வைக்கப்பட்ட கல்லறைக்குச் சென்று அருகே அமர்ந்து (வானதூதரைப் பிரதிபலித்து) காத்திருப்பார். தொடர்ந்து வேறு மூன்று குருக்கள் கோப்ஆடை அணிந்து தூபக்கலத்தையும் ஏந்தி கல்லறைக்கு வந்த மூன்று பெண்களையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்பவர்களாகக் கல்லறைக்கு வருவர். இவர்கள் வந்தவுடன் வானதூதர் (குரு), “யாரைத் தேடுகிறீர்கள்?” எனப் பாடல் வடிவத்தில் கேட்பார். பெண்கள் (மூன்று குருக்கள்) ‘இயேசவை’ எனக் கூற, வானதூதர் பெண்களிடம் ‘அவர் உயிர்த்து விட்டார். சென்று எல்லா இடமும் இச்செய்தியை அறிவி யுங்கள்!’ எனக் கூறுவார். இதைத் தொடர்ந்து பாடகர் குழாம் உயிர்ப்புப் பாடலை மகிழ்வுடனும், பெருமித உணர்வுடனும், பக்தியுடனும் ஆர்ப்பரித்துப் பாடுவார்கள். இச்சடங்கை Quemquenitis அல்லது Trope சடங்கு என அழைத்தனர்.

உயிர்ப்பு விழா விரிவு பெறல்

எனிமையான உயிர்ப்பு விழா வழிபாடுகள் பல வகையிலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டன. விவிலிய வசனங்கள், வழிபாட்டுப்பாடல்கள், துணைப்பாடல்கள் எனக் சில சிறப்பான கூறுகள் இணைக்கப்பட்டன. இது பதினோராம் நூற்றாண்டின் முற்கூறில் காணப்பட்ட நிலையாகும். மேலும், யோவானும், பேதுருவும் கல்லறைக்கு ஓடிச்சென்றமையும், உயிர்த்த கிறிஸ்து அவர்களுக்கு தோன்றியமைபற்றிய நிகழ்வும் புகுத்தப்பட்டன. 13ஆம் நூற்றாண்டு உயிர்ப்புவிழா வழிபாடுகள் உரையாடல், புகழ்ச்சிப் பாடல்கள், துணைப்பாடல்கள், விவிலிய வசனங்கள் என நாடகத்தின் சிறப்பான பண்புகளை உள்ளடக்கி யிருந்தன. இவ்வாறான நிகழ்வுகளும் கொண்டாட்டங்களும் 18ஆம் நூற்றாண்டு வரையும் வழிபாட்டின் ஒரு பகுதியாகவே கொள்ளப்பட்டது.

வழிபாடுகள் அனைத்தும் 2ஆம் வத்துக்கான் சங்கம் கூட்டப்படும் வரையும் முழுக்கமுழுக்க இலத்தின் மொழியிலேயே நிகழ்த்தப்பட்டன. எனினும் விவிலிய வாசகங்களில் இடம்பெறும் விடயங்கள் நாடகப் பாணியில் காணப்பட்டதனால், கிறிஸ்துவின் வாழ்வில் இடம்பெற்ற பாடுகள் தொடர்பான விடயங்களை புரிந்துகொள்வதில் மக்களுக்கு அதிக சிக்கல்கள் இருக்கவில்லை. மக்களின் புலன்களுக்கு திருப்தி அளித்து, மனதில் ஆழமான பதிகையை ஏற்படுத்தும் கவர்ச்சியான, வலுவான கற்பித்தற் சாதனமாக வழிபாட்டில் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகள் விளங்கின. இவற்றில் குருமார் ஆர்வத்தோடு பங்குகொண்டமை இவற்றிற்கு மக்கள் மத்தியில் காணப்பட்ட அமோக வரவேற்பிற்கு மற்றுமொரு காரணமாகும். இத்துறையில் ஆய்வுகள் மேற்கொண்ட லாஞ்சே (Lange) என்னும் நாடக ஆசிரியர் 224 இலத்தின் மொழி உயிர்ப்பு நாடகங்கள் வழக்கில் இருந்தாள்ளன எனக் கூறியுள்ளார். இவற்றுள் 159 ஜேர்மன் நாட்டிலும், 52 பிரான்ஸ் நாட்டிலும் ஏனையவை இத்தாலி, இஸ்பெயின், ஓல்லாந்து, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளிலும் வழக்கிலிருந்தன.

உயிர்ப்பு விழாச்சடங்குகளில் இடம்பெற்ற நாடகப்பண்புகள் மக்கள் வேண்டினிற்று அவைக்காற்று கலைக்கான ரசனையை ஒரளவிற்கு நிறைவு செய்தன எனக் கூறலாம். இக்கட்டத்தில் குருக்கள் இவற்றில் கூடிய ஆர்வத்துடன் பங்குபற்றியதோடு, சமயச்சடங்கு சர்பற்ற நாடகக்கூறுகளும் படிப்படியாகப் புகுத்தப்பட்டன. பிலாத்து, யூதர்கள், படைவீரர் கல்லறையைக் காவல் செய்தல், மகலது மரியாள் நறுமணப் பொருள் வியாபாரியுடன் பேரம் பேசுதல் போன்ற ஏனைய காட்சிகளும் இணைக்கப்பட்டன. இவை மக்களுக்கு அதிக அறிவை அளிப்பதற்கு பயன்படாதபோதும், மக்களின் மனதிற்கிணிய வேடிக்கையாகவும்,

ரசனனயான பொழுதுபோக்காகவும் ஜனரஞ்சகத் தன்மையுடன் விளங்கின. இவ்வகையில் உயிர்ப்பு விழா வழிபாடுகளும், சடங்குகளும் நாடகப்பாங்கான பல இயல்புகளைக் கொண்டிருந்தன.

உலகியல்சார் வெடிக்கைகளும், கேளிக்கைகளும் இவற்றுள் படிப்படியாகப் புகுத்தப்பட்டமையினால் திருச்சபையின் அதிகாரிகள் உயிர்ப்பு விழா நாடகங்கள் ஆலயங்களில் இடம்பெறுவதை முற்றாகத் தடுத்தனர். மேலும் வழிபாடுகளுடன் நாடகங்கள் வேறு சில உயிர்ப்புச் சம்பவத்துடன் இணைந்து இடம்பெறும் நிலையில் அதிக நேரகாலம் எடுக்கப்பட்டமையினால் வழிபாட்டிலிருந்து நாடகப்பாங்கான விடயங்களைப் பிரிக்கவேண்டிய கட்டாய தேவை ஏற்பட்டது. 14ஆம், 15ஆம் நாற்றாண்டுகளில் இந்நாடகங்கள் இலத்தீன் மொழியிலிருந்து ஜேர்மன் மொழிக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டன. இக்காலகட்டத்திலேயே கோமாளிப் பாத்திரத்தின் வழியாக மக்களுக்கு கேளிக்கையளிக்க நறுமணப் பொருள் வியாபாரியின் வேலையாள் என்னும் பாத்திரம் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இக் காலத்திலும் குருமாரே இந்நாடகங்களை ஆக்கி, நெறியாள்கை செய்யும் உரிமையைத் தமதாக்கிக் கொண்டிருந்தனர். 14ஆம் 15ஆம் நாற்றாண்டுகளில் ஜேர்மன் மொழிக்கு நாடகங்கள் மாற்றம் செய்யப்பட்டது போன்று இஸ்பானியம், போத்துக்கேயம் ஆகிய மொழிகளுக்கும் மாற்றம் செய்யப்பட்டன. போத்துக்கேய மொழியில் உள்ள நாடகங்களையே, போத்துக்கேய குருமார் மறைப்பணியாற்றிய காலத்தில் இங்கு அறிமுகப்படுத்தினர்.

உயிர்ப்பு நாடகங்கள் உலகியல் நாடகங்களின் சில பண்புகளைத் தம்முள் கொண்டிருந்தன. எனினும் இவை இறைமகன் இயேகவின் பாடுகள், மரணம் பற்றிய முழுநிகழ்வுகளையும் உள்வாங்கி இருக்க வில்லை. மக்களோ கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, பாடுகள், மரணம் ஆகிய விடயங்களைச் சித்தரிக்கும் காட்சிகளை முழுமையாகப் பார்க்க விரும்பினர். இப்பின்புலத்தில் கிறிஸ்துவின் பாடுகளை மையப்படுத்தி ஆக்கப்பட்டவையாகப் பல நாடகங்கள் தோற்றம்பெற்றன. இவை அனைத்தும் ஒரேவிதமான காட்சியமைப்புக்களைக் கொண்டிருக்க வில்லை. இவற்றின் ஆரம்பம், முடிவுகள் நாடகத்திற்கு நாடகம் வேறுபட்டுக் காணப்பட்டன.

சில கிறிஸ்துவின் உடல் கல்லறையில் அடக்கம் செய்யப் பட்டதுடனும், வேறு சில கிறிஸ்துவின் விண்ணேற்புடனும், மேலும் சில திருத்தாதர்கள் பலவேறு இடங்களுக்கும் தூது அறிவிப்பதற்குச் செல்வதுடனும் முடிவுற்றன. இவற்றில் சில கிறிஸ்துவின் பகிரங்கப் பணியையும், போதனையையும், உள்ளடக்கியிருந்தன. சில நாடகங்கள்

கிறிஸ்து பற்றி எதிர்வு கூறப்பட்ட பழைய ஏற்பாட்டுச் சம்பவங்களைப் பற்றிய நிகழ்வுகளையும் உள்வாங்கியிருந் தன. மேலும் சில படைப்பு, ஆதாம், ஏவாள் பாவத்தில் வீழ்ந்தமை, இறைதாதர்கள் பாவத்தில் வீழ்ந்தமை ஆகிய நிகழ்வுக் காட்சிகளையும் இணைத்திருந்தன. இவற்றுடன் வேறு இரு குறுநாடகங்களும் இணைக்கப்பட்டன. ஒன்று கிறிஸ்துவின் தாய் மரியாளின் துன்பத்தைச் சித்தரிக்கும் நாடகம், மற்றயது மரியமதலேனாள் பற்றிய நாடகம். மேலும், கிறிஸ்துவின் அன்னை மரியாள் (தனது உயிரற்ற மகனின்) உடலை சிலுவையின் அடியில் தனது மடியில் வளர்த்தி நீண்டநேரம் துக்கபிரலாபத்துடன் வேதனைப்பட்டுத் தனக்குள்ளே பேசிக்கொள்ளும் காட்சியும் (monologue), இயேசு யோவானை மரியாவுக்கும், மரியாவை யோவானுக்கும் அறிமுகம் செய்யும் காட்சியும் பிற்பட்ட காலத்தில் உயிர்ப்பு நாடகங்களுடன் இணைக்கப்பட்டிருப்பினும், மிக நீண்டகாலமாக ஒரு பகுதியாகக் கொள்ளப்பட்டது.

மரிய மதலேனா நாடகத்தில், இவள் சாத்தானால் சோதிக்கப் படுதலைப் பற்றியும் பாவ வாழ்வைப்பற்றியும், மனமாற்றம் பற்றியும் எடுத்துரைக்கின்றது. மரிய மதலேனாவின் பாவவாழ்வின் மூலமாக மனித இனத்தின் சீர்கெட்ட நிலை துலாம்பரமாகக் காண்பிக்கப்படுகின்றது. இந்திலை மீண்டும் கிறிஸ்துவின் பாடுகள் வழியாக ஒப்புரவு செய்யப்படமுடியும் என்னும் செய்தி இந்நாடகத்தின் வழியாக முன் வைக்கப்படுகின்றது.

18. ‘பாசோ’ PASSO : தொற்றமும், வளர்ச்சியும்

பாசோ என்னும் பதம் போத்துக்கேய மொழியின் அடியிலிருந்து தோன்றியதாரும். கிறிஸ்துவின் பாடுகளைக் குறிக்கும் சில பக்தி முயற்சிகளும், பாடுகளின் நிகழ்வுகளின் பிரதிபலிப்புகளும், இந்தியாவில் கோவா மாநிலத்திலும் ஏனைய பகுதிகளிலும் காட்சியமைப்பாக இடம் பெற்றன. இவற்றைக் குறிக்க பாசோ என்னும் ‘பதம்’ பயன்படுத்தப் பட்டது. கிறிஸ்துவின் பாடுகளுடன் தொடர்புடைய நிகழ்வுகளின் சில காட்சியமைப்பாக உருவங்களைக் கொண்டு உறைநிலை அமைப்பாக இவை ஏற்படுத்தப்பட்டாலும், ஒரு காலத்தில் இவற்றில் மனிதர்களும் பங்குகொண்டிருந்தனர்.

இயேசு சபையினரின் இந்திய வரலாற்று ஆவணப்பதிவாளர் அருட்தந்தை பிரான்சிஸ்கோ மூலம் சொய்சா என்பவரின் கருத்துப்படி பாசோ என்னும் சடங்குக் காட்சி அமைப்பு வரலாறு கீழ்க்கண்டவாறு அமைந்தது. புனிதர்கள் இஞ்ஞாசியார், பிரான்சிஸ் சவேரியார் என்போரின் வேண்டுகோளின் பேரில் இந்தியாவிற்கு யூபிலி ஆண்டிற்கான சிறப்புச் சலுகை வழங்கப்பட்டபோது இதற்கான ஆயத்தங்களை மேற் கொள்ளும் பொறுப்பு அருட்தந்தை கஸ்பார் பார்சியோ (Gaspar Barzeo) என்பவரிடம் கையளிக்கப்பட்டது.

அடிகளாரின் மறையுரை கோவா மக்கள் பலரையும் வேகமாக மனம் மாற்றியது. இவ்வாறான புதுப்பித்தலையும், பக்தி உணர்வு நிலைமையையும் தொடர்ந்து நிலைநாட்ட பார்சியோ அடிகளார் வருடத்தின் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் பாடல்கள், மன்றாட்டுக்களுடன் கூடிய திருப்பவனியையும், ஒருவர் தனக்குத்தானே செய்யும் கசையடி நோன்பையும் அறிமுகம் செய்தார். இதைத் தொடர்ந்து நீண்ட மறையுரையும் இடம்பெற்றது. மறையுரையைத் தொடர்ந்து மௌனமான நிலையில் தியானிப்பதற்கு இடமளிக்கப் பட்டது. இவ்வேளையில் ஒவ்வொருவரும் தமது கடந்தகால வாழ்வு பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு அழைக்கப்பட்டனர். மீண்டும் அரைமணித்தியால மளவில் கிறிஸ்துவின் பாடுகள் பற்றிய மறையுரை ஆற்றப்படும். மக்கள் தங்கள் பாவங்களுக்கு மனம் வருந்தி, கண்ணீர் சிந்தி, கசையடி நோன்பை மேற்கொண்டனர். இதை ஆரம்பமாகக்கொண்டு மறையுரைகள், திருப்பாடுகளின் காட்சி அமைப்புக்கள், புனித பவனிகள் தவக்கால பாரம்பரியங்களாகப் பேணப்பட்டு வந்துள்ளன. தவக்கால வார இறுதியில் மறையுரை வழங்கப்பட்டு அதைத் தொடர்ந்து ஆலயத்தினுள் திருப்பாடுகளின் சில காட்சிகள் காணபிக்கப்படும். திருப்பவனியுடன் வார நிகழ்வுகள் நிறைவடையும்.

இவ்வாறான அமைப்புமுறையை ஆரம்பத்தில் நடைமுறைப் படுத்தும்போது ஏனைய துறவுறசபைகளிலிருந்து எழுந்த பல எதிர்ப்புக் களை அருட்டந்தை பார்சியோ அடிகள் எதிர்நோக்கவேண்டி இருந்தது. இம்முறைமையை கடைப்பிடித்ததனால் ஏற்பட்ட பல பயனுள்ள விளைவுகளை விரைவில் அனுபவ வழியாகக் கண்டுகொண்டனர். இதனால் இம்மரபு இந்தியாவின் ஏனைய பகுதிகளுக்கும், ஆசியாவின் வேறு சில நாடுகளுக்கும் வேகமாகப் பரவியது. பல இடங்களில் இவ்வாறான காட்சியமைப்புகள் பயனுள்ள பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி உள்ளன. எனினும் காலக்கிரமத்தில் பல சீர்கேடுகள் இவற்றுள் நுழைந்தன. சீர்கேடுகள் ஆங்காங்கே ஆயர்களினாலும், ஆயர்கள் மன்றத்தினாலும் நெறிப்படுத்தப்பட்டு இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு மக்கள் வாழ்வில் பல பயனுள்ள விளைவுகளை அளித்தன.

1775ஆம் ஆண்டிலிருந்து படிப்படியாக பல காட்சி அமைப்புக் களுக்குத் தடைகள் விதிக்கப்பட்டன. தடைவிதிக்கப்பட்ட காட்சியமைப்புகளாக கீழ்வருவன குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. குருத்து ஞாயிறு தினத்தில் கிறிஸ்துவின் உருவத்தைச் சிலுவையினின்று இறக்குவது, சிலுவையில் தொங்கும் கிறிஸ்துவின் உருவத்தில் ஏற்படுத்தும் உபாதைகள், மரியாவின் உருவத்தை திருப்பவனியாக எடுத்துச்செல்வது, வெரோனிக்கா என்னும் பெண் கிறிஸ்துவின் முகத்தைத் துடைப்பது, பெரிய வியாழன் தினத்தில் கிறிஸ்துவின் இராவணைவை பிரதிபலிக்கும் உருவங்கள், திவ்விய நற்கரணையை பெரிய வெள்ளி தினத்தில் கல்லறை போன்ற இருட்டறையில் வைப்பது, கிறிஸ்துவின் உருவத்தைச் சிலுவையினின்று இறக்குவது, பிலாத்துவினதும், கைபாஸினதும் இல்லங்களைப் பிரதிபலிக்க கிறிஸ்துவின் உடலின் உருவத்தைப் படிகளில் எடுத்துச் செல்வது, கிறிஸ்துவின் உடலின் உருவத்தில் சிவப்பு நிறக்கலவையைத் தெளிப்பது, மன்வெட்டியுடன் காணப்படும் ஆதாமின் உருவம், நூற்கழி யுடன் ஏவாள் உருவம், ஆபிரகாம், ஈசாக்கு உருவங்கள் ஆலயத்திற்கு வெளியே அமைக்கப்படுவது என்பனவாகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட காட்சியமைப்புக்கள் தவிர்ந்தவையாக கிறிஸ்துவின் உருவக்காட்சி அமைப்பு மட்டும் பொதுவாக கோவாவிலுள்ள எல்லா ஆலயங்களிலும், இந்தியாவின் ஏனைய சில பாகங்களிலுள்ள ஆலயங்களிலும், ஆசியாவின் சில நாடுகளிலுள்ள இவ்வமைப்புக்கள் பாசோ என்னும் பெயரில் நீண்டகாலமாக இடம்பெற்று வந்துள்ளன. தவக் காலத்தின் குறிப்பிட்ட ஒரு நாளில் பொதுவாக ஞாயிறு அல்லது வெள்ளிக்கிழமைகளில் வாரத்தில் ஒரு நாள் கிறிஸ்துவின் பாடுகள் பற்றிய மறையுரை இடம்பெறும். கிறிஸ்துவின் உருவத்தின் பிரதிபலிப்பு மட்டும் அசையக்கூடிய ஒரு மேடையில் கீழ்வரும் ஒழுங்கில் உறை

நிலையில் அமைக்கப்பட்டு ஒரு திரையினால் மறைக்கப்பட்டிருக்கும். பூங்காவனத்தில் கிறிஸ்து, சிறையில் கிறிஸ்து, கிறிஸ்துவிற்குக் கசையடி, முள்முடி தரிப்பு, இதோ மனிதன், சிலுவை சமப்பது (இது பெரியவெள்ளியில்), சிலுவையில் அறைவது, ஒவ்வொரு அமைப்புப் பற்றியும் மறையுரை இடம்பெற்று அதன்பின் குறிப்பிட்ட காட்சி அமைப்பின் முன்னுள்ள திரை அகற்றப்படும். ஒவ்வொரு காட்சி அமைப்பின் பின்பும் திருப்பவனி இடம்பெறும்.

குருத்து ஞாயிறு தினத்தில் கிறிஸ்து சிலுவை சமக்கும் காட்சி யுடனான அமைப்பு திருப்பவனியாக எடுத்துவரப்படும். பெரியவெள்ளி தினத்தில் கிறிஸ்துவின் உருவத்தின் அமைப்பு சிலுவையிலிருந்து பக்தியுடன் திரை மறைவில் இறக்கப்பட்டு திருப்பவனியாக எடுத்துச் செல்லப்படும். இவ்விரண்டுநாட் பவனிகளின்போது மரியாவின் திரு உருவமும் எடுத்துச் செல்லப்படும். இப்பவனிகளின்போது இரண்டு நாளும் நீண்ட மறையுரைகள் இடம்பெற்றன. இதுவே Passo - பாசோ என்பதன் ஆரம்பம் ஆகும். பாசோ பக்திச் சடங்கு இலங்கையில் 1609ஆம் ஆண்டு முதல் 1850 வரையும் இடம்பெற்றமைக்கான வரலாற்றுச் சான்றுகள் உண்டு.

V. J. Constantine
All Island Justice of the Peace
99 | 11 | வி | திமு | டி | 130
23 | 1, St. James West Street,
JAFFNA.

பகுதி III

வட இலங்கையில் பாடுகளின் காட்சிகள்

19. யாசோ உடக்கு பாஸ் பாடுகளின் காட்சிகள்

இலங்கையில் கத்தோலிக்க மதத்தைப் பரப்பும் தனிப்பெரும் நோக்குடன் வருகை தந்த போத்துக்கல் நாட்டு கத்தோலிக்க மதம்சார் மறைப்பணியாளர்கள், குறிப்பாக, இயேசு சபை, பிரான்சிஸ்கன் சபையைச் சேர்ந்தவர்கள் மறைப் பரம்பலுக்குப் பல ஊடகங்களைக் கையாண்டனர். இவற்றுள் கல்வி, நாடகம் ஆகிய இரண்டு ஊடகங்களும் மிகப் பயனுள்ள பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதற்கு பல வரலாற்று ஏடுகள் சான்று பகர்கின்றன. பிரான்சிஸ்கன் சபைக் குருமாரிலும் மேலாக இயேசு சபைக் குருமாரே நாடகத்தை மதப் பரம்பலுக்கு அதிகம் பயன்படுத்தி உள்ளனர்.

போத்துக்கல் நாட்டு இயேசுசபைக் குருமார் இலங்கையில் மறைப் பணியாற்றுவதற்கு 1602ஆம் ஆண்டு வந்துள்ளபோதும், இதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தம் சொந்த நாட்டிலும், ஐரோப்பாவின் ஏனைய பகுதிகளிலும் நாடகங்களை ஆற்றுகை செய்து நாடகத்துறையில் ஆழ்ந்த அறிவும், அனுபவமும் பெற்றிருந்தனர். இதனால் இவர்கள் இலங்கையில் கத்தோலிக்க மறைப்பணி தொடர்பான விவிலிய நாடகங்களையும், புனிதர் வரலாறுகளையும், கொள்கை விளக்க நாடகங்களையும், ஒழுக்கக் கோட்பாட்டு நாடகங்களையும் ஆற்றுகை செய்து, நாடகங்களைச் சிறந்த கற்பித்தல் ஊடகமாகக் கையாள்வதில் புலமையும், திறமையும் கொண்டிருந்தனர்.

மத்திய காலத்தில் இடம்பெற்ற பாஸ்குச் சடங்குகளே கிறிஸ்தவ நாடகங்களின் தோற்றுத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் வித்திட்டன.¹ வளர்ச்சி பெற்ற கிறிஸ்தவ நாடகங்கள் மூன்று வகையாக வகுக்கப்பட்டன.

1. Mystery Plays - மறைபொருள் நாடகங்கள் (விவிலிய நாடகங்கள்)
2. Miracle Plays - அற்புத நாடகங்கள் அல்லது புனிதர் வரலாற்று நாடகங்கள்
3. Morality Plays - ஒழுக்கப் பண்பு நாடகங்கள்

இவற்றுள் விவிலியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்ற நாடகங்கள் மேலும் இருபிரிவுகளாக வசூக்கப்பட்டன. அவை முறையே, கிறிஸ்துவின் பிறப்பைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு வெப்பாக வும், கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணத்தைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு வெப்ப ஆகவும் ஆக்கப்பட்டு ஆற்றுகை செய்யப்பட்டவை. கிறிஸ்துவின் பிறப்புப் பற்றிய நிகழ்வுகளுடன் தொடர்புடைய நாடகங்கள் பார்வையா எருக்கு உவகை அளித்தாலும், நாடகப்பாங்கான பண்புகளையும், நடிப்புத் திறமைகளையும், கலைசார் நுட்பங்களையும் வெளிக்காட்டக் கூடியதாக அமைந்தவை பாஸ்கு நாடகங்களே. மேலும் நடிகர்கள், நாடக ஆசிரியர்கள், தயாரிப்பாளர்கள், நெறியாளர்கை செய்வோர் மத்தியிலும், மக்கள் மத்தியிலும் பாஸ்கு நாடகங்கள் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தன.

கிறிஸ்துவின் பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பு ஆகிய சம்பவங்களைக் குறிக்கும் சடங்குகள் பாஸ்குச் சடங்குகள் எனப்பட்டன. பாஸ்குச் சடங்குகளே பாஸ்கு நாடகங்களுக்கு வித்திட்டன. இலங்கைக்குப் போதுக்கேயைக் குருமார் கத்தோலிக்க மறையைப் பரப்பும் நோக்குடன் வருகை தந்த சமகாலத்தில் ஐரோப்பாவில் பரவலாகப் பல இடங்களிலும் பாஸ்கு நாடகங்கள் அல்லது பாடுகளின் நாடகங்கள் நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற நிலையில் காணப்பட்டன. எனினும், இவை மனிதர்களால் மட்டுமே நடிகப்பெற்றன என்பது இங்கு கோடிட்டுக் காட்டப் படவேண்டும். இலங்கையில் முதன்முதல் மனிதர்களால் மட்டும் நடிக்கப் பெற்ற பாடுகளின் காட்சி 1923ஆம் ஆண்டிலேயே இடம் பெற்றுள்ளது.

இலங்கையில் முதன்முதல் இடம்பெற்ற பாடுகள் பற்றிய புலக் காட்சி அமைப்பாக பாசோ என்னும் சடங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1543ஆம் ஆண்டு முதல் பிரான்சில்கள் சபைக் குருமார் உத்தியோக பூர்வ நிலையில் மறைபரப்பும் பணியை மேற்கொண்டாலும் 1609ஆம் ஆண்டிலேயே இலங்கையில் முதல் பாசோ இடம்பெற்றதாக அறியப் படுகின்றது. 1602 இல் இலங்கையில் மறைப்பணியை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு வருகை தந்த இயேசு சபைக்குருமாரே முதன்முதலில் இலங்கையில் பாசோ புலக்காட்சிச் சடங்கை நடத்தியுள்ளார்கள் என-

அறியமுடிகின்றது. இங்கு இடம்பெற்ற பாசோ சடங்கின் நிறைவாக இடம்பெற்ற திருப்பவனியின் போது பவனியில் பங்குகெர்ண்ட சிலர் தம்மைத்தாமே சாட்டைகளால் அடித்து தமது பாவங்களுக்காகப் பிராயச்சித்தம் செய்துகொண்டார்கள் என்பதையும் 1609ஆம் ஆண்டு அறிக்கை குறிப்பிடுகின்றது.

இலங்கைத் திருச்சபை வரலாறு பற்றிய பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட அருட்திரு. W. L. A. டொன் பீற்றற் அவர்கள் கணிப்பின் படி போத்துக்கேயர் காலத்திலேயே இலங்கையில் உடக்குகளைக் கொண்டு அவற்றை நகர்த்தியோ அல்லது இயக்கியோ காட்சி அமைப்புக்களை ஏற்படுத்தி, கிறிஸ்துவின் பாடுகளின் காட்சிகள் காண்பிக்கப் பட்டுள்ளன.² இம்மரபு போத்துக்கேயர் இலங்கையில் மறைப்பணியை மேற்கொண்ட காலத்தில் வழக்கில் இருந்துள்ளது எனத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றார். இதில் உடக்குகளைக் கொண்டு காண்பிக்கப்படும் காட்சிகளுடன், சில காட்சிகளின்போது மனிதர்களும் இணைந்து பங்கு கொண்டுள்ளார்கள் என்பதும் இவரது கருத்தாகும்.³ எனினும், போத்துக்கேயர் காலத்து மறைப்பணி பற்றிய விடயங்களை விபரிக்கும் ஆண்டு அறிக்கைகளில் பாடுகளின் காட்சி பற்றிய தெளிவான குறிப்பு எங்கும் இடம்பெறவில்லை.

பாசோ என்னும் வழிபாட்டுச் சடங்கு இடம்பெற்றமை பற்றியே குறிப்பிடுகின்றார். இக்காலப்பகுதியில் ஐரோப்பாவில் பாடுகளின் நாடகங்கள் நன்கு வளர்ச்சிபெற்ற நிலையில் பல இடங்களிலும் ஆற்றுகை இடம்பெற்றிருக்கின்றன என்பது கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டிய மற்றொரு விடயமாகும். இலங்கையில் பல நாடகங்களை மேடையேற்றி மக்களின் மறை அறிவை வளர்த்த இயேசு சபைக் குருமார் மக்களை அதிகம் கவரும் பாடுகளின் நாடகங்களை ஆற்றுகை செய்யத் தவறியிருக்க மாட்டார்கள் எனக்கொள்ள இடமுண்டு.

பாசோ வழிபாட்டுச் சடங்கு இலங்கையில் போத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் காலங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதற்கு இக்காலங்களில் இங்கிருந்து அனுப்பப் பெற்ற ஆண்டு அறிக்கைகள் சான்று பகர்கின்றன. மேலும் இவ்வறிக்கைகளைப் படிக்கும்போது பாசோ என்னும் சொற்பதம் கிறிஸ்துவின் பாடுகளுடன் தொடர்புடைய வேறு விடயங்களைக் குறிப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

ஒல்லாந்தர் இலங்கையை ஆண்டகாலத்தில் பாசோ வழிபாட்டுச் சடங்கு சீதவாக்கை என்னுமிடத்தில் 1699ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்றதாக

அறியப்படுகின்றது.⁴ இத்துடன் வேறும் சில மறைபொருள் நாட்கங்களும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. 1707ஆம் ஆண்டு மாதோட்டம், கண்டி ஆகிய இடங்களில் தவக்கால வழிபாடுகள் பாசோ வழிபாட்டுச் சடங்குகளுடன் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.⁵ 1711ஆம் ஆண்டு பாஸ்கு வழிபாடுகள், பாசோ சடங்குகளுடன் வன்னியில் இடம்பெற்றபோது வன்னியை அண்டிய ஏனைய இடங்களிலிருந்தும் மக்கள் வந்து, அங்கு தங்கி, பாஸ்கு வழிபாடுகளில் கலந்து கொண்டுள்ளார்கள்.⁶

இலங்கையில் ஓரற்றோறியன் சபைக் குருமாரின் பணியின் நிலை பற்றிக் கணிப்பிட்டு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் பொருட்டு ஓரற்றோறியன் சபை முதல்வர் சில குருமாரை இலங்கைக்கு அனுப்பும் மரபு நிலவில் வந்தது. இவ்வாறு 1743ஆம் ஆண்டு வருகை மேற்கொண்டிருந்த அருட் தந்தையைக் கெளரவிக்கும் பொருட்டு பரிசுத்த வாரத்தின்போது எல்லா பாசோ நிகழ்வுகளுடனும் வழிபாடுகள் ஆறு அருட்தந்தையர் களின் துணையுடன் போளவத்தையில் இடம்பெற்றதென 1743ஆம் ஆண்டு அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.⁷ அருட்தந்தை யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ் போளவத்தை ஆலயத்தையே தமது பணியின் நடு நிலையமாகக் கொண்டு இலங்கைத் திருச்சபையின் நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டார் என்பதை இங்கு கவனத்திற் கொள்ளல் இச்சம்பவம் பற்றிக் கூடிய விளக்கத்தைப் பெறுவதற்கு உதவியாக அமையும்.

போளவத்தையில் இடம்பெற்ற பாஸ்கு விழாச் சடங்குகளில் கலந்து கொள்வதற்கு மக்கள் கொழும்பு, நீர்கொழும்பு, மாத்தறை போன்ற இடங்களிலிருந்து வருகை தந்திருந்தார்கள் என்றும், குருத்து ஞாயிறு முதல் உயிர்ப்பு ஞாயிறு வரையும் இங்கு தங்கி வழிபாடுகளில் பங்குகொண்டார்கள் எனவும் இவ்வறிக்கை குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வாறு தங்கும் மக்களுக்கு கிடுகினால் விடுதிகள் அமைத்து, சமையலுக்கு வேண்டிய பாத்திரங்கள் வழங்கி, தகுந்த வசதிகளை ஓரற்றோறியன் சபைக் குருமார் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தனர். இவ்வாறு வரும் மக்களுக்கு வழங்குவதற்கென பெரும் எண்ணிக்கையில் சமையல் பாத்திரங்கள் ஆலயத்தில் இருந்ததாக இவ்வறிக்கை கூறுகின்றது.⁸

1743ஆம் ஆண்டு போளவத்தையில் பரிசுத்த வாரத்தின்போது எல்லா பாசோ சடங்குகளும் (பதினொன்று) இடம்பெற்றதாகவும் இவற்றில் ஆறு பாசோச் சடங்குகள் தமிழ்மொழியிலும், மூன்று சிங்கள மொழியிலும், இரண்டு போத்துக்கேயமொழியிலும் இடம்பெற்றதாகவும் பாசோச் சடங்கின் நிறைவாக இடம்பெற்ற பவனியில் ஒரு நிரையில் சிங்கள மக்களும், மறுநிரையில் தமிழ்மக்களும் கலந்து கொண்டதாகவும், இவர்கள் இப்பவனியின்போது தங்கள் தாய் மொழியிலே

பாடல்களிலும், செபங்களிலும் பங்கு கொண்டதாகவும் அதே ஆண்டறி க்கையில் குறிப்பு இடம்பெறுகின்றது.⁹ 1758ஆம் ஆண்டு அறிக்கையில் இடம்பெறும் பாசோ என்னும் சொல் வியாகுல பிரசங்கத்தைச் சுட்டி நிற்கின்றது.¹⁰

1771ஆம் ஆண்டு அறிக்கையில் இடம்பெறும் பாசோ என்னும் பதமும், அதனையொட்டிய விளக்கமும் இது உடக்கினால் நிகழ்த்தப் படும் இயங்குநிலைத் திருப்பாடுகளின் காட்சியாகவே கொள்ள வேண்டும்.¹¹ 1787ஆம் ஆண்டு அறிக்கையின்படி பாசோச் சடங்கு இலங்கையில் பல ஆலயங்களில் இடம்பெற்றமையை அறிய முடிகின் றது.¹² கொழும்பு அப்போஸ்தலிக்க ஆளுநர் ஆயர் யோசப் பிராவி பாசோ நிகழ்வுகள் தொடர்பாக சில கட்டுப்பாடுகளை விதித்துள் வார்.¹³

பாசோ எனப்படும் சடங்கு மறை வழிபாடு போத்துக்கேயர் காலத்திலிருந்தே இலங்கையில் இடம்பெற்றிருப்பினும் இது ஒரு உறை நிலைக் காட்சியாகவே இடம்பெற்றுள்ளது என்பது கவனத்திற் கொள்ளத் தக்கது. இயங்கு நிலையில் திருப்பாடுகளின் காட்சிகள் இலங்கையில் எக்காலத்தில் ஆரம்பித்தன என்பதற்கு உறுதியான சான்றுகள் எமக்குக் கிடைத்தில. இவ்வாறான காட்சிகள் இரண்டு வகைப்பட்டிருந்தன.

1. உடக்குகள் (மரத்தினால் செதுக்கப்பட்ட உடக்குகளை இயக்கி காட்சிகளை அமைப்பது)
2. மனிதர்களால் நடிக்கப்படுவது

இலங்கைக்குப் போத்துக்கேயக் குருமார் மறைப் பணியாற்ற வந்த சம காலத்தில் ஜேரோப்பாவில் மனிதர்களால் நடிக்கப்பெற்ற பாடுகளின் நாடகங்கள் நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற நிலையில் பல இடங்களிலும் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டு மக்கள் மத்தியில் அமோக வரவேற்றபைப் பெற்றிருக்கின்றன. எனினும் பாடுகளின் காட்சிகள் இலங்கையைப் போத்துக்கேயர் ஆண்ட காலத்தில் இலங்கையில் மனிதர்களால் நடிக்கப்பெற்று மேடையேற்றப்பட்டமைக்கான சான்றுகள் எதுவும் கிடைத்தில. மிக அன்மைக்காலத்திலேயே மனிதர்கள் மட்டும் நடிக்கும் பாடுகளின் காட்சிகள் இலங்கையில் மேடையேற்றப்பட்டன என்பதை உறுதியாகக் கூறக்கூடியதாயுள்ளது.

எனினும், ஜேரோப்பாவில் பொம்மைகளைக் கொண்டு பாடுகளின் காட்சிகள் நிகழ்த்தப்பட்டமைக்கான எந்தவித வரலாற்று ஆவண ஆதாரங்களும் இதுவரை கிடைத்தில. இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பொம்மைகளைக்கொண்டு பாடுகளின் காட்சிகள் நிகழ்த்தப்பட்ட மரபு

நிலவி வந்துள்ளது. சிங்கள நாட்டார் நாடகங்கள் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொண்ட பேராசிரியர் E.R.சரச்சந்திர அவர்கள் இவை தொடர்பாக முன்வைத்த சில கருத்துக்கள் இங்கு கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கவை.

நாட்டுக்கூத்து, பொம்மைகளைக் கொண்டு காட்சிகளை அமைக்கும் மரபு தென்னிந்தியாவிலிருந்தே இலங்கைக்குப் பரவியிருக்கின்றது.¹⁴ உடக்கு பாஸ் அல்லது பொம்மைகளைக்கொண்டு காட்சிகள் அமைக்கும் மரபு இலங்கையிலேயே முதன்முதல் வடபகுதியில் நிகழ்த்தப்பட்டதென்றும், இது மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள பேசாலை கிராமத்திலேயே நிகழ்த்தப்பட்டதென்பதும் இவரது கருத்தாகும்.¹⁵ எனினும் இவ் உடக்கு பாஸ் யாழ்ப்பாண மரபு என்றே அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இலங்கையின் வடபகுதியிலிருந்தே உடக்குகளினால் பாடுகளின் காட்சிகளை அமைக்கும் மரபு இலங்கையின் தென்பகுதிக்குச் சென்றிருக்கின்றது. இம்மரபு இலங்கையின் தென்கரையோர் நீர்கொழும்புப் பகுதியிலுள்ள தூவ என்னுமிடத்தில் மிக அண்மைக் காலம் வரையும் இடம்பெற்று வந்துள்ளது.¹⁶ ஆனால் உடக்கினாலான பாடுகளின் காட்சி அமைப்புக்கள் இன்றும் பேசாலைக் கிராமத்தில் இடம்பெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. பேசாலைக் கிராமத்தில் நிகழ்த்தப்படும் உடக்கினாலான பாடுகளின் காட்சி பற்றிய தனியான நீண்டதொரு கட்டுரை இந்நாலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

மனிதர்கள் மட்டும் பாத்திரமேற்று பாடுகளின் காட்சியை ஆற்றுகை செய்யும் மரபு இலங்கையின் தென்பகுதியில் பொறலச (Boralessa) என்னுமிடத்தில் 1923ஆம் ஆண்டு திரு. லோறன்ஸ் பெரேரா என்பவரால் முதன்முதல் சிங்களமொழியில் அறிமுகம் செய்யப் பட்டது.¹⁷ Oberammergau என்னும், பாடுகளின் காட்சிக்கு உலகப்புகழ் பெற்ற நாடகப்பிரதியை அடியொற்றி, சிங்கள மொழிக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்ட பிரதியே இதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. மேலெநாட்டு, கீழெநாட்டு இசைமரபுகள் இதில் இடம்பெற்றன. சாதாரண கிராம மக்கள், கிராமத்தில் பல துறைகளிலும் பணிபுரிவோர், அதாவது, மேசன், மரம் வெட்டுவோர், வண்டி தள்ளுவோர், சூவிவேலை செய்வோர் என நாற்றிற்கும் அதிகமான நடிகர்கள் பங்குகொண்டனர். நாடகம் மாலை மூன்று மணிக்கு ஆரம்பமாகி ஒரு மணித்தியால் இடைவேளையுடன் அதிகாலை நான்கு மணிக்கு முடிவுபெற்றது. பெண் பாத்திரங்களின் இடங்களுக்கு ஆண்களே பாத்திரம் ஏற்று நடித்தனர். மேடையமைப்பு ஜந்து பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு காட்சிகளின் தேவைக்கேற்ப மேடையின் ஜந்து பகுதிகளும் மாற்மாறிப் பயன்

படுத்தப்பட்டன. இதில் பல சிறப்பான நாடகப் பண்புகள் காணப் பட்டதாக ஆசிரியர் சரச்சந்திர குறிப்பிடுகின்றார். வருடாவருடம் இதில் பல முற்போக்கான நாடக நுட்பங்கள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டு நன்கு வளர்ச்சிபெற்ற நிலையில் காணப்பட்டது.¹⁸

உடக்கினாலான திருப்பாடுகளின் காட்சி இலங்கையின் வடபகுதி யில் பேசாலைக் கிராமம் உட்பட ஏனைய பல பங்குகளிலும் நிகழ்த் தப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. யாழ் பேராலயம் (இவற்றிற்கு பயன்படுத்தப் பட்ட உடக்குகளின் முக்கிய பகுதிகள் இன்றும் கார்மேல் மாதா ஆலயத்தில் காணப்படுகின்றன), இளவாலை, ஊர்காவற்றுறை, ஒட்டகப்புலம் ஆகிய இடங்களில் நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றில் பயன்படுத்தப்பட்ட உடக்குகள் இந்தியாவிலிருந்து தருவிக்கப்பட்டுள்ளன அல்லது இலங்கையில் சிறந்த கலைஞர்களினால் செதுக்கப் பட்டுள்ளன. வட பகுதியில் நிகழ்த்தப்பட்ட உடக்கினாலான பாடுகளின் காட்சிக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள உடக்குகளில் பெரும்பாலானவை ஊர்காவற்றுறையைச் சேர்ந்த முத்துக்குட்டி ஆசாரியார் என்பவரால் செய்யப்பட்டதாக அறியப்படுகின்றது.¹⁹ கிறிஸ்து சிலுவையில் தொங்கும் காட்சியைப் பிரதிபலிக்கும் உடக்கைக் கணக்களைத் திறந்து மூடும் பாணியில் அமைத்தது முத்துக்குட்டி ஆசாரியாரே.

உடக்கினாலான திருப்பாடுகளின் காட்சி நிகழ்த்தப்படுவது சமயச் சடங்கு நிலையில் முக்கியம் பெற்ற ஒரு விடயமாக விளங்கியதோடு சமூகவியல் நோக்கிலும் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கியது. உடக்கினாலான இக்காட்சிகளை நிகழ்த்துவது பெரும்பணச்செலவும், ஆளனி பங்களிப்பும், கூட்டுச் செயற்பாடும் இணைந்த பாரிய முயற்சியாகும். இதனால் முழுக்கிராமத்தின் ஈடுபாடும், பங்களிப்பும் கட்டாயத் தேவையாக விளங்கியது. மேலும், கிராமம் ஒன்றிணைந்து செயற்பட, உறவுகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ள, பொறுப்புக்களை ஏற்க, அமைப்புக் களை உருவாக்க, கட்டளைகளை ஏற்க, ஒழுங்குகளின் கீழ் செயற்பட, ஏற்றதொரு நல்ல வாய்ப்பினை வழங்கியது.

மேலும் 2ஆம் வத்திக்கான் சங்கத்திற்கு முன்பு வழிபாடுகள் அனைத்தும் இலத்தீன் மொழியிலேயே நிகழ்த்தப்பட்டன. வழிபாடுகள், பாடல்கள், சடங்குகள் அருட்சியான முறையில் பக்தியூட்டும் வகையில் அமைந்திருந்தாலும் மக்களால் இவற்றின் ஆழமான உட்பொருளைப் புரிந்து கொள்ள முடியாதவொரு நிலையே காணப்பட்டது. மக்களுக்குப் புரிந்து கொள்ளக்கூடியவையாகப் பாடுகளின் காட்சிகள், இவற்றுடன் தொடர்பான சடங்குகள் விளங்கின. இதனால் வழிபாடுகளிலும் மேலாக

என் மக்கள் இவற்றிற்கு முக்கியம் அளித்தனர் என்பது புரிந்துகொள்ளக் கூடிய விடயமாகும்.

உடக்குகளினால் நிகழ்த்தப்படும் பாடுகளின் காட்சிகள் மக்களுக்கேற்ற பக்திச்சடங்காடும் அமைந்தன. இவ்வாறு காட்சி அமைப்புக் களின் போது பயன்படுத்தப்பட்ட உடக்குகள், மக்களும் இணைந்து பங்கு கொண்ட பவனியின்போது பயன்படுத்தப்பட்டன. இந்த சூருபமே ஆசந்தி, முத்தி செய்தல் என்னும் சடங்குகளுக்குப் பயன்படுத்தப் பட்டன. பாடுகளில் காட்சிகளின்போது பாவிக்கப்படுவது தவிர்ந்த ஏனைய நாட்களில் சிலுவையில் அறையுண்ட இயேசுவின் திருச்சுருவத் தைப் பிரதிபலிக்கும் இச்சருபம் இதற்கெனச் செய்யப்பட்ட கண்ணாடிப் பேழையில் ஆலயத்தில் மக்களின் வணக்கத்திற்கு வைக்கப்படும். இதனால் உடக்குகளினால் நிகழ்த்தப்பட்ட பாடுகளின் காட்சிகளுக்கு மக்கள் நாடகப்பாங்கான பண்புகளிலும் மேலாக பக்தி, சடங்கு, வழிபாட்டுப் பாங்கிற்கு முதன்மை அளித்தார்கள்.

அறைந்து இறக்கும் சடங்கும், ஆசந்தியும்

இலங்கையின் வடபகுதியிலும், தென்பகுதியிலும் நீண்ட பல காலமாக வழக்கில் வந்த மற்றொரு மரபு பெரிய வெள்ளிக்கிழமை களில் அநேக ஆலயங்களில் வருடாவருடம் இடம்பெற்று வந்த ‘அறைந்து இறக்கும் சடங்கு’ எனப்படும் தவக்காலப் பக்தி முயற்சி ஆகும். யாழ் - குருநகர் புனித யாகப்பர் ஆலயத்தில் இன்றும் இச் சடங்கு பெரிய வெள்ளிக்கிழமையில் இடம்பெறுகின்றது. கல்லறைச் சுருபங்கள் உள்ள எல்லா ஆலயங்களிலும் வருடாவருடம் பரிசுத்த வாரத்தில் வெள்ளிக்கிழமைகளில் ஆலய முன்றலிலுள்ள வெளியரங்கில் இச்சடங்கு இடம்பெறுவதுண்டு. ‘அறைந்து இறக்கும் சடங்கு’ ஆலயத் தின் உள்ளும் இடம்பெற்று வந்துள்ளது எனக் கொள்வதற்குச் சில ஆலயங்களில் பலிப்பீட்த்திற்கு முன்பு சிலுவை நிறுத்தப்படுவதற்காகக் கட்டப்பட்டுள்ள நிரந்தரமான கிடங்கு காணப்படுகின்றது. இது காரணமாகவே இச்சடங்கு ஆலயத்தினுள் இடம்பெற்றது எனப்பொருள் கொள்வது மிகப்பொருத்தமானது.

சில ஆலயங்களில் மரத்தினால் செதுக்கப்பட்டுள்ள கல்லறைச் சுருபம் தவக்காலம் முழுவதும் சிலுவையில் அறையப்பட்டு பீடத்தின் முன் அமைக்கப்பட்ட கிடங்கினுள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும். வேறும் சில இடங்களில் வசதிக்கேற்ப புனித வாரத்தில் மட்டும், அதாவது குருத்து ஞாயிறு தினத்தில் சிலுவை நிறுத்தப்பட்டு கல்லறைச் சுருபம் சிலுவையில் அறையப்படும். இவ்வாறு சிலுவை நிறுத்தப்படுவதும், சிலுவையில் கல்லறைச் சுருபம் அறையப்படுவதும் சடங்கு முறையில் இடம்பெறுவதில்லை.

2ஆம் வத்திக்கான் சங்கம் இடம்பெற்ற காலம் வரையும் (1962-1965), பாஸ்கா வழிபாடுகள் எல்லாம் காலையிலேயே இடம்பெற்றன. பொதுவாக, கல்லறைச் சுருபங்கள் உள்ள எல்லா ஆலயங்களிலும் மிக நீண்டகாலமாக பெரியவெள்ளி மாலையில் அறைந்து இறக்கும் சடங்கு இடம்பெற்று வந்தது. பெரியவெள்ளி மாலையில் இச்சடங்கிற்கு தயார் செய்யப்பட்ட இடத்தில், அதாவது, ஏற்கனவே சிலுவை நிறுத்தப்பட்டு சிலுவையில் கல்லறைச் சுருபம் அறையப்பட்டிருக்கும்.

பெரிய வியாழன் நற்கருணை ஏற்படுத்திய நினைவுத் திருப்பலி யில் இருந்து உயிர்ப்பு ஞாயிறு வரையும் ஆலயத்தின் மணிகள் ஒலிப்பதில்லை. துக்கப்பறை எனப்படும் மரத்தினால் செய்யப்பட்ட ஒரு கருவியின் துணைகொண்டு எழுப்பப்படும் ஒலியே ஆலயமணி ஒலிக்குப் பிரதியீடாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. பொதுவாக, மாணவர்கள் கிராமத்தின் பல திசைகளுக்கும் சென்று துக்கப்பறையின் ஒலியை எழுப்புவார்கள். இந்த ஒலியே மக்களை வழிபாடுகளுக்கு ஒன்று கூட்டும். இவ்வாறு மக்கள் ஒன்று கூடிய பின்பு வியாகுல பிரசங்கத்தி லிருந்து 8ஆம் பிரசங்கம் வாசகர் ஒருவரால் உரத்ததோனியில் துக்க மெட்டில் பாடப்படும்.

சிலுவையில் அறையப்பட்ட நிலையில் கிறிஸ்தவிற்கு ஏற்பட்ட உடல்வேதனை, கிறிஸ்து சிலுவையில் மரணித்த காட்சி தத்துருபமாகக் காணபிக்கப்படும். சிலுவையில் அறையப்பட்டிருந்த கல்லறைச் சுருபம் இயக்கப்படுவது அல்லது அசைக்கப்படுவது வியாகுல பிரசங்கத்தின் வாசகத்துடன் இசைவு பெற்றதாகவே அமைந்திருக்கும். கல்லறைச் சுருபத்தின் இயக்கம் அல்லது அசைவு அனைத்தும் ஏற்கனவே திருச் சுருபத்துடன் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த நூலின் துணைகொண்டே இயக்கப்படும். இயேசு சிலுவையில் மரணித்தார் என்னும் பகுதி படிக்கப்படும் போது நூலினால் இயக்கப்படும் திருச்சுருபம் அறையப்பட்ட நிலையிலேயே சற்று எழுந்து, கண்களை மூடி மரணத்தைத் தழுவிக்கொள்வது போன்று காட்சி அமையும். கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் கொடுரத்தை எடுத்துக்காட்ட பயங்கரமான ஒசைகள் எழுப்பப்படும்.

இவ்வாறு நூலின் துணைகொண்டு திருச்சுருபத்தை அசைப்பதற்கும், இயக்குவதற்கும் மிகவும் நுட்பமான முறையில் அது அமைக்கப்பட்டதே காரணமாகும். கிறிஸ்து சிலுவையில் மரித்தார் என்னும் வாசகமும், காட்சியும் இடம்பெற்றவுடன் கூடியுள்ள மக்கள் அனைவரும் முழந்தாட பணிந்து வியாகுல பிரசங்கத்திலிருந்து ‘சர்வ தயாபர இயேசுவே’ என்னும் பாடலை இறை இரக்கமும், பாவங்களுக்கு மன்னிப்பும் வேண்டி உருக்கமாகப் பாடுவர். ‘சர்வதயாபர இயேசுவே’

என்னும் பாடல் பாடும் வேளையில் பலரும் கண்ணீர் சிந்தித் தங்கள் பாவங்களுக்காக மன்னிப்பு வேண்டுவர்.

வியாகுல பிரசங்கத்திலிருந்து 9ஆம் பிரசங்கம் பாடப்படும். இது இயேசுவின் திரு உடல் சிலுவையினின்று இறக்கப்பட்டு அவரது திருத்தாயாரின் மடியில் வளர்த்தப்பட்டது பற்றியதாகும். எனினும், இங்கு வியாகுல பிரசங்கப்பாடலுடன் இசைவானதாக திரு உடல் சிலுவையினின்று இறக்கப்படும் சடங்கு இடம்பெறும். இதற்கெனத் தயார்செய்யப்பட்ட பாடையில் திருஉடல் (கல்லறைச் சுருபம்) வைக்கப் பட்டு மரணச் சடங்குப் பவனி இடம்பெறும். இப்பவனி ஆலயத்தைச் சுற்றி இடம்பெறும் அல்லது கிராமத்தின் முக்கிய பாதைகள் வழியே இடம்பெறும். இப்பவனியில் எல்லா மக்களும் ஏரியும் மெழுகுவர்த்தி களுடன் இரண்டு நிறைகளில் இயேசுவின் மரணப் பவனியில் பங்கு கொள்ளும் மன்றிலையுடன் பக்தியாகப் பங்குகொள்வர். இப்பவனி யின்போது பாவ மன்னிப்புப் பாடல்கள், ஓப்பாரி, புலம்பல், காதல் என்னும் துன்பியல்சார் பாடல்கள் பாடப்படும். பாடை ஆலயத்தை அடைந்ததும் எல்லா மக்களும் இயேசுவின் திரு உடலை முத்தி செய்யும் மன்றிலையுடன் கல்லறைச் சுருபத்தை முத்தி செய்து தங்கள் பாவங்களுக்கு மன்னிப்பு வேண்டுவர். இச்சடங்கின் நிறைவாகவும், முக்கிய நிகழ்வாகவும் முத்தி செய்தல் இடம்பெறும். இச்சடங்குகளில் பங்குகொள்வது ஒருவரின் ஆன்மீகப் புதுப்பித்தலுக்கு ஏற்றதொரு அக, புறச் சூழலை ஏற்படுத்துகின்றது.

மனிதர் நழக்கும் யாடுகளின் காட்சிகள்

உடக்கினால் நிகழ்த்தப்படும் பாடுகளின் காட்சியின் தொடர்ச்சி யாகவே மனிதர்களினால் நடிக்கப்படுகின்ற பாடுகளின் காட்சிகள் இலங்கையில் தோற்றம் பெற்றன எனக்கொள்ளலாம். உடக்கினால் நிகழ்த்தப்படும் பாடுகளின் காட்சி ஆள்அணி வலுவும், நீண்ட கால ஆயத்தம், பலநாள் ஒத்திகை, பெரும் பணச்செலவு எனப் பன்றிலைத் தேவைப் பூர்த்தியை உள்ளடக்கிய செயற்பாடாகும். 1923ஆம் ஆண்டு பொறலச (Boralessa) என்னுமிடத்தில் சிங்களமொழியில் மனிதர்களால் நடிக்கப்பெற்ற பாடுகளின் நாடகமே இலங்கை முழுவதும் மனிதர் களால் நடிக்கப் பெற்ற முதல் நாடகமாகும்.²⁰ அண்ணவாக 30 வருடங்களின் பின்பு, அதாவது, 1952ஆம் ஆண்டு மனிதர்களால் நடிக்கப் பெற்ற பாடுகளில் நாடகம் இலங்கையின் வடபகுதியில் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது. யாழ்-புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியின் சமகாலத்து அதிபராக இருந்த அருட்திரு. லோங் OMI அவர்களின் ஊக்குவிப்பு, வழிகாட்டல், முயற்சியின் விளைவாக கல்லூரியின் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் பாத்திரமேற்று ஆங்கிலமொழியில் மேடையேற்றப்பட்டது.

இதற்கான நாடகப் பிரதி ஐக்கிய அமெரிக்காவிலுள்ள பப்பலோ - Buffalo என்னும் இடத்திலிருந்து எடுத்துவரப்பட்ட ஆங்கிலப் பிரதி ஆகும்.²¹

இலங்கை மக்கள், குறிப்பாக, வடபகுதிக் கத்தோலிக்க மக்கள் உடக்கினாலான பாடுகளின் காட்சிக்கே நன்கு அறிமுகமாயிருந்த வர்கள் இவ்வாறாக நிகழ்த்தப்பட்ட உடக்குகளினாலான பாடுகளின் காட்சிகள் ஒரு சமயச் சடங்காகக் கருதப்பட்டதோடு, மக்களால் ஏற்கப்பட்டு மக்கள் மத்தியில் அதிக வரவேற்றப்பட்டது. இதில் பயன்படுத்தப்படும் இயேசுவின் பிரதீபவிப்பான சூரபங்கள், குறிப்பாகக் கல்லறைச் சூரபம் காட்சி தவிர்ந்த ஏனைய காலங்களில் மக்களின் வணக்கத்திற்காக ஆலயங்களில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இதனால் உடக்குகளினால் நிகழ்த்தப்பட்ட இவை வெறும் காட்சிகளாக அன்றி, காட்சிச் சடங்குகளாகவே கொள்ளப்பட்டன. இதனால் மக்கள் இக்காட்சிகளைப் பார்த்தார்கள் என சூறவுதிலும் மேலாக இதில் பக்கு உணர்வுடன் பங்குகொண்டார்கள் என்பதே மிகப்பொருத்தமானது. இப்பின்புலத்தில் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் வடபகுதியில் பாடுகளின் காட்சிகள் மனிதர்களினால் நடிக்கப்படுவதையாழ் மக்கள் சற்றேனும் விரும்பவில்லை. குறிப்பாக, கிறிஸ்துவின் பாத்திரத்தை ஏற்று நடிப்ப தற்கு எந்த மனிதனும் தகுதியளவுள்ளன என்னும் நிலைப்பாடும், மன உறுதியும் பாடுகளின் காட்சிகள் மனிதர்களால் நடிக்கப் படுவதற்குப் பெரும் தடையாகவும், சிக்கலாகவும் விளங்கியது.²²

எனினும் வண. லோங் OMI அடிகள் தாம் மேற்கொண்ட செயற் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் எதிர்கொண்ட தடைகளில் மனம் தளரவில்லை. முதலில் இச்செயற் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு இதில் பங்குகொண்ட ஆசிரியர்களையும், மாணவர்களையும் இணங்க வைப்பதற்கு பெரும் சிரமம் ஏற்பட்டதாக அறியப்படுகின்றது. யாழிப்பாண மக்களின் சமய, சமூக, கலாசார, உளவியல் சிந்தனை மரபுப் பின்னணியை நன்கு அறிந்தவர்கள் இவ்வாறு மக்கள் மத்தியில் நிலவிய தயக்கத்தை நன்கு புரிந்துகொள்ளும் நிலையை கொண்டிருப்பர்.

1952இல் பத்திரிசியார் கல்லூரியில் மேடையேற்றப்பட்ட பாடுகளின் நாடகத்திற்கு விளையாட்டு மைதானத்தில் ஒரு பகுதியில் இயற்கையில் அமைந்திருந்த மணற்திட்டியே மேடையாக விளங்கியது. இதில் இப் பாடசாலையின் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் என எழுபது நடிகர்கள் பாத்திரமேற்று ஆங்கிலமொழியில் நடித்தனர்.²³ மனிதர்கள் ஜோப்பாவில் வெளியரங்குகளில் பாடுகளின் காட்சிகளை மேடை

ஏற்றியபோது கையாண்ட நீண்ட செவ்வக அமைப்பிலான மேடையே இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. காட்சி அமைப்பும், காட்சியில் தொன்றும் இடங்களும் சூறியீட்டு அடையாளங்கள் வழியாக வெளிப்படுத்தப்பட்டன.

மீண்டும் 1954ஆம் ஆண்டு இதே பிரதியைக் கொண்டு ஆங்கில மொழியில் பத்திரிசியார் கல்லூரியில் பாடுகளின் நாடகம் மீண்டும் மேடையேற்றப்பட்டது. லோங் OMI அடிகள் பப்பலோ (Buffalo) என்னும் இடத்திலிருந்து எடுத்துவந்த ஆங்கில நாடகப்பிரதியை அடியொற்றி 1956இல் அதிபராகக் கடமையாற்றிய அருட்திரு. அருள்நேசன் OMI அடிகளின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அருட்திரு. மரியாம்பிள்ளை அடிகளால் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டு, பத்திரிசியார் கல்லூரி ஆசிரியர் கள், மாணவர்களால் முதன்முதலில் வடபகுதியில் தமிழ் மொழியில் பாடுகளின் நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது.²⁴ தமிழ் மொழியில் இடம் பெற்ற இந்நாடகம் நடிகர்களுக்கும், பார்வையாளருக்கும் புது அனுபவமாகவே விளங்கியது. இந்நாடகங்களை நெறியாள்கை செய்வதில் ஆசிரியர் திரு. F. A. ஆம்ஸ்ரோங் அவர்கள் பெரும் பங்காற்றியிருக்கிறார் என அறியப்படுகின்றது. தொடர்ந்து 1966ஆம் ஆண்டு வரையும் பத்திரிசியர் கல்லூரியில் சில ஆண்டுகள் இடைவெளியுடன் பாடுகளின் நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டிருக்கின்றது.

1964ஆம் ஆண்டிலிருந்து யாழ்ப்பாண மறைமாவட்டத்தின் பல பங்குகளில் மனிதர்களால் நடிக்கப்பெற்ற பாடுகளின் நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன. 1964ஆம் ஆண்டு அருட்திரு. நீ. மரிய சேவியர் அடிகள் (சவிரிமுத்து அடிகள் - திருமறைக் கலாமன்ற நிறுவனர்), மன்னார் புனித பெஸ்தியார் பங்கில் உதவிப் பங்குத் தந்தையாகப் பணியாற்றிய காலத்தில் முதன்முதலில் மன்னார் மாதோட்டப் பகுதியில் மனிதர்களால் நடிக்கப்பெற்ற பாடுகளின் நாடகத்தை ஆற்றுகை செய்தார். இதனைத் தொடர்ந்தே பிற்பட்ட காலங்களில் மன்னார் - மாதோட்டப் பகுதியின்²⁵ ஏனைய பங்குகளில் மனிதர்களால் நடிக்கப்பெற்ற பாடுகளின் நாடகங்கள் மேடையேற்றப் பட்டன.²⁶ முருங்கள், விடத்தல்தீவு, வங்காலை, அடம்பன், ஆள்காட்டி வெளி ஆகிய பகுதிகளில் பாடுகளின் நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டதாக அறியப்படுகின்றது.

யாழ்குடாப்பகுதியிலுள்ள பங்குகள் என நோக்கும்போது, பேராலயப் பங்கு, உரும்பிராய், குருநகர், அச்சவேலி, நாரந்தனை, இளவாலை (பொயிட்டிமாரிசங்கூடல்), பருத்தித்துறை, நெடுந்தீவு ஆகிய பங்குகளிலும், வன்னிப் பகுதியில் வவுனியா, கிளிநோச்சி,

புதுக்குடியிருப்பு, வலைப்பாடு, முழங்காவில் ஆகிய பங்குகளிலும் மனிதர்களால் நடிக்கப் பெற்ற பாடுகளின் நாடகங்கள் மேடையேற்றப் பட்டுள்ளன.

வடபகுதியில் பாடுகளின் காட்சிகளின் வளர்ச்சி பற்றிய வரலாற்று நோக்கில் வரையப்படும் இக்கட்டுரையில் திருமறைக் கலா மன்றத்தினர் இத்துறையில் ஏற்படுத்திய பதிகைகள் கோடிட்டுக் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். இதில் மரியசேவியர் அடிகளின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. பாரிய திறந்த அரங்கமைப்பு முறையிலான மரபுவழிப் பாடுகளின் காட்சி முதல் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட மண்டப அரங்கமைப்பு முறை வரையும், ஜோப்பிய பாடுகளின் நாடகங்களின் தோற்றுத்தை அடியொற்றிய பிரதிகள் முதல் பிரபந்த இலக்கிய வடிவங்களில் அளிக்கப் பட்டமை வரையுமாக பல ஆக்கங்கள் இவரது ஆற்றுகைகளில் இடம் பெற்றமை குறிப்பிடப்படல் வேண்டும். திருமறைக் கலாமன்றத்தினர் பாடுகளின் நாடகத்தை இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிலும், புலம் பெயர்ந்து ஏனைய நாடுகளிலும் வாழும் இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் ஆற்றுகை செய்கின்றமை மற்றுமொரு சிறப்பான விடயம் ஆகும்.

பாடுகளின் காட்சி உடக்குகளினால் காண்பிக்கப்படும் நிலையிலி ருந்து, மனிதர்களினால் நடிக்கப்படும் நிலைக்கு மாற்றம் பெற்றமை தொடர்பாக மக்கள் மனதில் தோன்றியுள்ள மாற்றங்கள் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியவை. பாடுகளின் காட்சிகள் உடக்குகளினால் காண்பிக்கப்பட்டபோது இது வெறும் காட்சியாகவன்றி ஒரு சடங்காகக் கொள்ளப்பட்டமையே மக்கள் மத்தியில் இதற்கு நிலவிய வரவேற்பிற் கும், ஆதரவிற்கும் அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்தது. பாடுகளின் காட்சிகள் மனிதர்களால் நடித்துக் காண்பிக்கப்படும்போது இவற்றில் நாடகத் தன்மைகளும், கலைநுட்பத் திறமைகளும் மேலோங்கி பக்தித் தன்மை படிப்படியாகக் குறைந்து சென்றுள்ளது. மனிதர்களால் நடிக்கப் படும் பாடுகளின் காட்சிகளில் மீண்டும் பக்தி இயல்பு மேலோங்கும் நிலை ஏற்படும் என எதிர்பார்க்க முடியாது எனத் தோன்றுகின்றது.

அடுக்குறிப்புகள்

1. பாடுகளின் நாடகங்களின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும் பற்றிய ஒரு இயல் இந்நாலில் இடம்பெற்றுள்ளது. இதில் இவ்விடயம் விரிவாக விளக்கப் பட்டுள்ளது.
2. See, W. L. A. Don Peter, *Education in Sri Lanka Under the Portuguese*, Colombo, 1978, pp. 248-249.
3. Ibid, p. 249.
4. V. Perniola, *The Catholic Church in SriLanka, The Dutch Period*, Vol -I, p. 179.
5. Ibid, p. 385.
6. Ibid, p. 453.
7. See V. Perniola, *The Dutch Period*, Vol - II, pp. 390 -391.
8. Ibid, p. 390.
9. Ibid, P.391.
10. See V. Perniola, *The Dutch Period*, Vol -III, p. 142.
11. See V. Perniola, *The Dutch Period*, Vol -I, p. 453.
12. See V. Perniola, *The Dutch Period*, Vol -III, p. 439.
13. See Bede Baracatta, p. 237.
14. See E. R. Sarachchandra, *The Folk Drama of Ceylon*, Dept. of Cultural Affairs, Colombo, 1966, p. 124.
15. Id.
16. Id.
17. Ibid, p. 126.
18. Ibid, p. 127.
19. யோ.ஜோன்சன் ராஜ்குமார் 'திருப்பாடுகளின் காட்சி - சடங்கிலிருந்து நாடகம் வரை', கலைத்துறை, திருமணைக் கலாமன்றம், 1999.
20. E. R. Sarachchandra, p. 124.
21. F. J. Armstrong, 'The Passion Play', *The Patrician* 1956 - 57, Jaffna, pp. 15 -16.
22. Id.
23. Id.
24. Id.
25. வவுனியா, மன்னார் அரச அதிபர்கள் நிர்வாக மாவட்டங்களை உள்ள டக்கிய பகுதிகளைக் கொண்டதாக, மன்னார் மறைமாவட்டம் 1981ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. இதற்கு முன்பு இப்பகுதி யாழ்ப்பாண மறை மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கொள்ளப்பட்டது.
26. பாடுகளின் நாடகங்கள் மனிதர்களால் நடித்துக் காணபிக்கப்பட்ட எல்லாப் பங்குகளும் இங்கு குறிப்பிடப்படவில்லை. எமக்குக் கிடைத்த தகவல் களின் அடிப்படையிலேயே இவை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

20. பேசாலைப் பாரம்பரிய உடக்காலான திருப்பாடுகளின் காட்சி

துவனோராம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் கிறிஸ்துவை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எம்மக்களுக்கு கிட்டியது. ஐரோப்பிய மிஷனரிக் குருக்கள் கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்பினர். ஞானத்தீட்சை பெற்றுப் பலர் கத்தோலிக்கராயினர். கிறிஸ்தவ நூல்கள், படங்கள், சொருபங்கள் கத்தோலிக்கரின் இல்லங்களில் வழிபாட்டுக்குத் துணைபுரிந்தன. ஒல்லாந்தரின் ஆட்சிக்காலத்தில் உறங்கு நிலையிலிருந்த கத்தோலிக்க சமயம் பிரித்தானியர் ஆட்சியின்போது மறுமலர்ச்சி பெற்றுப் பிரகாசிக் கத் தொடங்கியது. புனிதர்களின் பெயரால் ஆலயங்கள் நிறுவப்பட்டன. புனிதர்களின் படங்களும் சொருபங்களும் ஆலயங்களில் ஸ்தாபிக்கப் பட்டன, சுதந்திரமாக வழிபாடுகள் நடாத்தப்பட்டன, வழிபாடுகளின் போது கீதங்கள் இசைக்கப்பட்டன. புனிதரின் சரிதைகள் நாடகங்களாக அரங்கேற்றப்பட்டன.

இவ்வாறு சமயங்களுடாகக் கலையும், கலைகளினுடாக சமய மும் வளர்ந்தன. மக்களால் நடித்துக்காட்டக்கூடாதவை, வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் பொம்மைகள் மூலம் பாவனை பண்ணிக் காட்டப்பட்டன. இன்றுபோல் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பும் பாவைகளைப் பயன்படுத்தி சரித்திர சம்பவங்கள் காண்பிக்கப்பட்டன. தலைமன்னார் கிராமத்தில் இவ்வாறு பொம்மைகளைப் பயன்படுத்தி, தேவமாதா பரலோகத்துக்கு ஆரோகணமானதையும், பரிசுத்த பரம திரித்துவத்தால் பரலோக பூலோக இராக்கிணியாக முடிதுட்டப்பட்டதும் காட்டப்பட்டது என அங்குள்ள பெரியார்கள் கூறுகின்றார்கள். அந்த வரிசையில் இடம் பெற்றதுதான் பேசாலை உடக்குப் பாஸ்.

ஒரு நூற்றாண்டு வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கதும் கவையானதும் தத்துப்பமானதும் ஆச்சரியமூட்டுவதுமான பொம்மைகளிலான இயேசுவின் திருப்பாடுகளின் காட்சி, நிச்சயமாக நினைவுகூரப்பட வேண்டிய தொன்றே, பாரம்பரியங்களும் புராதனச் சின்னங்களும் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவையாகும். அழிந்து போகாமல் புனரமைப்புச் செய்யப்பட வேண்டியவை. வரலாற்றுச் செய்திகள், சம்பவங்கள் எதிர்காலச் சந்ததிக்கு எட்டக்கூடியவையாக எழுத்தில் வடிக்கப்படவேண்டும். எனவேதான் பேசாலை மக்களின் பாரம்பரிய, தனித்துவமான இக்கலை பற்றிய விபரங்களை பலர் அறியக்கூடியதாக யான் அறிந்தவற்றையும் எம் முதாதையரிடமிருந்து வாய்மொழி மூலமாகப் பெற்றுக்கொண்ட வற்றையும், சிறப்பாக எம் குல முதுவர் சவலியர் ஜே.வீ.பெல்தானோ அவர்களிடம் இருந்தும், புலவர் அ.செபல்தியான் குருஸ் அவர்களின் கட்டுரைகளிலிருந்து பெற்றுக்கொண்ட தகவல்களை ஆதாரமாக

வைத்தும், இக்கட்டுரையை யான் எழுத முனைந்தேன். பாரம்பரியமாக நடைபெறும் இப்பொம்மைக்காட்சி எவ்வாறு நிகழ்த்தப்படுகின்றது, பாத்திரப் படைப்புக்கள் எவ்வாறு செயற்படுத்தப்படுகின்றன, நிர்வாக அமைப்பு எப்பேர்ப்பட்டது, மக்கள் பங்களிப்பு எத்தன்மையானது என்பது போன்ற விடயங்களை விபரிப்பதேயன்றி, வாசகங்களின் தன்மையையோ அவை மக்களில் ஏற்படுத்தக்கூடிய உளத்தாக்கங்களையோ அல்லது பிரசங்கங்களின் வரலாற்றுரீதியான விளக்கங்களையோ தருவது எனது நோக்கமல்ல.

பேசாலை - பேர்சாலை - பணச்சாலை

மன்னார் தீவில், தலைமன்னாருக்கும் மன்னாருக்கும் இடையில் அமைந்துள்ளது பேசாலை எனப்படும் சிறிய கிராமம். இக்கிராம மக்களின் தனித்துவமானதும் சிறப்புமிக்கதுமான உடக்குப் பாஸ் பற்றி எடுத்து இயம்புமுன், இக்கிராமத்தைப் பற்றிய சிறப்புக்களைக் கூறுவது பொருத்தமாகும்.

பேசாலை என்றழைக்கப்படும் எம்முர், முன்பு ‘பேர்சாலை’ எனப் பெயர் பெற்றிருந்தது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன் உலோரன்சுப் புலவர் அவர்களால் பாடப்பட்டதும், நாங்கள் காலத்துக்குக் காலம் படித்து அரங்கேற்றுவதுமான ‘மூவிராசாக்கள் வாசகப்பா’வில் எது ஊர் ‘பேர்சாலை’ எனவும் ‘மூவரசர் பட்டினம்’ எனவும் பல இடங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. பேர்சாலை என்றால் சிறந்த வளம் கொழிக்கும் தலம் என்று பொருள்படும்.

இக்கிராமம், அக்காலத்தில் வியாபார மத்திய தலமாகவும் கப்பல் கட்டும் பழைய துறைமுகமாகவும், இந்திய வர்த்தகர்களின் போக்குவரத்து ஸ்தானமாகவும் அமைந்திருந்தது. பாய்க்கப்பல்களும் பாரிய வத்தைகளும் வள்ளங்களும் தோணிகளும் இக்கிராமத் துறை முகத்துக்கு வந்து சென்றன. அழிந்தொழிந்த நிலையில் ‘விறாணா’ என்று அழைக்கப்படும் இடத்தில் காணப்படும் தீபஸ்தம்பமும் பண்ணைய கட்டடங்களும் பேதிநோய் வைத்தியசாலையும் இவ்வுண்மையைப் புலப்படுத்துகின்றன. இப்பேர்ப்பட்ட காரணங்களால் இவ்வூர் ‘பேர்சாலை’ எனப் பெயர் பெற்றிருந்தமை பொருத்தமானதே. மேலும் செல்வம் கொழிக்கும் பூமியாக இருந்த காரணத்தால் பேர்சாலை ‘பணச்சாலை’ எனவும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றிருக்கவேண்டும்.

நில, நீர், செல்வவளம் நிறைந்த எம் ஊரின் நடுவே அக்காலத்தில் எங்கும் காணப்படாத 240 அடி நீளமும் 80 அடி அகலமும் கொண்ட பிரமாண்டமான வெற்றிஅன்னையின் ஆலயம் காட்சியளிப்பது

வியக்கத்தக்கதே. முருகைக்கற்களாலும் செங்கற்களாலும் கட்டப்பட்ட தடித்த கவர்களைக்கொண்ட இவ்வாலயம் கிட்டத்தட்ட 190 ஆண்டுகள் பழைய வாய்ந்ததாகும் என்பது எமது முன்னோர்களின் பாரம்பரிய அபிப்பிராயமாகும். 1890ம் ஆண்டு வண.பத்திரோன் O.M.I அடிகளாரின் காலத்தில் பழுதடைந்திருந்த கோவில் கப்பலாவைத் திருத்தி அமைத்தார்கள் என்றால் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே இவ்வாலயம் கட்டப் பட்டிருக்க வேண்டும்.

அக்காலத்திலிருந்தே கோவிலுக்கு அருகாமையில் ஒலையால் கொட்டகை அமைத்து, உடக்குகளைப் பயன்படுத்தி எம்முன்னோர் திருப்பாடுகளின் காட்சியைக் காண்பித்து வந்தனர் என்று கிராமத்தில் வாழும் 96 வயது நிரம்பிய சவாலியர் J. V பெல்தானு சூறக் கேட்கி ரோம். ‘பாஸ்’ காட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் இரண்டு கல்லறைச் சொருபங்களும், பக்திப் பரவசமுட்டும் ‘எச்சே ஹோமோ’ (Ecce Homo) சொருபமும் இக்காலத்திலேயே ஆக்கப்பட்டன.

1892ஆம் ஆண்டில் பயங்கரமான பேதிநோய் எம் ஊரில் பரவி பல நூற்றுக்கணக்கானோரை அழித்தது. இந்தியாவிலிருந்து இக் கொள்ளை நோய் பரவி வந்திருந்தாலும், உடக்கு பாஸ் காண்பிக்கும் போது ஏற்பட்ட இரண்டு சிறு தவறுகள் காரணமாகவே இந்த கொள்ளைநோய் இங்கு பல மக்களைப் பலிகொண்டது என்று மக்கள் பேசிக்கொள்கின்றார்கள். ஒன்று வழமையாக ‘ஆசந்தி’க்குப் பாவிக்கும் கல்லறைச் சொருபத்துக்கு பதிலாக, மரணித்து சிலுவையால் இறக்கும் இயேகவின் திருச் சொருபத்தைப் பாவித்தமை. இரண்டு சிலுவையைச் சுமந்து செல்லும் வேளை, இயேகவின் சொருபம் (உடக்கு) 3ஆம் முறை நிலத்தில் முகம் குப்பற விழுந்தபோது, இயக்கும் பொறிகளில் உள்ள கயிறோன்று அறுந்தமையால், இயேகவின் சொருபம் (உடக்கு) நிலத்தில் விழுந்து உடைந்தமையாகும். காரணம் எதுவாயிருப்பினும் 1890களில் எம் கிராமத்தில் உடக்குப் பாஸ் காட்சிவந்தார்கள் என்பது வெள்ளிடைமலை.

நாளைடைவில் கோவில் அடுத்தாருக்குள்ளேயே உடக்குப் பாஸ் (8ஆம் பிரசங்கம் மட்டும்) காண்பிக்கப்பட்டு வந்ததற்கு அங்கே இருந்த சிலுவை நடும் கிடங்குகள் சான்று பகர்கின்றன. சீரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்கிய இக்கிராமத்தில் கிறிஸ்தவர்களின் தொகையும் அதிகரித்துக் கொண்டு வந்தமையாலும், திருப்பாடுகளின் காட்சிகளைப் பார்க்க மன்னார் பிரதேச மக்கள் திரள் திரளாக வந்தமையாலும் பாஸ் மண்டபம் ஒன்று அமைக்கவேண்டிய அவசியதேவை ஏற்பட்டது.

யாஸ் மண்டப அமைப்பு

1905ஆம் ஆண்டு வண. E. டெலோஸ் O.M.I (Desloges) அடிகளார் பங்குத் தந்தையாகப் பணியாற்றியபோது (1903-1907) ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1907ம் ஆண்டு அருட்திரு. J. லெப்பிலே O.M.I (Leblay) அடிகளாரின் சேவைக்காலத்தில் (1907-1912) பிரமாண்டமான இப் பாஸ் மண்டபம் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. இக்கட்டடம் எங்கள் வெற்றி நாயகி ஆலயத் தோடு போட்டி போட்டு உயர்ந்து நிற்கின்றது. முருகைக்கற்களால் கட்டப்பட்ட இம்மண்டபம் அகன்ற சுவர்களையும் பல நூற்றுக் கணக்கான படிக்கட்டுக்களையும், திருப்பங்களையும், சுரங்கம் போன்ற அறைகளையும் வில்வடிவிலான உயர்ந்த சுவர்களையும் கொண்டுள்ளது. உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுப் பொறியியலாளர்களையும் இம்மண்டபம் கவர்ந்துள்ளது.

இப்பாஸ் மண்டபம் ஏன் இவ்வளவு உயரமாகவும் பல திருப்பங்களை கொண்டதாகவும் கட்டப்பட்டுள்ளது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள, அருட்திரு. யாக்கோமே கொன்சால்வேஸ் எழுதிய 9 வியாகுல பிரசங்கங்களை நன்றாக அறிந்துகொள்வது நலமாகும். அப்பிரசங்கங்களின்படி நிகழ்ச்சி வரிசை ஒழுங்காக, காலதாமதமின்றி நடைபெற வேண்டுமாயின் இப்படியான கட்டட அமைப்பு அவசியமாகின்றது. பாஸ்கு மண்டபம் கட்டப்படுவதற்கு முன்பு பல வருடங்களாக எமது முன்னோர்கள் ஒலைக் கொட்டகை அமைத்து திருப்பாடுகளின் காட்சியை வியாகுல பிரசங்கத்துக்கேற்ப காண்பித்து வந்தார்கள். அப்போது ஏற்பட்ட குறைபாடுகளையும், இடர்பாடுகளையும் நிவர்த்தி செய்து, நிகழ்ச்சிகளை சிறப்பான முறையில் காண்பிப்பதற்காகவே இம்மண்டபத்தை மிக நுட்பமாக திட்டமிட்டுக் கட்டியுள்ளனர்.

1907ஆம் ஆண்டு பங்குத்தந்தையாக இருந்த வண. J. லெப்பிலே அடிகளாரின் தலைமைத்துவத்தில் மூப்பர் மரியானு மீயேஸ் அவர்களின் நெறிப்படுத்துதலில் முதல் முறையாக திருப்பாடுகளின் காட்சி இப்பாஸ் மண்டபத்தில் காட்டப்பட்டது. இக் காட்சியைப் பார்ப்பதற்கு அயலூர்களிலும் தூர இடங்களிலுமிருந்து பல்லாயிரக்கணக்கான கிறிஸ்தவர்கள் வந்தார்கள். முன்னைய காலத்தில் பரிசுத்த வாரம் முழுவதும், திங்கள், செவ்வாய், புதன், பெரிய வியாழன், பெரிய வெள்ளி, உயிர்த்த ஞாயிறு ஆகிய ஆறு நாட்களிலும் பகலிலும் இரவிலும் காட்சிகள் காண்பிக்கப்பட்டன. பெரிய திங்கள், செவ்வாய், புதன் ஆகிய நாட்களில், இயேசு செய்த அருங்குறிகள் பலவும் இயேசுவின் வாழ்க்கையோடு தொடர்புடைய பல சம்பவங்களும் காட்டப்பட்டன. உதாரணமாக, கானாவூர் கலியாணத்தில் தண்ணீரை இரசம் ஆக்குதல், திமிர்வாதக்காரனைக் குணமாக்குதல், 5 அப்பங்களை

ஜயாயிரம் பேருக்குப் பகிர்ந்தளித்தல், கடலில் புயலை அடக்குதல், 38 வருடங்களாக நோயாய் இருந்தவனை ஓய்வுநாளில் குணமாக்குதல், பேய் பிடித்திருந்தவனை குணமாக்குதல் போன்ற புதுமைகளையும், இயேசு திருமுழுக்குப் பெறுதல், சசாசினால் சோதிக்கப்படல், 12 அப்போஸ்தலரைத் தெரிதல், தேவாலயத்தில் வியாபாரிகளை கசையால் அடித்துத் தூர்த்துதல், சமாரியப் பெண்ணோடு உரையாடி, சமாரியர் களுக்குத் தான் மெசியா எனத் தெரியப்படுத்துதல், இயேசு மறுஞபமா குதல், யுவான் சிரசேதம் செய்யப்படுதல், இயேசு மாதாவிடம் விடை கேட்டல், வேசரிவாகனப் பவனிவருதல் போன்ற நிகழ்வுகளும் காட்டப் பட்டன. பெரியவியாழன், பெரியவெள்ளி, உயிர்த்த ஞாயிறு நாட்களில், இயேசுவின் பூங்காவனப் பீடை, இயேசு யூதர்களால் கைது செய்யப் படுதல், கற்றானில் கட்டி கசைகளால் அடிக்கப்படுதல், முன்முடி கூட்டி பரிகாச இராசாவாக நிந்திக்கப்படுதல், ‘இதோ மனிதன்’ என பிலாத்துவினால் யூதர்களுக்குக் காட்டப்படுதல், இயேசு சிலுவை சுமத்தல், அறையப்படுதல், சிலுவையில் மரித்தல், சிலுவையினின்று இறக்கி அடக்கம் செய்யப்படுதல் ஆகியனவும், இயேசு உயிர்த்தல், மரிய மதலேனாவுக்குக் காட்சி கொடுத்தல், ஏமாவுசுக்கு செல்லும் சீடர்களோடு வழிப்போக்கன்போலச் சென்று இடையில் மறைதல், பன்னிரு அப்போஸ்தலர்களுக்குத் தோன்றுதல் போன்ற காட்சிகளும் இடம்பெறும்.

இக்காட்சிகளை பகல்வேளையிலும் சௌகரியமாக அமர்ந்திருந்து பார்ப்பதற்கு வசதியாக பாஸ், மண்டப முன்றலில் பிரமாண்ட மான பந்தல், மரம், சலாகை, கிடுகு முதலியவற்றால் அமைக்கப்படும். பந்தல் அமைப்பது மிகச்சிரமான வேலையாதலால் ‘கந்தாயம்’ என்னும் முறை பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. இதன்படி ஊர்ப் பெரியார்கள் என மதிக்கப்படுவர்கள் கூடி நன்றாக வேலை செய்யக்கூடிய பலசாலி களான நடுத்தர வயதுடையோரின் பெயர்ப்பட்டியல் ஒன்று தயாரிப்பர். அவர்களை குழுக்களாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு குழுவினரும் குறிப்பிட்ட வேலையைக் குறிப்பிட்ட நாளில் செய்து முடிக்கவேண்டும் என அறிவுறுத்தப்படுவர். வேலைக்கு சமூகம் கொடுக்காதவர்களுக்கு சிறு தண்டமும் விதிக்கப்பட்டது. ஆனால் அழைக்கப்பட்டவர்கள் மாத்திரம் அல்ல, ஏனையோரும், பாஸ் மண்டபம் சம்பந்தமான வேலைகளை, தம் சொந்த வேலை எனக்கருதி விருப்பத்துடன் சுறுசுறுப்பாகச் செய்து முடிப்பார்கள். விபூதிப் புதனை அடுத்துவரும் ஞாயிறு வாரம் பொதுக் கூட்டம் கூடி, பாஸ் காட்டும் விடயம் ஆராயப்படும். ‘உடக்குப் பாஸ்’ எம் ஊரவரின் சொந்த விடயமாகக் கணிக்கப்படுவதால், ஏராளமான மக்கள் இக்கூட்டத்துக்குச் சமூகமளித்து தம் பூரண ஆதரவைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவார்கள்.

முகாமைத்துவக் கட்டமையு

எமது கிராமத்தில், அன்றும் இன்றும் ஊர்ப் பொதுக்கூட்டங்களுக்கு, பங்குத்தந்தையவர்களே தலைமை தாங்குவார். கட்டளைக் காரர் என அழைக்கப்படும் பெரியார்களும், மேஸ்த்திரிமார் என்ற கலைஞர்களும், பொதுமக்கள் யாவரும் கூடியிருக்கும் இக்கூட்டத்தில் மூப்பர் ஒருவர் தெரிவுசெய்யப்படுவார். அவரே பாஸ் மண்டபத்தில் நடைபெறும் சகல நிகழ்ச்சிகளையும் நெறிப்படுத்துவாராக இருப்பார். கடந்த காலங்களில் எமது முன்னோர்களான காலஞ்சென்ற மரியானு மீயேஸ், எவரோஸ் சக்கரியாஸ் குருஸ், சந்தியா குருஸ் கயித்தான் தலிமை, தொ.எலியாஸ் பீரிஸ், வெலிச்சோர் பீரிஸ், தவிது செபஸ்தி யான் பீரிஸ், அ.செபஸ்தியான் குருஸ், வெலிச்சோர் யேமஸ் பீரீஸ் ஆகியோரும், அன்மைக்காலங்களில் திருவாளர்கள் நீ. சூசையப்பு குருஸ், சந்தியா அந்தோனி மிராண்டா ஆகியோரும் இந்நிகழ்ச்சி களுக்குத் தலைமை தாங்கி நடப்பித்து வந்தனர்.

எம்மத்தியில் சிறந்த மேஸ்த்திரிமார்களாக காலஞ்சென்ற மனுவேல் மிராண்டா, சந்தியா மிராண்டா, அலக்சாந்தர் மிராண்டா, பஸ்கால் மிராண்டா, தோமாஸ் குருஸ், அந்தோனி குலாஸ், கயித்தான் பறுனாந்து, இராசையா நீயேஸ், அருளாந்தம் குருஸ், அந்தோனி பீரிஸ், இன்னும் இவர்களோடு சேர்ந்த பலரும் அரும்பணியாற்றி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்று எம்மத்தியில், கைதேர்ந்த ஆற்றல்மிக்க சிறந்த கலைஞர் பலர் இத்திருப்பாடுகளின் காட்சியைக் காண்பிப்பதில் அதிக பங்கேற்று சிறப்பிப்பது பாராட்டுக்குரியது மாத்திரமல்ல, இப்பாரம்பரிய கலையை வளர்ப்பதில் ஆற்றிய அளப்பரிய பணிகள் நினைவு கூரப்பட வேண்டிய வையாகும்.

நிதி முகாமைத்துவம்

எக்காரியத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கும் அவசியம் தேவைப்படு பவைகளில் ஒன்று பணம். கடந்த காலங்களில், குறிப்பாக, யான் அறிந்த 60 வருடங்களில் திருப்பாடுகளின் காட்சிக்கு வேண்டிய பணம் கோவில் பொதுநிதியிலிருந்தே பெறப்பட்டது. தொடர்ச்சியாக 2 அல்லது 3 வருடங்களுக்கொரு முறை இக்காட்சிகள் காண்பிக்கப்படும் போது மொத்தச்செலவு குறைவாகவே இருக்கும். பொருட்களின் அழிவு தேய்வு, காட்சிகளின் தொகைக்கு ஏற்ப செலவுகளும் கூடிக்குறையும். 2000ஆம் ஆண்டில் காண்பிக்கப்பட்ட ‘உடக்குப் பாஸ்’ காட்சிக்கு கோவில் பொது நிதியிலிருந்து பல காரணங்களுக்காக நிதி எதுவும் பெறப்படவில்லை. மாறாக முழுப்பணமும் இளைஞர்களின் முயற்சி யால் மக்களிடமே இருந்து அன்பளிப்பாகப் பெறப்பட்டது.

இருள் ரூற்று இடைவளி

எமது முதிய, கைதேர்ந்த கலைஞர்கள் பலர் இறைப்பதம் எதிய நிலையில் 1980ஆம் ஆண்டு, எமது இளைய கலைஞர்கள், தலைமுறையினர், மிகவும் பொறுப்புடன் நேர்த்தியான முறையில் முழுக் காட்சி யையும், சில புதுமைகளையும் செய்து காண்பித்தனர். அதைத் தொடர்ந்து 1981ஆம் ஆண்டு அருட்திரு. J. B. தேவராஜ் அடிகளாரின் விருப்பத்துக்கு இணக்க 7, 8, 9ஆம் காட்சிகள் நிகழ்த்தப்பட்டன.

1983ஆம் ஆண்டு நாட்டில் வன்செயல்கள் தலைதாக்கின. மக்கள் பலர் இடம்பெயர்ந்து அயல் நாடு சென்றனர். நமது அயல் கிராமங்களில் இருந்து உயிராபத்துக்கு அஞ்சி பேசாலைக்குச் தஞ்சம் கோரி வந்த நூற்றுக்கணக்கானோர் இப்பாஸ் மண்டபத்தில் குடியிருந்தனர். மரணபயமும் உயிராபத்தும் நிறைந்த 5, 6 வருடங்களாக முற்றாக கைவிடப்பட்டிருந்த இப்பாஸ் மண்டபத்தில் இருந்த பல இலட்சசூபாய் பெறுமதியான பொருட்கள் காணாமலும் அழிந்தும்போயின. இனிமேல் ‘பாஸ்’ காட்டவே முடியாது என்று சொல்லுமளவிற்கு பாஸ் மண்டபம் உருக்குலைந்து காணப்பட்டது. 1998ஆம் ஆண்டு இளம் தலைமுறையினர் பலர் மீண்டும் நமது பாரம்பரியக் கலை புதுப்பிக்கப்பட்டு திருப்பாடுகளின் காட்சி காண்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்பி னார்கள். எனினும் சில தடைகளினால் இம்முயற்சி கைவிடப்பட்டது.

புத்தாயிரமாண்டில் புத்துணர்வு

புத்தாயிரமாண்டில், உறங்கு நிலையில் இருந்த எம்மவரின் கலை உணர்வு விளிப்படையத் தொடங்கியது. அயற் கிராமங்களில் நடந்தேறிய நாடகங்கள் ‘ஆள்பாஸ்’ போன்றவை நம்மவரின் கலைத் திறமையை எடைபோடுவதுபோல பேசப்பட்டது. சறுசறுப்பாக இயங்கிய கலைஞர்கள் பங்குனி மாதம் 6ஆம், 7ஆம், திகதிகளில் இரண்டு இரா புனித ஸ்தாபக அருளப்பர் நாடகத்தை சிறப்பாக அரங்கேற்றி னார்கள். அதைத் தொடர்ந்து, பேசாலை பாரம்பரியக் கலைச்செறிவு மிகக் ‘உடக்குப் பாஸ்’ மீண்டும் காட்டப்படவேண்டும் என்ற ஏகோபித்த குரல் மக்களிடம் இருந்து எழுந்தது. இளைஞர்கள் மிகவும் ஆர்வத் துடன் இவ்வேண்டுகோளை விடுத்தனர். 17 வருடங்களாக இக்காட்சி இடம்பெறாமையினால் பொம்மைப் பாஸ் காட்சி என்றால் என்ன? எப்படியிருக்கும்? என்று தெரியாத பலர் இருக்கின்றார்கள். எனவே இருக்கக்கூடிய கலைஞர்களை கொண்டு ‘பாஸ்’ காட்டப்படவேண்டும் என ஆதங்கப்பட்டனர்.

ஆனால், இவ் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொள்வதில் பின்வரும் காரணங்களினால் தயக்கம் காணப்பட்டது.

- அ. பாஸ் மண்டபம் பாழடைந்து உருக்குலைந்த நிலையில் கரினப் பட்டது.
- ஆ உடக்குப் பாஸ் காட்டுவதற்கு பயன்படும் பொருட்கள் பல பழுத டைந்தும் காணாமலும் போயிருந்தன.
- இ. இப்பாஸ் மண்டபத்தை திருத்துவதென்றால் ஏராளமான பணம் வேண்டியிருந்தது. அப்பணத்தை கோவில் பொது நிதியிலிருந்து பெறக்கூடியதாயிருக்கவில்லை.
- ஈ. இப்பாஸ் மண்டபம் திருத்தப்பட்டாலும், காட்சியைப் பார்க்கவரும் பெருந்திரளான சனத்தை அடக்கக்கூடியதாக பாஸ்மண்டப முன்றல் இடவசதியுடையதாயில்லை.

இதுபோன்ற வேறும் சில காரணங்கள், இம்முயற்சியை ஆரம்பிப் பதற்குத் தடையாக இருந்தன:

1996ஆம் ஆண்டு தொடக்கம், பாரம்பரிய கலைச்சொத்தான இப்பாஸ் மண்டபம் திருத்தப்படவேண்டும் என்று பலராலும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. கலாச்சார அமைச்சின் நிதியுதவியை இத்திருத்த வேலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளமுடியுமென்று பழுதாயிருக்கும் இப்பாஸ் மண்டபத்தை நேரில் பார்த்த வடக்கு கிழக்கு மாகாண பிரதம செயலர் திரு. வி.கி.கிருஷ்ணமூர்த்தி தெரிவித்ததை அடுத்து அப்போது பங்குத் தந்தையாக இருந்த அருட்திரு. P. யேசுராஜா அவர்களும், பத்திமா மத்திய மகாவித்தியாலய அதிபராக இருந்த திரு. எஸ். ஏ. மிராண்டா (இக் கட்டுரையின் ஆசிரியர்) அவர்களும் இம் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள். இம்மண்டப திருத்தத்திற்கான நிதியுதவி கோரி பல கடிதங்கள் அனுப்பப்பட்டன. மன்னார் ஆயர் மேதகு இராயப்பு யோசேப்பு ஆண்டகை அவர்கள் எமது கோரிக்கையை ஆதரித்து சிபாரிசு செய்து எமது கடிதங்களுக்கு இணைக்கடிதங்கள் எழுதினார்கள்.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாண கல்வி பண்பாட்டு அலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சின் செயலர் திரு. சுந்தரம் தீவகலாலா அவர்களும் இப்பாஸ் மண்டபத்தை நேரில் பார்வையிட்டார். 3 வருடங்கள் எடுத்த அயராத முயற்சியின் பயனாக 2000ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 14ஆம் நாள் (சகல ஆயத்தங்களையும் செய்து உடக்குப் பாஸ் காட்டுவதற்கு இருந்த அதே 14ஆம் திகதியன்று) கலாச்சார கிறிஸ்தவ சமய அலுவல்கள் அமைச்சின் மேலதிகச் செயலர் திரு. ஆர்.கே.எச்.எம். பெனாண்டோ அவர்களிடமிருந்து மன்னார் ஆயர் ஊடாக பாஸ் மண்டபம் திருத்துவதற்கு என்று ரூபா ஒரு இலட்சம் கிடைக்கப்பெற்றோம்.

இப்பணம் கிடைக்கப்பெற்றதைத் தொடர்ந்து இப்பாஸ் மண்டபம் திருப்பாடுகளின் காட்சியைக் காட்டுவதற்கு பொருத்தமான இட வசதியைக் கொண்டிராவிட்டாலும்கூட வெவ்வேறு கலாச்சார நிகழ்வு களுக்குப் பயன்படும் வகையில், கிடைத்த நிதிக்கேற்ப, சிறிய திருத்தங்களை ஆலய சபையின் செயற் குழுவினர் மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

ஆரம்ப முயற்சிகள்

பொதுமக்களதும் இளைஞர்களதும் தணியாத தூண்டுதலினாலும் இளைஞர்களில் பலர், பாஸ் மண்டபம் போன்ற அரங்கு ஒன்றை விசாலமான விளையாட்டு மைதானத்தில் அமைத்துத்தர முன் வந்தமையாலும், பாஸ் காட்டும் இப்பாரிய பெறுப்பை நாம் ஏற்று இப்பணியை ஆரம்பித்தோம். வழமையாக ஆரம்பவேலைகள் விழுதி புதன்கிழமைக்கு அடுத்துவரும் ஞாயிறு வாரம் தொடங்கும். மேஸ்திரி மார், உதவியாளர்கள், ஆதரவாளர்கள், பொதுமக்கள் பாஸ் மண்டபத் தினுள் கூடியிருக்க, ஏற்கனவே உடை அணிவிக்கப்பட்டிருக்கும் தலை யற்ற புனித இராயப்பர் உடக்குக்கு பங்குத்தந்தை செபம், ஆசிருடன் சிரம் ஒன்றை பொருத்துவார். அதைத் தொடர்ந்து மூத்த, ஊர்ப் பெரியவரால் (கட்டளைக்காரர் ஒருவரால்) மேஸ்திரி என்றழைக்கப் படும் கலைஞர்களுக்கும், உதவியாளர் பலருக்கும் சிறு தொகைப் பணம் அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும்.

மறுநாள் மண்டபம் துப்பரவு செய்யும் வேலை ஆரம்பமாகும். இக்கிராமத்து முதியோரும் இளைஞர்களும் இவ்வேலையில் தாமா கவே வந்து உற்சாகத்துடன் ஈடுபடுவார்கள். உடக்குகள் உடையலங் காரப் பொருட்கள், மேலாடை, அங்கிகள், முடிகள், காட்சியமைப்புக்கு உரிய சினல், தட்டிகள், கயிறுகள், கம்பி, இன்னோரன்ன பொருட்கள் யாவும் சுரங்க அழையிலிருந்து வெளியே கொண்டுவரப்பட்டு, துப்பரவு செய்யப்பட்டு தரம் பிரிக்கப்படும். பழுதடைந்தவை, திருத்தப்பட வேண்டியவை, புதிதாக செய்யப்படவேண்டியவை எவ்வெப்பை என்று இனம் காணப்படும்.

பாஸ் மண்டப அமைப்பு

இப்பாஸ் மண்டப அமைப்பு ஏனைய அரங்குகளிலிருந்து முற்றாக வேறுபட்டது. இம்மண்டபம் உடக்குப் பாஸ் காட்டுவதற்காகவே மிக நுட்பமாகத் திட்டமிட்டு கட்டப்பட்டதொன்றாகும். காட்சிகளைப் பார்ப்ப வர்கள் எப்படி பொம்மைகள், ஓரிடத்திலிருந்து இன்னோரிடத்திற்கு போகின்றன, வருகின்றன என்று ஆச்சரியப்படுவார்கள். 3 மேடைகள் ஒன்றின்பின் ஒன்றாக உயர்ந்து செல்லும் அமைப்பைக் கொண்ட இம்மண்டபத்தில், ஒரு மேடையிலிருந்து மற்றுமொரு மேடைக்கு

உடக்குகளைச் சுமந்து செல்லக்கூடியதாக படிக்கட்டுகள் குறுக்கும் பக்கவாட்டுக்குமாக மிக ஒழுங்காக கட்டப்பட்டுள்ளன. உடக்குகளை இயக்குபவர்கள் மறைவாக இருப்பதற்காக 6 அடி உயரமான ‘அரண்மனைத் தட்டிகள்’ எனப்படும் கோட்டை மதில்கள் போன்ற தோற்றமுடைய வர்ணங்கள் பூசப்பட்ட அழகான மறைப்புத் தட்டிகள், ஓவ்வொரு மேடை முன்பாகக் கட்டப்பட்டும் பாஸ் மண்டபத்தின் கூரை உட்புறத்தில், உடக்குகளை இயக்குபவர்களுக்கு உதவபவர்கள் சிலர் மறைந்து இருப்பதற்காகப் பரண்களும், அவைகளை மறைப்பதற்காக ‘மேகம்’ போன்ற ‘சீனஸ்’களும் கட்டப்படும். மொத்தத்தில், உடக்குகளை இயக்குபவர்கள் வெளியில் காணப்படாத வகையில் மறைப்புத் தட்டிகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும்.

உடக்குகள் (பொம்மைகள்)

முழுமையாக, நேர்த்தியாக, பொருத்தமாக உடையலங்காரம் செய்யப்பட உடக்குகள், பார்ப்பதற்கு உயிருள்ள பாத்திரங்கள் போலக் காட்சியளிக்கும். திருப்பாடுகளின் காட்சியில் பல பாத்திரங்கள் தோன்றுகின்றன. இயேசு, மரியாள், அப்போஸ்தலலர் பன்னிருவர், பக்தியுள்ள இல்லிரிகள், சீரோன் ஊர் சிமியோன் வெரோணிக்கா, ஆனாஸ், கைப்பாஸ், யூத குருக்கள், யூதர், பிலாத்து, ஏரோது, போர்வீரர்கள், தூதர்கள் நிக்கோதேமு, அரிமத்தியாவின், யோசேப்பு, பசாக் என பல பாத்திரங்கள் பங்கெடுக்கின்றன. சில பாத்திரங்கள் சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்றதாக வெவ்வேறு தோற்றங்களையும் சாயலையும் கொண்டிருக்கும். உதாரணமாக, இயேசு பாடுபடத்தொடங்கும் முன், பாடுபடும்போது, சிலுவை சுமக்கும்போது, மரணிக்கும்போது, உயிர்த்தெழும்பும்போது முதலிய காட்சிகளுக்கு வெவ்வேறு உடக்குகள் பயன்படுத்தப்படும். அல்வடக்குகளுக்கு அந்திகழ்வுக்கு ஏற்றதான முகப்பாவனை (சோகம், சாந்தம், கோபம்) உடைய, மரத்தில் தத்துப்பமாகச் செதுக்கப்பட்ட தலைகள், கை, கால்கள் பொருத்தப்படும். உதாரணமாக, இயேசுவின் உடக்குக்கு யூதர், பிலாத்து, ஆனாஸ், கைப்பாஸ் என்போர் முன் இழுத்துச் சென்று நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் போது பொருத்தப்பட்டிருக்கும். கைகளைவிட சிலுவையை அரவணைத்து சுமந்து செல்லும்போதோ அல்லது சிலுவையில் மரணிக்கும்போதோ பொருத்தப்பட்டிருப்பவை மடிக்கக்கூடியதாகவும் திருப்பக்கூடிய தாகவும் முற்றிலும் வெவ்வேறு வடிவங்களைக் கொண்டவையாகவும் இருக்கும்.

6 அடி உயரத்துக்கு மேல் காட்சியளிக்கும் ஓவ்வொரு உடக்கும் 6, 7 அடி உயரமானது. இவ்வடக்கு ஓவ்வொன்றுக்கும் மரத்தில் செதுக்கப்பட்ட தலை, கால், கைகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். நீள்சதுர

மரச்சட்டம் ஓன்றில், உடற்பகுதி போன்ற தோற்றம் மூங்கிற்பிரம்பு அல்லது பணமட்டை நார் கொண்டு உருவமைக்கப்படும். துணி உறைகளால் போர்த்தப்பட்ட பின் வைக்கோலினால் நிரப்பப்பட்டு, கை, கால், தோள்பட்டை முதலிய உடலுறுப்பு வடிவங்கள் உருவாக்கப் படும். உடலமைப்பு பாத்திரங்களுடைய தோற்றங்களுக்கு ஏற்படுடைய தாக (போர்வீர், தூதர்கள்) வெவ்வேறு அளவுகளில் உருவாக்கப்படும். அநேகமான உடக்குகளுக்கு, வலது பக்க தோள்முடிவிலிருந்து நீள் சதுரச் சட்டத்தோடு பொருத்தப்பட்ட நீண்ட தடியொன்று வலது காலுடாக, பாத்ததுக்கு கீழ் 5 அடிவரை நீண்டிருக்கும். உடை அணிவிக்கப்பட்ட பின், இந்த தடி கீழ்நோக்கி நீண்டிருப்பதைக் காண முடியாது. இத்தடியைத்தான் இயக்குபவர்கள் தங்கள் இடுப்பில் தாங்கிக் கொண்டு படிக்கட்டுகளில் ஏறி மேல் மேடைகளுக்கும் அங்குமிங்கும் செல்லுவர். இரு கையசைவுகளுக்கும் ஏற்றதாக ‘கைக் கம்பிகள்’ பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இரு கைக் கம்பிகளையும் இருவர் வசனங்களுக்கு ஏற்றபடி அசைத்து பாவனை செய்வர். கண்கள் மூடித் திறப்பதற்கும் தலையை மேலும் கீழும், இரு பக்கங்களுக்கு அசைப் பதற்கும், காலகளை நடப்பது போல அசைப்பதற்கும் நூல்கள் மூலம் சில யுக்திகள் கையாளப்பட்டிருக்கும். இருப்பில் இருந்து முன்பக்கம் 450, 900 சாய்ந்து (இயேசு சிலுவையோடு முகம் குப்புற) விழக்கூடிய தான் நுட்பமான முறைகளும் உண்டு. வெவ்வேறு நீளமும் கனமும் உடைய சிலுவை மரங்கள் பயன்படுத்தப்படும். இயேசுவுக்கு சிலுவையைக் காண்பித்து (‘இந்த சிலுவையில் நீ இறந்தெங்கள்.....’ ஆகும் பிரசங்கம்) அதை உயர்த்தி இயேசுவுக்கு மேல் தட்டுவதற்கு, சிலுவை கூந்து செல்லுவதற்கு, அறையப்படுவதற்கு, மரணிப்பதற்கு என 4 பயன்படுத்தப்படும்.

நடத்தினர்கள், இயக்குபவர்கள்

பசாம் புத்தகம், கையேட்டுப் பிரதி, ஊதுகுழலுடன் நடத்தினர் ஒருவரும், அவருக்கு உதவியாக சிலரும் எப்பாதும் ஆயத்த நிலையில் இருப்பர். ஒவ்வொரு உடக்குக்கும், சமப்பதற்கு ஒருவரும், கைக் கம்பிகளுக்கு இருவருமாக மூவர் செயற்படுவர். பாரமான உடக்குகள் (உதாரணமாக, சிலுவை சுமத்தப்பட்ட இயேசுவின் உடக்கு) வைர மரச்சட்டத்திலான் ‘அச்சு’ ஓன்றில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இப்பாரமான அச்சை 6 - 8 பேர் வரை தோளில் சுமந்து செல்வர். எனவே இயேசு சிலுவை சுமந்து செல்லும்போது அல்லது சிலுவையில் அறையப்படும் போது தோன்றக்கூடிய, இயேசு, மரியாள், பத்தியுள்ள ஸ்திரிகள், வெரோணிக்கம்மாள், சேரோன் சிமியோன், பரிசேயர், யூதர் கூட்டம், போர் வீரர்கள் ஆகியோரது உடக்குகளைச் சுமப்பதற்கும் கை, தலை,

கண் ஆகிய உறுப்புக்களை அசைத்துப் பாவனை பண்ணுவதற்கும், ஏற்றதாழ நூற்றுக்கும் அதிகமானோர் கீழே நின்று தொழிற்படுவார்கள்.

உடையலங்காரம்

எந்தவொரு பாத்திரமும் சிறப்புற வேண்டுமென்றால், மக்களால் பாராட்டப்பட வேண்டுமானால், நடிப்புத் திறமையுடன் பாத்திரப் பொருத்த ஆடை அணிந்திருக்கவேண்டும். எனவே தான் ‘ஆள்பாதி ஆடை பாதி’ எனபார்கள். இயேசு யூத குலத்தவர் வாழ்ந்த இடம் பலஸ்த்தீனா, போதித்த இடங்கள் யூதேயா, சமாரியா, கலிலேயா சிறுவனாக நசரேத்து ஊரில் சீவித்தார். அவருடைய தாயார், இன பந்துக்கள் யாவரும் யூத குலத்தவர்கள். அவரைச் சிலுவையில் அறைந்து கொன்றவர்கள் யூதர்கள். குற்றம் சாட்டியவர்கள் யூத குருக்கள். தீர்ப்பிட்டவன் ரோமானிய தேசாதிபதி. பரிகாசம் செய்தவர் ஏரோதரசன். போர்வீரர்கள் ரோமாயர். எனவே ஒவ்வொரு பாத்திரமும் அக்காலத்தில் அவரவர் அணிந்திருந்த ஆடைகளைப் போலவே இவ்வடக்குகள் அணிவிக்கப்பட்டன. நீண்ட அங்கிகள், மேலாடைகள், இடைக்கச்சக்கள் முக்காடு துணி, அரச அணிகள், கிரீந்கள், உரோமா னிய போர்வீரர் கவசம் முதலிய அணி வகைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

காட்சியமைப்பு (Stage - setting)

ஒவ்வொரு வியாகுல பிரசங்க நிகழ்வுக்கும் அதற்கேற்ற காட்சி அமைப்பு இடம்பெறும். இவ்வமைப்புக்கு வேண்டிய பொருட்கள் யாவும் முன்கூட்டியே திட்டமிட்டு ஆயத்தமாக வைக்கப்பட்டிருக்கும். நீண்ட காலமாகத் திருப்பாடுகளின் காட்சியை எமது மக்கள் காண்பித்து வருவதால் பங்காற்றும் அநேகருக்கு ஒவ்வொரு காட்சியையும் எவ்வாறு அமைக்கவேண்டும் என்றும், அக்காட்சிகளுக்குத் தேவையான பொருட்கள் எவ்வயென்றும் நன்றாகத் தெரியும். எனவே ஒரு காட்சி முடிவற்றதும், அடுத்த காட்சியை அமைப்பதற்கு தாமாகவே செயற்படுவார்கள். ஆசன சாலை, கெத்சமெனி பூங்கா, பெரியகுரு, பிளாத்து, ஏரோது ஆகியோரின் அரண்மனைகள், இயேசு கசையடிக்கப் பட்ட முற்றவெளி, சிலுவை சுமந்து சென்ற கசந்த வீதி, கல்வாரி மலை, அடக்கம் செய்யப்பட்ட கல்லறை, மரிய மதலேனாவுக்கு உயிர்த்த பின் காட்சி அளித்த தோட்டம், யோர்தான் நதிக்கரை, ஏமாவுசுக்கு செல்லும் வழி, இயேசு திருமுழுக்கு பெற்றதும் வான மண்டலம் திறக்கப்பட்டு பரிசுத்த ஆவி புறா வடிவத்தில் தோன்றி யமை, இயேசு பசாசினால் சோதிக்கப்பட்டபோது வனாந்திர, யெருசலேம் தேவாலய் சிகரம், மலை உச்சி ஆகிய காட்சிகள் இவற்றுள் சிலவாகும். இவ்வாறான காட்சிகளை இயக்குபவர்கள் துரிதக்குமில் ஒழுங்கு செய்வார்கள்.

ஆழன்மிக் நலன்கள்

திருப்பாடுகளின் காட்சிக்கான வேலைகள் ஆரம்பமானதும் இயேசுவின் உடக்குகளை வெவ்வேறு காட்சிகளுக்குச் சுமந்து செல்லும் நபர்களும் (புதுமைகள் செய்யும்போது, பூங்காவனத்திற்குச் செல்லும்போது, பிடிபடும்போது, சிலுவை சுமந்து செல்லும்போது) முக்கிய பங்காற்றும் மேஸ்த்திரிமார், உதவியாளர்கள் அனைவரும் சிறு பரித்தியாகங்கள் மூலம் தங்களைத் தூய்மையாக்கிக் கொள்வார்கள். உதாரணமாக, மதுபானம் அருந்துவதினின்றும், மாமிசம் புசிப்பதி னின்றும், சண்டை சச்சரவுகளினின்றும் தவிர்த்துக் கொள்வார்கள். திருப்பாடுகளின் காட்சி ஆரம்பமாகுவதற்கு முந்திய நாளன்று இந்நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்கும் சகலரும், தியான வழிபாட்டில் பங்கெடுத்து, ஒப்புரவு சாதனம் பெற்று அடுத்தநாள் திருவிருந்தருந்துவர். மிகக் காஷ்டமான அரங்கமைத்தல், உடக்குகளைச் சுமத்தல், இயக்குதல் போன்ற பணிகளில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும், குளிர்பானம் தேனீரோடு களைப்பாறிக்கொள்வர். இவ்வாறு செப தப முயற்சிகளால் இறைவ ணோடும் பிறரோடும் ஒப்புரவாகி ஆன்மநலம் பெறுவர். இக்காட்சியைக் காணவரும் பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்களில் ஏராளமானோரும் மன மாற்றம் பெற்று நலமடைந்து உள்ளதை நாம் அறிவோம்.

காட்சி நிகழ்வுகள்

உடக்குப் பாஸ் காட்டும் பணியில் எம் முன்னோர்கள் தொன்று தொட்டு பாரம்பரியமுறை ஒன்றைக் கடைப்பிடித்து வந்தனர். நிகழ்ச்சி நடைபெறும் அரங்கிற்கு (பாஸ் மண்டபத்திற்கு) ஏற்குறைய 100 அடி முண்ணால் வாசகர் ஒருவர் உயரமான மேடையின் மீது எழுந்து நின்று, நிகழ இருக்கும் விவிலிய சம்பவம் அல்லது புதுமை அல்லது வியாகுல பிரசங்கம் ஒன்றை, அதற்குரிய இராகத்துடன் வாசிக்கத் தொடங்குவார். அவ்வாசகத்திற்கு ஏற்றதாக அங்க அசைவுகள் செய்து உடக்குகள் இயக்கப்படும். இயக்குபவர்கள் வாசகங்களுக்கு மிக அவதாரங்மாக செவிமடுத்து வாசகத்துக்கும் இயக்கத்துக்கும் முரண்பாடு ஏற்படாவன்னம் விழிப்பாய் இருப்பர். வாசகத்துக்கும் பாவனைக்கும் நடிப்புக்கும் காலவித்தியாசம் ஏற்பட்டால் மணியோசை அல்லது சைகைமூலம் தெரியப்படுத்தி கால முரண்பாடு சமப்படுத்திக் கொள்ளப்படும்.

புதுமைகளைக் காண்பிக்கும்போது நற்செய்தியினின்றும் ஏனைய தொடர்புடைய அங்கீகாரம் பெறாத நூல்களினின்றும் (Apocryptic) எடுத்து தொகுக்கப்பட்ட வாசகங்களும், இயேசுவின் திருப்பாடுகளைக் காண்பிக்கும்போது அருட்திரு. யாக்கோமே கொஞ்சால்வெஸ் அடிகளார்

எழுதிய 9 வியாகுல பிரசங்கங்களும் பொருத்தமான இராகத்துடன் வாசிக்கப்படும். ஒவ்வொரு காட்சி முடிவிலும் ‘சுருவேஸ்பரா சுவாமி இரக்கமாக எங்களைப் பாரும்’ என்ற ஆர்ப்பரிப்பும் அதைத் தொடர்ந்து தேவாரங்கள் பாடப்பட்டு முன் திரை மூடப்படும். மிக உருக்கமான, இயேசு பூங்காவில் இரத்த வியர்வை சிந்தி பிரார்த்தித்தல், கற்றூணில் கட்டி அடிக்கப்படுதல் 3ஆம் முறை முகம் படிய நிலத்தில் விழுதல், சிலுவையில் சகிர்தமோழி 7 வசனித்து உயிர்விடுதல், தேவதாய் மகனை மடியில் வளர்த்திப் புலம்புதல், ஆகிய காட்சிகளின்போது பக்தர்கள் கண்ணீர் மல்கி நிற்பதும், தங்களை அறியாமலே புலம்பு வதும், பெருமுச்செறிவதும், முழங்காளிடுவதும் ஒவ்வொரு முறையும் காணக் கூடிய புல்லரிக்கும் சம்பவங்களாகும். இயேசுவை சிலுவையால் இறக்குவதற்கும், கிராமத்தினாடே சமந்து ஊர்வலமாகக்கொண்டு போவதற்கும் 6 பேர் யூதர்களைப்போல உடையனிந்து அவ்வேலை களை செய்வார்கள். ஒவ்வொரு காட்சி முடிவிலும் பாடப்படும் தேவாரங்களும் இயேசுவின் திருவுடலைச் சுமந்து ஊர்வலமாகச் செல்லும் வேளை பாடப்படும் ஒப்பாரிப் பாடல்களும் இக்கட்டுரை இறுதியில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. சிலுவையால் இறக்கப்பட்ட இயேசுவின் திருச்சொருபத்தை பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் மெழுகுவர்த்தி களை கையில் ஏந்தியவண்ணம் பய பக்தியுடன் ஒப்பாரிப்பாடல்களை பாடிக்கொண்டு கிராமத்தினாடாக பவனி வருவார்கள். பின்பு ஆலய முன்றவில் மேரை மரியாதையுடன் வைக்கப்பட்டு திருப்பாடுகளின் பிரார்த்தனை செபிக்கப்படும். அதைத் தொடர்ந்து முத்திசெய்யும் சடங்கு நடைபெறும். நூற்றுக்கணக்கான பரிவட்டத் துப்பட்டிகளையும் இளம் தென்னங்கன்றுகளையும் பலர் காணிக்கையாக இயேசுவின் பாதத்தில் வைப்பார்கள். அன்றைய தினம் சேரும் காணிக்கை நிதி திருப்பணிக்காக மறைமாவட்ட ஆயர் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப் படும். முத்தி செய்யும் சடங்கு முடிவுற்றதும், திருச்சொருபம், ஆலயத் தினாள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு முன்பு இருந்த இடத்திலேயே வைக்கப் படும். தொடர்ந்து வரும் ஞாயிறு வாரம் சாயந்தரம் இயேசு கல்லறை யைவிட்டு உயிர்த்தெழும்பும் காட்சியும், அதைத் தொடர்ந்து இயேசு மரியமதலேனாள், பன்னிரு அப்போஸ்தலர்கள், எமாவுகக்குச் செல்லும் சிடர் ஆகியோருக்குக் காணப்படும் காட்சியும் காணபிக்கப்படும்.

இயேசுவை சிலுவையில் அறைவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் அதே பாரமற்ற உடக்குச் சொருபமே உயிர்த்த காட்சிக்குப் பாவிக்கப் படுவதால், பெரிய சனிக்கிழமையன்றே, இரத்தக்கறை படிந்த இயேசுவின் உடக்கு மீண்டும் வர்ணம் பூசப்பட்டு காட்சிக்கான சகல ஆயத்தங்களும் மேஸ்திரி, உதவியாளர்களால் மேற்கொள்ளப்படும்.

தொடர்ந்து வரும் சில நாட்களில் தாமாகவே பலர் பாஸ் மண்டபத்துக்கு வருகை தந்து உடக்குகளுக்கு அணிவிக்கப்பட்ட ஆடை அலங்காரங்கள், காட்சி அமைப்புக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் கழற்றிப் பவுத்திரப்படுத்துவார்கள். பாஸ் மண்டபமும் சுற்றாடலும் துப்புரவு செய்யப்படும். பங்கேற்ற யாவரும் கூடித் தங்களின் மகத்தான் சாதனையையிட்டு மகிழ்ந்து பேசி சந்தோசங் கொண்டாடுவார்கள். காட்சியின்போது ஏற்பட்ட சிற்சில தவறுகள், மேலதிகமான காட்சிகளை சிறப்பிக்கக்கூடிய வழிமுறைகள் ஆகியவை பற்றிக் கலந்து ஆலோசிக்கப்படும். பங்குத்தந்தை, கலைஞர்கள், இரசிகப் பெருமக்கள் பலர் அங்கு வந்து பங்காற்றிய அனைவரையும் பாராட்டுவார்கள்.

திருப்பாடுகளின் காட்சிக்கு தலைமை தாங்கியவர், நெறிப் படுத்திய மூப்பர் ஆகியோர் ஒன்று கூடி, இக்காட்சியை வெற்றிகரமாக நடத்தி முடிக்க உதவிய, மேஸ்திரிமார், கலைஞர்கள், உதவியாளர்கள் ஆகியோருக்கு அவரவர், செய்த சேவைக்கு ஏற்றதாக அடையாள அன்பளிப்பாக, மிகச்சிறிய தொகைப்பணம் வழங்குவார்கள். இப்பணம் கோவில் பொதுநிதியிலிருந்தே எடுக்கப்படும். மிகச் சிறிய தொகைப் பணமாக இருந்தாலும், பெற்றுக் கொள்ளுபவர்கள், மன்றிறைவோடு ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள்.

புத்தாயிரம் ஆண்டுகள் புதிய முறை

ஒரு நாற்றாண்டு காலமாகத் திருப்பாடுகளின் காட்சி காண்பிப் பதில் பின்பற்றப்பட்டு வந்த பாரம்பரிய முறையில் புத்தாயிரம் (2000) ஆண்டில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்படலாயின. 1907ஆம் ஆண்டு திருப் பாடுகளின் காட்சி காண்பிப்பதற்காகவே கட்டி முடிக்கப்பட்ட பாஸ் மண்டபம், இரண்டு காரணங்களினால் பயன்படுத்தப்பட்டுமிடியாத நிலையை எய்தியது.

1983ஆம் ஆண்டு முதல் தொடர்ச்சியாக நடந்த வன்செயல், மக்கள் இடம்பெயரவு, இதன் காரணமாக ஏற்பட்ட பராமரிப்பின்மை ஆகியவையால் பாழடைந்ததும், சேதமடைந்ததும், அதைப் புனரமைப்பு செய்வதற்கு பணம் இல்லாமையும்.

இம்மண்டபம் பல இலட்ச ரூபாய் செலவில் திருத்தப்பட்டாலும், திருப்பாடுகளின் காட்சியை பார்க்க வரக்கூடிய பல்லாயிரக்கணக்கொன்பக்தர்களை அடக்கக்கூடிய இடவசதியைக் கொண்டிராமை.

எனவே புதியதோர் அரங்கு அமைக்கப்படவேண்டிய அவசியம் எழலாயிற்று. எம் கிராமத்தில் இருக்கும் மன்/பத்திமா மத்திய மகா

வித்தியாலய விளையாட்டு மைதானம் பெருந்திரளான மக்களை அடக்கக்கூடிய இடவசதி கொண்டிருப்பதால், இங்கே, எம் கிராம இளைஞர்கள் பெரும் சிரமத்துடன் பிரமாண்டமான அரங்கொன்றை அமைத்தார்கள். கடந்த 18-19 வருடங்களில், எமது முதிய அனுபவ கலைஞர்கள் பலர் எம்மை விட்டுப் பிரிந்த நிலையிலும், இப்போதுள்ள மேஸ்திரிமாரும் உதவியாளர்களும் சேர்ந்து சுறுசுறுப்பாக இயங்கி இரு வாரங்களிலேயே முழுவேலைகளையும் திருப்தியாக செய்து முடித்தனர். நிதிக் குழுவினரும் ஊக்குவிப்பாளர்களும் மிக ஆர்வத்துடனும் விருப்பத்துடனும் இயங்கி போதுமான நிதியை மக்களிடமிருந்து வதுவித்து சகல தேவைகளையும் நிறைவு செய்தனர். புதிதாக அனேக பொருட்கள் கொள்வனவும் செய்யப்பட்டன. பல தசாப்தங்களாக பின்பற்றப்பட்டு வந்த ‘வாசிக்கும்போது நிகழ்வு’ என்ற முறையில் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. ஒவ்வொரு பாத்திரமும் தாமே பேசவது போலவும் தம்மிடையே சம்பாஷிப்பது போலவும், இடையிடையே வாசிப்பையும் புகுத்தி 9 வியாகுல பிரசங்கங்களும் மாற்றியமைக்கப் பட்டன. இப்புதிய முறையை கையாளுவதற்கு, ஒவ்வொரு பாத்திரங்களின் வசன அமுத்தம், ஏற்ற-இறக்கம் ஆகியவற்றை முன்னிலைப் படுத்தக்கூடிய குரல் வளம் உள்ளவர்கள் பலர் பங்கேற்றனர். இயேசு வின் சாந்தம், சோகம், இரக்கம், மாதாவின் புலம்பல், பரிசேயர், சதுசேயர், யூதர், போர்வீரர் ஆகியோரின் கோபம், கள்ளரின் மன்றாட்டம் முதலிய நவரச உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி வசனம் பேசக்கூடிய பலரும் இதில் கலந்து கொண்டனர்.

ஒவ்வொரு காட்சி ஆரம்பத்திலும், முன்திரை திறக்கப்பட்டு காட்சிக்கு ஏற்ற கீதம் இசைக்கப்பட்டது. அத்துடன் மிகவும் சோகக் கட்டங்களான, சிலுவை சுமந்து செல்லும் வழியில் இயேசு தமது மாதாவைச் சந்தித்தல், மூன்றாம்முறை நிலத்தில் முகம்படிய விழுதல், சிலுவையில் உயிரவிடுதல், மரித்த இயேசுவின் உடலை மாதா கையில் ஏந்திப் புலம்புதல், இயேசு உயிர்த்தல் ஆகிய காட்சிகளின்போது பொருள் பொதிந்த உருக்கமான கீதங்கள் இசைக்கப்பட்டன. எனவே உடக்குகளை இயக்குவதற்கு வேண்டிய ஆட்பலத்தைப்போல பின்னனி வசனம், பாடல்களுக்கும் பல கலைஞர்களுடைய பங்களிப்பு வேண்டியிருந்தது. முதன்முதலாக இப்புதியமுறை புகுத்தப்படுவதற்கு, கூடுதலான பயிற்சியும் முயற்சியும் எடுக்கப்பட்டது. இருவாரகால அவகாசமே சகல் ஆயத்தங்களைச் செய்வதற்கு இருந்ததனால் முதல் நான்கு காட்சிகளையும் தவிர்த்து, ஏனைய காட்சிகளே காண்பிக்கப்பட்டன.

அன்மைக் காலங்களில் பல இடங்களிலும் இயேசுவின் திருப் பாடுகளின் காட்சியை ஆட்கள் நடித்ததை மக்கள் பார்த்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால், பல வருடங்களாகவும் முன்னொருபோதும் உடக்குப் பாஸ் காட்சியைப் பார்த்திராத பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் 2000 சித்திரை திங்கள் 14ஆம் நாள் அரங்கேற்றப்பட்ட ‘உடக்குப் பாஸ்’ காட்சியைப் பார்த்துப் பரவசமடைந்தனர். ஏறக்குறைய 25,000 பேர் வரை இரவு முழுவதும் அமைதியாகவும் கண் துஞ்சாமலும் பக்தி உணர்வுடன் அமர்ந்திருந்து இக்காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

முந்திய காலத்தில் பெரிய வெள்ளிக்கிழமையன்று இயேசு சிலுவையில் மரணித்த காட்சி இடம்பெற்றது. எனவே சிலுவையால் இறக்கிய இயேசுவின் உடலை அன்றைய தினமே ஊர்வலமாக கிராமத் தினாடே எடுத்துச் செல்லும் வழக்கம் இருந்தது. ஆனால் இவ்வருடம் திருப்பாடுகளின் காட்சி பரிசுத்த வாரத்துக்கு முந்திய திருப்பாடுகளின் வாரத்தில் இடம்பெற்றமையால், பங்குத்தந்தையின் பணிப்புரையின் பேரில் சிலுவையால் இறக்கப்பட்ட இயேசுவின் சொரூபம் பொதுமக்களின் அஞ்சலிக்கு உட்படுத்தப்படாமலும் ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்படாமலும் ஆலயத்தினுள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. உயிர்த்த ஞாயிறு வாரம் வழக்கமாக காண்பித்துவந்த இயேசு உயிர்த்த காட்சியும், சுருக்கமாகவும் மிக அழகாகவும் ஏனைய காட்சிகள் முடிந்த வுடனேயே காண்பிக்கப்பட்டது. நீண்ட காலத்துக்குப் பின் புதிய பல கலைஞர்களின் உதவியுடன் காட்டப்பட்ட இப்பிரமாண்டமான உடக்குப் பாஸ் காட்சியில் ஆங்காங்கே சில குறைபாடுகளும் இடர்பாடுகளும் இல்லாமல் இருக்கவில்லை. இக்குறைகள் கணையப்பட்டு, புதிய, நவீன முறைகள் புகுத்தப்பட்டு, எதிர்காலத்தில் உடக்குகளினாலான இயேசுவின் திருப்பாடுகளின் காட்சி சிறப்பாக நடாத்தப்படும் என்பதில் நாம் மிக உறுதியாகவுள்ளோம். ஏராளமான மக்களின் பாராட்டுக்களைப் பெற்று வெற்றிகரமாக நிறைவு செய்யப்பட்ட இயேசுவின் திருப்பாடுகளின் காட்சிக்கு காரணகர்த்தாக்களாக இருந்தவர்கள் பலர்.

இளைஞர்களுடைய அயராத முயற்சி, மகத்தான சேவை, மேஸ்த்திரிமார்களுடையவும் உதவியாளர்களுடையவும் அளப்பரிய ஆர்வமான பங்களிப்பு, ஊக்குவிப்பாளர், நிதிக்குழுவினர் ஆகியோரின் ஆக்கம், பேசாலை பொதுமக்களின் உற்சாகம், கிராமத்திலுள்ள அனைத்து மன்றங்கள், சங்கங்கள் நீட்டிய நேசக்கரம், பங்கேற்ற கலைஞர்கள், தொழில்நுட்ப உதவியாளர்களின் ஆற்றல், திறமை, பங்குத்தந்தையினதும் ஆலய பரிபாலகரினதும் அங்கீகாரம் ஆகியன இம்மகத்தான வெற்றிக்கு ஆதாரமாகவும் உறுதுணையாகவும் இருந்தன என்பதை மகிழ்ச்சியோடும் நன்றியோடும் நவீலவிழை கிண்றேன்.

பண்டைய வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பாஸ்மன்டபம் சனப்பெருக்கம் அதிகரித்துள்ள இக்காலத்தில், உடக்குப் பாஸ் அரங்கேற்றுவதற்குப் பொருத்தமான இடமாக இல்லாவிட்டாலும், கிறிஸ்தவகலாச்சார நிதியுதவியுடன் புனரமைப்புச் செய்யப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பாரம்பரிய தனித்துவமிக்க, பெயர்பெற்ற இக்கலையை அழியவிடாது பேணிப்பாதுகாப்பதும் வளர்ப்பதும், கலையார்வமுள்ள, கிராமப்பற்றுள்ள ஒவ்வொருவரினதும் கடமையாகும். இவ்வுடக்குப்பாஸ் நிகழ்வை நவீனயுக்திகளுடன் புனரமைத்து, தொடர்ந்து ஆற்றுவது நாம் பிறந்த பேசாலை மண்ணுக்குச் செய்யும் நன்றிக் கடனாகும்.

ச. அந்தோனி மிராண்டா
இளைப்பாறிய அதிபர்,
பேசாலை.

ஒவ்வொரு காட்சி முழவிலும் இசைக்கப்படும் தேவாரங்கள்

- இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்றதின் பேரில்

ஆதியி லதமேவை செய், அரும்பவந் தீர்க்கத் தேவ,
சோதிசேர் பிதாவின்தூய, சுதனென உதித்துப் பூவில்,
நீதிசேர் யுவானியார்கை, நீரினால் ஞானஸ்நானம்,
மேவியே பெற்ற இயேசு விமலனே அருள் செய்வீரே

- பசாசினால் சோதிக்கப்பட்டதின் பேரில்

தேவ ஆலயத்தின் மேவுஞ், சிகர மீதும்மைத் தானே,
பாவமே நிறைந்த பொல்லா, பசாசுகளிருபேர் தூக்கி
மேவவே உமைக் கொண்டேற்றி, மேதினி மாய்கை காட்ட
சாபமே மொழிந்து பேயைத், தற்பரா செயித்திட்டரே

- தேவாலயத்தில் வியாபாரிகளைத் தூரத்துதல்

பத்திவைத் தெருசலேயம், பகருமா லயத்திலேகச்,
சித்தி பெற் நிடயாபாரம், செய்பவர் தமைத்தூரத்தி,
முத்திவைத் தும்மைத்தேடும், முடவர் கண்குருடர்கட்கு.
சொல்தமே கொடுத்த யேசு, துணைவனே அருள்செய்வீரே.

- திமிர்வாதக் காரணைக் குணப்படுத்தல்

கப்பன்னாகை மூர்த்தன்னீல், கர்த்தனே நீர் போதிக்கச்,
செப்பமாய் நால்பேர் தோளில், திமிர்வாதக் காரணதன்னை,
மெய்புற வீட்டிலேற்றி, மேல் கூரை பிரித்து வீட்டுன்,
அப்பொழு தவர்கள் வைக்க, அருள்புரிந்தாயி ஸ்ததோதரம்.

- 5 அப்பங்களை ஜூயாயிரம் பேர்களுக்குப் பகிர்தல்.

ஆரணியத்திலேதான், ஜூந்தப்பம் மீன்கள் இரண்டைக்
காரணமான யேசு, கர்த்தனே ஆசியீயந்து,
பூரணமாக ஜூயாயிரம்பெயர் புசித்து மீதி,
வார் பனிரண்டு கூடை, வரிடச் செய்தாய் போற்றி.

- கடவில் புயலை அடக்குதல் முப்பொருளொன்றுமான,

முதல்வா நின் சீட்ரோடே கப்பல் மீதேறிச் செல்லக்,
காற்றெராடு புயலும் மோத, அப்பொழு தலையின் கோஷ்டம்,
ஆழிமே வெறியுங் காற்றைச் செப்பமாய்
அமர்ந்தபோகச் செய்தவா, அருள் செய்வீரே.

- சமாரியப் பெண்ணுடன் சம்பாஷித்து, இரட்சகர் புன்று விளம்பி அரசன்

மகளைக் குணமாக்குதல்.

இயேசுவே உலகை மீட்கும் இரட்கர் புன்று காட்ட,
நேசமாய் சமாரியாவின் நீர்த்தரு கணிகைக் கோதி,
ஆசை கொண் மூம்மைத்தேடி, அழைத்திடும் அரசனீன்ற
நேசமாம் சேயை மீட்கும் யேசுவே அருள் செய்வீரே.

8. 38 வருடம் வருத்தமாயிருந்தவனை, ஓய்வுநாளில் குணமாக்குதல் வருந்தியே முப்பத்தெட்டு, வருஷம் வருத்தமாகப், பெருந்திய ஆளை மீட்கும் புதுமையை ஓய்வ் நாளில், புரிந்ததை யூதர்கண்டு. பூரணா உம்மைக் கொல்ல தெரிந்ததை அறிந்த இயேசு, தேவனே அருள் செய்வீரே.
9. அருள்ப்பர் சிரச்சேதம் செய்யப்படல். வரத்தினால் பிறந்து உலோக வாழ்வதை வெறுத்து ஞானம், தரத்தயை பூண் தேவ, தாசனாம் யுவானியாரை, உரத்துட ஞேரோதேசு, உரவுலன் சிறையில் பூட்டி சிரத்தினை வெட்டும் நேரம் யேசுவை அறிந்திட்டிரே.
10. இயேசு மறுறுபமாகுதல் பாரிய தபோரு வென்னும், பர்வதந் தன்னிலேதான், நோல்யல் சேரு மோசே, எலியாசு இவர்கள் முன்பே, சிரிய சீடர் மூபேர், தியங்கிட வேறுறுபம் குரியப் பிரகாசம்போல், ஜோவித்திடச் செய்தாய், தோத்திரம்.
11. இலாசறசை உயிர்ப்பித்தல் சிறந்திடு முமது ஞான, தேவ அற்புதத்தின் தன்மை, அறந்திகழ் சீடர் காண, அன்பனாம் இலாசறென்போன், இறந்தபின் நாலாம் நாளில், ஏகியே கிடங்கு தன்னைத் திறந்தபின் உயிர்கொடுத்த, இயேசுவே அருள் செய்வீரே.
12. பாடுபடுமுன், இயேசு மாதாவிடம் விடை கேட்டல். ஆரணமூலமான ஆண்டவர் டியோர் பாவக் காரண மனைத்துந் தீர்க்கக் கருணை கொண்டுமது நேசப் பூரணத் தாய் முன்பாகப் போய்னுபாதம் கேட்ட ஆரண் இயேசு வென்னும் வானவா, அருள் செய்வீரே
13. சீமோன் வீட்டில் இயேசு உணவுண்ணலும் மரிய மதலேனாள் பாதம் கழுவி தைலத்தால் பூசுதலும் ஆதரை மீதி விரா, அரிய சீஷர்க்களோடு, போதகர் சீமோன் வீட்டில், போசனப் பந்தி நேரம் மாதொரு கணிகை வந்து மலர் நறுந் தைலம் பூச வாதுறும் தாசர்க்கோதும் வானவா அருள் செய்வீரே
14. கால் கழுவுதலும், நற்கருணையை உண்டாக்குதலும். தற்பரா இயேசு நாதா, தாசரர் றிருபேர் காலை நட்புடன் கழுவித் தேவ, நற்கருணை யுண்டாக்கி, சற்பிர சாதமாகுந் தாளிதைப் புசிப்பீ ரென்று அற்புதம் புரிந்த தேவ, ஆண்டவா அருள் செய்வீரே.
15. காணாலூர் கலியாணத்தில், தண்ணீரை இரசமாக்குதல் வானவா் போற்றும் நாதா, வல்லபத்தாலே காணான், ஆனதோர் நகரில் மன்றல் ஆகுமவ்வீட்டிலே தான், பானமே குறைய ஆறு, பாத்திர மதனில் நீரைத் தான் (இ)ரசமாகச் செய்த, தற்பாரா அருள் செவீரே.

16. 12 அப்போஸ்தலர்களைத் தெரிந்ததின்பேரில்

தந்தையாம் இயேசு நாதா, தாசரா றி பேர்தம்மை
நந்தயவோடே சேர்த்து, நாதனே உமது வேத,
மந்தையைக் காக்கவென்று, மகிமை சேர் பட்டமீய்ந்த
எந்தையே இயேசுவென்னும் இரட்சகா அருள் செய்வீரே.

17. இயேசு பசாசைத் துரத்தியதின் பேரில்

திருமொழி பகரும் வல்ல, தேவனே சுவிசேஷத்தை,
அருளியே உமது வாக்கால், அற்புதமாகவேயோர்
உருவெனும் அலகை தன்னை, ஓட அற்புதமே செய்த
இருதய தாட்சியான இயேசுவே அருள் செய்வீரே.

18. பூங்கா தியானத்தின் பேரில்

பூவினி வாதமேவாள் புரிந்திடும் பவத்தைப் போக்க
நாவினால் சொல்லொண்ணாத நவிலருந் துயரத்தோடே
காவினில் பிதாவைவேண்டி, களைத்து நீர், சோரிசிந்தி,
மேவியே விழுந்த இயேசு விமலனே அருள்செய்வீரே.

19. இயேசு பிடிப்பட்டதின் பேரில்

மட்டில்லா இயேசுநாதர் மலர்செறி தைலத்தோப்பில்
எட்டியே யூதாஸ் வந்து, இட்டமாய் நின் முகத்தில்,
முட்டியேகாட்ட யூதர், முடுகியே வளைந்து உம்மை,
கட்டியே அடிக்கநின்ற, கர்த்தனே அருள் செய்வீரே.

20. கண்கட்டினத்தின் பேரில்

எண்ணடங்காத கோட்டி இயேசுவே உம்மை யூதர்
பண்ணவே நினைத்து ஒன்றாய் பாதக நீசரானோர்,
கண்ணதை சீலை கொண்டு கட்டியே அடிகள்பட்ட
புண்ணிய இயேசுவென்னும் பூரணா அருள் செய்வீரே.

21. கற்றுளில் கட்டி கசைகளால் அடித்ததின்பேரில்

தீரமாய்ப் பிலாத்து சென்போன் செப்பிய மொழியைக் காட்டி
கோரமாய் யூதரும்மை, கொண்டுபோய் தூணில் கட்டி
வீரமாய் ஆறுபேர்கள், கூடிமெய்யினி லடிக்க,
இரத்தச் சோரியில் விழுந்த யேசுதுணை அருள் செய்வீரே.

22. முன்முடி சூட்டியதின் பேரில்

முறிந்தநாற் காலியொன்றில், முதல்வனே உம்மைவைத்து,
செறிமிகுந் திகிரித்தண்டை, செங்கோலாய்க் கரத்துக்கீய்ந்து
நெரிந்தவோர் காரைக்கொப்பை, நிஷ்ஞரர் முடியாய் வைத்து
இருத்திட அடிகள்பட்ட இயேசுவே அருள்செய்வீரே.

23. சிலுவையுடன் இரண்டாம் முறை விழுதல்.

விரைவினி லும்மைக்கொல்ல வேதனே யூதர் கூடிப்
பறைருசாட்டதுக் கொண்டு, பகைவர்கள் ஒருங்குகூடிக்
குரைகடலொலிபோல் வெம்பிக், கோபமாய் இழுத்துச் செல்ல
தரையினிற் சிலுவையோடு இரண்டாந்த ரம்வீழ்ந்தீரோ.

24. மாதா மகளைச் சந்தித்தல்

வாயினாற் சொல்லொன்னாத மகாதுய ரத்தோடே கிச்
சேயெனக் கண்டு மாதா சென்றிதோ புதிராய் வந்து
பாய்ப்புனலெனவே வெம்பி, பரதபித்தழுது நேச
தாயாரைக் கண்டுநீரும், சஞ்சலமாகினீரோ.

25. சிலுவையோடு மூன்றாம் முறை முகம் குப்புற வீழுதல்.

ஓங்குவான் புவிமற்றுள்ள உலகை மூன்றையுமோர் கையால்,
தாங்கியே நிதந்தற்கார்க்கும், தற்பரா புமது பாவத்
தீங்கெழுந் தடர்ந்தபாரச், சிலுவையாற் றினமும் சோந்து
தாங்கருந் துயரால் மூன்றாந் தரமும்வீழுந் திடலானீரோ.

26. இயேசுவை சிலுவையில் அறைந்ததின்பேரில்

தருவதாஞ் சிலுவை தன்னைத் தரைதனில் கவிழ்த்துயூதர்
மிருதுவா வுமதுமேனி, வேதனையாலே நோகப்
பருமிருப் பானிகொண்டு பாதகரடித்திறுக்கக்
திருக்கை கால்விரித்துயீயந்த யேசுவே அருள் செய்வீரே

27. இயேசு சிலுவையில் மரணித்ததின் பேரில்

குன்றெனுங் கபாலவெற்பில், குரிசினில் தொங்கி அந்தோ,
இந்தொடு இரவிதாரா, கணங்களுமிருண்டு பூமி,
எண்டிசை கிடுகிடென்ன, ஏழுவாக்கியங்கள் செப்பி
நின்னுயிர் விடலானீரோ நீதனே தயைசெய்வீரே.

28. இயேசுவை சிலுவையால் இறக்கினதின்பேரில்

ஆயரோ டொருமுவேந்தர், அன்றுபால் தயிர்பொன் மீறை
நேயதூ பழங்கையேந்தி, நிரை நின்றிறைஞ்ச வந்தோய்
தூயரெம் பவத்தால் துஞ்சம், சிலுவையாலி றக்கப்பெற்ற
தாயாரும் மடிமேல் வைத்துத் தவித்தழத் துயரானீரோ.

29. இயேசுவை அடக்கம் செய்ததின்பேரில்

எங்குமோ ரணுவுந்தப்பா, திருந்து மெய் பொருட்குமின்று,
எங்கிருந் தடங்கிடாத ஆண்டவர் துயிலால் மூடி
பொங்குமோர் கவிபோலூற்றால், புலம்பிநொந் தழுதுகையால்
இங்கு கல்லறையில் வைக்க, இருந்தங்கிட லானீரோ

30. இயேசு உயிர்த்தத்தின்பேரில்.

அந்தமோ டாதியில்லா அருளொடு சொருபமாகி
வந்துல குய்யமேனாள் மானிடவடிவம் பூண்டு.
தந்தமர் யூதர்கையால் தருகுருசதனி லீயந்து
உய்ந்திய மூன்றாம்நாளி லுயிர்த்ததற்பரனே தோத்திரம்.

தபசகாலங்களிலும் சிறப்பாக உடக்கு பாஸ் காட்டும்போது வெவ்வேறு காட்சிகளுக்கிடையே ஏற்படும் இடைவெளி நேரத்திலும், ஆசந்தி, திருச்சொருபழுத்தி செய்யும் சடங்கு வேளையிலும் எம்மக்க ளால் இசைக்கப்படும் ஒப்பாரிப் பாடல்களில் சிலவற்றின் தலைப்புக்கள்.

1. தாழிசை

1. உம்பர் நாயகமிஞ்சு சோபமொடு
2. சுகிர்த்த மொழிகள்
தனைவிரி காவில் தயவரோடேகி, தாழ்ப்பணிந்
3. புன்னே மகனே நாயகமே, இருகண்மணியே புனதுயிரே
4. முன்னாதிவைனே முழுமுதலே
5. பேரான மாதயவாய்ப் பெற்றெடுத்த புன்னிடத்தில் பேரிரக்கம தாகவே விடை.....
6. பூவுலமீதினிலே பாவ இருஞ் மூடி இருப்போர்க்கு
பால்பூரண சந்திரனெளாளியே பீடையுள்ளோர்க்
7. இன்னமு மஞ்சாம் பிரிவில் மன்னுயுவாம் அஞ்சலித்து இதயமகா
துயருறவேகி
8. வெந்துயராழிக் கருங்கடல் மூழ்கிய தாயார்தெரு
வீதியில் மைந்தனைத் தேடி
9. பொன்னுலகு மின்னிலமும் பொருள் பலவும் தருபிதாவின்
புதல்வைனே புன் அருமையாகிய மகனே
10. மூவுலக நாயகனே, முப்பெயரொன்றானவனே
தேவ மனுஷீகமொடு
11. தேவ சற்பிரசாதமதாகிய சிநேகமென்னும் யேசுநாதரே நீர்
சிலுவை மீதே, சிலுவை மீதே
12. ஏக திரித்துவ சிம்மாசன மென்னும் யேசுக் கிறிஸ்த்து புன்னிருதயமே.....
13. கல்லறைச் சிந்து
14. உருகாதோ நெஞ்சம்
ஓரு போதாகிலும் நினைந்துருகாதோ
15. புன் பாவத்துக்காகவல்லோ தேவாடர்
துன்பமுற்றுத் துயரானீர்
16. நேசமுள்ள இயேசுவே புன்
ஆசை மகனாரே
17. ஆவி பதைத்தீர் பாவிகளுக்காய்
ஐயோ மரித்தீர் புந்தன் மகனே
18. சீர்வயங்கு மென் புதல்வா உன்னத
தேவாதி தேவ மைந்தா

துணைநூல்கள் விபரப்பட்டியல்

I. மூலநூல் :

வியாகுல பிரசங்கம் 8ஆம் பகுப்பு, புனித வளன் கத்தோலிக்க அச்சகம், 1940. (சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் கணிப்பின்படி இப்பதிப்பு 1730 இல் ஆக்கப் பட்ட மூலப் பிரதியையொத்தது)

II. தமிழ் நூல்கள், கட்டுரைகள்

1. இராசநாயகம், செ. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், ஆசிய கல்விப் பணிகள், நியூடெல்கி, 1986.
2. சபா ஜேயராசா, ஸமத்தமிழர் கிராமிய நடனங்கள், யாழ்ப் பாணம், 2000.
3. சிவத்தம்பி, க. ‘ஸமத்திற் கத்தோலிக்கத் தமிழிலக்கியப் பாரம்பரியம் - சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் சிந்தனையும் பணியும்’ யாழ்ப்பாணம், 1981.
4. ஜோன்சன், ராஜ்குமார் ‘திருப்பாடுகளின் காட்சிகள் - சடங்கிலிருந்து நாடகம் வரை’, கலைத்தூது, திருமறைக் கலாமன்றம், 1999.

III. ஆங்கில நூல்கள், கட்டுரைகள்

Books

1. Amalorpavadas, D. S. *Gospel and Culture* - NBCLC, Bangalore, 1978.
2. Baracatta, Bede *A History of the Southern Vicariate of Colombo, Sri Lanka - II*, Monteffano Publications, Ratmalana, 1994.
3. Chandrakanthan, A. J. V. *Catholic Revival in Post Colonial Sri Lanka*, Colombo, 1995.
4. Don Peter, W. L. A. *Education in Sri Lanka Under the Portuguese*, The Catholic Press, Colombo, 1978.
5. Noreen, Cannon ‘Becoming Holy and Whole’, Human Development, Vol - III, No - I, New York, 1982.
6. Perera, S. G. *Life of Fr. Jacome Gonsalvez*, De Nobili Press Madurai, 1943.
7. Perniola, V. ‘The Catholic Church in Sri Lanka’, *The Portuguese Period*, Vol. II, 1566 - 1619, Tisara Prakasakayo Ltd. Dehiwela, 1991.
- ‘The Catholic Church in Sri Lanka’, *The Dutch Period*, Vol. I, 1658 - 1711, Tisara Prakasakayo Ltd. Dehiwela, 1983.
- ‘The Catholic Church in Sri Lanka’, *The Dutch Period*, Vol. II, 1712 - 1746, Tisara Prakasakayo Ltd. Dehiwela, 1983.

- 'The Catholic Church in Sri Lanka', *The Dutch Period*, Vol. III, 1747 - 1795, Tisara Prakasakayo Ltd, Dehiwela, 1985.
8. Pilendran, G. *Tamil Catholic Literary Tradition of Sri Lanka*, Colombo, 1998.
9. Pinto, Joseph Prasad *Inculturation Through Basic Communities*, Asian Trading Corporation, Bangalore, 1985.
10. Sakthivel, S. *Folklore in India*, Meena Pathippakam, Madurai, 1976.
11. Sarachchandra, E. R. *The Folk Drama of Ceylon*, The Department of Cultural affairs, Ceylon, 1966.
12. Shorter, Aylward *Toward a Theology of Inculturation*, Geoffrey Chapman, London, 1988.
- Articles**
13. Armstrong, F. J. 'The Passion Play', *The Patrician*, Jaffna 1957.
- 'The Passion Play', *The Patrician*, 1958 -59, Jaffna, 1959.
14. Alston, Cyprian 'Way of the Cross', *The Catholic Encyclopaedia*, Vols. I-XV, The Encyclopaedia Press Inc, New York, 1913.
15. Chandrakanthan, A. J. V. 'Some Thoughts on Inculturation', *Vaidikamitram*, Kerala, Jan.1979.
16. Ivo da Conceicae, S. 'Popular Devotions in India', *Popular Devotions*, NBCLC, Bangalore, 1986.
17. Salzer, Anselm 'Passion Play', *The Catholic Encyclopaedia*, Vols. I-XV, The Encyclopaedia Press Inc, New York, 1913
18. Souza, A.X.D 'Passo', *The Catholic Encyclopaedia*, Vols. I-XV, The Encyclopaedia Press Inc, New York, 1913.
19. Urston, Hewtert 'Lent', *The Catholic Encyclopaedia*, Vols. I-XV, The Encyclopaedia Press Inc, New York, 1913.
20. Wilfred, Felix 'Faith without Faith - Popular Religion - A Challenge to Elitist Theology and Liturgy', *Popular Devotions*, NBCLC, Bangalore, 1986.
21. *The Catholic Encyclopaedia*, New York, 1913.

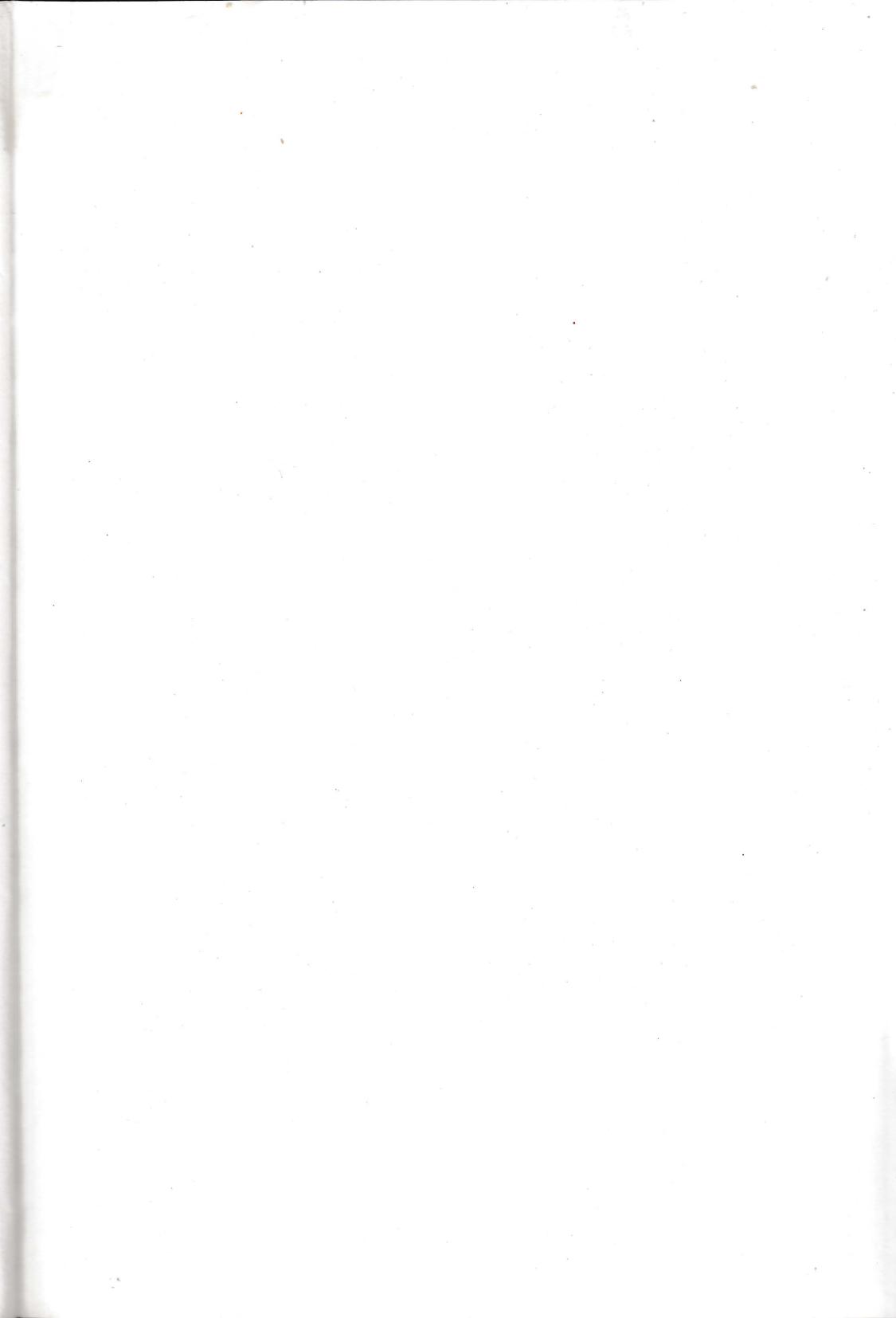
சொற்சுட்டு

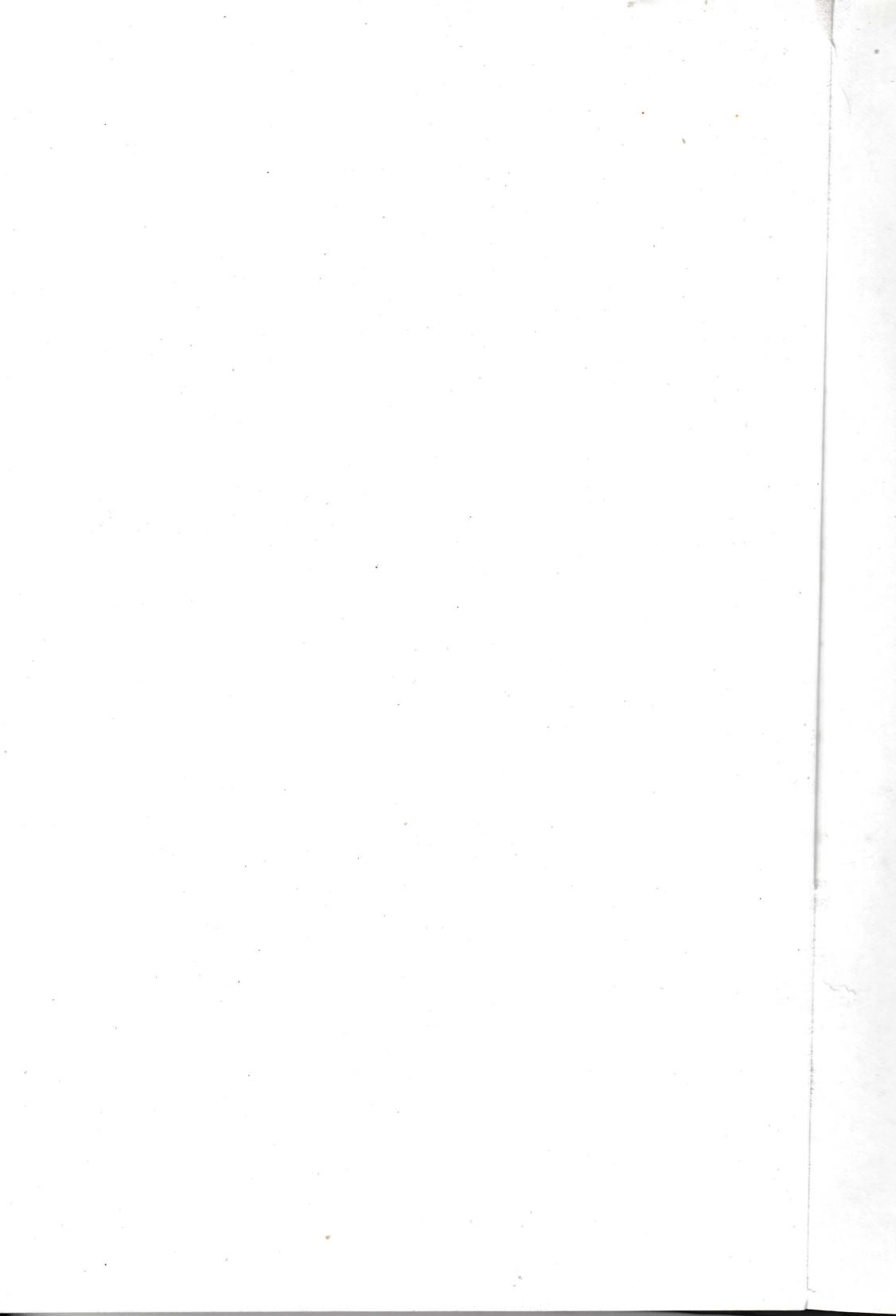
- அகுஸ்தினா, 71
 அச்சுவேலி, 11, 109
 அடம்பன், 109
 அண்ணாவிமார், 53
 அந்தோனியார், 17
 அந்தோனி குலாஸ், 117
 அந்தோனி பீரிஸ், 117
 அந்தோனி மிராண்டா, 117
 அப்போஸ்தலர், 32, 35, 67
 அம்மாணை, 55, 62
 அரிப்பு, 6
 அரிமத்தியா, 121
 அருளாந்தம், 117
 அல்வாரிஸ், 76
 அலக்சாந்தர் மிராண்டா, 117
 ஆங்கிலேய, 76, 100
 ஆசன சாலை, 123
 ஆசிர்வாதப்பர், 81
 ஆதாம், 14, 29, 94
 - புதிய, 32
 ஆபிரகாம், 96
 ஆம்ஸ்ட்ராங், 109
 ஆன்காட்டிவெளி, 109
 ஆன்மீகம், 56, 58
 ஆனாஸ், 121
 இங்கிலாந்து, 71, 92
 இஞ்சூசியார், 95
 இத்தாலி, 92
 இந்தியா, 5, 8, 51, 66, 95, 96, 102,
 103, 104, 113, 114
 இராசையா நீயேஸ், 117
 இராயப்பு யோசேப்பு, 119
 இலங்கை, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 17, 18,
 20, 22, 27, 40, 42, 43, 45,
 47, 48, 51, 52, 53, 60, 61,
 62, 63, 64, 66, 97, 98, 99,
 100, 101, 102, 103, 104, 105,
 107, 108, 110
 இலத்தீன், 3, 7, 16, 61, 83, 93
 இளவாலை, 104, 109
 இனசன்ற் - 12ஆம், 81
 - 9ஆம், 80
 இறையியல், 5, 6, 8, 21, 22, 25, 28,
 38, 40
 இல்பானியா, 93
 இல்பெயின், 92
 இஸ்ரவேல், 3
 ஈசாக்கு, 96
 உடக்குப் பாஸ், 45, 51, 103, 112,
 113, 114, 117, 118, 119, 120,
 124, 128, 129, 134
 உயிர்ப்பு நாடகங்கள், 83, 92, 93, 94
 உரும்பிராம், 109
 உரோமை, 19, 60, 61, 63
 உலோரன்சுப் புலவர், 113
 உளவியல், 49, 56, 58, 108
 ஊர்காவற்றுறை, 104
 எச்சே வேறாமோ, 114
 எட்மன் பீரிஸ், 52
 எபிரேயர், 14
 எமாவுச, 125
 எலியாஸ் பீரிஸ். தொ, 117
 எவ்ரோஸ் சக்கரியாஸ் குருஸ், 117
 ஏரோது, 121, 123
 ஏவாள், 94, 96
 ஓப்பாரி, 21, 48, 49, 50, 53, 54, 55,
 62, 64, 107, 125, 134
 ஒப்புரவு, 4, 6, 13, 94, 124
 ஓரந்திராறியன், 5, 10, 18, 101
 ஒல்லாந்து, 7, 8, 17, 18, 20, 22, 27,
 61, 66, 92, 100, 112
 ஒஸ்ரியா, 87
 கண்டி, 7, 8, 9, 101
 கத்தோலிக்கம், 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9,
 12, 13, 17, 18, 20, 47, 48, 51,
 66, 73, 74, 87, 90, 98, 99,
 108, 112
 கத்தோலிக்கர், 7, 8, 10, 11, 16, 17,
 18, 22, 27, 43, 52, 112
 கந்தாயம், 116
 கபிரியேல், 25, 29
 கபித்தான் தலிமை, 117
 கபித்தான் பறுனாந்து, 117
 கருதுகோள், 53, 54
 கல்வாரி (மலை), 76, 79, 123
 கற்கைநெறி, 56
 கண்ணி மரியாள், 26, 27, 75, 77

- கஸ்பார் பார்சியோ, 95
 கிளமென்ற் - 12ஆம், 81
 கிளிநோச்சி, 109
 கிறகோரியார், 70, 71
 கிறிஸ்து பிறப்பு, 90
 கிழுக்கிறு, 51
 கீழத்தேச இசைமரபு, 53
 கீழத்தேய நாட்டார்
 இசைப்பாங்கு, 42
 குடலசைவு, 51
 குருத்து ஞாயிறு, 96, 97, 101, 105
 குறுநகர், 109
 குறியசைவு, 51
 கெத்சமெனி, 23, 29
 கொச்சின், 6
 கொழும்பு, 9, 42, 101
 கொள்ளரன்ரயின், 75
 கோவா, 5, 6, 11, 18, 19, 43, 45,
 53, 54, 95, 96
 கைப்பாஸ், 121
 சந்தியா குருஸ், 117
 சந்தியா மிராண்டா, 117
 சடங்கு, 2, 4, 11, 16, 18, 20, 42, 43,
 44, 45, 63, 83, 84, 90, 91, 92,
 93, 95, 97, 98; 99, 100, 101,
 102, 104, 105, 106, 107, 108,
 125, 134
 சுவத்யாபர இயேக, 106
 சுலோன், 31
 சிங்களம், 7, 8, 11, 40, 43, 65, 101,
 103, 107
 சிலாபம், 9
 சிலுவை, 43, 44, 46, 49, 73, 74, 75,
 105, 106, 107, 114, 116, 121,
 122, 123, 124, 125, 127, 128
 சிலுவைப் பாதை, 12, 18, 75, 76,
 77, 78, 79, 80, 81, 82
 சிதவாக்கை, 91
 சிமோன், 73, 76, 77, 79
 சிரேன், 73, 76, 79, 80
 சுந்தரம் தீவகலாலா, 119
 சுருபம் (சொருபம்), 20, 74, 76,
 105, 106, 107, 108, 112, 114,
 125, 128, 134
 சுவிசேஷி விரித்துரை, 8, 48
- சூசையப்பு குருஸ், 117
 தழுமைவாக்கம், 63, 64
 செசார், 33
 செபஸ்தியான் குருஸ், 117
 சென்னை, 11
 சோக்கிரட்டிஸ், 67, 69, 70
 ஞானப்பிரகாசர், 26, 52
 டெலோஸ், 114
 டொன் பீற்றர், 100
 டோமினிக்கன், 76
 தபோர்மலை, 34
 தமிழ் இலக்கியம், 54, 61, 66
 தலைமன்னார், 112, 113
 தவக்காலம், 1, 2, 3, 4, 10, 11, 12,
 16, 18, 19, 20, 43, 53 67, 68,
 69, 70, 71, 72, 73, 81, 82,
 95, 96, 101, 105
 தவிது செபஸ்தியான் பீரிஸ், 117
 திரிநெந்து, 13, 57, 58
 திருகோணமலை, 9
 திருமறைக்கலாமன்றம், 109, 110,
 111, 135
 திருமுழுக்கு, 1, 2, 12, 77, 116, 123
 திருவழிபாடு, 1, 20
 திவாரி, 5
 தாதர்கள், 25, 86, 94, 121, 122
 தேசாதிபதி, 123
 தேவ அருள் வேத புராணம், 48
 தேவராஜ், 118
 தோமஸ் அக்வினார், 72
 தோமாஸ் குருஸ், 117
 நாட்டார் இசைமரபு, 50, 53
 நாட்டார் இலக்கியங்கள், 47, 48,
 49, 50
 நாட்டுக்கூத்து, 50, 62, 103
 நாடகம், 48, 50, 55, 65, 83, 84, 88,
 93, 94, 98, 99, 100, 101, 102,
 103, 104, 107, 109, 110, 111,
 112, 118
 நாடகப் பாங்கு, 12, 42, 49, 83, 90,
 91, 99, 105
 நாரந்தனை, 109
 நீர்கொழும்பு, 9, 101, 103
 நெடுந்தேவி, 109
 நோன்பு, 6, 43, 67, 68, 69, 70, 71, 72

- பக்தி, 2, 4, 5, 10, 11, 12, 16, 17,
 18, 19, 20, 21, 28, 42, 43,
 45, 46, 57, 58, 73, 74, 75,
 76, 78, 79, 80, 81, 82, 88,
 91, 95, 97, 104, 105, 107,
 108, 110, 114, 121, 128
 பசாக், 121
 பண்பாட்டு மயம், 10, 60, 61, 64
 பண்ச்சாலை, 113
 பத்திரிசியார் கல்லூரி, 107, 108, 109
 பத்திரோன், 114
 பதினேராவது, 44
 பப்பலோ, 108, 109
 பரபாசை, 32
 பரமார்த்த, 51
 பருத்தித்தறை, 109
 பலஸ்தீனம், 60, 63, 86, 123
 பள்ளு, 48, 62
 பஸ்கால் மிராண்டா, 117
 பாசோ, 8, 19, 20, 40, 42, 43, 44, 45,
 48, 49, 65, 95, 96, 97, 99,
 100, 101, 102
 பாடுகளின் நாடகம், 83, 88, 108,
 109
 பாவம், 3, 14
 பாவமன்னிட்டு, 6, 11, 12, 13, 14, 15,
 16, 19, 55, 76, 80, 81
 பாவைக்கூத்து, 50, 51
 பாஸ்கா, 1, 2, 3, 16, 17, 68, 90, 106
 பாஸ் மண்டபம், 114, 115, 116, 118,
 119, 120, 126
 பிரபந்தங்கள், 48, 62
 பிராவி, 42, 102
 பிரான்சிஸ்கன், 76, 78, 80, 81, 98,
 99
 பிரான்சிஸ் சவேரியார், 95
 பிரான்ஸ், 87, 92
 பிலாத்து, 9, 26, 31, 33, 63, 76, 79,
 92, 116, 121, 123
 பிலிப்பியர், 35
 பிலிட்டு நேநியார், 5
 புத்தனம், 9
 புதுக்குடியிருப்பு, 110
 புதுப்பித்தல், 1, 6, 12, 27, 57, 58,
 74, 82, 107
 புலக்காட்சி, 48, 99
 பெரிய வெள்ளி, 70, 72, 82, 83, 91,
 97, 105, 116, 128
 பேசாலைக் கிராமம், 45, 51, 103,
 104
 பேர்சாலை, 113
 போத்துக்கேயம், 7, 8
 போளவத்தை, 9, 40, 101
 பெளத்தம், 8
 மகா அலெக்சாண்டர், 31
 மட்டக்களப்பு, 9, 53
 மரியாசேவியர், 109, 110
 மரியாம்பிள்ளை, 109
 மரிய மதலேனாள், 94, 116, 123,
 125
 மரியாள், 26, 34, 35, 49, 50, 69, 92,
 94, 96, 97, 116, 121
 மரியன்னை, 28
 மரியானு மீயேஸ், 117
 மழைப்பணியாளர், 47, 48, 66, 98
 மன்னார், 6, 9, 45, 53, 103, 109,
 111, 113, 114, 119
 மனுவேல் மிராண்டா, 117
 மாதோட்டம், 6, 9, 101
 முசலி, 6, 9
 முத்துக்குட்டி, 104
 முருங்கன், 109
 முழங்காவில், 110
 முப்பர், 115, 117, 126
 மெட்டு, 52, 53, 55
 மேற்குசிறு, 51
 மேஸ்திரிமார், 120, 125, 126, 127
 யாக்கோமே கொன்சால்வெஸ்,
 5, 6, 7, 8, 9, 10, 13, 16, 21,
 22, 25, 27, 29, 40, 43, 45,
 47, 48, 52, 53, 54, 55, 57, 61,
 63, 65, 101
 யாக்பர், 23, 105
 யாழ்ப்பாணம்
 வழக்கு, 50
 பாரம்பாரியம், 45
 யூபிலி, 95
 யூதர்கள், 15, 30, 31, 33, 34, 44, 60,
 62, 92, 116, 121, 122, 123, 125
 யூதாஸ், 30, 85, 86

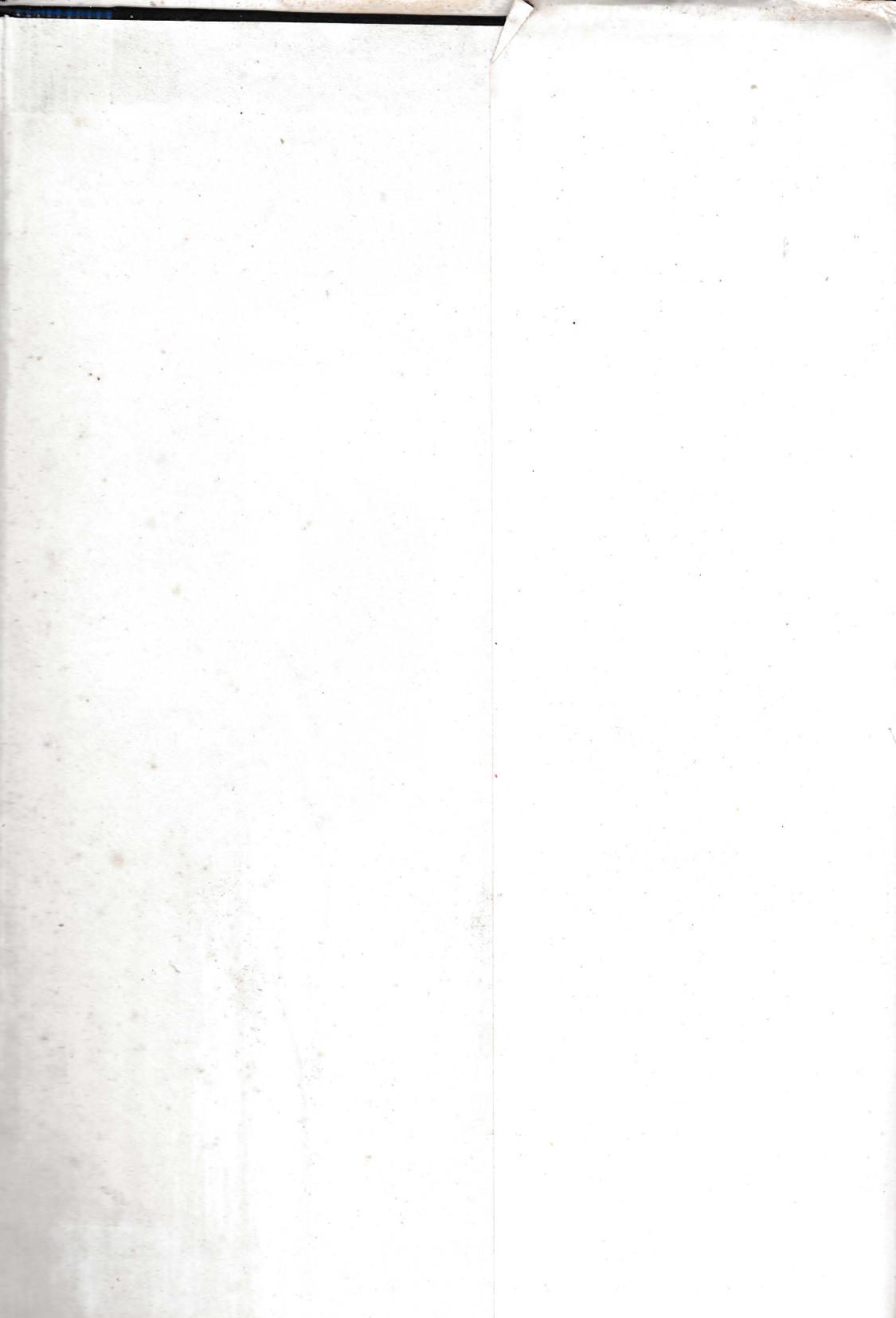
ஓயேகராஜா, 119
ஓயாசப் கொன்ஸ்ரன்றியின் பெஸ்கி,
61
ஓயாசேப்டி, 119, 121
ஓயாசப் மெடெநசெஸ், 7
ஓயாசேவான், 6, 7, 18, 61
ஓயார்தான் நதிக்கரை, 123
ஓயாவான், 22, 23, 26, 34, 37, 49, 83
வங்காலை, 109
வாசாப்டி, 48, 65
வலைப்பாடு, 110
வவுனியா, 109, 111
வழிபாட்டுச்சடங்கு, 16, 42, 43, 44,
45, 46, 100, 101
வன்னி, 101, 109
விடத்தல்தீவு, 109
வியன்னா, 80, 83
வியாகுல பிரசங்கம் 5, 8, 9, 10, 11,
13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20,
21, 25, 26, 27, 30, 37, 40, 42
43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50,
51, 52, 53, 54, 65, 66
விலிலிய, 3, 22, 37, 51, 92, 98, 99,
124
வீரமாழுனிவர், 51, 61
வெரோணிக்கா, 27, 73, 79, 96, 121
வெலிச்சோர் ஓயம்ஸ் பீரீஸ், 117
வெற்றி அன்னையின் ஆலயம், 113
லாஞ்சே, 92
வியோ, 76
வெப்பிலே, 115
ஓலாங், 107, 109

வியாகுல பிரசங்கத்தைப் பன்முகப் பார்வையில் நோக்கும் இந்நாலாசிரியர் கத்தோலிக்க மதத்தினால் உள்வாங்கப்பட்ட எமது பிரதேச நாட்டார் இசை மரபுகள், நாட்டார் அரங்கியல் மரபுகள் பற்றி அளிக்கின்ற விளக்கம் கத்தோலிக்க மதத்தின் வளர்ச்சிக்கும், பாரம்பரியத்துக்கும் துணை நின்ற காரணிகளைப் புரிந்துகொள்ள ஏதுவாயுள்ளது.

பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை
துணை வேந்தர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய நாகரிகத் துறையிலே சிரேஷ்ட விரிவரையாளராகப் பணியாற்றும் அருட்திரு. ஞா. பிலேந்திரன் அடிகளார் பல நூல்களின் ஆசிரியர், ஆய்வு நெறிமுறை பிறழாது எழுதும் ஆற்றல்மிக்கவர், கிறிஸ்தவத் தமிழ் இலக்கியங்களில் நல்ல பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் உடையவர். வியாகுல பிரசங்கத்தைப் பன்முகப் பார்வையில் நோக்கி அதன் உட்பொருளை உணர்த்த முனைந்தமையைக் கல்வியுலகம் மகிழ்ந்து பாராட்டும். கிறிஸ்தவ தமிழ் இலக்கியத் துறை இன்னும் பல ஆக்கங்களை இவரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கின்றது.

கலாநிதி. எஸ். சிவலிங்கராஜா
தலைவர்
தமிழ்த் துறை
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

ஆசிரியரின் ஏனைய ஆக்கங்கள்

1. விழுமியக் கல்வி - 1996
2. Tamil Catholic Literary Tradition - 1998
3. Letters of Holy Family Missionaries from Jaffna (edited) - 1998
4. தமிழில் விவிலியம் : நேற்றும் இன்றும் - 1999